ПРИГОТОВЛЕННЯ

Пророцтво Захарії показує як Єгова і Його вороги приготовляються до остаточної війни, і описує велику битву і закінчення її славною побідою, установленням миру на землі і доброї волі між людьми, і як ймя Єгови на віки прославиться:

Написав: Й. Ф. Рутерфорд

Автор:

Сотворення, Визволення,
Примирення, Правительства,
і инших книжок.

Preparation—Ukrainian

Видавці

WATCH TOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY
International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Також

London, Toronto, Strathfield, Cape Town, Berne, Copenhagen

В ЧЕСТЬ

ЄГОВИ СИЛ

Славного Воєводи

Ся Книжка Присвячена

"І тоді виступить Господь і в'оружиться проти тих народів, як було колись в'оружувався у день бою." — Захарії 14: 3.

"Засьпівайте Господеві пісню нову! Він бо сотворив чудеса; правиця Його і сьвяте рамя його дали побіду йому." — Псальма 98: 1.

Copyrighted 1933
J. F. Rutherford.

Made in the United States of America

З. 414-2. ЛКФ «Атлас».

ПЕРЕДМОВА

ІМЯ ЄГОВИ мусить бути знаним усім сотворінням. 'Єгова сил — се моє ймя.' (Ерем. 10: 16, *А.П.В.*) Се значить, що Він Всемогучий Бог війни, котрий володіє силами, котрих не зможуть побідити усі вороги. Він воює по справедливості в цілі оправдання свого ймя й для добра всіх сотворінь, що бажають справедливости. Він сотворив небо й землю і всю повноту її, і всі живі сотворіння отримують життя з Його ласкавої руки. Отже се дуже важне для всіх сотворінь, щоб вони знали Єгову.

Предвидівши наперед, що прийде час коли всі сотворіння мусять вибрати собі шлях йти за Сатаною й вмерти, або бути послушними Єгові й жити, тому Всевишний велів зробити записку своїх замірів. Роблячи сю записку, Він уживав вірних і правдивих людей, котрі цілковито посвятилися радісно служити Йому. (2 Петра 1: 21) Між такими святими пророками був ужитий Захарія. Пророцтво записане Захарієм відноситься до будовання храму в Єрусалимі через Зарубабеля, де Єгова поклав своє ймя. Зарубабель був типом на Ісуса Христа, Голову і Будівничого храму Єгови або царської палати. Сповнення сього пророцтва сконечности взяло місце по приході Ісуса Христа до храму Єгови в цілі суду і підчас коли позатипічний храм був у процесі будовання. Для сієї причини прийшов Богом назначений час щоби ті, що любять і служать Богу, зрозуміли пророцтво Захарії. Між

декотрими переймаючими правдами, се пророцтво відкриває слідуюче:

По вигнанню Сатани з неба, Ісус Христос, в товаристві з своїми ангелами, оглянув річи на землі, головно відносно орґанізації "Християнства" і своїх вірних і правдивих людей. Тоді зачалось приготовлення до великої й остаточної битви, знаної як "Армаґедон". Єгова повідомив Сатану, щоб він був готовий до тієї битви.

Щоби приготовити своїх людей, Єгова рукою Ісуса Христа виводить їх з неволі орґанізації Сатани і зачинає відкривати їм важні правди, котрі приносять велику потіху й мир для вірних. Всіх вірних Він провадить до свого храму і помазує їх. Тоді Господь дає довідома помазаному останкові, що вони мусять бути цілковито й всеціло послушні Йому, щоби вони були приготовані мати часть у великій битві, яка вскорі наступить.

Те пророцтво відкриває напрям Єгового гніву проти орґанізації ворога, і певну судьбу погуби яка чекає всіх противників Бога. Він велить своїм вірним свідкам нести свідоцтво про се людям ріжних народів, щоб дати їм нагоду вибрати кому вони бажають служити.

Те пророцтво вказує на Ісуса Христа як на великого пророка, священника й Царя, котрий побідоносно був представлений яко правильний Володар землі, і як Його прихід витають вірні з окликами й великою радістю. Свідки Єгови були вислані розказувати народам землі сю і инші важні правди, й їх свідоцтво вельми гнівае ворога. Наслідок сього є, що люди розділюються. Вірний останок на землі є цілковито відді-

лений від усіх инших, щоби вони були чисті й цілковито посвячені Єгові і вірно виконували їх задачі як Його представителі на землі.

Те пророцтво показує, що дві противні собі армії зібрались до війни. Армія Єгови під управою Ісуса Христа, знов армія Сатани під управою Гога. Тоді Єгова виходить, щоби руководити битвою. Він представлений яко стоючий на горі, і коли Він ступить своїми ногами, гора розділюється, творячи велику долину між тими двома горами. Із між тих двох гір виходять воєнні колесниці Всемогучого, котрі біжать до війни, і тоді наступає опис найстрашнійшої війни.

Битва великого дня Всемогучого Бога принесе визволення і цілковите знищення беззаконня. Тоді послушні цілковито посвятяться Богу, і тоді настане той довго-ожиданий-період вічно-триваючого миру і добробуту.

Єгова тепер велить давати се свідоцтво народам землі. Ісус Христос — великий Свідок, і Він припоручив вірному останку, котрий становить членів Його орґанізації, роботу доручування сього свідоцтва на землі. Ціль свідоцтва є та, щоби людям дати нагоду стати по стороні Єгови і жити, і щоби ймя Всевишнього було знане і цілковито оправдане. Кожда особа, що бажає жити, повинна вважно застановитися над пророцтвами які є пояснені в сій книжці.

ПРИГОТОВЛЕННЯ

ПРИГОТОВЛЕННЯ

ГОЛОВА І

ОГЛЯДИНИ

ЄГОВА тепер приготовляє людей, що люблять Його, до найбільше подивляючої події в історії чоловіка. Через більше чим шість тисяч років здавалось, що обставини цілковито були несприяючі для тих, що старались робити добро. Тепер для тих, що стали по стороні Єгови, явилась велика правда, що скорим ходом наближається час небувалого добробуту і благословенств для роду людського. Ті, що пильно стараються зрозуміти правду яку ставиться перед них, є піднесені понад теперішні сумні обставини сього світа і бачуть безперечний доказ, що час визволення уже наближився.

Протягом усіх минулих віків хитрий ворог замотав людей, наложив на них несправедливість і гнет, запровадив їх у пропасть, наповнив їх дні горем і переполохом, а при кінці завів їх у смутку до гробу. Той самий ворог, Сатана, уживав всякого можливого средства, щоби знеславити велике імя Сотворителя Єгови і відвернути чоловіка від Нього. Сей ворог давно тому сформував орґанізацію котра складалась із фальшивої, зводничої релиґії, защипив у серцю чоловіка забобони і страх, і затягнув множество людей у свої релиґійні теняти. Він сотворив вели-

ку комерційну систему, уживав її для рабування людей з їх чесної праці, і до зіпсуття політичного чинника, що ніби на позір володіє, і уживав сього політичного чинника, примусити людей остатися підданими йому. Вершок сієї лукавої організації прийшов у семій світовій державі, котра инакше є названа "Християнством", і котра то світова держава зводничо і фальшиво взяла імя Христа Божого і кинула найбільшу зневагу й сором на імя Єгови. Та конець такому лукавстві й зневазі мусить прийти, і тепер серця чесних людей радуються, бо вони бачуть, що вже прийшов той вершок часу, коли цілковита зміна в користь добра возьме місце.

Єгова заявив, що Він замірив оправдати своє святе імя в Армаґедоні; тому та битва називається в Його Слові як "битва в день Бога Всемогучого". Організація Єгови, символічно представлена через гору Сион, є місцем зібрання Його військ; для того се місце називається "Армаґедон". Там Він виступить і буде воювати за своїх людей. (Зах. 14: 13) Воєнну силу Єгови провадити ме Ісус Христос, котрий тепер є Царем над царями, уживаючи своєї царської власти. (Одкр. 17: 14; 19: 11-14) Спевністю, Єгова не потребує приготовлятися до сієї великої битви, але треба було приготовити декотру часть Його організації і післати їй повідомлення, що Він — Бог, і що Він замірив знищити ворога котрий зневажив Його імя і стягнув терпіння і смерть на Його сотворіння. Правління справ сього світа мусить цілковито перейти з під контролі Сатани в руки Ісуса Христа, котрий є правильним володарем землі. Через многі століття Сатана був

"князем сього світа", і тепер він не хоче зречися престола; отже його сила і орґанізація має бути цілковито знищена. Єгова є довго терплячий і не скорий до гніву. (2 Мойс. 34: 6) Він дав ворогові всяку нагоду доказати його визов і його хвальбу, що він зможе поставити все людство проти Бога. Але час мусить прийти для Єгови ділати, і коли Він виразить свій гнів, тоді всі будуть знати, що Він є Всевишний Бог. Перед виконанням своїх присудів проти ворога Він посилає пересторогу і повідомлення, і се становить часть Його приготовлення.

В давно минулих століттях Єгова, через свого святого духа, порушив був чесних людей написати те, що Він замірив сповнити в будучім часі, і тепер сі пророцтва сповняються. Між сими чесними і Бого-боязливими людьми, що писали пророцтва, був Захарія, правнук пророка Адди. Се було десь у 520 році перед Христом, коли Захарія отримав перше видіння від Єгови і зачав писати пророцтво. Більше чим 2,400 років по тім те пророцтво зачало сповнятися. В той час Світова Війна, котра зачалась у 1914 р., прийшла до закінчення, і володіючі сили сього світа старались знайти плян для відбудовання (світа). Володарі "Християнства" отримали доказ, що сатанський світ скінчився і що прийшов час на розпочаття царства Божого під правлінням Христа. Та сема світова держава замість звернути увагу на сей доказ, то вона установила субституцію царства Божого, що є гидотою і спустошенням в очах Божих.

Видіння Захарії прийшло від Господа в нічній порі. В тім видінню він бачив громаду лю-

дей, що їхали на конях. Проводар тієї громади їхав на червонім коні, а ті, що їхали за ним, їхали на червоних, теркатих і білих конях. Се було небесне видіння представляючи річи які мали статися в будучім часі на землі. Ся громада небесної і інноти стримала свої коні при горі Оливній, у тіні гаю миртів. Із сього відповідного місця головний провідник оглянув уважно місто Єрусалим, підчас коли инші їздці з його ґрупи їздили сюди й туди і збирали інформації і тоді вертали до свойого головного провідника і доручували йому ті інформації. Інформація яку він самий отримав з оглядин, і його помічників, наповнила сього гетьмана справедливим гнівом. В тім видінню Єрусалим виглядав неначе потоптаний, а Жиди були цілковито байдужні, щоби привести його до властивого стану. Головний гетьман зараз зачав приготовляти свої сили до великої війни, котра представляла найбільшу війну яка була між народами землі.

Минуло кільканайцять років від коли головний їздець зачав приготовлятися до війни, і в тім часі лише мале число людей звернули ввагу на сю роботу. Ся робота приготовлення не була виконана потайно але отверто і явно, бо гетьман навіть доручив повідомлення свому противникові і взивав його приготовитись до великої битви, і тоді Він сказав ворогові виразьно які будуть наслідки тієї битви. У тім видінню пророк бачить Єговову і ворожу могучу армію збираючися до війни і людей беручи свої позиції в одній або другій мілітарній силі. Рішаюча година прийшла і дві могучі армії кинулися одна проти другої, і наслідок був, що проводар, кот-

рий стояв в тіні гаю миртів і сидів на червоному коні, виніс побіду.

Те видіння перше відкриває, що гетьман і його помічники роблять оглядини Єрусалиму. Те місто символічно представляло Божий завітуючий люд у теперішнім "Християнстві", котрим є головно Англо-Американська імперіялістична система, люди котрі є посередно в угоді з Богом. Сі оглядини також відносяться до всіх тих, що зробили угоду чинити волю Божу; а те, що наступить, обнимає всі кляси в світі.

Факти добре знані тепер відкривають, що робота приготовлення, що є сповненням пророчого видіння, зачалась в 1918 р. і поступала вперед через пятнацять років, і тепер година приближається до страшенного удару узброєних сил. Пророк Захарія представляв маленьку громаду людей на землі, котрі цілковито посвятилися Богу і котрій то громаді вірних одиниць Бог Єгова дав вирозуміння пророчого видива. В той самий час Єгова положив на тій громаді свідків, взятих для Його імя, обовязок і великий привилей інформувати инших людей на землі про те видіння і його значіння. Сим одиницям дано приказ доручувати повідомлення володарям світа, повідомляючи їх, що має настати яко сповнення того пророчого видіння, і також дати довідома усім людям доброї волі, щоби вони знайшли спосіб утечі в той час великої різанини, яка в скорі возьме місце.

Ціле пророцтво Захарії, над котрим тепер застановляємось і котре тепер відкривається, дрожить серцем кождого хто має щире бажання бачити справедливе правительство установлене

на земли. Підчас коли се пророцтво і його сповнення обнимає всі сотворіння тепер на землі і котрі є посередно в угоді з Богом Єговою, то лише мале число зрозуміють і оцінять його. Духовенство "Християнства" і визначні з отар, противники проголошення Божого царства і пімсти, і "лукавий слуга" кляса, "чоловік гріха", і "син погибелі" (2 Сол. 2:3), не лише не зрозуміють пророцтва і його пояснення, але будуть трактувати його з погордою і насмішкою. Знов з другої сторони ті, що цілковито посвятилися Єгові, і є вибрані бути Його свідками, і ті, що є доброї волі із котрих складається кляса Йонадаба (2 Цар. 10:15-23); і також "велика громада" (Одкр. 7:9-14), — сі всі будуть оцінювати пророцтво і його значіння.

Сталося се в 1914 р., що Князь Мира встав і скинув Сатану з неба. (Дан. 12:1; Одкр. 12:1-9) В 1918 р., сей могучий князь прийшов до храму Єгови щоб чинити суд, і від того часу датується приготовлення. "Ось, наступає, пустошник на тебе." (Наума 2:1) Сі пророчі слова означують, що могучий Польовий Начальник є тепер присутний і приготовляється до великої битви. До свого помазаного останка на землі Єгова тепер каже: "Хорони твої замки, стережи шляху, узброюй поясниці, збірай до купи потугу. Бо Господь приверне величність Яковову, як і величність Ізраїлеву; ви бо, пустошники, спустошили їх, і виноградне вітте їх вигубили." (Наума 2:1, 2) Божі люди були приведені до єдности і тепер вони "приносять жертву Господеві в праведності" без перестанно; і так вони приготовлені виконувати їх часть. Сей факт, що Єго-

ва предсказав через свого пророка прихід битви Армаґедону і що Він приготовляється до неї, сей дальний факт, що Він дав зрозуміти сі пророцтва своїм помазанникам, є доказом, що час битви вже близький і для того се пророцтво є дуже інтересне для помазанників.

Відносно Його воєнної організації і приготовлення "в той день" пророк Єгови каже: "Ось, щити силачів його червоніють; в кармазині військо; колесниці огнем блищать, як ідуть у битву, а списи лісом филюються." (Наума 2:3) Божа орґанізація є запалена огнем ревности щоби оправдати Його велике імя, і для того та орґанізація блищить наче огнем. Дальше, Єгова каже: "Я дав приказ тим, що їх вибрав; я покликав сильних, щоб довершили гнів мій, радіючи славою, яку даю їм." (Ісаії 13:3) Тоді Єгова говорить до ворога і каже йому приготовлятись і остерігає його о наслідках: "Черпай же воду на ввесь твій час облягу; скріпляй замки в себе; лізь у грязиво й міси глину; будуй піч й випалюй цеглу. Та там таки й пожере тебе огонь, посіче меч, й поїсть тебе, мов та гусень, хоч би намножився гусенню, нагромадив люда, як сарани. Більш у тебе купців, ніж зір на небі, стало; та ся сарана розсіється — розлетиться хутко. Князі твої, мов сарана, гетьмани — як рій мушки; як похолодне, ховаються в щілинах мурів, а зійде сонце, — вони розлетілись, і не будеш знати, де вони гніздились." — Наума 3:14-17.

Господь дальше запевняє, що ся битва принесе остаточний конець. "Що ви задумали проти Господа? Він довершить пагубу, й лихо вже не повториться." — Наума 1:9.

Ворог знає, що його час короткий, і для того він приготовляється скоро до битви. (Одкр. 12: 12) Продовжаючи дальше свою методу ошуства і зводництва, хитрости, хвальби і підхлібства Сатана стягає до купи свої торговельні, політичні, воєнні сили і поліцію, і тоді устами свого гіпокритичного духовенства каже людям, що сей безбожний союз є знарядом для спасення світа. Сатана уживає ріжних чинників своєї організації щоби відтягнути людей всіх народностей, а головно із "Християнства", від Бога у свою грішну загороду. Англо-Американську систему, з котрої головно складається "Християнство", Сатана уживає за свого головного слугу на землі, і для того в Писаннях ся система називається "фальшивим пророком"; і через сю звірську систему Сатана промовляє й ошукує людей. "І бачив я із рота змія, і з рота звіря, і з рота лжепророка три нечисті духи, подібні до жаб. Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. І зібрав їх в одно місце, що зоветься по еврейськи Армаґедон." — Одкр. 16: 13, 14, 16; гл. *Світло* кн. 2., стр. 42.

Ось так Сатана приготовляється до великої битви, і в той самий час він уважно робить спис вірних послідувателів Ісуса Христа. Проти них він формує конспірацію, ціль котрої є, захопити сих вірних свідків Божих і знищити їх. (Пс. 2: 3, 4; 83: 2-5) Ся конспірація вже сформована, і отверті діла виконуються проти Божих помазанників у границях "Християнства", і се дальше доказує, що "Християнство" є знарядом

Сатани. Причина задля котрої він старається знищити сих вірних одиниць Богу є та, щоби перешкодити їм доказати їх невинність взглядом Бога, і щоби сим чином вони не сталися частю Його народу; і тому що Єгова уживає їх для повідомлення світа о своїм замірі знищити організацію ворога. Єгова велить своєму пророкові промовляти відносно своїх свідків сими словами: "Оповістить се проміж народами, готуйтесь до війни, розбудіте завзяттє у хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Рушайте, народи, зійдіть на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи з відусюди." — Йоїла 3: 9,12.

ХРАМ

(Захарії, Голова 1)

Храм або святиня Божа мусить бути установлена і очищена перед цілковитим оправданням імени Єгови, і ся робота є частю приготовлення до битви великого дня Всемогучого Бога: Через якийсь час перед отворенням храму для суду, Ісус Христос звертав свою ввагу на посвячених одиниць на землі, щоби приготовити дорогу перед Єговою і привести сих посвячених на час і до місця суду; і відносно сього протягу часу Єгова каже: "І приготовить Він дорогу передо мною." (Мал. 3: 1) Коли ся робота скінчилась, тоді Ісус Христос негайно прийшов до храму: "Ось Він йде, говорить Господь Саваот." Від того часу аж до битви Армагедону писання називають сей період часу "день Його приготовлення".

Писання указують, що ті два періоди є відділені й відріжнені в сім, що час 'приготовлення дороги перед Єговою' кінчиться із приходом Ісуса Христа до храму; а "день його приготовлення" зачинається в часі приходу Ісуса Христа до храму. Посвячені мусіли бути приведені перед Господа в цілі іспиту, і мусіли бути випробувані і суджені, і вірні мали бути приведені в храм і помазані. Се — часть роботи в "день Його приготовлення". Се було представлено через відбудовання типічного храму в Єрусалимі. Пророча книга Захарії описує сю роботу приготовлення й битви в великий день Всевишнього Бога і обставини які будуть істнувати при кінці тієї битви. Все се було написано наперед для тієї цілі, щоби дати силу вірному останкові Божих помазаних людей тепер на землі. Єгова достарчив надто много доказів про сю точку і ми повинні вважно застановлятись над усіма такими доказами. Сю книжку власне видаємо для тієї цілі.

Коли в писаннях явиться вираз "Господь сил" або "Єгова сил", то се головно відноситься до Єгови яко Начальника і Його мілітарної сили, котру Він уживає до вираження Свого гніву проти ворогів. Завважте, як слова пророка відносно приходу Ісуса Христа, звучать: "Ось, Він йде, говорить Єгова сил." (Мал. 3: 1. *А.П.В.*) Відносно відбудовання храму, як про се пророкував Захарія, приказ звучить: "Так говорить Єгова сил: Обернітесь до мене, то й я обернусь до вас, говорить Єгова сил небесних." (Захар. 1: 3, *А.П.В.*) Великий Бог бою приготовляється до остаточної війни, і ті, що в Його організації, пильно шукають інформації відносно того.

Кир, царь Перський, під провідництвом Єгови, видав був декрет для відбудовання храму в Єрусалимі. Останок із Жидів повернув із неволі і зачав сю роботу відбудовання, але задля опозиції, через шіснацять років не робили нічого коло відбудовання храму. В той час по Кирі наступив був Дарій, цар Перський. У другім році царювання Дарія Бог вислав своїх двох пророків, Аггея і Захарію, щоби побудити Жидів до роботи коло храму. Захарія зачав пророкувати два місяці пізнійше чим Аггея, або восьмого місяця другого року в часі царювання Дарія. (Захар. 1:1; Гл. *Оправдання,* Том 3, стр. 109, *анг. вид.*) Захарія був сином Берехія, котрий був сином пророка Авдія. Отже Захарія був правнуком того пророка. Писання також показують, що Захарія був священником. (Неєм. 12:1-4, 12-16) Імя Захарія значить "кого Єгова памятає". Захарія представляв Божого слугу клясу на землі при кінці світа, котрого Бог памятає і котрого Він зробив живим каменем у своїм храмі, котрий то храм є Його будівлею для оправдання Його великого ймя. Імя Берехія значить "кого Єгова благословить". Часом Захарія називався "син Авдія", тому що він був сином другої ґенерації. (Ездри 5:1) "Авдія" значить "начасі; народжений в день празнику; люблячий; відповідний". Ми знаємо, що Єгова все робить у відповіднім часі.

Не вподобалась була Єгові служба тих Ізраїльтянів, і для того Він велів пророкові Захарії сказати: "Обернітесь до мене, говорить Господь Саваот. . . . Не будьте ж такі, як отці ваші." (Захар. 1:2-5) Їх отці дозволили що в храмі, котрий

був збудований через Соломона, повстав непорядок, був опоганений ідольськими служеннями, і тепер повернувші з вавилонської неволі показали таке саме недбальство до Божих справ, дозволивши храмові в Єрусалимі стояти опустошеним. (Аггея 1:4) Сі слова пророка Захарії служать неначе осторога для всіх народжених з духа і котрі стали недбалими до задачей які Господь положив на них. (Захар. 1:6) Ісаія пророкував про подібні негодування зі сторони Єгови відносно Його посвячених людей на землі. (Іса. 6:1-9; 12:1) Се одна із причин чому Господь Єгова післав приказ щоби очистити своїх людей, т. є клясу храму; і ся робота значить очищення й відложення на бік усіх упертих і бунтівників. Всі мусять знати, що Єгова — Бог і що Його імя буде оправдане; і ся робота мусить зачатися від дому Божого. (Мал. 3:1-3; Езек. 20:1, 37, 38; 33:33) Ся робота очищення й приготовлення мусить бути виконана нім настане остаточна битва; отже се є частю роботи дня приготовлення.

ВИДІННЯ

На двацять четвертого дня одинацятого місяця котрий сходиться з нашим новочасним місяцем лютим, пророк Захарія мав видіння. Десь у тім часі мав настати час "на пізний дощ". Три місяці перед тим часом пророкував був Аггея і по двацять четвертім дню девятого місяця того самого року, як здається, Аггея перестав пророкувати, або що найменше нема жадної записки про його дальші пророкування; але від того

часу Захарія виключно занимавсь роботою яка мала бути виконана в храмі.

Відносно того видіння пророк сказав: "Бачив я в ночі видиво: чоловік на червоному коні стоїть проміж миртами в зеленій долині, а за ним коні червонобурі, теркаті й білі." (Захар. 1:8) Се, що він бачив те видиво нічною порою, представляло час коли 'на землі буде темрява а поморок між народами'. (Іса. 60:2) "Чоловік на червоному коні" був ангел Господень, котрий був утілений і до котрого инші ангели приносили звіти наслідків їх оглядин. (Захар. 1:11) Він їхав на червоному коні, що було символом кровавої війни. (Ісаії 63:2) Чоловік на червоному коні очевидно представляє Ісуса Христа, Проводаря і Польового Начальника Єгової воєнної організації. — Пс. 45:4.

ОГЛЯДИНИ

Прийшов час на оглядини! Чоловік на червоному коні "став", себто, застановив свого коня, і се сходиться із періодом часу коли "на небі стало тихо", що представляло час, коли між кінцем періоду Ілії (Мал. 4:5, 6), а початком періоду Елисея була безактивність в роботі церкви. (Одкр. 8:1; *Світло* 1, стр. 99, *анг. вид.*) Їздець на червоному коні "стоїть проміж миртами в зеленій долині". Инший переклад сього тексту каже "у тіні" або "в тіннім місці". Очевидно той провідник став з своїм конем при боці Оливної гори у тіні дерев, і з котрої то точки він оглядав місто Єрусалим. В той самий час мирти росли при боці Оливної гори. (Неєм. 8:15) Се було відповідне місце для їздця застановити свого коня,

і сей факт, що він застановив свого коня між миртами, показує, що се був відповідний час для Єгови повернути до своїх людей, привернути їм свою правду, і зібрати їх до себе. "Мирт" значить жнива, час привернення і радости. (*Вартова Башта*, 1931, стр. 149, *анґл. вид.*; *Охороненнн*, стр. 19, *анґл. вид.*) Се малоб зазначити час сповнення сього пророцтва, а іменно, коли Господь збирав свій нарід до себе приготовляючи їх у храмі суду. — Пс. 50: 5; Іса. 41: 19; 55: 13.

Чоловік на червоному коні оглядав місто Єрусалим, котре представляло Божих завітуючих людей. Місто Єрусалим в той час мусіло виглядати дуже сумне після опису даного через пророка. (Неєм. 2: 11-15) Загальний надзиратель сил Єгови мусів бути переповнений гнівом, коли він поглянув на спустошений Єрусалим. Рівнож коли Ісус Христос прийшов в 1918 р., розглянути визнаних людей Божих і установити храм, то Він поглянув із гнівом на спустошену землю, часть Божої орґанізації, т. є завітуючих людей Всевишнього. Слова Ісаії при сій точці здається відповідні і виражують гнів Господень: "День бо помсти мав я на умі, і настав рік визволення людей моїх." (Іса. 63: 4) Се зазначує час початку сповнення Захарійового пророцтва.

Загальний начальник сил Єгови в той самий час переглянув сатанську земну орґанізацію: "Він встав і змірив землю." Се що Він бачив дальше збільшило Його гнів і у своїм часі побільшило Його ревність до знищення сього лукавого світа. "Глянув — і затремтіли народи." (Аввак. 3: 6) Се є день приготовлення Єгови. (Наума 2: 3) Стоячи позад чоловіка на "черво-

ному коні там були і инші їздці на червонобурих конях, таркатих і білих". Се показує, що головний начальник був в товаристві з иншими чиновниками армії Єгови і що вони також робили оглядини і приносили їх звіти до їх гетьмана. (Захар. 1: 11) Тут безперечне заключення є, що ті їздці в товаристві з Господом Ісусом представляли Його святих ангелів, котрі співтоваришили Йому в часі суду. (Мат. 25: 31) "Й вбачив він, як гора навкруги Елисея була заповнена кіньми й поломяними колесницями." (2 Цар. 6: 17) Ті (коні) представляли воєнну орґанізацію Єгови. "А війська, що на небі, йшли слідом за Ним на білих конях, з'одягнені у виссон білий і чистий." — Одкр. 19: 14.

Захарія поспитав Господа, що означували ті люди і коні, і ангел, розмовляючи з ним, пояснив йому: "І спитав я: Хто вони, пане мій? і сказав мені ангел, що розмовляв ізо мною: Я скажу тобі, хто вони." (Захар. 1: 9) Се питання було поставлене для користи вірного останка тепер на землі, і ангел Господень приніс їм потрібну інформацію яко відповідь на їх питання. (Одкр. 1: 1) Се є доказом, що пояснення пророцтва не походить від чоловіка, але що Господь Ісус, голова Божої орґанізації, посилає потрібні інформації для своїх людей через своїх святих ангелів. "Тоді озвався чоловік, що стояв проміж миртами, й сказав: Се ті, що їх Господь послав пройти землю." (Захар. 1: 10) У видінню вони представляли силу Єгови яку Він уживає для вираження свого гніву проти ворога. (Одкр. 14: 20) Із сією силою свідки Єгови співтоваришать тепер на землі.

Сатана і його лукаві аґенти йдуть по світі і вишукують Божих людей і чинять зло їм, а сі їздці на конях Захарійового видіння приглядаються орґанізації Єгови і виконують Його заміри. Господь тепер звернув своє лице або ввагу на річи землі, і робить оглядини орґанізації ворога й також орґанізації Єгови. Очі Господні приглядаються всьому на землі. (Захар. 4:10; Одкр. 5:6) Сі їздці на конях наче коні Господні. — 4 Мойс. 10:31.

Один із під-начальників приніс свому гетьманові звіт, кажучи: "Вони ж заговорили до ангела Господнього, що стояв проміж миртами й сказали: Пройшли ми землю й ось, вся земля заселена й спокійна." (Зах. 1:11) Зміст їх звіту був, що вони знайшли орґанізацію Сатани самолюбною, і в стані само-гречною і не дає жадного взглянення на царство Боже під правлінням Христа. Сей звіт мусів наступити зараз по закінченню світової війни і коли аґенти Сатани шукали средства і ратунку щоби завести мир на війною-пошарпаній землі. Вони не звернули уваги на Боже царство, але вони сиділи спокійно і спочивали і вповали на Лігу Народів, Світовий суд, мирові угоди, і тим подібні річи, щоби тримати орґанізацію Сатани в посіданню світа. Розуміється, вони не дали жадної помочи Божим людям проголошувати правду, але обходились із ними з погордою. Сей опис відносить ся до ріжних частей сатанської орґанізації на землі від 1918 до 1922 року. Але Божий останок став на свої ноги і зачав робити.

При закінченню звіту сих підначальників озвавсь ангел Господень і сказав: "Господи Все-

держителю! докіль будеш ти немилосердсн до Ерусалиму й городів Юдиних, що гнівишся на них вже сімдесять років?" (Зах. 1: 12) Се сходиться із обставинами які були між Божими людьми від 1918 р. до 1922 р., можливо перед загальною конвенцією в Сідер Пойнт, Огайо. Тоді то Господні завітуючі люди побачили, що Христос великий загальний начальник прийшов до храму і вони закричали: "О Господи, спаси, Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118: 25) Се було в 1922 р., що Божі завітуючі люди стали свідомі свого недбальства відносно відбудовання позатипічного храму. В той то час Господь післав свої слова потіхи для них і вони радувалися, бачучи, що гнів Єгови був відвернений від них. (Іса. 12: 1-4; 61: 1-3) "І відказав Господь ангелові, що розмовляв ізо мною, словами благими, словами відрадними." — Зах. 1:13.

Отримавши добрі і потішаючи слова від Господа, Захарії було сказано проголошувати: "І сказав мені ангел, що розмовляв ізо мною: Вісти голосно й скажи: Так говорить Господь Саваот: Я жалую Ерусалима й Сиона великою ревностю." (Зах. 1: 14) Ся проклямація або вість мусить бути проголошена про Божу пімсту проти ворогів і про потіху для Його людей. Єгова поклав своє імя на своїх посвячених людях, котрі представляють Його правдиві інтереса і котрим Він дав часть в роботі оправдання свого імя. Отже Він показує свою ревність, вернувши свою велику ласку для Сиона. (Зах. 8: 1-3; Пс. 102:16) Для сієї причини Єгова постарався о визволення своїх людей із неволі в 1919 р. Підчас Світо-

вої Війни аґенти Сатани, а головно Анґло-Американська імперіялістична система, знущалась над Божими вірними людьми, що невподобалось Єгові; для того Він велів своєму пророкові сказати: "І палаю великим гнівом, проти тих спокійних народів, бо як я легко, гнівався, вони збільшили зло." (Зах. 1:15) Се було "Християнство", то єсть, Анґло-Американська імперіялістична система, що сталась не тільки байдужна до Божого царства і сполягала на свою власну силу для піднесення народів, але вона спричинила більше терпіння, а головно Божим людям. Господь також сказав: "Покинув я дом мій, відцуравсь од наслідя мого; що мені було найлюбійше, подав на поталу ворогам моїм." (Ерем. 12:7) Замість щоби "Християнство" було милосердне до тих, що проповідували євангелию Божого царства (в той час вони проповідували зі страхом і трепетом), то "Християнство" радувалось в каранню завітуючих людей Єгови і сим спричинило ще більше терпіння. Від того часу ті самі аґенти Сатани дальше воюють проти Божих помазанників. Пророцтво Езекиїла описує злість "Християнства" проти Божого останка. — Гляди Езекиїла 25; *Оправдання,* кн. 2. стр. 9, *анґ. вид.*

Приготовляючися покарати ворожу орґанізацію, Єгова посилає Свого "Післанця завіту" Ісуса Христа, щоби зібрати разом своїх людей, збудувати клясу храму і зробити їх відповідними для своєї роботи. "Тим же то так говорить Господь: Повернусь ізнов милосердно до Єрусалиму: в йому одбудується мій храм, говорить Господь Саваот, та й простягнуть будівельній шнур

через Єрусалим." (Зах. 1:16) Бачучи се, останок Єгови повинен бути дуже ревним і не спускати своїх рук в роботі задля опозиції ворога. Господь заявляє, що Його храм буде збудований навіть серед "тісних часів". (Дан. 9:25) 'Лінія простягнута через Єрусалим, означує міру поступу роботи котру Єгова виконав, будуючи свою орґанізацію від 1922 р. Він висказав свій замір потішити і зміцнити своїх людей. "Далій оповісти й скажи: Так говорить Господь сил небесних: Городи мої попереповнюються знов добром, і потішить Господь Сиона, й вибере собі знов Єрусалима." — Зах. 1:17.

Єгова дав успіх своїй орґанізації, припоручивши останкові свідоцтво Ісуса Христа, інтереса царства на землі і задачу виконувати роботу Елисея. Він вилляв Свого духа на них і привів їх до Своєї орґанізації, і позволив пити їм вино з Господом Ісусом Христом в Його орґанізації. "Оттак потішить Господь і Сиона, потішить всі розвалища його, і оберне пустиню його у рай, і степ в сад Господень; радощі й веселощі будуть у йому пробувати, похвали й пісні гомоніти." (Іса. 51:3) Коли Сион відбудується, тоді всі в нім мусять славити Єгову. "Ти встанеш, змилосердишся над Сионом; час бо вже, помилувати їх, прийшов бо назначений час. Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй. Щоб звіщати імя його на Сионі й хвалу його в Єрусалимі." (Пс. 102:13, 16, 21) Єгова обявив слово Своїм людям положивши Свою вість правди в їх уста і післав їх доручувати своє свідоцтво. — Іса. 51:16.

Потішивши своїх власних людей в Сіоні, Єгова тепер каже їм про вороги які підуть проти них. "І підняв я мої очі й дивлюсь: ось чотири роги." (Захар. 1:18) Роги символічно представляють средство для карання инших. (Езек. 34:21; 5 Мойс. 33:17) Аж до часу пророцтва Захарії, існували чотири диявольські світові держави, котрі накладали ріжні карання на людей, що служили Богу Єгові. Пророцтво тут указує, що мали повстати чотири инші світові держави, а іменно, Греція, Рим, Англо-Американська імперіялістична система, котра є "Християнством", і Ліґа Народів, котра є восьмою світовою державою, і що вони будуть дальше противитися Божому помазаному народові. (Одкр. 17:11) Ангел Господень сказав Захарії, що сі роги, се держави котрі розкинуть Божих людей. (Зах. 1:19) Сі "чотири роги" також зручно представляють усю силу сатанської орґанізації, котра знущається над Божими людьми і котра дійшла до вершика лукавства у семій світовій державі.

Число "чотири" у св. Письмі символічно представляє цілковитість, як чотирокутник. "Потім показав мені Господь чотири ремісники." (Зах. 1:20) Загально, те слово "ремісники" відноситься до тих, що будують. Число "чотири" символічно представляє цілковиту армію Господню, котра збиває роги бугаям сатанської орґанізації, і торощить їх. Позаяк пророк питав о пояснення відносно чотирьох будівничих, то ангел Господень сказав: "І поспитав я: Що вони йдуть робити? а він відказав так: Оті роги так порозкидали Юду [Божих вірних людей], що ніхто не здоліє піднести голови своєї [в 1918 р. і

1919 р.]: а сі [будівничі] прийшли, щоб їх полякати та позбівати роги в народів, що підняли рога проти Юдиної землі, щоб її порозмітувати." (Захар. 1:21) О сі средства постарався Бог, щоби побідити ворога, як се Гедіон зробив у своїм часі. (Суд. 8:12; Іса. 19:16; Езек. 30:9) Ся лукава орда Сатани підноситься, щоби розкинути і знищити тих, що представляють Єгову, котрих представляв Юда, і Господь Бог замірив знищити тих убійників і для того Він приготовляється. Если би свідки Єгови були полишині без інструкції або духової поживи, вони булиб знеохочені і понижені і утікли би перед ворогом. Тепер же Єгова научає Своїх вірних людей і дає їм потіху і заохочення, щоб вони мали надію на цілковиту побіду через Ісуса Христа, і так Він приготовляє їх для роботи оправдання.

ГОЛОВА 2

УТІШЕННЯ

(Захарії, Голова 2)

ЄГОВА є Отець милосердя і Бог всякої потіхи, тому що Він потішає своїх людей після їх потреби. (2 Кор. 1:3-5) Помазанникам є припоручено потішати тих на землі, що сумують і вповають на Єгову. Се утішення уділяється для тих, що мають уші до слухання, що Єгова — Бог і що Його царство є средством для цілковитої помочи й благословенства людства. Найбільшим утішенням для помазанників є знати Єгову і розуміти Його заміри й їх спорідненя до Всевишнього, і сей привилей є даний їм тепер через Єгову і Ісуса Христа, Голову організації храму.

У попередній голові ми застановлялись над видінням Захарії у котрім Єгова сил заявив, що Єрусалим мав бути розмірений. Тепер пророк Захарія мав инше видіння: "І споглянув я знов і бачу: ось чоловік, і має в руці міряльного шнура." (Захар. 2:1) У сім видиві чоловік, котрий явився із міряльним шнуром в його руці, був молодиком, як се про нього сказано в четвертім верші; отже тут він представляв ту саму клясу згадану в пророцтві Йоїла, т. є "молодців, що бачили видіння". (Йоїла 2:28) У тім видінню той молодий чоловік представляв вірних і ревних одиниць, котрі явилися перед Господом у Його приході до храму щоб судити. Тоді про-

рок Захарія спитав о замір того чоловіка: "Я спитав: Куди ти йдеш? а він сказав мені: Розмірати Єрусалим, щоб знати, який він заширокий й який задовгий." (Зах. 2: 2) Ось так він представляє Божих вірних людей, котрі застановляються над його пророцтвами, щоби упевнитися яка має бути їх теперішна робота в Його організації. Сі не сполягають лише на тім, що було сказано иншими людьми відносно Божого Слова, але вони йдуть до "закона" і до "свідоцтва" і студіюють його, щоб вони могли знайти, що Бог має до виконання через своїх помазаних людей. (Іса. 8: 20) Той молодий чоловік, представляючи вірного останка, не шукає помилок ані не критикує Божої організації і не осуджує її, але старається пізнати, що він мусить робити в гармонії з Єговою, щоб отримати з Його рук добробут і благословенства. Такий є властивий напрям вірного останка на землі. Се дальше показано словами Езекиїла, що він завважав глибину вод текучих із храму. — Езек. 47: 3-6.

Господь припоручив своїм ангелам задачі й інтереса царства, що включає передання інформації Божим помазанникам на землі для їх помочи й потіхи. Хотяй ми не можемо розуміти як сі ангели передають сю інформацію, однак ми знаємо, що Писання і факти показують, що се вони виконують. (Мат. 25: 31; Юди 14,15; Зах. 14: 5) Се заключення є вповні поперте слідуючими словами Захарійового пророцтва: "Аж ось виступив ангел, що розмовляв ізо мною, другий же ангел вийшов зустріч йому. І сказав той до його: Біжи й скажи сьому молодцеві так: Одкрито стояти ме Єрусалим через множество

людей і скоту у ньому." (Захар. 2: 3, 4) Тоді ангелові Господньому був даний приказ щоби він спішив і розказав вість потіхи для святих на землі, що були в стані запитання. Многі пригадують собі тепер, як в 1919 році, коли вірні знайшлися в смутку, і Господь дав своїм людям вирозуміння образу Ілії і Елисея (1 Цар. 19: 13-21; Мал. 4: 5, 6), котрого вони не могли зрозуміти через довгий час, що принесло їм утішення. В той то час вони пізнали, що перед ними була ще велика робота до виконання на славу Господню, і се принесло їм велику радість. Пізнійше, на конвенції Божих людей в 1922 році, ангел Господень промовив до "молодого чоловіка" кляси, себто так сказати, до тих, що були сильні в Господі, і приніс інформацію їм; і сим вірним було дозволено побачити видіння, себто, зрозуміти Слово Боже. Ті що оцінили Божу ласку якою вони були наділені, від тоді поступають вперед у вирозумінню пророцтв, котрі принесли їм велике утішення.

Той "молодий чоловік", котрим є вірний останок Єгови на землі, був поінформований, що Єрусалим має бути засилений яко місто без мурів "для множества людей і скоту в нім". Жінка Єгови, т. є Сион, маючи болі мусить породити синів "останок її насіння" і сим збільшити число в Божій організації. (Іса. 66: 8; Одкр. 12: 17; Мих. 5: 3) Приказ даний був, "розшири місце намету твого" бо "потомки твої загорнуть (народи)". (Іса. 54: 2, 3) Те пророцтво відноситься до часу коли царство народиться і коли те місто буде приведене під правління великого Князя Мира. Ся інформація, котру дехто зачав

оцінювати в 1914 р., була дійсною потіхою і приготовляла їх до більших річей які наступили опісля, а головно відносно брання участи в оправданню Єгового імя. "Місто без мурів" не значить, що Божа організація буде без охорони, але що Єгова є її охороною. (Зах. 2: 5) Всі нечисті мусять бути виключені з між людей згаданих у четвертім верші. (Іса. 52: 1) Се значить, що тих в угоді з Єговою, і що відповіли на поклик до царства, і що були в той час на "шляху" (Іса. 35: 8), є дуже мале число; але в Божім власнім часі всі духом народжені мусять вступити на "шлях" і прийти до Божої організації. Отже се пророцтво мусить відноситись й включати також тих, що належать до "великої громади" кляси. (Одкр. 7: 9-14) Коли сі будуть приведені, тоді вони будуть становити велику громаду в Божій організації котрої ніхто з людей не міг полічити.

"Множество скоту" представляє багацтво Божої організації. Бог создав скот і повзаючогося гада і дав чоловікові царство над ними; отже слово "скот" в Єрусалимі здається символічно представляє тих, що остаточно будуть приведені до Єгової організації на землі і котрі будуть під розпорядженням "Помазанника", так як "вівці" кляса Єгови, про котру описує Ісус Христос. (Мат. 25: 31-40) У своїм часі вони мусять вступити на "шлях" і прийти до Божої організації. Всі люди на землі, котрі отримають життя, будуть піддані Єговому помазаному "чоловіку", Ісусу Христу. (Пс. 8: 4-7) Сей образ показує тут велике побільшення Божої організації. Чоловік котрому дозволено пізнати правду і кот-

рий відмовляється вважати на ню є 'подібний до звіря погибаючого'. (Пс. 49: 12, 20) Такі люди не перевисшають звіря. — Еккл. 3: 18, 19.

"Множество скоту" може добре представляти тих, що є 'попечатані на чолі', через помазану клясу, і котрі будуть переведені через "велике горе". Вони є названі як кляса "Йонадаба", котрі пізнійше вийдуть на шлях, і котра то кляса є також описана як 'міліони тепер живучих ніколи не помруть'. Про сих одиниць пророк писав, що вони будуть охоронені. (Езек. 9: 4; 14: 13, 17, 19, 21; Іса. 49: 20, 21) Сі мусять бути назначені через "чоловіка в линянній одежі, із писарським приладом при його боці". Сі пророцтва, будучи зрозумілими, приносять утішення для помазанників Єгови, що вони інформують їх, що є велика робота до виконання, в котрій вони мають привилей брати участь єсли вони будуть вірні, і що ся робота принесе оправдання імени Єгови. Усі, що вступили на той "шлях", як згадано повисше, мусять бути поінформовані нім прийде Армаґедон, і сю роботу Єгова припоручив своєму помазаному останку, даючи їм привилей приносити "овочі" Свойого царства і нести його иншим, щоби вони могли пізнати, що Він є Всемогучий Бог. Ся робота на полю Єгови є тією блаженною річею і виконується в мирі і з радістю.

Се пророче видиво Захарії відкриває, що Божий храм або святиня буде збудована і очищена і що самий Єгова буде посеред і понад Своєю святою орґанізацією, отже Єгова є цілковитою охороною її. "І сам я, говорить Господь, буду йому поломяним храмом, і прославлю себе

посеред його." (Зах. 2: 5) Останок Єгови не буде вповати на охорону таку як дадуть тайна поліція, армія і фльота, але буде вповати на охорону від Господа, котрий є їх дійсним муром і твердинею. Він є муром цілковитої охорони для тих, що знаходяться в Його орґанізації, і огненим муром знищення для тих, що знаходяться осторонь і є в противенстві. Всякий, хто старається увійти до Божої орґанізації в який инший спосіб чим "воротьми" або "дверми", Ісусом Христом, той знайде, що се неможлива річ. Він не може перелазити муру. (Йоана 10: 1-9) Для ворогів "наш Бог є пожираючим огнем". (Жид. 12: 29) Для Його орґанізації Єгова є повною охороною. "Кругом Єрусалиму гори; так і Господь кругом народу свого, від нині по віки." (Пс. 125: 2) Се пророцтво відноситься головно до теперішнього часу і відкриває, що Єгова дасть потрібну охорону для своїх людей котрим Він дав своє імя, і для того Його імя є їх сильною твердинею. — Прип. 18: 10.

Слава цілої орґанізації є самий Єгова. "Я буду славою серед неї." Тепер палата Єгови будується, і Він є світлом і славою її. Се пророцтво відкриває, що храм Єгови мусить бути відбудований і що він буде мешкати в своїм святім храмі, серед своєї орґанізації. В нім не буде слави жадного сотворіння, такого як провідник, або вибраних старших або 'більше святих чим ти' що виробляють характер. Ані не буде чтитися, славити ані хвалити людей, без ріжниці чи ті люди жили в минувшині чи в теперішнім часі. Єгові буде віддана всяка слава за правду і за роботу виконану через ню. Слава Божих по-

мазаних людей буде в імени й силі Єгови. "І не потребує город той сонця, ані місяця, щоб сьвітити в ньому, бо слава Божа осьвітила його, а сьвітильник його — Агнець." (Одкр. 21: 23) "Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй." (Пс. 102: 16) "Встань, заясній, Ерусалиме; зійшло бо сьвітло твоє, і слава Господня зійшла над тобою." (Іса. 60: 1) "Од голосу Господнього злягає ланя, і опаде лісове листє; і все в храмі його — все говорить: виличиє!" (Пс. 29: 8) Причина для сього є зазначена в пророцтві Езекиїла. — Езек. 43: 4; *Оправдання* 3, стр. 244, *анґл. вид.*

Край Вавилон лежав напівніч від краю Палестини, що була заселена Жидами, і називався "краєм північним". (Ерем. 25: 9) Вавилон був символом сатанської організації, а головно "Християнства"; і всі, що будуть приготовані до битви в великий день Бога Всемогучого і будуть на Божій стороні, мусять полишити дияволську орґанізацію. В гармонії із сим, пророцтво Захарія каже: "Гей, гей утікайте ж із північньої землі, говорить Господь: Я бо вас порозвівав, ніби на всі чотири вітри, говорить Господь." (Захар. 2: 6) Іще від загальної конвенції Божих людей в 1919 році, поклик все лунає: "Вийде мій народи із неї." (Одкр. 18: 4) По тім, як Божі помазані люди дізналися, що Сатана був скинутий з неба, і побачивши його орґанізацію, вони з більшою ревністю чим коли вперед кричать проти сієї лукавої орґанізації і перестерігають людей, щоб вони вийшли із неї і ставали по стороні Єгови. Переслідування які впали на Божих людей підчас Світової Війни, а головно через Ан-

ґло-Американську імперіялістичну систему "Християнства", Єгова обернув їх на свою власну славу, через побільшення роботи свідоцтва по́ цілім світі. На се робить натиск пророцтво Захарії. "Я бо вас порозвівав, ніби на всі чотири вітри." Єгова постарався о средства і спосіб і вислав своїх свідків до всіх народів "Християнства", і на весну в 1933 році, спільна робота свідоцтва була дана у сімдесять восьмох народах землі. Приготовлення людей до великої битви Армаґедону поступає вперед.

Коли Ізраїльтяни повернули із Вавилону до Єрусалиму, тоді вони не задля самолюбної цілі взялись "будувáти дом Господень, що в Єрусалимі". (Езри 1:5) Коли Захарія отримав видіння і зачав пророкувати, тоді більше чим вісімнацять ~~сот~~ літ минуло від збурення Вавилону; а однак він пророкував кажучи: "Утікай, Сионе, ти, що пробуваєш у дочки Вавилонської." (Зах. 2:7) "До Сиона втікайте, ви поселені Вавилона." (*Рот.* з боку) Зібрання остáнка до Сиона, Божої орґанізації, було не для відпочинку або безчинности, але щоби приготовити їх до роботи несення свідоцтва Єгови аж до часу Армаґедону. Отже Божі помазані люди мусять бути цілковито віддані й відріжнені від сатанської орґанізації. Зібрання останка Сиона зачалось по тім, коли орґанізація Сатани була скинута з неба; і тоді повстав крик про Вавилон, яко іще істнуючий тоді, показуючи, що той крик, після пророцтва, мусить йти вперед в теперішнім часі перед настанням битви Армаґедону. Отже така є теперішна робота останка; і ми дивимось на те про-

роцтво в процесі сповнення підчас приготовлення великого дня Всемогучого Бога.

Ісус Христос є оправдателем Єгового імя, і Бог післав Його до народів, а головно до "Християнства", котре переслідувало помазанників. "Так бо говорить Господь сил небесних: Задля слави послав мене він до народів, що вас обдерали; хто бо торкається до вас, торкається об зіницю ока мого." (Зах. 2: 8) *Ротердам* переложив сей текст так: "Для своєї власної слави [Єгова] післав мене до народів, що обдерали тебе." Анґло-Американський імперіялізм складається з народів з котрих більшість переслідували свідків Єгови, і між сими то народами "свідоцтво Ісуса Христа" мусить бути доручене, і се робиться в честь імени Єгови. Ісус Христос провадить клясу "слуги", велить їй доручувати свідоцтво Єгови, котре було припоручене Ісусу Христу, а через Нього останкові. (Одкр. 12: 17) Се є робота приготовлення до великої війни, тому що Єгова велить дати свідоцтво перед тим, нім Він зачне битву. Слава імені Єгови є нарушена, отже свідоцтво мусить бути доручене. "Тим же то скажи домові Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Не задля вас я се вчиню, доме Ізраїля, а задля сьвятого імені мого, що ви знеславили перед тими народами, куди поприходили." — Езек. 36: 22; Пс. 115: 1, 2; Іса. 66: 18, 19.

Ісус виразними словами заявив, що Він пошле своїх ангелів і вони позбирають всіх, що роблять беззаконня. (Мат. 13: 41) Се є робота очищення святині, щоби вірні могли бути приготовані виконувати роботу Єгови і віддатися вповні інтересам царства. Доконавши сього, вірні,

становлять останка, і є вельми дорогі для Господа і котрих він ласкаво любить, і для того Єгова говорить про них, як про "зіницю ока свого". Очі Єгови глядять на останка, і хто зобіжає їх, той зобіжає очі Бога Єгови. Тих, що служать Богу Єгові вірно, Він охоронить і приготовляє їх до війни. "Мої очі на вірних землі, щоб були коло мене. Хто ходить правою дорогою, той нехай служить мені." (Пс. 101:6) З довірям останок каже: "Сохрани мене, як зіницю ока; в тіни крил твоїх стережи мене. Від безбожників нападаючих на мене, від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене." (Пс. 17:8, 9) Тих, що затримують їх невинність до Бога, Він хоронить їх. — 5 Мойс. 32:10.

Єгова постійно обдаряє ласкою вірних свідків, і для них ся ласка є великим утішенням. Підчас коли Господь потішає Своїх людей, Він повідомляє їх, що Він поперевертає столи на сатанську орґанізацію, а головно на ту часть орґанізації на землі, що переслідує вірного останка. "І ось, я підніму на них руку мою, а стануть вони здобиччю невольникам своїм, і зрозумієте, що се — Господь сил небесних послав мене." (Зах. 2:9) Инший переклад сього тексту звучить: "Ось бо я потрясу рукою моєю над ними." (*А.П.В.*) "Ось: глянь! я потрясу рукою моєю над ними, і вони стануться наче грабіжю їх власних рабів, і ти [ґіпокритичне 'Християнство'] будеш знати, що Єгова послав мене." (*Рот.*) Се пророцтво показує, що сей присуд Єгови проти гонителів Його людей буде виконаний проти них, тому що вони дуже знівечили імя Єгови. Підчас Світової Війни Анґло-Американська імперіялістична си-

стема, котра є "Християнством", ограбила свідків Єгови і знищила роботу Ілії. Тепер Єгова каже: "Глянь бо я потрясу моєю рукою над ними." Се Його рука суду, що знищить їх. (Мойс. 32: 41) Єгова післав Своїх свідків нести Своє свідоцтво для "Християнства" і сим чином служити їм, а "Християнство" в заміну знущалось над свідками Єгови, що принесло зневагу для Господа. Для того Господь приказує Своїм слугам відносно ворога, кажучи: "Віддайте їй, яко ж вона віддавала вам; і подвоїть їй у двоє по ділам її; і в чаші, котрій вона мішала, мішайте їй у двоє." — Одкр. 18: 6.

Люди сатанської організації, а головно володіюча кляса "Християнства", як пастирі і головні з їх отар будуть знати, що Єгова сил післав Своїх свідків до них. Бог дасть до відома сим гіпокритам, що Він післав Свого Суддю і Післанця до храму в 1918 р., і що від того часу Він уживав Своїх покірних і вірних представителів на землі нести правду до володарів світа, і що вони відкинули правду і тепер отримають їх справедливу заслужену кару. Єгові не подобається, щоби славити людей за таку роботу; отже Він дав приказ, щоби Його люди співали хвалення Богу: "Співайте Господеві, бо Він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі!" (Іса. 12: 5) Світова організація Єгови є згадана під символом жінки, названа Сионом, котра породила Його царство або головну організацію. Се включає тих з останка на землі, що затримають свою невинність до кінця. Отже організація царства є властиво названа "дочкою Сиона". Членам головної організації є сказано співати хвалення

Єгови за чудові річи які Він вдіяв. "Викликуй же радісно й весе́лись, дочко Сионова! ось бо я, прийду й осядусь посеред тебе, говорить Господь." (Зах. 2: 10) Царство народилось в 1914 році, а діти Сиона народилися в 1918 році, коли суд зачався в домі Божім. Всі що так народилися і котрі були вірними є навчені Богом і мають великий мир, і для того вони співають і радуються. Тепер помазанники бачуть, що Єгова прийшов до Своєї святині через представництво Свого любого Сина, і тому їх радість не знає границь. Єгова є у своїм святім храмі, і се є причиною радости для всіх, що люблять Його явлення. (Аввак. 2: 20; 2 Тим. 4: 8) Се є "славне явлення великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа". (Тита 2: 13) Се значить для вірних, що вони є вільні і що вони будуть служити Богу після Його волі, а не після волі якогось сотворіння. Для того вони радуються в Господі й живуть вигідно й безпечно в Його храмі.

Той "день Господень" зачинається від розпочаття царства, і для останка він датується головно від 1918 року. Для дальшого утішення своїх вірних людей Єгова через свого пророка Захарію каже: "І прийдуть тоді многі народи до Господа, й будуть моїм народом; і я оселюсь посеред тебе, й зрозумієш, що мене послав до тебе Господь сил небесних." (Захар. 2: 11) Організація народів землі, котра тепер володіє, буде знищена і ніколи не буде прилучена до Господа. "Многі народи" згадані тут відносяться до людей ріжних народностей, котрі приймуть вість правди і стануть по стороні Бога й Його царства; і се як раз те, що многі тепер роблять. Ся

кляса людей була представлена через Йонадаба, котра прилучилася до Егуя, увійшовши до його колесниці. (2 Цар. 10: 15, 16) З тими, що "будуть прилучені до Господа в той день", буде заключена "велика громада", котра вийде з між усіх народів. (Одкр. 7: 9) Всі, що прийдуть до Божої організації, мусять бути заключені в тім пророцтві. (4 Мойс. 18: 2, 4; 1 Мойс. 29: 34) Всі сі стануться людьми Божими, тому що вони стануть по стороні Єгови у великім спорі. Ріжниця зроблена між сими людьми а тими, котрих Бог взяв "для свого імя", і про сих останних пророцтво згадує як про "святинню" Єгови.

Останок тепер знає, що Єгова післав свого Післанця до храму і що Він дав вірним виразуміти значіння того пророцтва. Се значить, що останок не може дармувати, але що він мусить виконувати приписану йому роботу своєю силою. "Тоді скажуть Єрусалимові: Небійся, а Сионові: Нехай не опадають руки в тебе! Господь, Бог твій, посеред тебе; у нього сила, рятувати тебе; він радістю радуватись буде тобою, буде милувати по своїй любові, буде зза тебе веселитись веселостю великою." (Софонії 3: 16, 17) Останок не може сповнити Божих приказів через так зване "вироблення характера", він мусить робити більше чим се. Останок йде на поле битви, і мусить бути пильним підчас коли він в дорозі, вважаючи на всі прикази Більшого Мойсея, Ісуса Христа. — Діян. 3: 22, 23.

Останок тепер становить клясу на землі представлену через Юду ("хваленння"), тому що він співає хваленння Єгови, і відносно нього пророк каже: "І посяде Господь Юду, як своє наслідде

на святій землі, й вибере собі знов Єрусалим." (Зах. 2: 12) Угода царства була зроблена з поколінням Юди; і ті, що були покликані до царства й приняті в угоду царства, і котрі вірно дотримують условини тієї угоди, належать до Єгови. (5 Мойс. 32: 9) Єгова приняв їх у наслідля відколи відбудував Сион яко палату і місце свого урядового пробутку, у котрім то часі Він зробив Ісуса Христа головним угольним каменем Сиона, і тоді Він породив своїх дітей через свою жену. — Іса. 28: 16; 54: 13; 66: 8; Пс. 132: 13; 33: 12.

"Свята земля", згадана в сім пророцтві, є також названа "землею святині". (*Рот.*) Присутність Божого любого Сина у храмі освячує або робить святою сю землю, або так сказати, освячує стан останка на землі. Той храм є представлений через Езекиїла яко уміщений серед "святої землі". (Езек. 45: 1-3) Єрусалим, се імя дане Божій орґанізації, котра є представлена символічно через жінку. (Іса. 54: 6, 7) Тепер же після пророцтва Захарії Єгова "вибере Єрусалим знов". Се зазначує час коли орґанізація Єгови народить дітей, і се значить, що всі такі будуть навчені Богом у храмі і будуть мати великий мир і будуть приготовані до часу Армаґедону і того, що наступить.

Сотворіння сатанської орґанізації через століття вихвалялися і плели нісенітниці, але тепер прийшов час для Єгови судити, і тому Він каже: "Умовкни ж, усяке тіло, перед Господом! він бо підіймається з сьвятого пробутку свого." (Зах. 2: 13) Урядові чинники сатанської орґанізації зухвально стараються контролювати мовою

свідків Єгови, вихваляються своєю високою властю і рішають що люди мають слухати. Дальше, вони вдають і вкладають ріжні марні і гидкі пляни для привернення слабого світа. Вони відмовились звернути ввагу на вість Єгови, і ось день на жертву сатанської злої орґанізації вже прийшов, і Єгова каже: "Замовкни перед лицем Господа Бога! день бо Господень уже близько. Господь наладив уже жертву [з сатанської орґанізації] на заколення, назначив, кого має до неї покликати. У жертовний же день Господь навідає карою князів укупі з царськими синами й усіма тими, що вдягаються в чужоземню одіж." (Соф. 1:7, 8) Диявольські слуги є одягнені в одежи, котрі показують, що вони є членами його орґанізації. Много людей на землі сьогодня, а головно володарі, дають себе пізнати сим, що вони стають по стороні Диявола, і вони будуть пожертвовані.

"А Господь — у храму свому святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" (Аввак. 2:20) Від 1918 року Єгова, через свого представителя Ісуса Христа, був присутний у Своїм храмі в цілі суду. Але ніхто із сих хвальків не буде могти встояти. День гніву Єгови вже прийшов. (Пс. 76:7, 8) Само-поважні члени сатанської земної орґанізації дальше хваляться й кричать, щоби сим чином зробити натиск на свою власну важність. Для того Господь каже до них: "Тим то вискажи їм всі слова сі й скажи: Господь загрімить з висоти й з пробутку святості своєї дасть голос свій почути; страшно загремить він на оселю свою; наче ті, що в тискарні грона топчуть, закричить він на всіх живучих на землі." (Ерем.

25:30) Свідки мусять безперестанно і відважно голосити вість царства. Се муситься зробити, та не в дусі боязливим, але отвертою й щирою, мовою, і в той самий час вповати всеціло на Господа. Чому хто-будь із свідків Єгови мав би просити о позволення у котрої будь части сатанської організації проповідувати євангелию царства? Се війна Єгови й Він не буде просити о жадне позволення. Його вірні сини цілковито вповають і є послушні Його приказам. Єгова зібрав і приготовив свою армію і каже "І підійму синів твоїх . . . проти твоїх синів, земле ти Йонська [насіння Вужа], та й зроблю тебе [Сионе] мечем у силача." — Захар. 9:13, 14.

Єгова тепер показує своїм олюбленим, що Він приготовляє свої сили до битви великого дня. Отже нехай жадний чоловік, котрий хоче затримати свою невинність до Бога, не страхається ніякого чоловіка але "зворушуйтесь і не грішіть! Роздумуйте в серцях ваших по постелях ваших, і втихомирітесь". (Пс. 4:4) Се значить, що жадне сотворіння не повинно перебігати Господа і виконувати свої власні погляди, але мусить уважати на руку Господню і точно поступати після приказів Господа Бога. Великий пророк Єгови, Ісус Христос, дає приказ, і нехай кождий бажає отримати признання від Єгови і буде послушний тому великому Пророкові. (Діян. 3:23) В будучині відбудеться не лише боротьба, але найбільша війна зі всіх віків. Ті, що непохитно остануться по стороні Єгови, будуть безперестанно тішитися миром і потіхою підчас походу до війни.

ГОЛОВА 3

ПОМАЗАННИК

(Захарії, Голова 3)

ЄГОВІВ Священник — се Його олюбленний Син Ісус Христос. Він занимає становище священника, що приносить в офіру членів свого тіла, котре то становище було представлене через Аронове священство. Він є царським священником, і в сім уряді Він був представлений через Мелхизедека, "священника на своїм престолі". У своїм часі Єгова післав свого Сина, великого Священника й Суддю, царювати серед Його ворогів, і в той час Він сказав до Нього: "Клявся Господь, і не пожалує того: Ти сьвященник по віки по постанові Мелхизедека. Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву свого." (Пс. 110: 1-5) Ісус Христос занимає становище жертвуючого священника, тим що Він приносить в офіру членів свого тіла, і занимає уряд священника по чині Мелхизедека, приготовляючи членів свого тіла до великої війни.

У старім Завіті імя "Йозія" значить Ісус через котрого спасення приходить від Єгови, і про котрого много говориться у третій голові пророцтва Захарії, і що відноситься до Божих помазаних людей. Трета голова пророцтва Захарії є пояснена дещо в Третій Книзі *Оправдання*, стор. 139-152 [*анг. вид.*] Позаяк ся голова відноситься до приготовлення Божого останка до битви великого дня, для того тут дальше застановляємось над нею. В сій голові пророцтва, Йозія

представляє тих, що були покликані до царства і відповіли на поклик, і котрі стали перед Ісусом Христом на суд і приготовлення, щоб вірні могли мати місце в храмі. "Йозія первосвященник" представляє Ісуса Христа, жертвуючого священника, котрий поставив на суд тих, що зробили з Богом угоду через жертву. В тім образі Ісус Христос є представлений як "ангел Господень", або "посланець угоди" і Суддя. Він яко Священник Єгови по чині Мелхизедека перепроваджує суд над завітуючими людьми Єгови, відділює невірних і приводить вірних до храму і помазує їх, щоби вони приносили жертву Єгові в праведності. — Мал. 3: 1-3.

Ангел, що розмовляв з Захарієм (1:9), пояснив йому видіння сими словами: "І показав мені первосьвященника Ісуса (Йозію), що стояв перед ангелом Господнім, та й сатану, що стояв праворуч його, щоб його винувати. І сказав Господь [через ангела] до сатани: Нехай загрозить тебе, сатано, Господь, нехай загрозить Господь, вибравший собі Ерусалим! Хиба він не головня, вихоплена з огню? Ісус [Йозія] же був у замазаній одежі, стоючи перед ангелом." — Зах. 3: 1-3.

В сім пророцтві "первосвященник Йозія" представляв Ісуса Христа, котрий привів "Йозію", своїх будучих членів тіла, до храму перед "ангела" Єгови, і котрий там судить "Йозію" людей Божих, і рішає хто буде становити часть храму. (Рим. 14: 1, 12) Лукавий, Сатана, є показаний як противник; і факти показують, що хто не має властивого стану серця, той піддається під його вплив, стає невірним, і відходить на бік і прилу-

чується до Сатани. (Мат. 13: 41; 24: 48-51) Від того часу "Йозія" представляє головно останок, що є признаний і помазаний. Господь яко представитель Єгови, погрозив Сатані і сказав йому, що ті, що були вірні аж до тієї точки, становлять останок, і вони наче "головня вихоплена з огню", що значить, що вони перейшли через огонь і вийшли здорові й чисті. (Мал. 3: 1-3) Се було рішуче опрокинення Сатани коли Ісус Христос, великий Суддя, урядово рішив, що декотрі із завітуючих людей затримали їх невинність до Єгови і сим чином доказали, що Сатана — брехун.

Йозія був у Вавилоні де всьо було нечисте, і тому його одежа була замазана. (Іса. 28: 8) В часі коли прийшло се видіння, Йозія утік з Вавилону і перебував в Єрусалимі яко будівничий храму. В сім видінню Йозія показаний яко одягнений в замурану одежу, котра то нечистота мусіла бути віднята в часі коли він був признаний. (Іса. 4: 3, 4) Сю роботу очищення зробив "огонь перетоплення" і "зілле очищуюче". (Мал. 3: 2) "Ангел Господень", Ісус Христос, великий Суддя, тепер сказав: "Поздіймайте з його замазану одіж! а йому сказав: Дивись, я зняв із тебе неправедність твою, й вдягаю тебе в одіж сьвяточну." (Зах. 3: 4) Ось так показано очищення тих, що стали на суд перед Господом у храмі; і вони отримали иншу одежу, показуючи, що вони були признані для роботи в храмі й зроблені частю орґанізації Єгови.

У тім видиві показано кидар. Кидар — се окраса на голову, і те саме еврейське слово є переложене на "корона". Той, що має її на голові,

значить, що він занимає якесь урядове становище в організації Господній, і що він помазаний. "І говорив далій: Вложіть йому на голову чистий кидар! і вложили йому на голову чистий кидар, і наділи ризи на його; ангел же Господень стояв." (Зах. 3:5) Се показує, що вірний останок в часі суду є привидений до храму, помазаний і назначений на становище служби в організації Єгови. (Йова 29:14; Іса. 62:3) Се, що останок був одягнений в одежу, значило, що він був привидений під "ризи справедливости" і признаний в члени головної організації Всевишнього. (Іса. 61:10; Пс. 45:8) Се, що там стояв посланець завіту, ангел Божий, означувало Його признання тих, що Він привів до храму і що Він є їх охороною й помічю; і що се становило докір Сатані. Ті, що були приведені до храму, останок, потребували научення і просвітчення. "І заповів [научив або свідкував клясі останка] ангел Господень [Єгови] Ісусові." — Зах. 3:6.

Ті, що знаходяться тепер у храмі, мусять бути всеціло послушні Христові, Більшому Мойсейові, і тому Єгова сил говорить до них через свого Головного Представителя, свого ангела: "Як ходити меш дорогами моїми й будеш пильнувати сторожі моєї, то будеш судити дом мій й наглядати над моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять оттут." — Зах. 3:7.

В сій части пророцтва останок кляса в храмі отримала інструкції, приготовляючи їх до служби в організації Єгови. Вони мусять ступати слідами Ісуса Христа, т. є бути цілковито посвячені Богу Єгові. "Пильнувати сторожі моєї" значить "слухати (виконувати) у всьому, що глаго-

лати ме вам". (Діян. 3:22, 23) Такий стан річей мусить настати і мусять стрінути його й виконувати ті, що бажають мати часть в присудах, т. є в проголошенню присудів Єгови проти зводничого "Християнства" і инших частей орґанізації Сатани. Ось таку то честь Єгова дає своїм вірним. (Пс. 149:9) Отже вірні мусять брати участь в проголошенню присудів Єгови проти ворога. Дальше Єгова каже до останка: Єсли будете вірними, будете "наглядати над моїми дворами". Вірні ніколи не вийдуть з храму, але "приступати муть до мене, щоб служити менї, й будуть стояти перед лицем моїм. Вони будуть ввіходити в сьвятиню мою й приступати до стола мого та пільнувати сторожі моєї." (Єзек. 44:15,16) "Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він жити ме у дворах твоїх. Наситимось добром дому твого, сьвятощами храму твого." — Пс. 65:4; 84:10; 92:13; 135:2, 3.

Тоді Господь каже до останка: "І я тобі дам місце приступу меж тими, що стоять оттут" (*анґл. вид.*); себто, місце з Ісусом Христом в Його святій орґанізації. Ось така буде остаточна і вічна нагорода вірних.

Єгова тепер говорить до орґанізації храму, включаючи Ісуса Христа, і членів Його тіла, і до вірного останка на землі, і каже: "Слухай же вважно, ти первосьвященниче Ісусе, ти й товариші твої, що засідають перед тобою, — сі мужі знаменні: Ось, я приведу слугу мого, ПАҐОНЦЯ." (Зах. 3:8) Сі річи були написані наперед для помочи і потіхи останка на землі, і се є особливший привилей тепер навчитися і зрозуміти се пророцтво. Тепер проголошується дуже важ-

на річ, нащо звертається особлившу ввагу. А та особливша вість є, що царство Єгови народилося, і що Він увів у храм Ісуса Христа, "слугу мого, ПАГОНЦЯ". Вкоротці, се значить що Єгова представив Ісуса Христа в храмі, яко Післанця й великого Екзекутивного Чиновника, і се становить "явлення слави великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа". (Тита 2: 13) Ті, що колись були в угоді о царство, але згорділи і думали про себе за високо, ніколи не могли побачити, що Господь Ісус явився в храмі Єгови. Вони відкинули се проголошення сього пророцтва Єгови, і, злучившися з Сатаною, пійшли до "лукавого слуги" кляси. Вони тримаються переказів людських, і їх одежа осталась замазана; і про сих Господь каже: "Хто поганий, нехай ще опоганюється." — Одкр. 22: 11.

"ПАГОНЕЦЬ" — се Ісус Христос, прославлений Син і потомок, себто, первенець, єдино народжений Син Єгови; і яко первосвященик, Він є ПАГОНЦЕМ Єгови. (Іса. 55: 3, 4) Члени тіла Христового—се "віття" того ПАГОНЦЯ.—Йоана 15: 1-8.

Ісус Христос, помазаний і установлений Царь Єгови, — се Камінь про котрого згадує пророк: "Ось, і камінь, що кладу перед Ісусом; на сьому камені семеро очей; і виріжу на йому начерки його, говорить Господь сил небесних, і зітру гріх землі сієї одного дня." (Захар. 3: 9) Він є Основним Каменем храму, головної організації Бога Єгови. Єгова вивів ПАГОНЦЯ і положив Камінь у приході Господа Ісуса до храму. (Аггея 2: 15; Іса. 28: 16; Захар. 4: 7; Пс. 118: 22; Дан. 2: 44) Противники 'вдарились ногою об камінь',

і той камінь розбив їх; але вірний останок кляса (Йозия) приступила радісно до того Каміня. (1 Петр. 2: 4-8) Єгова положив сього Каменя перед клясою Йозиї в 1918 році, але Його вірні люди не були повідомлені о сім аж в 1922 року. (Гляди *Вартова Башта*, 1922 р., сторон. 324, 332; 1926, сторона 310) Коли клясу Йозиї повідомлено о заложенню Каменя, тоді вона мусіла важно застáновитися над сим, щоби 'побачити Царя'. (Захар. 9: 9; Мат. 21: 5) "Вважайте на Посланика і Сьвятителя визнання нашого, на Христа Ісуса." (Жид. 3: 1.) Єгова звертає ввагу на се, тому що се дуже важне для його людей, як і для всього сотворіння взагалі.

Усі очі будуть глядіти на той Камінь, котрий дав много свідоцтв, що Єгова — Всемогучий, Всевишний, і що Його ймя буде тривати по віки. Се представлено словами, "на сьому камені (було) семеро [символічних] очей". Очі Єгови бачать той Камень, тим що тому Камені довірено найбільшу зі всіх задачей, т. є оправдання Єгового ймя, чого Він доконає у битві великого дня Бога Вседержителя. Для Єгови сей Камень "дорогий"; і се, що Його очі дивляться на Нього, показує, що той Камень має Його признання й повне попертя. (Захар. 4: 10; Пс. 110: 5) Єгова вирізав на сьому Камені начерки. (2 Мойс. 39: 6) Тим що Ісус Христос є назначений на Первосвященника Єгови по віки, Він є і Головою головної Організації Всевишнього.

Єгова уживає свого любого "Каменя" для осунення всякого беззакония з вселенної. "І зітру гріх землі сієї одного дня"; і сей день — се день котрий Єгова сотворив. (Пс. 118: 22-24) В той

день і перед цілковитим осуненням беззаконня Єгова приготовляє свого останка яко людей "для свого йменя" й висилає їх проголошувати своє йменя і свою ціль і сим поінформувати людей землі. Він найперше осуває всяку неправду або чинителів беззаконня з між своїх завітуючих людей, і сим чином Він очищує свою святиню. Се Він зачав робити із приходу Ісуса Христа до храму, і се буде продовжатися аж святиня очиститься й всі слуги Його будуть приносити "жертви в праведності". Тоді Він висилає сю очищену клясу храму приносити Йому жертви хвалення і свідоцтво в праведності, і коли ся робота скінчиться, Єгова великий Бог бою знищить всяку несправедливість на землі рукою свого могучого Екзекутивного Чиновника. Згадана земля відноситься в першій мірі до стану Божих завітуючих людей, і сих Він очищує і приводить їх до своєї святині й під ризи праведности.

Яко наслідок осунення всякого беззаконня з між Його завітуючих людей, вони ввійшли в добробут. "Того часу, говорить Господь сил небесних, буде одно одного закликати під виноград і фиговину." (Захар. 3: 10) Ті, що перебувають в тій землі, або в стані очищення від беззаконня, заохочують один одного до приносу безперестанної жертви хвалення Всевишньому. (Іса. 12: 4; Жид. 13: 15) "В той день, говорить Єгова сил, будете запрошувати свого ближнього під виноград і фіговину." — *А. П. В.*

Боязкі й літні будуть головно потребувати такого запрошення й заохочення. Виноградина й фигове дерево вжиті тут як символ мира, охорони, спокою і радости в ласці Господній. (1 Цар.

4:25; Йоїла 2:21-23) Фиґове дерево головно представляє солодощі й добрі овочи. "Та смоква (Фіґа) відказала їм: мої солодощі й дорогі ягоди мої." (Суд. 9:11) Виноградина більше представляє службу царства, що веселить серце: "Виноградина ж відказала їм: . . . соковину мою, що звеселяє й богів і людей." (Суд. 9:13; Йоана 15:1-8) Господь щастить службі свого царства більше від коли святиня стала очищена, тому що правдиві й вірні вповають на Господа і не блазняться. 'Під Його виноградиною і фиговиною' ніхто не буде лякатися. (Мих. 4:4) Перебуваючи в сім стані, вони приготовляють ся до битви великого дня Бога Вседержителя.

ПРОСВІТЧЕННЯ

(Захарії, Голова 4)

Просвітчення виходить від Єгови через Ісуса Христа і дається його вірним помазанникам на землі в храмі, і се приносить великий мир і утішення для них. Захарія знов говорив з ангелом Господнім, що показує, що останок отримує поучення через ангелів Господніх. Останок не чує голосних звуків (від ангелів), тому що сього непотрібно. Єгова постарався о Свій власний спосіб для передання думок до уму Своїх помазанників. Для всіх, що знаходяться поза організацією Єгови, Його орґанізація є тайною. До Захарії представляючи останка, ангел Господень сказав: "І спитав мене, Що бачиш? Я відказав: Бачу сьвітильника, — ввесь із золота; зверху в його кубочки на оливу й сім лямп на йому, а також сім дудочок до наливання в лямпи, що

на йому. А коло його дві оливні, одна праворуч од кубочка, а друга ліворуч." (Захар. 4: 2, 3) У тім видиві показано останка, що він дальше отримує докази про організацію Єгови й про їхню роботу в ній. Як се показано в першім верші, то Божі завітуючі люди 'задрімали і заснули' на час. (Захар. 4: 1; Мат. 25: 1-5; Одкриття 8: 1) У 1919 році вони зачали вставати, за яких три роки вони пробудились цілковито; і від того часу ті, що вповні посвятилися Єгові, могли бачити далеко наперед, инші ж снили сни і осталися в темряві. — Одкриття 3: 18; 2 Петра 1: 9; Йоїла 2: 28.

Захарія бачив золотий світильник, символ просвітчення і радости. Значіння тієї части видива є, що в часі сповнення його, отворився храм Божий в небі для просвітчення тих, що посвятилися Єгові. (Одкр. 11: 19) Посудина на верху свічника містила в собі олій, котрий давав світло й був символом помазання через духа Божого; і тоді ті, що приняли те помазання, могли бути просвітчені про "глибші річи", котрі вперед не були зрозумілі; яко ж написано: "Нам же Бог відкрив Духом своїм, бо Дух усього досліджує, навіть і глибокостей Божих." (Кор. 2: 10) "Та помазання, котре ви приняли від Нього, у вас пробуває, і не потрібуєте, щоб хто учив вас; а як те саме помазанне научає вас про все, і воно правдиве й не брехня, то яко ж воно навчило вас, пробувайте в тому." (1 Йоана 2: 27) "Сім дудочок до сім лямпів" символічно представляло совершенні средства для помазання і просвітчення. "Сім лямпів" представляли цілковите духове світло. Світильник яко цілисть пред-

ставляв організацію або роботу свідоцтва для просвітчення всіх тих, що посвятилися Єгові й пізнали Його замір й Його царство. Се видіння святого світильника є пророцтвом для свідків Єгови в теперішнім часі й котре тепер сповняється на їх радість в Господі.

Два оливні дерева на обидвох боках світильника представляли останок людей Єгови, себто, вірних свідків. "Се два помазані оливою, що стоять перед Владикою всієї землі. (Зах. 4:14) Що вони представляють свідків Єгови, то се попирають слова в Одкриттю 11:3, 4. Факти показують, що сі дві части свідків Єгови отримали помазання від Єгови, а іменно, (1) ті, що були вірними в часі приходу Господа Ісуса до храму в цілі суду, і котрі є представлені через Ноему (Рути 1:2) й Мардохея (Естер 2:5), і котра то кляса безсумніву отримала помазання в 1922 році; і (2) тих, що опісля прийшли до Господа й були вибрані й помазані і котра то кляса була представлена через Естер і Руту. Будучи з одного родинного "дерева" (оливного), вони вдійсности становлять одну клясу, а іменно, останок, свідків Єгови, і всі чинять одну річ, т. є несуть просвічаючу вість Господню для тих, що бажають пізнати Єгову і Його царство. Всі вони доглядають "добра" або інтересів царства і становлять два-талантових і пять-талантових слуг, а іменно, "вірного і розумного слугу". (Мат. 25: 14-23; 24: 45-47) Вони мають оливу в собі, тому що є 'учасниками кореня і соку оливного дерева'. — Римлян 11:17.

Помазанники Єгови, представлені через Захарію, питають: "Проти чого вони [сі річи] добро-

дію?", сим показують, що вони шукають божественного пояснення Божого Слова і не шукають заключення чоловіка, ані не сполягають на сни чоловіка. Той ангел сказав до Захарія: "Хиба ти не знаєш, що воно? А я відповів: Ні, добродію, не знаю." (Захарії 4:4, 5) Божі завітуючі люди, представлені через Захарію, не могли розуміти сих річей, аж Ісус Христос прийшов до храму. Сей факт, що те пророцтво відноситься до храму й показує приязнь між Захарієм і ангелом, доказує, що ангели Господні у храмі є ужиті для просвітчення й потіхи помазанників і щоби приносити їм відсвіжаючі правди. Члени останка, будучи чесними й правдивими, мусять сказати: Ми не знаємо; і Господь просвітчує їх, посилаючи своїх ангелів для тієї цілі.

Заьважмо, що ангел властиво оціняє свою позицію в тій організації. Чоловік, що вважає себе за мудрого й дуже важного, сказав би: "Я розкажу тобі, тому що я вчений і знаходжусь у ній." Той же ангел не говорив нічого про своє власне пояснення або научення, але дав всяке признання Богу Єгові. "Тоді озвався він і сказав мені: Се — Господнє слово до Зоробабеля, і значить: Ні військом, ні силою вашою, тільки моїм духом, говорить Господь сил небесних." (Зах. 4:6) Велика лекція в тім є, що всяка пошана й слава належиться Єгові, котрий своєю силою доконує свої заміри й робить гостину для своїх людей. Се зміцняє віру для людей Божих, і вони не сумніваються чи вони йдуть властивою або невластивою дорогою. Ті, що йдуть за наукою людською і дають славу чоловікові, не є

просвітчені, і тому не є навчені Богом. Останок повинен завважати таких одиниць і оминати їх.

Більшість з останка на землі посідає дуже мало сили або майна, але брак сих річей не повинен знеохочувати їх. Вони не можуть доконати нічого лише духом Божим. Той світильник і оливні дерева учать ту саму лекцію. Свідки Єгови видають тепер світло Єгови лише тому, що вони знаходяться в Його організації і посідають Його духа. Правдива сила, яка порушує їх нести свідоцтво, се "золота олива" (верш 12), що є дух Єгови. Се свідоцтво Єгови було припоручене Ісусу Христу, котрий знов припоручив часть його своєму вірному останкові. (Одкриття 12: 17) Храм не може бути викінчений аж поки робота свідоцтва не скінчиться, тому що брання співучасти в тій роботі будує клясу храму й доказує хто є вірним аж до кінця.

Само-важні й самолюбні, "вибрані старші", ставлять себе в смішну позицію, стараючися перешкодити поступаючій вперед роботі, себто стараються стримати роботу відбудовання храму приготовляючогося на великий день битви. Такі противники є представлені через релігійних перекінчиків, Самарітанів, котрі називали себе Божими людьми; так і противники тепер називають себе, та вдійсности вони попирають сатанську організацію. Ангел Господень каже до противників: "Хто ж ти, велика горо, перед Зоробабелем? Ти — низина, а він положить углового каменя при веселих викликаннях: Ласка, ласка на ньому!" — Захарія 4:7.

Релігійна кляса людей представлена через Самарійців збудувала організацію, котра проти-

виться Божій організації і її роботі на землі. Ся противна організація віддає честь чоловікові або людям і йде за наукою чоловіка, а не за наукою Господньою, і чинячи се, вона поповняє "гріх Самарії". (Амоса 8: 14) Вона робить себе частю Вавилону, котрий є організацією Сатани, і та організація говорила і дальше говорить: "У *Вартовій Башті* нема правди від коли помер перший основний редактор, і від того часу правда не відкривається вже." Таке заявлення є зухвалою зневагою Єгови. Господь єронічно промовляє до сих хвальків яко до "великої гори", себто, до великих у їх власних очах. Вони противляться Більшому Зоробабелю, Ісусу Христу, будівничому храму. В Його організації є вірні члени, котрі є останком тепер на землі, тому що вони є помазаною клясою храму; і сьому то останкові "велика гора" противиться. Се пророцтво заявляє, що та горда "велика гора" станеться "рівниною" перед Зоробабелем, Ісусом Христом, що значить, що вона буде повалена. До свого великого Будівничого храму, Ісуса Христа, Єгова каже: "Я зроблю тебе валом зубчастим, новим, гострим; молотити меш гори, розтирати горби на мілкий порох. Всякий видол нехай заповниться, а всяка гора й горб нехай униз подадуться, всякі закруги нехай униз подадуться, всякі закруги нехай випростуються, й місця нерівні вирівняються." — Ісаії 41: 15; 40: 4.

Головним каменем храму є Ісус Христос. Пророцтво виразно заявляє, що він буде викінчений. Се взяло місце при остаточнім заложенню "головного угольного кеменя" у приході Ісуса Христа до храму в цілі виконання суду в 1918 р.

(Псальма 118: 22, Ісаії 28: 16) В той час Він був представлений перед Єгову яко правильний Царь землі. Члени тіла Христового на землі є ужиті, щоб нести сю інформацію для инших. Вірні свідки несуть сю інформацію "із громовим гуком", і се вдійсности зачало виконуватися в 1922 р., на загальній конвенції, коли то тисячі, зібрані разом, побачили Царя, що Він прийшов до храму, і встали й крикнули: "Голосіть Царя й Його царство! і від того часу вони постійно без страху і радісно дають свідоцтво. — Ісаії 12: 6; Захарії 9: 9

Єгова дав ласку й славу свому Камені, й Його свідки се заявляють: "Ти красотою понад синами людськими; люба врода розлилась на губах твоїх; тому благословив тебе Бог по віки." (Псальма 45: 2) "Бо Господь Бог — сонце й щит; Господь дасть ласку і славу, та й не уйме добра тим, що жиють в чистоті." (Псальма 84: 11) Вірний останок подивляє той Камінь яко найкрасший зі всіх сотворінь, яко цілковито олюблений й найбільший володар якого коли світ мав. Вони не прославляють чоловіка і не дають йому признання, але тому що Бог дав честь свому любому Синові, тому і Його свідки викликують в честь Його Сина. "Благословенний той, що в імя Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас." (Псальма 118: 26) Се є подивляюче діло Єгови, котре Він зробив для оправдання свого імя; отже тут признання дається Всевишньому. — Йоана 5: 23; 2 Солунян 1: 10.

Єгова буде уживати своїх помазанників до виконання Його замірів без огляду на всяку опо-

зицію: і се Він виразьно запевнив через свого пророка: "Як руки Заробабелеві заложили основи під сей дом, так його руки й скінчать його, й зрозумієте, що Господь сил небесних послав мене до вас." (Захар. 4: 9) На весну 535 року перед Христом, Зоробабель положив основи храму. (Езри 3: 8-10) Шіснацять років пізнійше Зоробабель положив основи під храм на ново. (Аггея 2: 18) Та робота була виконана помимо всякої опозиції. Ісус Христос, будівничий храму Єгови, уживає своє маленьке число представителів на землі і зачав роботу Елисея по своїм приході до храму чинити суд; і зачавши її, Він докінчить помимо всякої опозиції. (Филип. 1: 6) Він не глядить на лице чоловіка, але позволяє лише тим мати часть у будованню храму, котрі цілковито посвятилися Єгові й котрі є послушні Єговому великому Пророкові. У своїм часі Він скінчить сю роботу. (Езри 5: 1, 2; 6: 14, 15) Сю роботу Ісус Христос виконує для оправдання імя Єгови, і в сім останок буде вповній гармонії із ним." — Йоана 17: 21-23; Ефесян 4: 12-14.

Як Голіят погордив малим зростом Давида, котрий виступив боротись із ним (1 Сам. 17: 22-51), так і Сатана і всі його послідувателі погорджують маленькою силою Божої орґанізації на землі. Сатана й вся його орда погорджує орґанізацією Єгови, і многі, що називають себе в теперішній правді, а належать до "синаґоґи Сатани", також противляться. (Одкриттю 3: 9) Сі насьміхаються й погорджують маленьким останком, котрий вдійсности є малий числом і в фізичній й фінансовій силі. Вони не можуть розуміти, що не багацтвом, ані силою, ані впливом,

виконується робота, але духом Божим. Вподобалось бо Богу покликати "погорджених" до Своєї служби. — 1 Коринтян 1:28.

Чи сі ругателі коли прозрять і будуть радуватися? Вони побачуть наслідки Господньої роботи, але тішитися вони не будуть. "Хто ж би маловажив день сей, коли, радіючи, тоті семеро дивляться на будівельну вагу в руках у Зоробабеля?—очі Господні, що обіймають зором увесь круг земний." (Захарія 4:10) Сей текст ясно говорить, що звершені очі Господні побачуть укінчений храм; для того сі звершені очі світять радістю. Єгова знає що Він буде мати маленьку вірну клясу на землі, що затримає свою невинність аж до окінчення храму й оправдання його йме, й се веселить Його і серце Ісуса Христа. Ті сім Господніх очей глядять на поступ роботи і бачуть виконання її. (5 Мойсея 11:12; 2 Паралипоменона 16:9; 1 Царів 8:29) Після *Уповажненої Версії*, той текст не значить, що Зоробабель мав вагу і також сім очей в своїй руці. Сім очей, се Єговові очі або цілковите видіння ваги в руці великого Будівничого, котрий радується, що Його помазанники оправдують Його йме.

Отримавши пояснення через ангела Господнього, Захарія знову спитав про значіння "двох оливин", що стояли по обох боках світильника, і про "дві галузки оливні, що золотими дудочками виливають із себе золоту оливу." (Захарія 4:11, 12) Се повторення питання показує, що кляса Захарії досліджує Слово Боже у світлі добре знаних фактів, бажаючи зрозуміти пророцтво. Той світильник здається представляє сіючу-світло організацію Єгови на землі, і се

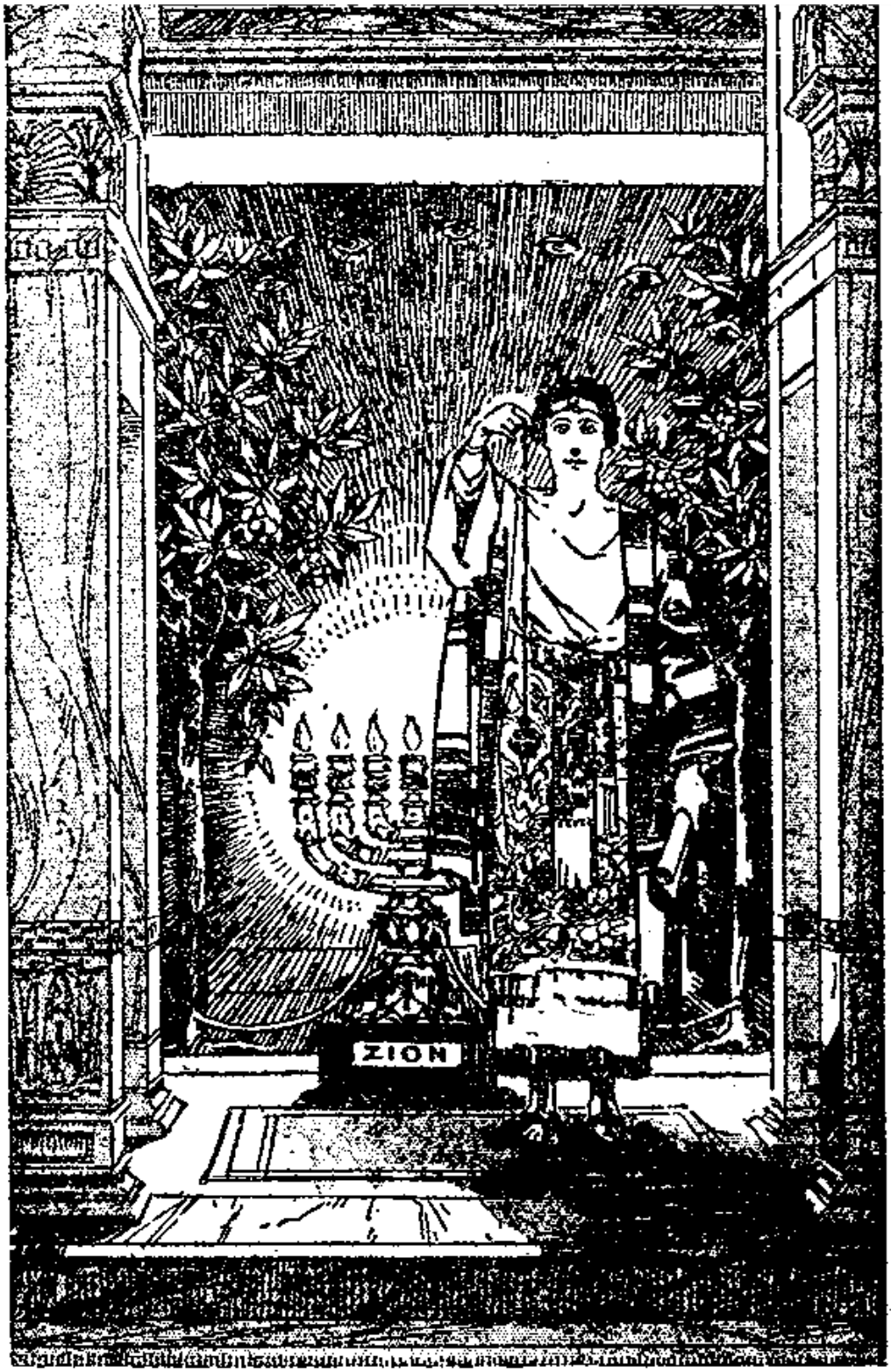

ВОГО ЗЕМНА ОРҐАНІЗАЦІЯ (Захар. 4: 11-14) **Сторона 63**

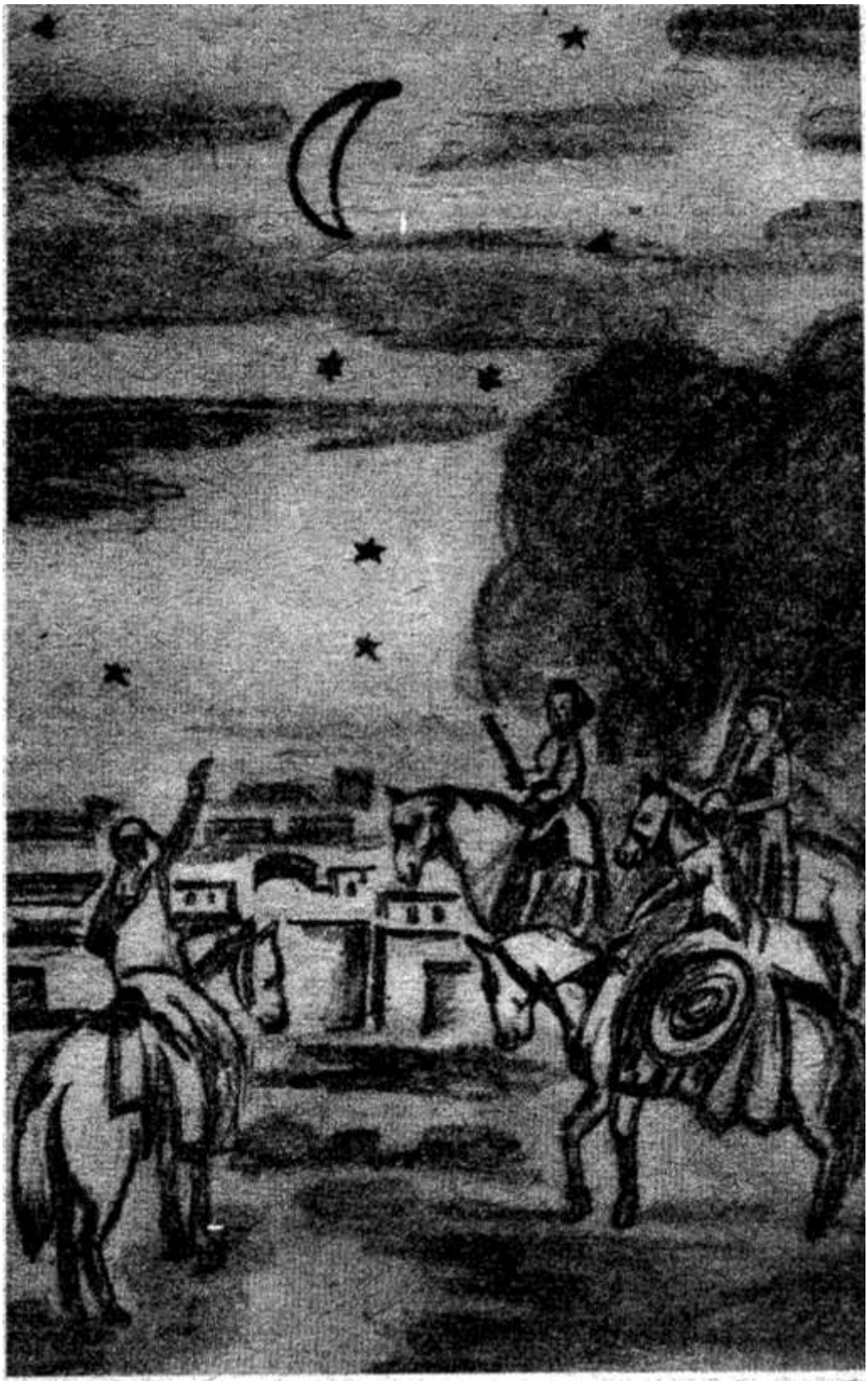

ОГЛЯДИНИ (Захарії 1: 8-12)

заключення є поперте словами Ісуса: "Покайся і перві діла роби; а то прийду . . . і двигну сьвічник твій." (Одкриття 2:5) Се представляє клясу "мудрих дівиць", котрі мають оливу у своїх каганцях; і котрі "вийшли на зустріч свому Женихові". (Маттея 25:7-9) Яко "дерева праведности", і тому жиють, що 'посаджені коло ріки вод', вони тримають свої лямпи засвічені живі й горючі. Тут чудо являється в тім: Оливний олій загально дістають із здушення овочу; але в сім случаю він є взятий із пня дерева. В такий спосіб сі "дерева праведности" видають овочі царства. Вони впускають оливу до світла-несучої орґанізації і оживляють його там на славу Єгови й Його Царя. "Олива ж відказала їм: Чи то ж занедбаю свою мастину, якою прославляють Бога." — Суддів 9:9, *переклад Анґ.*

Пророк сказав ангелові, що він не знав значіння того, і ангел відповів: "Се два помазані оливою, що стоять перед владикою всієї землі." (Захарія 4:13, 14) Сі є два передові пророки у будованню храму, а іменно, первосвященники Йозия і Зоробабель, котрі представляють Ісуса Христа у двох позиціях як жертвуючого Священника і великого Екзекутивного Чиновника Бога Єгови, Будівничого храму. Яко такий Він стоїть за Єговою, Богом всієї землі. Усі Його помазані члени стоять із ним і радуються великою радістю й великим миром і утішенням, тому що всі мають часть в оправданню імени Єгови.

ГОЛОВА 4

ПРОКЛЯТТЯ ПІМСТИ

(Захарії, Голова 5)

ЄГОВА написав свої присуди довго перед часом виконання їх, і тепер Він відкриває їх своїм помазанникам, щоби проголосити їх. Свідки Єгови є остро критиковані за їх виразні промови про гнів Єгови проти організації Сатани. Духовенство і їх союзники, включаючи й "лукавого слугу" клясу, кажуть, що свідки Єгови повинні бути стримані від "обчернення инших релігій". Вони не знають, що останок не представляє жадної "релігії", як се загально люди розуміють, але вони представляють Господа Бога. Ті, що кажуть, що вони в правді, але противляться роботі свідоцтва Господнього яка тепер поступає вперед на землі, кажуть, що таке критикування організації Сатани не потрібне й мильне. Однак така злобна критика не похитає вірних, але вони побачуть, що Єгова положив відвічальність на Своїх свідках голосити про Його пімсту, повідомляючи ворога й остерігаючи тих, що бажають пізнати дорогу праведности.

Пророк Захарія, у пятій голові, записав видіння про летючий написаний звиток. "І спитав він у мене: Що ти бачиш? а я кажу: Бачу летючий писаний звиєць, двайцять локот задовжки й десять локот завширшки." (Захарія 5: 1, 2) Звиток — се написана історія. (Ездри 6: 2) Що Захарія бачив, то се були записки присудів Єго-

ви проти ворога. (Захарія 5: 3) Один бік записки був вимірений проти злодіїв, а другий проти брехунів. Не був він захований в якійсь заплісненій касі, але літав як літак скоро до своєї дестинації. "Як ластівка у своїм леті, так і без причини прокляття не присідає." (Приповісті 26: 2, *анг. перекл.*) Однак тут є добра й достаточна причина, отже прокляття приходить скоро. Ся вість є написана в Слові Божім і називається "зміст книги". (Псальма 40: 7) Щоби помочи Захарії, теперішньому останкові, зрозуміти значіння його, Єгова дав "видючі очі", т. є вирозуміння. (Приповісти 20: 12) Розмір того "звитку" був: пятнацять стопнів широкий, трицять стопнів довгий, що є досить великий розмір для звитку. Був він розвинений й розпростертий; инакше не міг бути змірений з обидвох боків. Сей розмір рівнається до обшару "святая" у наметі в пустині (2 Мойс. 40: 17-28), і піддає думку, що та вість відноситься до всіх, що визнають себе за представителів Бога в краях "Християнства".

ПРОКЛЯТТЯ

Прокляття — се урочисте й невідкликане заявлення судьби проти тих, що добровільно переступили Божий закон. "Летючий звиток", написаний на обох боках, містить вість Божої пімсти проти переступників угоди. "І промовив він до мене: Се прокляття, що виходить на всю країну: кожен, що краде кривдить, буде вигублений, як се написано на одній стороні; так само хто ложно кленеться, буде вигублений, як написано на другій стороні." (Захарія 5: 3) Він (той звиток), не міг йти по землі, аж поки Господь Ісус

не прийшов до храму чинити суд. Факти показують, що він зачав виходити в 1922 році, коли то повстав у храмі "великий голос", кажучи до сімох ангелів: "Йдіть і вилийте чаші гніва Божого на землю." (Одкриття 16: 1) Релігійний елемент "Християнства" вдає, що він є в угоді з Богом Єговою, тому що він прийняв ім'я Ісуса Христа, і також що він уповає на Слово Боже. Се головно відноситься до духовенства, котре вкрало Слово Боже й взяло ключ знання. (Луки 11: 52) "Тим же то встану я на пророки (фальшиве духовенство), — говорить Господь, — що один ув одного крадуть слово моє." — Еремія 23: 30.

Духовенство і їх союзники в "Християнстві" "переступили закони [Божі]; змінили устави; зломали вічний заповіт. Тим то пожере проклятте землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанесь людей." (Ісаії 24: 5, 6; Малахія 4: 5, 6) Вони відвернули много людей від Бога, як Абессалом, котрий покрав серця людей, і так вони зробили, щоби прислужитися Дияволові. (2 Самуїла 15: 6) Те прокляття також виповіджене проти "лукавого слуги", "сина погибелі" й "чоловіка гріха". (2 Сол. 2: 3) Сі добровільно покрали з Божої організації слабших одиниць і звернули їх до диявольської громади. "Коли знайдеться такий чоловік, що украв [із Божої організації] кого зміж братів твоїх, зміж синів [духових] Ізрайлевих, та й неволить його або продасть його, так смерть тому злодієві." (5 Мойсея 24: 7) Се пророцтво, що є частю угоди Божої зробленої з Ізраїльтянами в Моаб, відноситься голов-

но до тих, що відповіли на поклик до Царства, і се є показано через факт, що угода о царство була представлена через угоду зроблену в Моаб. (4 Мойсея 1:5; Гл. *Вартову Башту,* 1933, стор. 163) "І в зажерливості придуманими словами вас підходити муть." (2 Петра 2:3) "Лукавий слуга" кляса сформував спілку із духовенством, щоби противитися вістці царства. (Псальма 50: 18; Приповісти 29:24) Прокляття виповіджене проти сих злодіїв — знищення.

Се прокляття Ісус Христос виголосив коли прийшов до храму судити. (Малахія 3:5) 'Криво-присяжники', се ті, що зробили угоду чинити волю Божу і опісля поламали її. (Псальма 24:4; 3 Мойсея 19:12) Господь дав пересторогу тим криво-присяжникам. (Екклезіаста 8:2) Се є гріхом для кого-будь практикувати релігію, що ігнорує Бога Єгову; але коли чоловік каже, що він шанує Єгову й йде слідами Ісуса, і вживає сього як покривала для свого гіпокрицтва, то се вже найбільше зло. Релігія, так мильно названа "Християнством", була принята через сему світову державу, і через століття духовенство того "з'орґанізованого Християнства" гіпокритично вдавало за учителів Слова Божого, говорило лож слабим як і иншим, і уживало текстів з св. Письма яко покриття для свого фальшивства, і вони добре знають, що вони присягнули фальшиво. Рівнож і ті, що увійшли в угоду чинити волю Божу й відповіли на поклик до царства, і котрі противлять ся проголошенню вістки о царстві — такі ложно присяґнули перед Богом Єговою. Прокляття одвідає домівки сих лукавих

одиниць так певно, як ангел Господень одвідав кождий дім в Египті. — 2 Мойсея 12: 23, 29.

"Я допущу те прокляття, говорить Господь Саваот, і ввійде воно в господу злодія і в господу того, що моїм імям ложно божиться, й оселиться воно в домівках, вигубить їх укупі з їх деревяною й камяною роботою." (Захарія 5: 4) Прокляття знайде злочинців деб вони не були, хотяй вони можуть казати: "Хто нас бачить?" Єгова не лишить їм ніякого способу втечі. Вість прокляття досягає їх через радіо, телефони й літературу, і йде до їх сховку й замітає їх місця й "сховиська лъжи." Сей факт, що пророк каже, що прокляття лишиться серед їх домівки, показує, що вони скрайно лихі й будуть знищені. — Еремії 23: 29.

Противники правди не будуть вірувати в те, що тут написано. Лишень ті, що підносять свої очі до неба із вірою в Бога йдуть в послушенстві слідами Ісуса Христа, сим дано видіння й виразуміння його.

"І вийшов ангел, що розмовляв ізо мною, й промовив до мене: Підведи очі твої й подивись, що се за проява?" (Захарії 5: 5) Ангел Господень тепер відкриває останкові стале місце лукавства. Сатана зачав свою гіпокритичну релігійну орґанізацію на рівнені Синеар, котра то орґанізація символічно була представлена через жінку Сатани, котрої є імя "Вавилон". Ся диявольська гіпокритична орґанізація всякого часу крала Слово Боже й мильно уживала його й також крала людей від служби Божої й принесла збір сотворінь, котрі фальшиво присягали перед Богом. Сі релігійні ошуканці, що зневажили

УСУНЕННЯ СТАРОЇ ЖІНКИ (Захар. 5: 5-11)

НАЗНАЧЕНІ ПРЕДСТАВИТЕЛІ (Захарії 3: 1-5) Сторона 50

імя Єгови, мають бути перенесені до їх вічної домівки.

Пророк дальше питав ангела: "Що се? А він відказав: Се виходить мірка, й додав: се образ їх у всій країні." (Захарії 5: 6) Ось так пророцтво показує, як річ виглядає в очах Єгови, котрий рішає й вимірує присуди. Ефа, се велика міра, і символічно представляє міру чогось, отже се пророцтво значить, що Єгова замірив або присудив, і що ся міра є велика проти осуджених.

Та ефа мала накривку із тяжкого матеріялу, що був подібний до олива, а в середині тієї ефи сиділа женщина. (Захарії 5: 7) Та накривка була зроблена із підлійшого матеріялу й була подібна до срібла, отже представляла гіпокрицтво, котре так успішно практикується через аґентів диявольської релігії; і та підла покришка їх буде знищена. (Еремії 6: 29; Езек. 22: 18) Сила Єгови піднімає сю покришку або покривало й показує, що знаходиться в середині ефи, в котрій показалась жінка. Очевидно та женщина була жінкою Диявола, себто, його гіпокритична орґанізація — "Вавилон". Ся орґанізація породила злодіїв і брехунів і инших беззаконників. (Одкриття 17: 3, 5) Орґанізація Сатани є цілковито лукава. Відносно жінки, що сиділа на ефі, ангел сказав: "І промовив він: Отся — то сама безбожність, і пхнув її в ефу, та й накрив оловяною покришкою." (Захарії 5: 8) "Безбожність" в сім тексті значить "беззаконність", і головно відноситься до кляси людей, котрих Господь визбирав з між своїх завітуючих людей. (Маттея 13: 41) Се головно відноситься до "чоловіка гріха", "сина погибелі", і до всього духовенства, котре

каже, що служить Богу, але вдійсности служить Дияволові. Та покришка була піднесена, відкриваючи сю лукаву жінку, й тоді вона знову була попхнута в середину ефи й покришкою була накрита й замкнена. Ось так Господь запакував її для перенесення там де вона належить. Вона не має місця в святій землі, т. є серед Божих людей, але була взята до її власного місця, котре пізнійше ангел Господень пояснив Захарії.

Господень спосіб визбирання й перенесення сієї гіпокритичної товпи, котра є осередком всякого беззаконня, тепер відкритий: "І зняв я очі свої й побачив: аж ось проявились дві женщини, й вітер дув у крила їм, а крила в їх були, наче в кані; й підняли вони ефу та й понесли її між землею й небом." (Захарії 5:9) Безсумніву сі дві женщини були слугами Господа Бога й великого Судді в Його храмі. Будучи женщинами, вони є піддані "чоловікові Ісусу Христу". (1 Коринтян 11:3) Отже вони зручно представляють ангелів, котрих Господь уживає для зібрання лукавих і тримання їх від храму. "Пошле Син чоловічий ангели свої (символічно представлені через ті дві женщини), й позбирають вони з царства Його все (що було в лінії до царства), що блазнить, і всіх, що роблять беззаконнє, та й повкидають їх ув огняну піч: там буде плач і скреготаннє зубів." (Маттея 13:41, 42) Те пророцтво каже: "І вітер дув у крила їх", що означає, що сила Божа була з ними для скорого виконання присудів. Се, що вони мали крила, означало, що вони є сотворіння скорого лету в присудах, а що вони мали крила як каня, значить, що вони знають час суду й що час суду вже прий-

шов. "І бузько під небом знає час перелету свого; . . . люде ж мої (люде з іменни, що є беззаконними) не знають про Господень розпорядок." (Єремії 8: 7) Бузько летить дуже високо, і пророцтво каже, що "підняли вони ефу тай понесли її між землею й небом", і перенесли сю стару жінку, котра є уособленням беззаконня, скоро до її місця вічної домівки.

Де ж тоді та "безбожність", представлена через мешканця ефи, належить? Се питання було представлено через Захарію у десятім верші, на котре то питання ангел Господень відповів: "Він же відказав мені: Щоб наготовити їй пробуток у Синеар-землі, й як осядеться вона там, то поставиться на своїй підставці." (Захарії 5: 11) Земля Синеар, се місце де Сатана зачав свою орґанізацію, щоб відвернути людей від Єгови через лож і крадіж; отже та земля представляла почин беззаконня. "І сталось, як мандрували вони від схід сонця, що знайшли поділле в Синеяр землі, та й осілись там. І мовляли: Нумо споруджувати місто із баштою, щоб її верх був до небес, і зробімо собі память, щоб не розпорошитись нам по всій землі." (1 Мойсея 11: 2, 4) Завітуючі люди Божі були забрані в неволю в землю Синеар. (Даниїла 1: 1, 2) Та з часом Єгова привернув останка своїх людей так, як тепер Він привернув свого вірного останка, випровадивши його із сатанської орґанізації, й привів його до своєї орґанізації. "І буде ще в той час: Господь простягне знов руку свою, щоб вернути до себе останок люду свого." — Ісаії 11: 11.

Бистрі посланці Єгови летять, як бузьки, несучи беззаконних або лукаву клясу назад до при-

писаного місця для тієї товпи, і те місце, приготоване для неї, було символічно представлене через землю Сенеяр. "Пробуток", як се слово ужите тут, до котрого та жінка "безбожність" була взята, представляє стан вічно-триваючої смерти. "Глибокий гріб — домівка моя." (Йова 17:13) "Всі царі в народів, всі спочивають, кожен в честі у своїй домівці." (Ісаії 14:18) Домівка значить місце до перебування, і в сім образі показує беззаконство призначене до стану на вічне знищення. Сим, що Єгова прокляв сю лукаву орґанізацію Сатани, Він оправдав своє святе ймя, і показує які будуть наслідки у великій війні. Безбожність буде знищена на віки. — Псальма 145:20.

ГОЛОВА 5

ВОЄННА ОРҐАНІЗАЦІЯ

(Захарії, Голова 6)

ЄГОВА СИЛ — се всемогучий Бог Бою. Він назначив час на війну і час на мир і через виповідження війни Він установить вічнотриваючий мир між сотвореннями. Післявши Ісуса Христа царювати серед ворогів Його, зараз потім наступила війна в небі, й Ісус Христос побідив. В той час поле воєнного руху було перенесене на землю, і сили до великої боротьби мусять бути приготовлені. У першім видінню пророка появилась громада мужів на конях під провідництвом їх Гетьмана, котрим був Ісус Христос, і перша робота яка мала бути виконана, то се вважне розглянення річей на землі перед розпочаттям діяльностей. Коні символічно представляють воєнний знаряд, і та поступаюча вперед армія кінноти, оглядаючи землю, показує, що Господні сили приготовляються до найбільшої війни на землі.

Підчас будовання храму, Захарії було дано знову видіння воєнної орґанізації Єгови. Се значить, що коли Ісус Христос збирав до себе правдивих послідувателів в храм Божий, то сим вірним одиницям Він дав видіння Єгової великої орґанізації. Тут пророк знов поглянув і розказує що він бачив. "Знов підвів я очі мої й дивлюсь, аж се — чотирі колесниці виходять із провалу між двома горами гори ж були мідяні." (Захар. 6: 1) "Колесниці" — се символ Єгової

воєнної орґанізації, а що там було чотирі колесниці, то значить, що Божа орґанізація — справедлива, вповні оружена відперти ворога й цілковито побідити й знищити його. "Ось бо Господь прийде в огні, а колесниці його — мов той вихор, щоб пролити гнів свій й досаду й кару свою огнем палаючим. Господь бо буде огнем та мечем своїм всяку плоть судити, й много буде Господом побитих." (Ісаії 66: 15, 16) "Скачуть по верхах гір із гуком, наче від козів, із тріскотом полумя огненного, як солому пожерає, — се нарід потужний, все до бою готовий." (Йоїла 2: 5; Аввакума 3: 8) Сі воєнні колесниці, вийшовши споміж двох мідяних гір, символічно представляють, що вони є дуже сильні; і мідь показує, що вони є понад земну якість, отже понад людські, вислані Єговою, і для того в жадний спосіб не є частю сатанського земного правительства. Ті колесниці представляють воюючу орґанізацію Єгови під провідництвом Ісуса Христа.

Ті в огні не запаляться, як се станеться з сатанською орґанізацією. (Еремії 51: 25) Воююча орґанізація Єгови в огні битви буде сіяти ясністю як ноги Ісуса Христа, як се Йоан бачив у видінню. "А ноги Його подібні до міді, наче в печі розпаленої; а голос Його, як шум многих вод." (Одкриття 1: 15) "І ангелові церкви в Тиятирі напиши: Се глаголе Син Божий, що має очі свої, як поломінь огняна, і ноги Його подібні міді." (Одкриття 2: 18) Даниїл й Езекиїл мали видіння о сім Могучім (володарю) і сказали, що Його руки й ноги були подібні до ясної міді. (Даниїла 10: 6) "Чоловік із виду наче блискуча

мідь." (Езекиїла 40:3) Ті всі "мідянні гори" разом представляють всесвітну орґанізацію Єгови і також головну орґанізацію Його, котра йде з воєнними знарядами потім, як війна в небі скінчилась. Се із тієї "гори" або всесвітної орґанізації, що "камінь був вирубаний без помочи рук" (Дан. 2:34, 45); і тоді той камінь або головна орґанізація, помазаний Царь, ріс і стався "великою горою і наповнив всю землю", і для того се є головна часть орґанізації Єгови.

Ті кіньми-тягнуті воєнні колесниці появились в той самий час, і всі йшли одна побіч другої. Маючи навваві, що Жиди читають із права наліво, то се образ мавби указувати, що перші коні й колесниці, яких можна було завважити, були на далекім правім боці. "У первій колесниці були коні червоні, у другій вороні, у третій колесниці коні білі, а в четвертій коні теркаті, дужі." (Захарії 6:2, 3) Ті колесниці, що їх тягнули коні, показують приготовлення, похід й забрання позиції до великої битви. Коні з правого боку "червоні", а в семім верші вони названі "дужі". Другу колесницю тягнули коні вороні, трету із лівого боку від середини тягнули білі коні, а четверту тягнули "теркаті, дужі" коні. В *Американській Поправленій Версії* сей верш також говорить про "теркаті, дужі коні", що знаходились на самім краю з лівого боку і поступали на південь, і сим чином вони відріжнені від вороних, із краю правого боку.

Пророк питав ангела о значіння сих коней й колесниць, на що той відповів: "І відповів ангел і сказав менї: Се чотирі вітри небесні виходять стояти перед Владикою всієї землі." (Захарії

6:4,5) Вони представляли організацію Єгови Бога, котрий "робить своїх ангелів духами". (Пс. 104:4, *анг. перек.*) Се представляло організацію в цілості, тому що вона була представлена через число чотири, і також що вона — небесна, включаючи останка на землі, котрі "седять разом в небесних місцях в Христі Ісусі". (Ефесян 1:3; 2:6) Вірний останок в храмі був визволений 'від сили темряви й перенесений в царство Єгового дорогого Сина'. (Колосян 1:13) Господь через своїх ангелів зібрав останка разом від 1918 року "від чотирох вітрів од кінців неба до кінців його". (Маттея 24:31; Захарія 2:6) Сі чотири духі були признані перед Єговою, і вони добровільно служать Йому по сей день. (Псальма 110:3) Вони виходять з перед присутности Господа, так як сім мужів, котрих описується в девятій голові пророцтва Езекиїла.

Вавилон знаходився на північ від Палестини, і тому називався "північною землею". (Захарія 2:6, 7; Еремії 10:22) Земний Вавилон був збурений вісімнацять років перед тим, нім Захарія зачав пророкувати; отже те пророцтво мусить відноситися до організації Сатани котра носить імя Вавилон, і відноситься головно до "Гога із землі Магога", про котрого пророкував Езекиїл. (Езекиїла 38:2, 15; 39:2) Захарія бачив, що "вороні коні (котрі тягнули другу колесницю) йдуть у землю на північ". (Захарія 6:6) Той відділ Господньої армії стає вряди приготовляючися до нападу на сили диявольської організації, котрі то сили знаходяться під провідництвом сатанського князя, Гога, і вирушують до акції. "А білі (коні, котрі тягнули трету колесницю) йдуть

позад них." (Захарія 6:6) Ті дві кіньми-тягнуті колесниці, що напали на північній край, доказують, що дві армії під двома царями разом напали й знищили буквальний Вавилон. "Розділено царство твоє й віддано Мидіям та Персам." (Даниїла 5:28) Армія Гога складається з двох дивізій, видимої й невидимої, обидві котрі зробили змову проти помазаних людей Божих, але Господня армія нападе на них і знищить їх. Дві колесниці, перша й друга, йдучи проти ворога, представляли тут посвячених Єгови, нанятих знищити "землю". (Софонії 3:8) "Я дав приказ тим, що їх вибрав я покликав сильних, щоб довершили гнів мій, радіючи славою, яку даю їм. Поприходили здалека [із неба, і не належать до жадної части сього світа], від краю неба і Господь [провадить свою армію] і знаряддя гніву його, щоб збурити ввесь край. Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути грішників на ній. І Вавилон, царство окрасу, гордощі в Халдеїв, поверне Бог у нїщо, як Содом-Гомору." — Ісаії 13:3, 5, 19.

Теркаті коні потягнули їх воєнні колесниці до позиції на південну лінію битви: "Теркаті ж ійдуть у землі полуденні." (Захарія 6:6) Ті коні тягнули четверту з ряду колесницю, і в четвертім верші того пророцтва вони є названі "теркаті, дужі". Едом або Ідумея (північна часть його називалась також Теман), Египет і Етопія, — всі знаходяться на південь від Святої Землі. Отже ті пророцтва мусіли відноситися до позатипів тих країв, тому що ті краї були побіджені перед виповідженням пророцтва Захарії. У тім пророцтві Едом або Ідумея представляли "лука-

вого слугу" клясу, "чоловіка гріха", "сина погибелі"; і Египет представляв сатанську видиму організацію, котра складається з торговельного, політичного і релігійного елєменту; а Етопія представляла наняту веєнну армію. Всі вони впадуть в Армаґедоні, бо сили Єгови вже заберають позиції, щоби виконати атак. (Еремії 25: 15, 16) Пророцтво Езекиїла показує, що та нанята орда злучиться з силами Гога і нападуть на завітуючих людей Єгови. Се показує злученняся сил ворожих з півночі й полудня проти помазанників Господних. — Езекиїла 38: 3-5.

Дужі коні в семім верші представляють останка Божих помазанників на землі. Вони є ті самі про котрих згадується в другім верші як про "червоні коні". В *Американській Поправленій Версії* ті коні є названі "дужі", а в перекладі Ротердама говориться про них, як про "темно червоні". Се не були теркаті коні (про котрих. говориться в третім верші), що тягнули четверту колесницю. Ті "темно-червоні" коні, про котрих говориться у другім і семім верші, тягнули першу колесницю із правого боку і були перші на котрих звернули ввагу завітуючі люди Божі, і се згаджується з фактами. Вони представляли останок Божих людей на землі, котрі також були представлені через Езекиїла під символом "чоловіка в линяній одежі із писарським приладом при боці його", котрий розкинув горючий жар по місті. (Гл. Езекиїла 9 і 10.) Ті коні, що тягнули першу колесницю, символічно говорять: Робота свідоцтва, або 'положення знака на чолах' мусить бути виконана перед битвою великого дня. "А дужі вийшли й намагались ійти,

щоб перебігти землю; і повілів він: Ійдіть, пробігайте землю! І пробігли землю." (Захарія 6: 7) Сей факт, що ті коні змагались "перебігти землю" доказує, що вони були охочі в день потуги Царя, готові виконати прикази йдучи по цілій землі, проповідуючи євангелию царства. (Маттея 24:14; Псальма 110:3) Ангел Господень сказав до останка: "Ійдіть, пробігайте землю"; се значить, що вони мусіли бути заняті в роботі свідоцтва. Се був їх знак, щоб йти.

Завважте, як Господь через своїх ангелів кермує рухами своїх людей, і то часом без їх відомости. Сталося се 8-го вересня, 1922 р., що люди Єгови довідалися, що Ісус Христос прийшов до храму чинити суд, і що було много роботи до виконання для тих, до котрих Господь велів сказати слідуючі слова: "Чи ви віруєте, що Господь тепер присутний у храмі й судить народи землі?" Тоді многі зібрані воскликнули: "Так!" В той час бесідник продовжав: "Чи ви віруєте, що Царь слави зачав своє царювання?" "Так!" відповіли зібрані. "Тоді вертайтесь на поле, о ви сини Всевишнього Бога!... Несіть сю вість далеко й широко. Світ мусить довідатися, що Єгова — Бог, і що Ісус Христос є Царь над царями й Пан над панами. Настав день над усіма днями. Ось Царь зацарював! Ви є благовістниками Його! Тому голосіть, голосіть, голосіть про Царя й Його царство!" (*Вартова Башта,* 1922, стор. 337, *анґл. вид.*) В послушенстві до Божого приказу вірний останок пійшов і перейшов землю проголошуючи вість царства, й ще тепер виконує сю роботу. Останок питав як довго ся робота має продовжатися, й Господь відповів, що вона мусить

продовжатися аж до дня Всемогучого Бога. (Іса. 6: 11) Армія Господня вже в дорозі й день війни наближився.

Той відділ армії, що йде проти ворога в північнім краю, виконує головну часть тієї роботи. "Тоді покликав мене й так промовив до мене: Дивись! ті, що вирушили в північні землі, запокоїли гнів духа мого на землі північній." (Зах. 6: 8) Ті воєнні колесниці, що їх тягнули чорні й білі коні, йшли проти Гога в Магог землю, і вподобались Єгові; показуючи, що той відділ Його армії оправдає Його ймя. "Ті . . . заспокоїли гнів духа мого." Вони задоволили духа Єгови, тому що вони виконали Його пімсту на організації Сатани. (Єзекиїла 39: 6) Сю роботу вони зроблять потім, як робота свідоцтва через земний відділ закінчиться.

Той відділ, представлений через теркаті коні, що йшли до полудневого краю, т. є на земну часть сатанської організації, виконує свою часть до вподоби Єгови; але відділ, котрий нищить невидимого ворога, Гога й всіх в землі Магога, виконує головну екзекутивну роботу. Земний відділ сатанської армії — се лише союзник Гога й є в змові з ним. По упадку його організації, Сатана, той вікодавний Вуж, буде звязаний і смертю умре. (Одкриття 20: 1-3) Все се мусить бути зроблено перед тим, нім ймя Єгови буде цілковито оправдане. Голова, тіло й фіст організації Сатани мусять бути знищені й тоді Єгова буде вдоволений. (Єзекиїла 5: 13; 16: 42; 21: 17; 24: 13) Сей факт, що проводар армії накликує голосним і виразним приказом до сього відділу, що наступав на Гога, показує, що та армія руши-

ла до акції й що крик війни розходись. Все се доказує, що свідки Єгови на землі не є тими, що знищать диявольську орґанізацію, але що вони мусять давати свідоцтво нім велика боротьба направду зачнеться. Останок не міг би виконати роботи знищення ворога, хотяй би він ніс свідоцтво й міліони років. Останок прикладає свої власні старання й виконує роботу після волі Божої, а потім наступить велика війна. Тут при сій точці те видіння змінюється.

ОПРАВДАТЕЛЬ

Ті, що сталисъ членами орґанізації Єгови й що вірно виконують їх часть в оправданню Його ймя, можуть властиво бути названі оправдателями. Ісус Христос є Головою й Гетьманом, і через се ставсь великим Оправдателем. Робота, яку виконують земні члени Його орґанізації, є вже назначена; однак пророк Божий звертає тут увагу на громаду храму, на Голову й тіло, очевидно для потіхи й заохочення останка на землі. Як колись будівничі Єрусалимського храму були в неволі й стали увільнені, так і тепер ті, що мають часть в будованню правдивого храму й котрі ще знаходяться на землі, були колись в неволі, і тепер вони приносять усе своє, представлене через срібло й золото, для ужиття відносно роботи коло храму. "І надійшло слово Господнє до мене: Возьми з дарів у тих, що прибули з неволі, у Хелдая, Товії й Едая, та й іди того ж дня в господу Йосії Софоніенка, що прийшов із Вавилону." (Захарії 6: 9, 10) Невільники повернули й прийшли до Сиону, т. є до Божої орґанізації.

Імена дані в сім верші пророцтва є значучі: "Хелдая" ["Сила"], мабуть той самий чоловік у чотирнацятім верші називав ся "Гелем" і значить "світський; витривалий; довго жиючий"; імя "Едая" значить "Єгова взнав; Єгова дбає". Значіння сих згаданих імен відноситься колєктивно до останка. Останок, будучи у світі й маючи тим-часове істнованнія тут, не є частю світа, але він пережиє Армаґедон і тому називається довго-жиючим. "Товій" значить угодник Божий, тому що він вірно служить Йому; і "Едая" означує, що Бог не лише знає останка, але й дбає й хоронить його. Ті три згадані мужі прийшли із Вавилону й очевидно були післані яко делеґати через тих Жидів, що осталися в Вавилоні, а прийшли вони там, щоби приглянутись роботі коло храму котра тоді розпочалась. Тоді Захарії дано розказ йти до дому Йосії й там виконати певні річи для Йосії первосвященника й зробити їх в присутности сих трох мужів і з щого вони мали дати звіт своїм братам, що осталися в Вавилоні. Очевидно, що дім Йосії був вибраний й ужитий для тієї цілі, тому що храм в той час єще не був викінчений. Дім той був помешканням священника оснований через Єгову (що ймя "Йосія" значить), і добре представляє священничий дім Єгови, останка, члени котрих тепер знаходяться в тайнім пробутку Господа, заховані й охоронені Ним.

Коли та делеґація була зібрана до дому Йосії, Захарії було сказано: "Там возьми срібла й золота та й пороби вінці й вложи на голову Ісусові Йоседенкові, первосвященникові." (Захар. 6:11) Здається, можливо те срібло й золото

було зібране або подароване через тих трьох мужів, тому що десятий верш каже: "Возьми з дарів тих." Згідно з сим в одинацятім верші читаємо: "Там возьми срібла й золота." Сей факт, що та делеґація із трьох мужів прийшла кількана-цять років потім, як первий останок повернув з Вавилону, і потім як робота храму розпочалась, піддає думку, що ті три мужі представляли ту саму клясу котру представляли Естир і Рут. (Гл. 15 верш.) Згідно із сим, члени вірного останка кляси, котрі є розкинені по цілій землі, і через се знаходяться у світі, але не зі світа, приходять й представляють себе Господеві й жертвують їх данину на працю Єгового Царя й Його царства, і се було представлено через ужиття яке Захарія зробив із срібла й золота, котре принесли йому.

Захарія зробив "вінці [вінець, *Рот.*]" і положив його на голову Йозиї первосвященника, сим представляючи корону на голові Ісуса Христа. (Пс. 21:3) Се, що Захарія поклав вінець на голову, представляло, що останок звертає вагу на факт, що Христос є увінчаним Царем і вже прийшов. Се останок зробив по приході Господа Ісуса до храму, а головно по 1922 р., коли то вони воскликнули: "Господь — у храмі своїм; голосіть Царя й Його царство!" Тепер можна бачити, що Єгова увінчав Ісуса в 1914 р., і останок несе свідоцтво о тій правді, як се Хелдея, Товія і Едея у своїм повороті несли свідоцтво тим людям, що остались в Вавилоні. Єгова тепер дає приказ, що би "усі шанували Сина, як шанують Отця". (Йоана 5:23) Се було символічно пред-

ставлено через їх пожертвування срібла й золота.

Захарії дано приказ, щоби він промовляв до первосвященника у присутности тих трьох мужів для їх користи, котрі там були яко свідки й котрі представляли останок тепер на землі. "І скажи йому: Так говорить Господь Саваот: Ось, муж — імя йому ПАГОНЕЦЬ, він виросте з свого кореня й збудує храм Господеві." (Захарії 6: 12) В часі коли Христос був положений (в Сіоні) яко Камінь в меншій мірі, Пилат сказав: "Ось, чоловік!" (Йоана 19: 5) В часі коли Ісус Христос помазаний Царь, Камінь, був положений в цілости, Єгова сказав: "Ось муж — імя йому ПАГОНЕЦЬ." Ісус Христос є Пагонцем Єгови. Не був се Заробабель з дому Давидового увінчаний, а первосвященник Йозія. Се є доказом, що натуральний дім Давида був лише типом і що ПАГОНЕЦЬ є прямим Паростком Єгови, Його головним Начальником і великим Первосвященником по чині Мелхизедека. Сталося се в 1914 р., що Єгова післав свого ПАГОНЦЯ із Сіону. Сей "паросток" не має ніякого значіння в очах земних володарів, але Він сияє в храмі Єгови й оправдає ймя Його.

Слова в пророцтві "з свого кореня" означують "із Сіону", себто, із всесвітної орґанізації Єгови, із котрої Ісус Христос є взятий і наставлений Головою столичної орґанізації, і що Він виросте із верху її. (Езекиїла 17: 22-24) Сей пророчий образ головно показує, що по увінчаню Ісуса як Царя Єговою, і по скиненню Сатани з неба, Він мусить прийти до храму Єгови яко увінчаний Царь і яко первосвященник і яко Суд-

дя дому Божого. Тут Він вводить вірних у храм і приготовляє їх до роботи оправдання Єгового ймя. Ті свідки Єгови, представлені через трьох мужів, мусять нести свідоцтво до людей світа, і се що вони тепер роблять.

Зоробабель й Йозия первосвященник представляють одну й ту саму особу, а іменно, Ісуса Христа, котрий є священником на своїм престолі й занимає уряд представлений через Мелхизедека. (Жидів 7: 1) "Так, він збудує дом Господень і увінчається славою, й засяде й володіти ме на престолі своїму; буде ж він і сьвященником на престолі своїму, й буде ж рада мира між сим і другим (престолом)." (Захарія 6: 13) Яко будівничий храму, Він — одягнений в маєстатність, честь і славу, і Він несе на собі припоручення й відвічальність яко великого Оправдателя ймя свого Отця. "Й буде Він престолом слави домові отця свого. І буде на йому висіти вся повага батькового дому." (Ісаії 22: 23, 24) Ісус Христос занимає два уряди як цар і як священник, між котрим нема спору, тим то написано: "Й буде рада мира між сим і другим (престолом)." Рада й ціль обидвох сих урядів є мир. Яко жертвуючий священник Він є дорогою для чоловіка до примирення з Богом. (Ефес. 2: 14) Яко царський священник, Він викінчив роботу примирення в небі; а яко Божий Царь Він володіє й знищить Сатану й Його орґанізацію, котра через довгий час спричиняла неспокій на землі, однак Він установить "мир на землі і добру волю між людьми". Він — "Царь Салемський", що значить "Царь Мира" (Жид. 7: 2); а дадуть імя йому: Дивний, Порадник, . . . Князь

мира." (Іса. 9: 6, 7) Він — Оправдатель і приносить вічно триваючий мир через боротьбу.

Захарія зробив з подарованого срібла й золота вінець для первосвященника, що послужило як памятка вірности й посьвяти тих, що зробили ті дари. "Вінці ж будуть на спомин про Хелема, Товія, Едая й Хена Мофоніенка в дому Господньому." (Захарія 6: 14) Сі люди показали їх вірність через се, що вони вийшли з Вавилону до Господнього дому в день коли храм заледви зачав будуватися. (Аггея 2: 3) Господь показує своє оціненя їх посвяти й також Йозиї, сина Софонії, котрий позволив свого дому на сю оказію. Ті люди представляли вірного останка, котрі мають спільність з Ісусом Христом в славі наділеній Йому через Єгову, і для котрих то вірних Він схоронив "вінець праведности". (2 Тимотея 4: 8) Се вони отримають коли явиться головний Пастир. (1 Петра 5: 1-4) Вони мусять бути все вірними, дивлячись, щоб ніхто з людей не взяв їх вінця. Се зроблено на памятку в храмі Єгові, показуючи, що ті чотири згадані мужі є пошановані признанням в святині Єгови, і також, що останок є тепер зібраний разом до Христа й в той самий час стався наслідником царства й спів-наслідником з Ісусом Христом. Се символічно представлено через вінець.

Робота сих мужів не скінчилась на тім, що вони подарували срібло й золото. Вони мусіли свідкувати о вінчанню Йозії й слухати слів пророка, і тоді їм припоручено повернутися назад й нести свідоцтво иншим про те, що вони навчились. Се показує, що останок, котрого сі мужі представляли, мусить бути занятий роботою

свідоцтва, т. є свідкувати иншим, і то від того часу від коли він стане просвітчений. Сей факт можна поперти заключаючими словами пророцтва, а іменно: "І ті, що далеко живуть, приходити муть, помагати при будові храму Господнього, й взнаєте, що мене послав Господь сил небесних до вас; і станеться те, коли щиро слухати мете голосу Господа, Бога вашого." (Захар. 6: 15) Ті, що прийшли з далека, се одиниці, що були взяті до храму по другім вилляттю святого духа й котрій то клясі припоручено давати свідоцтво. (Іса. 43: 6, 7; Пс. 147: 2; Маттея 24: 31) Ті, що так були зібрані разом, прийшли й виконували службу храму. Вони зайняли місця инших, що могли бути в храмі й були заняті в роботі Ілії, але котрі занедбали й спотекнулись на великий Камінь і говорили про вироблення характеру, ті були відложені на бік. В Єрусалимі були і такі одиниці, що заключили що прийшов був час жити в прикрашених будинках, а храм полишити пустинею. (Аггея 1: 4) Вони представляли тих одиниць, що отримали "відпочинок" в тім, що Господь дав своїм людям перед приходом Ісуса Христа до храму, і котрі стратили нагоду дістати місце служби в храмі; а ті, "що з далека", увійшли замість первих у той блаженний привилей служити в храмі.

Сей факт, що Єгова достарчив всякої потрібної помочи для будовання храму в гармонії з пророцтвом Захарії, доказує, що Захарія був правдивим пророком післаний Господом. Ось так Єгова оправдав своє Слово і тепер оправдує своїх свідків перед "Християнством", і в сей спосіб Його свідки мають часть в оправданню

Єгового імя. Свідки Єгови не потребують журити-ся коли і як многі обіцяні річи сповняться. Єсли вони будуть послушні тому, що Господь дає їм, то вони побачать сповнення замірів Єгови. "Коли щиро слухати мете голосу Господа, Бога вашого"; що значить, що останок тепер мусить бути пильний у виконуванню роботи котру Єгова дає їм до виконання, без взгляду на се, що инші можуть робити. Храм буде викінчений в своїм часі й ймя Єгови буде оправдане; але ті, що тепер знаходяться в храмі, мусять бути послушні, єсли вони хотять остаточно мати участь в оправданню Єгового Слова й імя.

ГОЛОВА 6

ПОСЛУШЕНСТВО

(Захарії, Голсва 7)

КЛЯСА святині Єгови мусить перше навчитися послушенства, нім вона може мати часть в оправданню Його великого ймя. Бог дає своїм завітуючим людям своє Слово і дає вирозуміння його в своїм часі, щоби їх навчити, і тоді вони мусять чинити Його волю. До тих, що зробили з Ним угоду, Він каже: "Схаменись (учись, *анг. переж.*), Єрусалиме, щоб не одвернулась від тебе душа моя, щоб не зробив я тебе пусткою, землею, що ніхто не живе в ній." (Ерем. 6: 8) Сі слова Еремії відносяться до тих одиниць на землі, що зробили угоду чинити волю Божу. Мудрий чоловік се той, що пильно старається пізнати волю Божу, як се вона зазначена в Його Слові, і довідавшися тоді спішить, щоб виконати її. Лише слухати те, що Його Слово говорить, не є достаточним: "Чи бачиш, що віра допомагала дїлам його, а ділами звершилась віра?" (Якова 2: 22) Се показує, що ті знаходяться в стані зведення, хто бере букву Слова а не духа його, і хто відмовляється чинити те, що Бог приказує. Формалізм у служенню букві Слова не подобається Єгові, тому що се кпини, а "з Бога насьміятись не можна." — Галат 6: 7.

Коли Ісус Христос явився чинити суд і взяти вірних до храму, то факти й Писання показують, що тоді було дві кляси перед Ним: одна, що ви-

конувала формалізм, прибираючи побожний вигляд, любуючись прилюдно молитися і постити, щоби показати себе добрим перед другими і яко такі, що виробили себе до стану бути відповідними в царстві; і друга й відмінна кляса, се та, що сталась покірною й смирною й вірною в тім, що вона навчилась відносно волі Божої, і чинячи сю волю з радістю, вона ніколи не сполягала на свою силу або діла. Та перша згадана кляса — непослушна, а та друга — послушна. Сі дві клясі мусять бути розділені, щоби вірні могли приготовитись до роботи в храмі й для оправдання імени Єгови відносно битви великого дня. Сі обидві кляси стоять перед судещим, пожертвовавши своє право жити як людські сотворіння. Але тепер щось важнійшого вирнуло: Вони мусять статися послушними. "Чи Господеві такі радощі з усепалень і заколених жертов, як із покори Господньому повіленню? Ні, покора лучша за жертви, й послух дорожший від баранячого товщу; бо непослух, се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідолопоклонність за те, що ти викинув слово Господнє, відкинув і він тебе, щоб не був ти царем." (Самуїла 15: 22, 23) Пророцтво Захарії, доручене відносно будовання храму, показує клясу, послушну й непослушну. Розділення між сими двома клясами бере місце, послушна є приготовлена й принята до храму, і має часть в оправданню Єгового ймя.

Отворення семої голови пророцтва Захарії відкриває певних людей з Ізраїля, котрі були вислані із міста Бетелю молитися й промовляти перед будівничими храму. Се сталося більше

чим два роки перед тим, нім храм був укінчений, що доказує, що сі люди не були вислані молитися в храмі; і для того сей текст в *Уповажненій Версії* (*анг.*) не є властиво переложений. Властивий переклад сього тексту є: "У четвертім році царя Дарія, надійшло слово Єгови до Захарії, на четвертий день девятого місяця, Хаслева. Послано з Бетелю Сарецера й Регем-Малеха, і їх чоловіків, благати ласки в Єгови." (Захарії 7:1; 2, *А.П.В.*) В еврейській мові вираз "дім Божий" значить "Бетель". Значіння сього тексту тут є, що ті люди були післані з міста Бетелю до Єрусалиму. Вони повернули з останком з Вавилону, і тепер вони замешкали в Бетелю. (Езри 2.8; Неємії 7:32; 11:31) Сі два чоловіки, Сарецера і Регем-Малеха, носили чужосторонні імена або титули, хотяй самі жили в той час у святій землі, і се піддає думку, що вони не були в цілковитій гармонії з розпорядженням Єгови щодо виконання Його роботи. Отже ті люди зручно представляють ту клясу визнаних послідувателів Христа, котра чула правду й брала участь в роботі Ілії й котра робила галас, що вона належить до дому Божого, т. є Бетелю.

Десь у 1918 році й опісля появилась громада одиниць, що снила сни, приписуючи собі теперішню правду і що вона була в лінії до царства. Ті обидва чоловіки, вийшовши з Бетелю, як повисше згадано, показали їхнім напрямом діланя, що вони не трималися точно Господньої правди й служби. Рівнож і кляса котру вони представляли трималась старих формів установлених людьми, як на пр. днів, місяців, пор і літ. (Галат 4:10) Вони не відступили цілковито від

орґанізації Сатани, але дальше думають, що вони повинні підчинятися політичним силам, що володіють краєм, і відмовляються розказувати правду про сих яко приналежних до сатанської орґанізації, щоби часом не відвернути когось від того, що вони називають "правдою". Вони йдуть "помолитись перед лицем Господнім"; і се указує на кляґу людей, що віддається головно так званому "богослуженню", радіючи співати гимни і розказувати про свої чесноти і про свою посвяту до якогось героя віри, але вона не має дійсної посвяти й ревности до служби Господа Бога, як се Він приказав робити. Вона навіть називає "християнськими братами" ґіпокритичне духовенство, котре становить часть диявольської орґанізації. Позаяк вона не належить до Божої орґанізації, то можливо, що вона може називати і ґіпокритів "християнськими братами". Не дивно, що вона уникає говорити критично про сатанську орґанізацію. "Горнуться птиці однакового піря." — Анґ. приповість.

Йосія первосвященник, Захарія й Аггей пророки, виконували в той час роботу при храмі, коли сі люди, котрі виглядали дуже побожними, прийшли там і показали себе. Безсумніву вони мали довгі, добре намащені бороди, побожний вигляд і промовляли з великою повагою й побожністю до священників в храмі, і коли промовляли, проляли кілька крокодилячих сліз. "І спитали сьвященників, що служили в дому в Господа сил небесних та в пророків: Чи маємо в пятому місяці плакати й постити, так як уже багато літ досі чинили?" (Захар. 7:3) Коли вони були у Вавилоні, вони сиділи й плакали, і від то-

ді вони ще трималися сильно формів, і дальше проливали слези, хотяй вони були приведені до їх краю. Вони не оціняли Божої доброти, але думали, що вони мусіли проливати слези й вдавати за добрих людей. Через шістьнацять років вони бачили спустошену святиню і що нічого не було зроблено коло неї, а однак вони дальше проливали слези по певній мірі часу, щоби инші могли сказати: "Ось се побожні люди!" Та єсли б вони були дійсно щирі й посвячені люди Богові, вони булиб давно пробудились, перестали плакати, одважно й ревно стрінули ворога й радісно працювали коло відбудовання храму на Божий розказ.

Так і річ малась із повисше згаданою клясою по 1916 р., а головно по 1918 р. Є такі одиниці, що були випроваджені з Вавилону, або організації Сатани, і котрим дано правду, яка голосилась перед тим часом, але тому що один чоловік, їх земний проводар, був забраний від них, то вони сказали: "Нема більше правди, і ми будемо сидіти разом і розмовляти про минувшість і оплакувати те, що стратили." Господь чудово представив всі річи які переходять тепер, і се Він зробив для тієї цілі, щоби помочи вірним побачити ріжницю між гіпокритами а ревними слугами Божими, щоби вірні вельми скріпились і приготовились йти вперед у битві великого дня.

Ті мужі прийшовши до Єрусалиму, питали священників і пророків чи вони повинні плакати в пятім і семім місяці й відділити ся, як се вони робили через многі роки. Семий день пятого місяця був день у котрім Вавилон знищив Єрусалим і святиню. (2 Царів 25: 8, 9) Тепер вони по-

бачили, що вірні люди відбудували храм; але бачучи, що ті вірні люди не плакали, а працювали з радістю, тому ті побожні гіпокрити очевидно хотіли докорити будівничим до певної міри через таке питання і в той самий час показати себе дуже добрими. Та Господь сказав, що вже більше не треба буде постити й плакати, але що піст пятого місяця обернеться в радість і веселість. — Захар. 8: 19.

Від коли Господь Ісус прийшов до храму Єгови, і зібрав вірних разом, тоді настав час радости; але ті 'сновиди', що тримаються переказів людських, дальше постять і ридають, і направду вони мають свою нагороду, що є похвала від них самих. (Мат. 6: 16) Теперішні ридателі не бачуть, що Господь Ісус прийшов до храму. Се показує, що храм не істнує для них, що вони не бачуть храму, і не належать до нього, і тому не є народжені з Божої орґанізації й не є навчені Ним. Єсли б вони були зібрані до Господа й помазані, вони побачилиб сі великі чудові правди, котрі Господь тепер відкрив своїм вірним. Вони перестaлиб практикувати всяку поверховну форму посту й ридання. 'Усі бо в храмі прославляють Господа, і Господь є силою їх.' — Пс. 29: 9; Неєм. 8: 10.

Тоді Єгова дав свойому пророкові вість, котра мала бути доручена сим "стародавним ридателям." "І надійшло до мене слово Господа сил небесних." (Захар. 7: 4) Се, що Захарія отримав слово, знаходить паралель у більшім світлі, яке прийшло для вірних по 1922 році. Завважте тепер з радістю деякі з сих чудових річей, які Господь приніс клясі храму по 1922 році. Вподо-

балось Господеві вжити *Вартову Башту* яко средство для передавання вістки для Його завітуючих людей; і від 1923 року, Господь зачав приносити вість радости для своїх голодних людей і вони навчились перший раз, що значить "радість Єгови — сила твоя." (Неєм. 8: 10, *А.П.В.*) Тоді в місяці лютім того самого року Господь відкрив своїм людям, що чаша вина в Спомині представляла радість яка повстала із приходу Царя і царства. (*Вартова Башта,* 1923, стр. 56, *анг. вид.*) Тоді, перший раз прийшло властиве виразуміння приповісті про таланти, котра включала радість Господню. (*Вартова Башта,* 1923, стор. 35,71) Тоді рівнож зрозуміли і приповість о дівицях, показуючи, що олій представляв радість і радість перебуває в них з ласки Божої. (*Вартова Башта,* 1923, стр. 296, *анг. вид.*) Від тоді Єгова все посилає свої блискавиці освічуючи храм, і кляса храму радувалась й збільшала свою ревність й енергію в його службі.

Знаючи, що Господь Ісус знаходиться в храмі, тому всі в храмі радуються. Се булоб цілковито невластивим для них тепер плакати, і через се саме невгодно перед Господом. Тим то Господь приказав Захарії промовити до сих "стародавних ридателів" ось так: "Коли ви в пятому й сьомуму місяці все сімдесять років постили й плакали, так чи ви постили справді мені?" (Захарії 7: 5) Ся божественна вість поради й інструкції була і є до всіх Божих завітуючих людей, т. є до тих, що занимають відвічальні позиції як і до всіх инших, включаючи Мардохея й Ноеми клясу, і також клясу Естери і Рути, що прийшли до пізнаня правди пізнійше. Ся часть

пророцтва показує, що всі із них виконували річи до певної міри, котрі не були властиві. Вони жалували й плакали в минулім часі; але тепер від коли Господь є в храмі своїм, вони не повинні більше постити ані плакати, тому що се час радости.

Вже самі слова пятого вершика того пророцтва показують, що піст у "пятім і семім місяці" мусів бути само-наложений яко спомин знищення Єрусалиму. (2 Царів 25: 25, 26) Нема бо ніякого доказу, щоби Єгова через своїх пророків протягом сімдесять років неволі наложив сі пости на вигнаних. Вони установили ті пости за порадою людей. Рівнож многі формальности, які виконували завітуючі Божі люди, були установлені через людей, і відносно котрих слова апостола дуже пасують: "Коли ж оце ви вмерли з Христом для первотин світа, то чого мов би ще живі в сьвіті, про закон суперечитись ('не займай' 'ані вкуси', 'ані доторкуйся'), що все на погибель через надужиток по заповідям і наукам людським? Воно має вид премудрости в самовольній службі й покорі й непощадї тіла, (а) не у шанобі до ситости тїла." — Колосян 2: 20-23.

Ті, що сьогодні снять сни й постять, йдуть за наукою людей таких, що "виробляють характер", такі угаджують свому власному тілу й иншим людям; і вони думають, що, чинячи се, вони приготовляють себе до неба, і показують себе в очах инших за добрих людей. Вони стримуються від річей котрих не заборонив Єгова, але в той самий час вони піддаються річам забороненим Ним. Отже їх піст не був установлений Єговою. Неприродне життя, самокарання себе не

подобається Єгові, але активність у несенню овочів Його царства, як се Він приказав робити з ревністю й радістю, подобається Йому. (Мат. 21:43) Хто віддається "формі побожності" і звертає почування свого серця до себе або до якого иншого сотворіння, той не може подобатися Богу. Поверховна побожність, се насмішка, на таких Господь не закриває своїх очей.

Тоді Єгова через свого пророка каже до тих само-званних, побожних сновидів і балвохвалів, що коли вони їли й пили в часах добробуту, то се вони робили не на те, щоби вживати своєї сили в службі Господній, але для їх власної самолюбної користи. "Або коли ви їли й пили, так хиба ви не про себе їли й пили? Чи не сї ж самі слова проголошував Господь через попередних пророків, як іще Ерусалим був люден і зупокоєн із городами своїми навкруги, та як полудненні країни й низина були залюднені?" — Зах. 7:6, 7.

Перед 1916 роком ті, що зробили угоду з Єговою, були в стані добробуту через якийсь час. Та велике нещастя й поневолення до сатанської організації прийшло в 1917 і 1918 році. Опісля ті, що снили сни, котрі тепер сталисъ противниками, плакали й ридали, і ще дальше плачуть, тому що 'останна воля умерлого чоловіка не була точно виконана', думаючи, що хтобудь з людей має право ограничити Божу роботу. Єгова через свого пророка каже до них, що замість триматися слів і опінії умерлого чоловіка, то вони повинні студіювати пророцтва, котрі були наперед написані для потіхи й помочи й поучення Божих людей, і що вони повинні кормитися на сих словах Господніх і пильно виконувати

Його прикази. Господь велів пророкові Ісаії писати відносно тієї самої кляси. (Ісаії 58: 4, 5) *Вартова Башта* звернула була ввагу на се пророцтво, і налягала на літеплих і ридаючих, щоб вони пробудились й стали послушними до приказів Господніх. Але вони дальше ідуть своєю власною путею й не зважають на Слово Боже. — *Вартова Башта*, 1929, стор. 131, 137, (*анг. вид.*)

Тепер прийшов час проповідувати правду й останок мусить звернути свою ввагу на всі заповіди Господні. (Діяння 3: 22, 23) Єсли вони хотять оминути велике нещастя й не попастися в неволю сатанської організації і через се впасти в Армаґедоні, то вони мусять поступати після Слова Божого, як се воно є зазначене через Його пророків і котре то Слово було написане для спеціяльної помочи й потіхи кляси храму. Кождий член храму повинен тепер ходити в обрізанню (серця) і бути вповні послушним Господеві.

Божим завітуючим людям є припоручено голосити присуди наперед написані й ділати по справедливості до инших. "І надійшло слово Господнє до Захарії: Так говорить Господь Саваот: Чиніте правду на суді, й доказуйте любов та милосердє кожен до свого ближнього. (Зах. 7: 8, 9) Тим одиницям, що згодилися чинити волю Божу, є сказано, щоб вони не показували односторонности ані не вивисшали імя чоловіка. (Пс. 50: 20; Луки 16: 15) Кождий член тіла Христового повинен показати милосердє й співчуття до всоїх братів і до всіх посвячених. Сього Господь Бог вимагає. (Михея 6: 8) Використувати брата в самолюбний спосіб, се велика гидо-

та в очах Божих. "Не тісніть удови й сироти, заволоки та злиденника, й не мисліть у вашому серці зла одно одному." (Захар. 7:10) Підозрівати й злорічити проти брата, значить показати духа "чоловіка гріха", що становить зло проти помазанника Божого, і хто творить таке зло, той знайдеться в клясі "лукавого слуги". (1 Сол. 5:15) Ті люди, що прийшли до Бетелю до будівничих храму, постили, та не на славу Божу, але для самолюбної причини; і лєкція для тих, що тепер знаходяться на землі й котрі називають себе послідувателями Ісуса Христа, є що вони посвятили себе для радісної служби Господа, а не на те, щоб постити.

Ізраїльтяни були дуже туго-шиї тим, що вони не хотіли бути послушними; і за се вони часто терпіли. Їх напрям і поступки й карання є записані яко "взір" для нашої користи, щоб ми могли поступати властивим напрямом: "Вони ж не хотіли на се вважати, одвертались від мене й затулювали собі уші, щоб не чути." (Захар. 7:11) Се не лише історична записка того, що сталося 2,500 років тому назад, але та історія точно пасує роботі яку виконує "Християнство" і "лукавий слуга" кляса від 1922 року. Многі, що називають себе дітьми Божими, замість охочо підкласти свої плечі до колеса з иншими у вивишенню ймени Єгови, то вони спротивилися роботі царства й дальше противляться сильним словом і ділом. "І запікали серця свої, щоб не слухати закону й слів, що Господь Саваот посилав Духом своїм через прежні пророки; за те ж і досяг їх великий гнів Господа сил." (Захарії 7:12) Вони заперли свої уші до правди й зверр-

нули своє серце проти праці царства. Гнів Божий прийшов на Ізраїля за їх непослушенство; і се представляло, що у битві великого дня Всемогучого Бога подібна кара впаде на противників.

"Християнство" не хотіло слухати (правди) в часі періоду роботи Ілиї, і тепер дальше завзято відперає правду; і "лукавий слуга кляса тепер робить союз з иншими членами сатанської організації й стає в опозиції до Божого царства, і тому коли вони будуть кликати до Бога, то Він не почує їх голосу." Через те ж і бувало: як він накликав, а вони не слухали, так само й вони взивали, а я не слухав, говорить Господь сил." (Захар. 7: 13) "Премудрість говорить по улицях, піднімає свій голос по майданах; приникніть ід мойму картанню: Ось я пролию на вас духа мого, звіщу вам слова мої. Тоді кликати муть мене, — та не озвуся; з досьвітку шукати будуть, — та не знайдуть мене. За те, що знанне ви зненавиділи й страху Божого не прийняли." — Прип. 1: 20, 23, 28, 29.

Єгова розкинув Ізраїльтянів у великім горю, допустивши на них знищення. (Захар. 7: 14) Се було типом на "велику громаду" (Одкр. 7: 9-14), котра сталась наче "попустошений наслідник" (Ісаії 49: 8) "Велика громада" не зважає на Слово Боже і тому є понижена, але у своїм часі вона буде увільнена. Однак ті, що вийшли з Вавилону і були просвічені й покликані до царства і дістали привилей в праці храму, й котрі тоді стали літеплими й непослушними, то оскільки більша кара чекає їх! (Одкр. 3: 14-18; 1 Петр. 4: 17; 2 Петра 2: 12, 13) Хто робить поверховну фор-

му задля самолюбства й практикує гіпокрицтво, той отримає справедливу відплату із рук Господа. Ті ж, що з радістю слухають Господа, отримають признання Його.

РЕВНІСТЬ ЄГОВИ ДО СИОНА

(Захарії, Голова 8)

Єгова поклав своє ймя на Єрусалимі, і ради свого ймя Він привів назад вірних. Так і тепер Він став ревний до Сиона, своєї оранізації. Для того є написано в пророцтві: "І надійшло слово Господа сил небесних, таке. Так говорить Господь Саваот: Я був повен ревної любови до Сиону, тим то й запалав великим гнівом за його." (Захар. 8: 1, 2) Потім, як Сатана був скинутий знеба на землю, настало велике переслідування Божої орґанізації. "Християнство" відкинуло Ісуса Христа як Царя, і задля сього гнів Єгови буде виражений проти "Християнства". Вскорі Його гнів загориться і Він виступить в обороні Сиона. (Ерем. 25: 12) Потім, як "царь вавилонський" (т.є Сатана) і "той нарід" (невидима часть сатанської орґанізації) були скинуті з неба з великим шумом, тоді ревність Єгови порушила Його, щоби зробити приготовлення й остаточно покарати лукаву орґанізацію, котра то кара впаде в Армаґедоні.

Єгова дав своє слово, що Його жена має породити насіння, котре знищить ворога. (1 Мойс. 3: 14, 15) Через шість тисяч років здавалось, що та обітниця була забута. Протягом того часу небесна часть Єгової орґанізації була подібна до вдови. Через свого пророка Єгова заявив:

"На час невеликий покинув я був тебе; тепер же з великою любовю приймаю тебе." (Іса. 54: 5-8) В 1914 році Господь вернув ласку своїй небесній орґанізації, символічно представленій через "жену". Щодо земної части своєї орґанізації, Єгова повернув аж в 1918 році, коли то Його Посланець прийшов негайно до храму. (Мал. 3: 1) В гармонії з сим Захарія пророкував: "Так говорить Господь: Обернуся до Сиона й буду пробувати в Ерусалимі, й звати меться Ерусалим городом правди, а гора Господа сил небесних — горою сьвятою." — Захар. 8: 3.

Устами инших пророків Єгова обявив свій замір, що Він поверне ласку Сионові, і се що Він зробив. (Пс. 102: 13-16) В Сионі Його вірний останок знайшов пристань. (Ісаії 14: 32; 24: 23) "І прийде Одкупитель Сионові й синам Яковим, — тим, що навернуться од безбожності — говорить Господь. А се завіт мій з ними, говорить Господь: Дух мій, що на тобі [Христі, більшому чим Ісаії], і слова мої, що я вложив в уста тобі, не одступлять від уст твоїх і од уст потомства твого [останок, представлений через трох синів Ісаії], ані од уст синів внуків твоїх [кляси Рути, невістка кляси Ноеми] від тепер і по віки, говорить Господь. (Ісаії 59: 20, 21; Мих. 4:7, 8; Ісаії 33: 5, 6) Сей пророчий обіт Єгова сповнив для своїх вірних на землі й зробив їх своїми свідками.

Орґанізація Єгови, представлена символічно через Єрусалим, показала успіх аж опісля. Вона буде називатися 'Городом правди', т.є орґанізацією довіря й стійности, перше через земного останка, клясу Юди, а тоді через клясу Йонада-

ба, а в своїм часі через "велику громаду". Але ангел Господень визбирає геть усіх блазнителів і чинителів беззаконня. (Одкр. 22: 15) "Подивитися на Сиона, — сé місто сьвяточних зборів наших, а очі твої побачать Ерусалим, пробутóк мирний, незрушимий намет; стовпи його нїколи нїхто не вирве, нї одна поворовка не пірветься. Там Господь великий у нас витає, замість рік та перекопів широких; туди не ввійде нїяке веслове судно, анї корабель не перейде. Бо Господь — суддя наш, Господь — законодавець наш, Господь царь наш; він спасе нас." — Ісаії 33: 20-22.

Єгова буде вічною пристанею утечи для своїх людей, і ніхто зі "сторонних" із з'орґанізованою армією не перейде через Єрусалим. (Йоїла 3: 16, 17, 27) Божий останок людей бачить сі благословенства, і радується; і до нього Єгова каже: "Не будеш дознавати лиха.... Не бійся, а Сионові: Нехай не опадують руки в тебе!" (Соф. 3: 14-17) Єгова післав свого великого Суддю до храму; і тому "Господь ставсь законодавцем нам, і "дивний порáдник", і тому Його орґанізація буде називатися вірним городом праведности. (Іса. 1: 26; 30: 20) Ті народжені з Сиона є навчені Богом і мають великий мир і радість. — Соф. 3: 13.

Многі пророцтва показують, що багато людей побачать Божу орґанізацію перед Армаґедоном і признають, що Єгова жадним чином не є відвічальний за сі терпіння й беззаконства, які тепер істнують на землі, і що царство Єгови — правдивий ратунок для світа. Прийшов день великої недолі для всіх, що воюють проти Бога. І прийшов день добробуту, радости й благословенств

для тих, що стануть по стороні Єгови й остануться правдивими і непохитними до Нього. Люди прийдуть з радістю до Сиону, до царства, і звеселять Царя. — Ерем. 31:23; Пс. 48:1, 2; Йоїла 3:17.

Вісімнайцять років потім, як останок повернув з Вавилону, отсе пророцтво було висказане: "Так говорить Господь Саваот: Знов седіти муть по майданах Ерусалимських діти й баби, кожне з костуром у руці задля довгого віку свого. І повно буде по городських майданах хлопят і дівчат, що грати муться по улицях." (Захар. 8:4, 5) Се пророцтво не могло відноситися до тих, що снили сни, ~~про котрих згадується в пророцтві Йоїла (Захар. 2:28) як "старці"~~, бо Єгова є проти тих, що пророкують фальшиві сни і розказують про них і зводять людей через свою лож; сих Єгова очищує. (Ерем. 23:32) Отже пророцтво Захарії показує символічною мовою, що в пізнім віку церкви, т. є при кінці світа, Бог приверне свого останка до своєї орґанізації й тоді вони будуть плодющі. (Пс. 37:25; 92:14, 15) Вірний останок буде пробувати в Божій орґанізації, будучи мабуть в старім віці, і він буде мати охорону і не буде відрубаний від неї через ворога. — Псальма 31:23.

Мардохей і Ноема були обоє старі коли Естер і Рут відогравали ту драму: а "хлопята і дівчата по улицях" піддають думку, що Естер і і Рут кляса була представлена яко члени останка. Сі молодці були діти Сиону; отже спевністю вони представляють часть останка. (Ісаії 66:8; Пс. 113:9; Пс. 127:3-5) При сповненню сього пророцтва Сион сказав: "Хто ж мені їх [Естер і

Рут] клясу наплодив? я ж бо й бездітня була й неплідна." (Іса. 49: 19-22) Веселі діти граються на улиці. Ті пророчі слова, що діти граються на улиці, показують, що вони є безжурби, в довірю й радуються в Господі. "Сини Сиона да зрадуються Царем своїм! Да хвалять імя його хором при тимпанах." — Пс. 149: 2, 3.

Ті благословенства зілляті на Сиона в теперішнім часі є чудові, і вірні бачуть, що вони походять від Господа. "Так говорить Господь сил: Коли се здавати меться дивним ув очах останків з народу в тоті днї, то хиба ж воно дивне й у моїх очах? говорить Господь сил небесних." (Зах. 8: 6) Для Єгови ніщо неможливим. Сповнення сього пророцтва залежало від факту, що Єгова привернув ласку Сионові й привів своїх вірних людей до храму, котрі доказали своє послушенство і вірність до храму, помазавши їх і просвітивши їх; і вони воскликнули: "Від Господа се сталося; дивно се в очах наших." — Пс. 118: 23.

Люди Єгови є ті, що радо слухають Його, і Він охороняє їх і благословить їх: "Так говорить Господь Саваот: Ось, я повизволяю люд мій із земель восточніх і з земель від заходу сонця; і поприводжу їх, та й будуть жити в Єрусалимі, й будуть вони моїм людом, а я — Богом у правдї й справедливості." (Захар. 8: 7, 8) Щоби спасти їх, Він перше установив свого Царя, викинув Сатану і його організацію з неба, спинив Світову Війну задля своїх вибраних, і тоді вислав своїх послушних свідків приготованих і оружених представляти Його в дальшім приготовленню до Армаґедону. Останок жиє безпечно, тому що він схоронився в імені Єгови. (Прип. 18: 10) Він

вже більше не віддає пошани і слави людям, а покланяється і служить Єгові.

Вірний останок — се люди Єгови взяті для Його ймя. Вони мають роботу до виконання й мусять уживати сю вість і божественні средства в службі Господній. "Так говорить Господь сил: Кріпіть руки ваші, ви, що в сих днях чуєте сі слова з уст пророків, що були при засновинах дому Господа сил небесних, щоб храм будувати." (Захар. 8:9) Се ті, що чують і оцінюють пророцтва, котрі Єгова отворив і пояснив для своїх людей в сім дню; вони мусять бути сильні й активні. Се — їх привилей помагати слабшим зрозуміти, себто зміцнити їх слабі руки. (Іса. 35:3) Робота храму тепер виконується, і Господь старається о потрібну поживу для свого останка, щоби вони були сильні в Нім і в потузі сили Його.

Се сталося в 1922 р., що Божі люди довідалися, що Христос прийшов до храму, і лише від того часу вони могли оцінняти роботу царства. "До того бо часу не було нїякої користї нї людям анї користї з роботи скотом; хто виходив і хто ввіходив, не був безпечен од ворога, та й допустив я ворогування між людьми одного проти одного." (Захар. 8:10) Захарія тут не пророкував про теперішню депресію яка істнує в сатанській орґанізації, але про обставини, які настали між Божими людьми перед 1922 роком. Перед тим часом вони не застановлялися поважно над зорґанізованою службою; отже не було для них заняття або активної служби. До того часу не було дійсного мира. Тоді до певної міри був страх, тому що вони піддались під комерційний і по-

літичний елемент сатанської організації й признали його за "висші власти"; (Рим. 13: 1) і для того не було миру. Вироблення характеру було головною наукою, про котру то справу головно розбирали "вибрані старші", котрі бажали сияти в очах инших, а роботу служби вони відкладали на заді. Тоді вони не виконували дійсної роботи. Тоді Божим людям перешкаджали "Самарітани", котрі дальше поповняють "гріх Самарії", слухаючи слів людей більше чим Єгови. Диявол ужив сих "Самарітанів" і инших чинників сатанської організації, щоби вони гнобили й страхали Божих людей. В їх зібраннях або клясах була також боротьба, де надуті "вибрані старші" панували над Божим насліддєм. Сих треба було осунути з Божої святині нім єдність могла вповні істнувати. Навіть потім, коли вони стали очищені, то декотрі із противників дальше перешкаджали роботі свідків Єгови; але вірні будуть непохитно йти вперед і не будуть зважати на опозицію, оминаючи тих, що стараються шкодити.

В часі коли Захарія пророкував, тоді основи храму були заложені й робота поступала вперед через два роки. Се указувало на час від 1922 року, а головно від 1926 року, котрий то час зазначив почин благословенств. (Дан. 12: 12) "Нині ж я не той до останку люду сього, говорить Господь сил." (Захар. 8: 11) Ті "прежні часи" були дні недбальства. Але коли завітуючі люди зрозуміли, що Єгова мав роботу для них до виконання, тоді обставини між ними змінились і добробут настав. "Посів бо рости ме в супокою; виноградина давати ме плод свій і земля вród-

жай свій, та й небо давати ме росу свою, й усе те оддам у посідання послідові люду сього." — Захар. 8: 12.

Завважте, як Єгова сповнив се проротцтво через Ісуса Христа, великого Будівничого храму. Безпеченство й добробут згадані через Захарію точно сходяться із пророцтвом Аггея 2: 19 і Ісаії 30: 23. Отже тепер є подостатком поживи для тих, що бажають споживати її. Сей духовий покарм Господь ласкаво позволяє поміщувати у виданнях *Вартової Башти* й ставити його так, щоб всі могли осягнути, що люблять Бога. "Те насіння" процвітало, наслідок з чого прийшов мир, який перевисшає всяке поняття чоловіка.

Єгова виводить овоч через свій "виноградник". (Іса. 27: 2, 3; Йоана 15: 1, 2) Останок радується нести сей овоч до їх братів і до всіх, що хотять слухати. В той самий час останок 'пє з овочу нового вина', і віддає честь Цареві й Єгові. (Мат. 26: 29; Луки 22: 18) Господь благословить працю свого останка в будованню краю або орґанізації, і сам побільшив їх овочі на славу Господню. — Мал. 3: 11.

Обітниця, що "небо давати ме росу свою" символічно каже, що тоді не буде бракувати правди, але що Господь буде достарчувати останкові всіх потрібних річей. Господь поставив на своїм столі подостатком свіжого, життя-підтримуючого покарму для останка і дасть їм велику радість і мир. У минулім часі майжѐ пів місця у *Вартовій Башті* було взяте на "Світогляд із Башти", пояснюючи річи відносно світа; але від 1924 року сі річи зникли і все місце було дане для правди відносно Єгового царства; і се ласкаве розпоряд-

женння Господа тримало Його вірних людей відсвіженими. "Нехай же як дощ лється наука моя, як роса промова моя, як річні краплї на траву, як буйний дощ на билину. Бо імя Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому!" (5 Мойс. 32: 2, 3) Тепер Його люди пізнали, що правди подані в 5 Книзі Мойсея відносяться головно до Божих людей, котрі були приведені до храму. Ті, що в Христі, були приведені до єдности, котра то єдність "як роса Єрмонська, що на горби Сиона спадає; там бо післав Господь людям благословенне і житте повіки." — Пс. 133: 3.

Єгова через свого пророка Захарію обіцяв: "Усе те віддам у посіданне послідові люду сього" і направду Він сповнив сю обітницю і дальше сповняє. Робота на щиро зачалась в 1922 році, котрий то рік зазначив почин спеціяльної роботи очищення храму в приготовленню до більшої роботи опісля. (Йоїла 2: 23-28) Послушні Єгові дальше радуються й прославляють Його підчас виконування роботи в храмі, безогляду на се, що ворог може казати або робити, знаючи добре, що вони мають охорону від Єгови і в Його імени вони є безпечні.

Єгова уживав своїх людей яко знаряд для благословення инших: "І буде так, що, як ви, доме Юдин і доме Ізрайлів, були прокляттєм у народів, так я спасу вас, і будете благословенням; то ж не бійтесь; кріпіте руки ваші!" (Захар. 8: 13) Се, що тут згадується про дім Юдин і Ізраїлів, показує, що те пророцтво сповнилося в часі єдности в Христі. Задля їх непослушенства вони були під Божим прокляттєм і мешкали між по-

ганами, котрі також проклинали їх. Такий то стан був духових Ізраїльтянів перед 1922 роком, коли Бог гнівався на свій завітуючий нарід за се, що вони були непослушні й недбалі. Тоді Його гнів відвернувся. (Іса. 12: 1) Тепер вірні радуються проголошуючи про Його діла й ймя, і для того прокляття вже не буде більше спочивати на них. (Одкр. 22: 3) Пильність у проголошенню вістки Єгового царства є дійсним благословенством для многих людей, а головно для кляси Йонадаба. "І буде тоді останок із Якова посеред многих народів росою од Господа й дощем на траву, та й не буде спускатись на чоловіка, не буде покладати надію на синів Адамових. І в гніві та в досаді помщуся над народами непокірливими." — Мих. 5: 7, 15.

Єгова приготовляє своїх людей до битви великого дня, і для того Він приказує їм не боятися. "Слухай Ізраїлю! Ви йдете тепер до бою з вашими ворогами, нехай не мліє ваше серце, не лякайтесь і не полохайтесь і не жахайтесь перед ними." (5 Мойс. 20: 3) Гог припровадив всі свої сили у змову, і вони зверцули свої сили проти "захованих", людей Єгови; однак ті, що вповають на Єгову цілковито, не потребують боятися. (Пс. 27: 1; 118: 6; Соф. 3: 16; Жид. 13: 6; 1 Йоанна 4: 17, 18) Тому останок в сей день суду є одважний в проголошенню вістки о царстві й буде дальше чинити без огляду на всяку опозицію.

Перед 1918 роком Єгова велів голосити тодішну правду на часі, і "Християнство" мало нагоду знати вість про царство. Підчас коли робота Ілії в той час так виконувалась, а головно в 1918 році, то над вірними Господніми людьми знущало-

ся "Християнство". Між Божими завітуючими людьми в той час були "вибрані старші", котрі відмовилися служити Богові, і задля їх невірности треба було вичистити їх геть, щоби вірні могли бути приготовані для виконування Божих замірів. "Так говорить Господь сил небесних: Як постановив я був покарати вас, коли батьки ваші гнівали мене, говорить Господь Саваот, таї не відмінив того." (Зах. 8:14) Господь не змінив сього, але зробив роботу очищення, щоб мати громаду одиниць, котрі б "приносили жертву праведности". (Мал. 3:1-4; Езек. 20:38-45) Суд мусів зачатися від дому Божого і продовжатися аж храм очиститься, і тоді беззаконня скінчиться. — 1 Петр. 4:17; Езек. 21:24, 25.

Від 1922 року, а головно від 1926 р., Єгова дав успіх свому "вірному слузі" клясі. "Так само постановив я нині зробити добро Ерусалимові й Юдиному домові; не бійтеся!" (Захар. 8:15) Се Єгова зробив тому, що прийшов час на оправдання Його імя, а не тому що останок заслужив собі на сі благословенства. (Езек. 36:21-23) Коли народилось "хлопятко" (Одкр. 12:5), значить царство зачалось, тоді прийшов час ласки для Сиона і настав час прославити й оправдати ймя Єгови. — Пс. 102:13; Іса. 63:4.

Если останок бажає остатися в храмі й бути співучасником добрих річей, котрі Єгова приготовив в сім часі, то вони мусять виконувати те, що Він приказує їм. "Отже які вчинки вам чинити: Говоріте одно одному правду та й судіте по правдї й задля спокою в воротях ваших." (Зах. 8:16) Сього приказу Господнього не можна сповнити через розказування Божим людям про

"вироблення характеру" або через які інші промови, котрі звучать прекрасно. Бесідники мусять говорити правду, але не таку правду, що чоловік своїми власними силами може приготовити себе до царства небесного; ані забавляючи своїх слухачів, він не може виконати Божі заміри. Він мусить бути послушний Господу Богу й Господу Ісусу Христу. Будучи приведений до точки єдности, кождий мусить проповідувати вість царства і правди о котру постарався Господь. "Та й одягнутися у нового чоловіка, сотвореного по Богу в праведности і сьвятости правди. Тим же, відкинувши лож, говоріть правду кожен до ближнього свого; бо ми один одному члени." (Ефес. 4: 24, 25) Вони мусять голосити новочасну правду, а не ту, котрої вони навчились підчас періоду Ілії. Вони мусять бути щирі, указуючи на правдиві кваліфікації послідувателя Христа, на його припорученя, і його відвічальности, голосячи правду про царство і ясно розказувати правду відносно ворога, як се приказав Бог.

Хто не хоче слухати Єгового великого пророка в сій й иншій важній справі, буде знищений. Гіпокрицтво вже не буде толєруватись. (Діян. 3: 22,23) Треба розказувати про присуди Єгови, тому що Він так приказав. Остерігайтесь усякого спору, але будьте пильні в розказуванню правди; яко ж написано: "Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим, що люблять Тебе! Ради дому Господа Бога нашого, всякого добра тобі бажаю." (Пс. 122: 6, 9) "Коли ж ви гризете й заїдаєте один одного, то гледіть, щоб не були пожерті один від одного."

(Галат 5: 15) Вірний останок буде тримати єдність у Христі й буде радісно поступати вперед в армії Господа Бога. (Ефес. 4: 13; Фил. 1: 27) Невірність до Господньої організації є гидотою в очах Божих. (Іса. 58: 1) Кождий її член є відвічальний до Господа і мусить поставити себе (своє я) на заді, а звернути точну ввагу на інтереса царства. "Не мисліть у вашому серці нїчого лихого одно одному та й не любуйтесь у льживій присязі, се бо все я ненавиджу, говорить Господь." — Захар. 8: 17.

Єгова дав відповідь на питання поставлені мешканцями Бетелю. (Захар. 7: 2, 3) Піст четвертого місяця був установлений на памятку упадку Єрусалиму й поневолення царя. (2 Цар. 25: 3-5) Піст пятого місяця був на спомин знищення святині; піст семого місяця пригадував час цілковитого спустошення (2 Цар. 25: 8, 9, 25, 26); а піст десятого місяця се був час, коли Езекиїл отримав вість, що місто було збурене. (Езек. 33: 1) Відносно сього Єгова сказав: 'Тепер не час на ридання але час на радість і веселість для дому Юдиного, і час на веселий празник [веселі зібрання, *Рот.*].' Для того говорить Господь:

"Так говорить Господь сил небесних: Пости в четвертому, пятому, сьомому й десятому місяці переміняються домові Юдиному в радощі й в веселі празники; тілько ви полюбіть правду й мир." (Захар. 8: 19) Коли від 1917 р., до 1919 року прийшов клопіт, то Божий завітуючий нарід повинен був приняти його з радістю, тому що Єгова дозволив на се, щоби Його замір був виконаний. Спевністю, що по 1919 році, хто любить Господа, то не буде жалувати за тим, що

сталося. Хто ж не робить так, той знову "кладе основи каяння од мертвих діл" і не йде, до 'звершенности'. (Жид. 6:1) Замість слухати Господа і ходити у світлі яке Він дав своїм людям, то многі "ридателі" лише обходили дні, місяці, пори й часи, і збирались на урочисті зібрання, що би оплакувати спомин смерти того, хто у минувшім часі провадив їх, і тоді вони молилися: "Боже благослови його спомин." Вони також старались підтримати мертву роботу Ілії, мертві каміння пираміди, і инші річи, всі котрі не були до вподоби Господеві.

Та прийшов час і храм мусів бути відбудований, отже прийшов час забути все минуле, і з радістю виконувати роботу яку Єгова приказав виконувати, виглядаючи оправдання Його імя. Господь сказав: "Тому то любіть правду і мир." Се значить єдність і мир у виконуванню волі Божої, а не мир який приходить через примиренняся з ворогом. (Жид. 12:14) Вірні й правдиві відповіли послушно на прикази Господні. Великі й малі конвенції служби, "всесвітні періоди свідоцтва", відбувалися на честь і славу Єгови, і се проти упертости ворога, в таких місцях як Плейнфільд, Бергенфільд і Азбурі Парк, Н. Дж., і в инших місцях, що є доказом їх вірности й посвяти до Єгови. Се послушенство вони виконали з радістю й у великій мірі. Се не були празники ридання. Останок радується в правді, що Єгова дальше старається о них і тим, що Він дав їм, головно від 1922 року.

Обітниця Єгови дана через Захарію є, що многі, котрі були під контролею сатанської орґанізації, прийдуть і будуть шукати правди з рук

THE LION OF THE TRIBE OF JUDAH

ПОЧАТОК БИТВИ (Захарії 6: 1-6) **Сторона 79**

Господніх представителів. (Захар. 8: 20) Божа головна орґанізація станеться домом молитви для всіх народів або людей, що колибудь отримають життя. (Іса. 56: 7) Ся правда мусить дістатися до ушей многих людей, щоби вони могли поставити себе по стороні Господа, і се вони мусять зробити перед Армаґедоном. Се було предсказано в молитві Соломона. (1 Цар. 8: 41-43) В пророцтві Захарії 8: 21, 22 є сказано, що многі люди прийдуть до пізнання правди і будуть розказувати її иншим. Кляса представлена через Йонадаба тепер слухає і каже словами пророка: "Я пійду також" і буду розказувати иншим про царство, не із заздрости або спору, але з доброї волі, щоби помочи иншим. (Филип. 1: 15-17) Ся часть пророцтва показує, що многі люди ріжних народностей, як японській, фінській, індійській і инші, почують євангелию царства. Факти показують, що ся часть пророцтва є тепер в процесі сповнення. Вість царства друкується в шісдесятьох ріжних мовах, а свідки Єгови й Його царства знаходяться у сімдесятьвосьмох краях землі. Ті, що чують і принимають правду, більше не моляться до священників, проповідників і рабинів, але шукають правди в храмі Єгови. Се тепер є в процесі сповнення. — Ісаії 2: 3; Михея 4: 2.

"ДЕСЯТЕРО"

Число "десять" символічно представляє цілковитість річей приналежних до землі, або всі річи, і в сей спосіб се слово є ужите в слідуючім пророцтві: "Так говорить Господь сил небесних: У ті часи буде так, що десятеро з усяких ріжно-

мовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог." (Захар. 8:23) "Ті часи" уже тепер прийшли; і "ріжномовні" відносяться до людей, що становлять клясу Йонадаба, без огляду на народність, і вони зачинають шукати правди царства. (2 Цар. 10:15-23; Пс. 68:31; Іса. 55:5,6) Пола одежи сягає аж до ніг, отже слова пророцтва, "ухопляться за полу Юдея", означують "ноги" Христа, котрі прославляють й оправдують імя Єгови, тому що се є значіння слова "Юда" або "Жид". Ісус Христос — "Лев з покоління Юдиного", і Царь усіх, що прославляють імя Єгови. (Одкр. 5:5) Його вірні послідувателі на землі є членами Його ніг, останок, котрий тепер голосить новину царства й співає хвалення Єгови. — Ісаії 52:7, 8.

"Лукавий слуга" кляса каже: "Ми Жиди"; але Господь каже, що вони є членами сатанської орґанізації; і Він знає. (Одкр. 3:9; 2:9) Єгова поклав своє ймя на своїх помазанниках, і тому слово "десятеро" значить усі люди на землі, котрі чесно шукають правди і котрі не дадуть звестися відносно того хто є правдивим "Жидом". Вони будуть знати, що се Христос, т. є Ісус Христос і Його помазані члени тіла. (Іса. 62:2; 65:15; Одкр. 2:17) Сі люди доброї волі кажуть до членів Христових, т. є до правдивих "Жидів" мовою пророцтва: 'Ми з вами'; що значить, ми попираємо свідків Єгови і ми є за царством. Нині свідки Єгови в послушенстві до Його приказів, ведуть вперед, а кляса Йонадаба йде за ними, і сим чином входять у колисницю або орґанізацію. (Іса. 62:10; 57:13, 14; гляди *Оправдання*, 3,

стор. 29, *анг. вид.*) Вірний останок став цілковито послушний приказам Єгови і поученням Його орґанізації, і Він радо вживає їх у службі храму і дальше приготовляє їх до Армаґедону, котрий вже недалеко.

ГОЛОВА 7

СУДЬБА

(Захарії, Голова 9)

ЄГОВА потішає останок своїх людей, розказуючи їм наперед яка судьба чекає їх ворогів, що переслідують їх. (Іса. 42:9) Декотрі із свідків Єгови часами стають знеохочені, коли не можуть ясно бачити, що добробут і Господні благословенства спочивають на них. Ворог дальше переслідує їх і старається перешкодити роботі в якій вони є заняті, і тому декотрі із слабших дивують ся чому Бог дозволяє на се. Єгова дозволяє кождому, що слухає правди, дати пізнати себе чи він по стороні царства чи проти царства. Останок мусить памятати се всегда, що оправдання Єгового ймя, се найголовнійша річ і що царство оправдає Його ймя. Єгова запевняє своїх свідків, що вони будуть мати часть у виконуванню Його написаних присудів. (Пс. 149:9) Через свого пророка Захарію Він розказує будівничим храму про Його наперед написані присуди проти тих, що противляться Богу і будівничим Його палати.

Слова у слідуючім пророцтві означають "виповідження судьби", або написаного декриту кари, виражаючи судьбу або призначення для згаданої в нім особі. Захарії було сказано писати: "Пророче слово Господнє, проти міста Гадрах, тай на Дамаск воно поляже; бо око Господнє на всіх людей (позирає), як і на ввесь рід Ізраїльський." (Захар. 9:1) "Адрах" ймя прина-

лежить до Сирії, і, як декотрі авторитети заявляють, що се було ймя ассирийського божка. Написано є: "Бо Дамаск — голова Сирії." (Іса. 7: 8) Та виповіджена судьба показує, що вона знайшла своє "місце відпочинку" в Дамаску. Ймя "Дамаск" значить "промисл, або місце заняття." Те місце було столицею Сирії, і містом заняття й промислу для Сатани й його аґентів за днів Авраама. (1 Мойс. 14: 14, 15; 15: 2) За часу царя Йоакима Сирийці брали участь в нападі на Єрусалим, що сталося в невдовзі по знищенню Єрусалиму. (2 Цар. 24: 1-5; Ерем. 35: 11) Місто Дамаск і Ліґа Народів є продуктом Сатани, і Ліґу Народів головно заснувала сема держава. Дамаск ясно представляв часть Ліґі Народів, тому що Резін, царь Сирії, злучив або сформував ліґу з десять поколінь Ізраїля проти Єрусалиму. (Іса. 7: 1, 2, 8) Єгова велів Ісаії дати ймя одному з його синів, котре то ймя означувало, що суд буде вимірений на тій лідзі або злуці. — Іса. 8: 1-4; 9: 12.

Божий пророк, промовляючи до комерційного Тиру, себто, Великого ґандлю сатанської орґанізації, сказав: "І Сирійці торгували з тобою задля множества виробів твоїх, а платили за твої товари каменим — карбункулом, пурпуровими тканинами мерешками, виссоном, коралями й рубинами. Дамаск торгував із тобою задля великої добірності виробів твоїх і достатків твоїх Хельбонським вином і білою вовною." (Езек. 27: 16, 18) Се показує, що Дамаск представляв комерційну часть сатанської орґанізації. Ліґа Народів є служанкою Великого Ґандлю; отже Дамаск представляв комерційну часть сатанської

орґанізації на котрій спочила Господня судьба. "Око Господнє на всіх людей (позирає), як і на весь рід Ізраїльський". (Захар. 9:1) Ті слова пророцтва є потіхою для останка, тому що вони показують, що Єгова буде ділати в їх користь і в користь всього людства котрі стануть по стороні Єгови і остануться непохитними в Армаґедоні.

Судьба або доля є також скермована проти инших: "Тай на Емат примежний, на Тир, і на Сидом; вони бо себе аж надто мають за мудрих." (Захар 9:2) "Емат" значить "твердиня". Се була віддільна провінція у вишній Силі і в лідзі або союзі із Серийцями з Дамаску; отже се також представляє певну часть Ліґі Народів. Сема світова Держава або Анґльо-Американський імперіялізм, і котрий становить "Християнство", є головним чинником Ліґи Народів, котра то ліґа народилася по приказу Сатани. "Тир" головно відноситься до торговельного первеня сатанської орґанізації і сей то первень запанував над торговлею на морі й на землі й гнобить людей і переслідує тих, що представляють царство Єгови. Седон головно представляє аґентів пропаґанди комерційного крила сатанської орґанізації. (Гл. *Оправдання* кн. 2, стр. 52, 108, *анґл. вид.*) Присуд Єгови є також виречений проти сих первотин Сатанської орґанізації. Великий Гандель і його чинники для оголошення вдають за дуже мудрих, і до них Єгова еронічно каже: "Так, ти маєш себе за мудрійшого над самого Даниїла, і ніяка тайна не закрита." (Езек. 28:3) Сьогодня публична преса, журнали, і инші чинники для оголошення сатанської орґанізації, радуються

бісовською втіхою виставляти свідків Єгови на сміх і погорду. Для заохочення і потіхи сих вірних свідків, Єгова тепер каже до них: 'Будьте спокійні і чекайте аж я встану і зачну ділати.' — Соф. 3: 8.

"Християнство", котре головно складається з Анґльо-Американської імперіялістичної системи, називає себе послідувателем Христа. Противно, воно є величезним ошуканцем, і про нього пророк писав: "Тир побудував собі замки і намножив стілько срібла, як пороху, а золота, як на улиці грязі." (Захар. 9:3) Зорганізоване "Християнство", а головно комерційна часть його нагромадила много срібла і золота, але се не спасе його від знищення в Армаґедоні, і відносно сього Господь каже: "Та ось, Господь зробить його бідним і зломить силу його на морю, тай самого його пожере огонь." (Захар. 9: 4) Його сила на морю буде знищена через страшенну бурю яка повстане від "східнього вітру". (Езек. 27: 26) "Тир" на морю і на землі буде пожертий. Ті місця великого гандлю, котрі головно знаходяться в семій світовій державі, стануть купами попілу. Єгова через свого головного чиновника, Ісуса Христа, доконає сієї роботи знищення у своїм часі.

Сьогодня Великий Гандель контролює радіом, о котре Бог постарався яко средство для комунікації між місцями землі. Великий Гандель уживає радія до використання людей, і співділає з иншими первотинами сатанської орґанізації, щоби стримати вість Єгового царства від доручення людям. У січню, 1933 р., Радіова Компанія в Канаді, за старанням кількох анґліканських духов-

ників, видала розпорядження, що свідки Єгови мусять перше представити вість для одобрення перед ту Комісію Радія, котру то вість вони розказують в послушенстві до приказу Єгови, перед виголошенням її для людей. Повинуватися таким вимогам і поставити себе перед сих самоназначених цензурів вістки царства Єгови і позволити їм рішити чи вона має бути виголошена людям чи ні, то після Ісусових слів се значилоб, 'святе давати собакам', і 'перли кидати перед свині'. (Мат. 7:6) Се значилоб повинуватися чоловікові більше чим Богу, і тому се булоб великою зневагою для Господа Бога. (Діян. 4:19) Божі помазанники тепер не мають до вибору єдно з двох, але мусять бути цілковито послушні приказам Єгови і Його Царя Ісуса Христа, Більшого Мойсея. — Діян. 3:22, 23.

Для заохочення тих, що цілковито вповають на Єгову, Він тепер розказує їм який буде остаточний конець для товпи беззаконників. Вірні останки Єгови не поклоняться перед представителями Сатани ані не піддадуться їх вимогам відносно радія. Вони не підчиняться під цензуру духовенства, комерційної і політичної власти сатанської організації. Свідки Єгови не можуть бути вірними Богу і в той самий час позволити сим лукавим чинникам Сатани цензурувати вість Божого царства і рішати що мається голосити через радіо людям відносно Слова Божого. Єгова — всесильний, і Він постарається о свій власний спосіб до передання людям правди. Його вірні свідки не кинуть зневаги на Нього і тому не піддадуться просьбі або вимогам котрим-будь чинникам Сатани. Вони не будуть миритися з

орґанізацією Сатани, але будуть з повним довірєм вповати на Єгову Бога, знаючи, що Він перепровадить усі річи після Його найвисшої волі. У призначенім часі ціла орґанізація Сатани щезне наче дим, і ніколи не буде знана.

Єгова велів Захарії пророкувати, що духовенство і всі, що співчувають з Великим Гандлем, і всі, що ділають як аґенти Сатани, будуть бачити перед знищенням що прийде на орґанізацію Сатани і се болюче настрашить їх. Тій лукавій орді доручується тепер вість правди, і се спричиняє, що страх обнимає їх 'і лиця їх стають темні'. Тому Господь каже: "Гляне на те Аскалон й здрігнеться, і Газа затремтить укупі з Екроном; бо надія його вийде йому на сором; не стане царя в Газі, Аскалон же запустіє." (Захар. 9:5) Аскалон, Газа і Екрон були филистійські міста і були заняті посередно або безпосередно торговлею. Вони були в симпатії з Тиром, і та судьба була проти них. Вони були символом первотин сатанської орґанізації. Духовенство і всі менші інституції споріднені з ним і котрі сполягають на Великий Гандель, знаходяться тепер у дуже переполоховім стані. Ціла ся товпа каже людям, що "добробут уже не далеко", але надія їх не здійсниться. Великий Гандель, чинники оголошення, духовні визискачі, політичні визискачі, династиї, аристократії, демократії і инші первотини сатанської орґанізації будуть знищені, тому що такий декрит судьби або вирок кари написаний проти них Єговою. Знаючи се, вірний останок буде з довірєм поступати вперед в їх роботі проголошення вістки царства, цілковито

вповаючи на Єгову і виконуючи їх роботу в Його силі і зрадістю на славу Його ймя.

Закон-угода Єгови з Ізраїлем зазначувала що дитина неправого ложа не могла входити в громаду Господню. (5 Мойс. 23: 2) Той закон був прообразом річей теперішнього дня. Фарисеї, котрі дотримували букву закона, але цілковито нехтували духом його, і будучи сліпі у своїй власній зарозумілості і вважаючи себе 'за більше святих чим других', викликали питання щодо правого ложа Ісуса; инакшими словами сказати, вони назвали Його, що він родився з "перелюбу". (Йоана 6: 42; 8: 41) Особа народжена неправого ложа була дуже підла в очах гіпокритичних фарисеїв. Так і духовенство "Християнства" котрі є позатипічними фарисеями дивляться на поверховний вигляд людей і гіпокритично вважають себе за пошани-гідних людей, погорджують покірними послідувателями Ісуса Христа і ставлять їх у клясі народжених неправого ложа; а коли духовенству сказати про царство Боже, то вони відвертаються спогордою і в той самий час витають дияволську підробку, Ліґу Народів, замість царства Божого. Господь каже їм, що Той кого вони назначили як неправого ложа, викине тих гіпокритів і з їх діла.

"Чужинці (неправого ложа люди, *анґл. перек.*) оселяться в Азоті, і зломлю гордощі Филистіїв." (Захар. 9: 6) "Азот" значить "твердиня", і се було головне місто і з пятьох злучених филистійських міст і було гніздом поклоненняся морському богу Дагонові. (Сам. 5: 1-9) Отже се представляє твердиню і злучені сили ворога проти Божого царства. (Пс. 83: 5) Для сієї то лука-

вої громади ґіпокритів царство Боже під Христом є підлотою, і в їх очах воно вважається за неправого ложа. Отже Єгова каже до них, що Той понижений, Ісус Христос, як великий Побідник, возьме в посідання твердинню Филистіїв, себто, "Християнство", і відрубає цілу орду. Отже людям доброї волі, знаним як Йонадаба кляса, дається осторогу і показується їм дорогу утечи в сім часі знищення. "Докіль не настигло ще те, що призначено, — час бо пролїтає, мов полова — докіль іще не прийшов на вас палаючий гнїв Господень, не наспів на вас день досади Господньої. Шукайте Господа, ви покірні з землі, що певните закони його; шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцїлїєте в день гнїву Господнього." (Соф. 2:2, 3) "Я пошлю огонь між мури в Газї, нехай пожере її палати. Повигублюю й осадників Азота й держучого скипетро в Аскалонї, та й простягну мою руку проти Екрону, й вигине останок Филистіїв, говорить Господь Бог." (Амоса 1:6-8) Всі вони випють чашу гнїва Єгови. (Ерем. 25:20) Се буде оправдання Єгового Слова й Його ймя.

Через многі століття "Християнство", а головно в границях Анґльо-Американської імперіялістичної системи, беззаконно проливало людську кров отверто переступаючи Божу віковічну угоду. Називаючи себе послідувателями Ісуса Христа, вони їли з Диявольського стола і приносили жертви Дияволові. (1 Кор. 10:21) Відносно злучених ворогів Бога, а головно "Християнства", Господь через свого пророка каже: "Вирву мясо кріваве з уст його, жертву погану з зубів у його, й привернеться він до Бога нашого, й

будуть вони, мов тисячники, в Юди перебувати, та Екром буде, як Евузій." (Захар. 9: 7) Пригноблені народи землі будуть визволені із зажерливої пащеки новочасних филистіїв, котрі довгий час переслідували їх. Останок, визволений із орґанізації ворога, "привернеться він до Бога нашого", Єгови, яко люди для Його ймя. Юда значить кляса, що прославляє ймя Єгови; отже тут є представлений вірний останок: "І він [останок] буде проводарем в Юди" *(П.В.)*, себто так сказати, вони будуть проводарами або гетьманами на землі у проголошенню ймя Єгови. (Іса. 62: 10) Новочасні Филистії, себто ті, що противлять ся Богу і Його вірному останкові, будуть побіджені, так як стариний Евузій був поневолений поколінням Юди під царем Давида, котрий представляв Христа, правдивого Володаря або Гетьмана Юди. — 2 Сам. 5: 6-9.

Сатана збирає всі свої сили проти орґанізації Єгови і приготовляється до великої битви. Злі сили під особистим провідництвом Гога негайно знищили б свідків Єгови, єсли би Всевишній не охороняв їх. (Пс. 34: 7; Пс. 91: 2, 10, 11) Царський дім Єгови становить Його помазанників, представлених через храм збудований Зоробабельом і Йозією; і відносно сих помазаників Єгова каже: "І поставлю чату перед моїм храмом проти війська, проти проходячих туди й назад, і не буде проходити грабіжник; я бо тепер наглядати му моїми очима за тим." (Захар. 9: 8) Се доказує, що останок знаходиться у великім небезпеченстві зі сторони ворога, але що Бог старається о їх охорону. Між ворогами помазанників є ті, що втискаються між Божу грома-

ду і гіпокритично вживають гарної мови стараючися засіяти незгоду між ними і принести знищення вірним. Вірний останок не повинен навіть нічого дискусувати з такими шпігунами й гіпокритами, але повинні оминати їх, як се заповідь говорить. (Рим. 16: 17, 18) Єгова дає своєму вірному останкові клясі запевнення, що 'ворог не буде більше проходити'. Ворог, а головно духовенство і "чоловік гріха" кляса, бачуть, що Бог наділяє ласкою вірного останка, і тому вони знаходяться в страсі. (Пс. 48: 4-8) "Бо жезло беззаконня не спочине на долї праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду." — Пс. 125: 3.

Робота храму поступила вперед, і останок є зібраний в єдність з Головою царського дому, і Єгова каже: "Я тепер наглядати му своїми очима." Він завважує тих, що затримують їх невинність до Нього і обдаровує їх своєю великою ласкою. Він бачить, як грішна змова формується й виконується проти Його вірних помазанників, і Він схороняє їх, наділивши їх своїм ймям, і привів їх у свою твердиню, і там вони замешкують у безпеченстві і побачуть могутність Бога Єгови і Його Виконавчого Чиновника, виконуючи вирок кари або судьбу проти ворога в Армаґедоні.

ГОЛОВА 8

МЕЛХИЗЕДЕК

(Захарії, Голова 9)

ЄГОВА ужив чоловіка, щоби представити свого великого Первосвященника і правильного Володаря світа, і ймя того чоловіка було Мелхизедек. Він сповняв два уряди як священник і як царь, і відносно його Єгова велів Мойсейові написати: "Царь Мелхизедек, царь Салемський, виніс хліб і вино; був же він священник Бога Всевишнього." (1 Мойс. 14: 18) Ще від часу Авраама люди посвячені Богу виглядали приходу Великого Мелхизедека. Нема записки про його почин або конець, ані про його батька або матір, тому що ніхто не був перед ним і він не має наслідника до свойого уряду. Мелхизедек представляв уряди які занимає Ісус Христос. Він був типом на Ісуса Христа. "Сей бо Мелхизедек царь Салемський священник Бога вишнього, . . . (перше ж оце перекладом зветься цар правди, а потім і цар Салемький, чи то цар впокою), без батька, без матери, без родоводу, ні почину днів, ні конця життя немаючи, уподоблений же Сину Божому пробуває священником вічно." — Жид. 7: 1-3.

Єгова післав свого любого Сина на землю, помазав Його до високого уряду на Царя й Священника, підніс Його із мертвих, вивисшив Його понад усяке твориво, і одягнув Його у всяку силу й власть на небі й на землі, і дав Йому позицію в небі де Він мусів остати аж до Богом наз-

наченого часу царювати. Той назначений час прийшов в 1914 році, й Єгова тоді установив Свого Царя й Первосвященника в уряді й вислав Його із Сиону царювати серед ворогів Його. Про Нього Єгова сказав: "Клявся Господь, і не пожалує того: Ти сьвященник по віки по постанові Мелхизедека." — Псальма 110: 1-4.

Ісус Христос, Помазанник, при кінці своєї земної місії вїхав в Єрусалим на молодому ослі, і се було лише три і пів роки по Його помазанню. Тоді Він був представлений Жидам яко їх Царь і тоді Він пійшов прямо до храму і очистив його. (Мат. 21: 1-12) Лише три і пів роки потім, як Він був установлений як Царь, т. є на весну в 1918 році, Ісус Христос був представлений "Християнству" і всім иншим яко правильний Царь світа, і тоді Він негайно явився в храмі Єгови, щоби судити й очистити клясу храму. В той час Єгова положив Ісуса Христа яко головного угольного каменя своєї царської палати. Тоді настали оглядини на землі, а головно "Християнства" і Його вірних послідувателів і се було приготовлення до битви великого дня Бога Вседержителя.

Відносно сього великого Мелхизедека, Захарія пророкував по приказу Єгови і сказав: "Веселися Сионова дочко, викликуй радісно, дочко Ерусалимська: Се Царь твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий — сидячи на ослятї, синї яремної ослиці." — Захар. 9: 9.

Пророцтво (Захарії 9: 1-8) котре відкриває судьбу сатанської орґанізації, не могло бути зрозумілим через людей на землі аж до приходу Ісуса Христа в храм чинити суд. Ті, що відки-

нули Ісуса Христа як Царя, спевністю не зрозуміють сього пророцтва і тепер. Хто відкинув був написані докази про "народження нації" (Одкр. 12: 1-5), що означало початок царства, той ніколи не міг побачити Господа в храмі Єгови. Час вирозуміння й оцінення пророцтва, яке знаходиться в сій голові, мав прийти по приході Господа Ісуса до храму і коли вірний останок був уведений в храм і помазаний. Се виразьно доказано словами девятого вершка повисше наведеного.

Останок, котрого знайдено вірним в часі суду, був уведений у храм і помазаний, і тепер він вельми радується. (Іса. 61: 10) Сі є дочками Сиону, тому що вони є дітьми Божої жени, т. є Його орґанізації. Опісля й инші почувши й оцінивши факт, що Господь знаходиться у своїм храмі, також можуть радуватися. Дочки Сионські, описані в тім пророцтві, були зроблені членами Божої орґанізації, і через се частю царського священства, і є навчені Богом. (Іса. 54: 13) Єгова установив свого Царя на своїм престолі, царство народилося, і тепер Він посилає свого Царя до своїх дітей. (Одкр. 12: 5; Мат. 21: 1-12; Йоана 12: 12-16; Пс. 118: 22-26) В малій мірі те пророцтво сповнилося коли Ісус вїхав в Єрусалим на осляти; а цілковите сповнення його зачалось в 1918 році, і суд продовжався аж поки правдивий храм не був очищений. У виконанню сієї роботи є написано про великого Суддю: 'Він — справедливий, і великий Оправдатель Єгового ймя.' — *Рот.*

Описуючи вїзд Ісуса в Єрусалим, Маттей й Йоан наводять часть того пророцтва Захарії 9: 9,

але обидва вилишили отсі слова: "Справедливий й спасаючий." (Мат. 21:4, 5; Йоана 12:14, 15) Інші знов переложили сей текст так: "Справедливий і побідоносний він." (*Лісар*) "Оправданий і побідоносний Він." (*Рот.*) Очевидно, апостоли полишили ті слова тому, що час на суд і оправдання ще тоді не прийшов і та часть пророцтва мусить вповні сповнитися по тім, як Ісус Христос буде установлений як Царь і Суддя, і в часі, коли Він буде представлений як Царь цілої землі. Ставши царем в 1914 році, Він виніс побіду над Сатаною, викинувши його й його орду з неба. В 1918 році Він був представлений як Царь, котрому припоручено судити світ і оправдати імя Єгови; отже Він йде вперед "яко побідник, щоб побіджати." — Одкр. 6:2; 12:7-9.

В часі сповнення сього пророцтва в меншій мірі ті, що бачили Ісуса візджаючого до міста, викликували: "Осанна!" що значить "спаси нас, ми благаємо тебе!" Згідно із сим у другім сповненню помазані свідки Єгови кажуть: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118:25) Царь Єгови, Ісус Христос, тепер приносить спасення й визволення із сатанської орґанізації як і викуп від смерти і гріха, все се є оправданням Єгового йимя. Прийшовши на землю, Він був тихий і смирний і піддався під руку Єгови, і тому Він був у ласці Всевишнього. (Прип. 3:34) Тепер Він прийшов до свого храму й представив себе людям землі як їх Царь і Суддя, і се Він виконує доручуючи свою вість покірними членами своїх ніг, останок свідків Єгови на землі. Він їхав на осляти мабуть щоби дати себе пізнати як Месія, помазаний Царь. (1 Цар.

ЦАРЬ (Захар. 3:9; 9:9) Сторона 138

1:32-39) Він представлений яко їдучий на осляти, т. є на свіжім і новім верху, на котрім ніхто инший ніколи не їхав. Яко помазаний Царь Єгови, Він не має наслідника до свого уряду ані перед Ним не було. (Жид. 7:3) Помазаний останок Єгови тепер бачить могучого Царя "піднесеного" в Його храмі, і він (останок) вельми радується, як про се Захарія й Ісаія пророкували. — Іса. 6:1-3.

Ісус Христос приходить у мирі й приносить велику радість для тих, що люблять Його явлення. Тоді Він зачав роботу приготовлення членів свого тіла на землі й звернув увагу на річи, котрі відносяться до надходячої битви великого дня, що оправдає імя Його Отця. "Тоді я поторощу вози боєві в Ефраїма й боєві коні в Ерусалимі та й поломаний буде лук воєнний; він бо проповідати ме мир народам, і зацарює од моря до моря, від ріки та й до концїв землї." (Зах. 9:10) У сім пророцтві Ефраїм представляв десять поколінь Ізраїля, підчас коли інтереса инших поколінь були представлені в Юді. Поторощення боєвих коней і поломлення лука, як про се говориться в пророцтві, показує, що Господь установляє мир і єдність між усею своєю орґанізацією, і буде один пан над нею. — Езек. 37:16-23; Пс. 133.

Христос великий воєвода покарає народи в Армаґедоні і так змусить їх бути спокійними. "Прийдіть гляньте на дїла Господа, які знищення він допустив на землю! Як смирить брань аж до краю землї, торощить спису, палить огнем колесниці!" (Пс. 46:8, 9) "І судити ме він народи, й карати ме многих людей; і перероблять мечі свої на серпи, й не буде народ на народ меча підійма-

ти, та й не буде більше вчитись воювати." (Іса. 2: 4) І Його царство буде сягати від моря до моря, від Ефрату до кінців землі, і Він буде управляти всім, що перше було під управою Сатани. (Пс. 72: 8; Дан. 7: 14, 27; 1 Мойс. 15: 18-21) Яко Єговів великий Царь і Первосвященник, Він буде володіти цілим світом по справедливості, і яко Князь Мира Він установить мир і добру волю між усіма людьми.

Пророцтво девятого верша не відноситься до Жидів, але до тих, що належать до Божої орґанізації й котрі витають прихід Царя в часі Його приходу до храму. Також пророцтво в одинацятім верші, відноситься до тієї самої кляси: "І кровю завіту твого вибавлю я вязнів твоїх із ями, що в ній води нема." (Захар. 9: 11) Через довгий час Божі вірні люди були в неволі сатанської орґанізації. Кров Ісуса Христа освячує угоду через жертву й запевняє визволення тих в угоді, що все є вірні Богу і стали проти орґанізації Сатани. Вірних Ісус Христос уже визволив із сатанської орґанізації. (Іса. 45: 13) Ся робота була доконана по приході Господа Ісуса до храму. Сатанська орґанізація ще дальше тримає велику громаду як вязнів, але Господь у своїм часі випровадить її із тих темниць. (Пс. 68: 6; 69: 33; Іса. 42: 6, 7) Пророцтво Захарії каже, що ті вязні будуть виведені із ями де нема води, себто, правди. "Християнство" котре є частю орґанізації Сатани, де вірні були поневолені, викопало собі свої власні колодязі, котрі є сухі й в котрих нема правди; і в такім то колодязі Еремія був увязнений. (Ерем. 38: 6-13) Так і у Вавилоні нема води правди, і сторожі вязниці тієї лукавої орґані-

зації пильно стараються не допустити свідків Єгови до "великої громади", котра є увязнена там щоб вони не занесли їм вість правди.

Ті, що є в угоді о царство і котрі були вірними аж до приходу Господа Ісуса до храму, є перші визволені з неволі, випроваджені із орґанізації Сатани, і тоді вони, як свідки Єгови, мусять нести вість правди "великій громаді", котра дальше знаходиться у вавилонській вязниці. Єгова велів Захарії пророкувати: "Вертайтесь до твердині, ви вязні жиючі в надії, що тепер оповіщаю, дам вам у двоє." (Захар. 9: 12) Той верш пророцтва відноситься до вірного останка як і до кляси "горя". (Одкр. 7: 14) Після Ротердамового перекладу той текст звучить: "Вертайтесь до твердині, ви вязні жиючі; нині оповіщаю, що удвоє віддам вам!" Тут Єгова заявляє через свого Царя й Суддю, Ісуса Христа, котрий тепер прийшов до храму, що Він (Єгова) приверне удвоє для "твердині", себто для тих, що належать до вірного останка кляси і котрі були приведені до храму.

Божа головна орґанізація є великою твердинею Його орґанізації. "Велика громада" кляса також згодилася чинити волю Божу і була сплоджена з Його духа, і тепер, щоб ті вязні у Вавилоні могли жити, то вони мусять вернутися до Божої орґанізації. "Велика громада" зробить се тоді, коли вона стане по стороні Єгови і привітає Христа як Царя, і се показано в Одкриттю, що вона зробить се несучи пальми у своїх руках і повіваючи ними перед Царем. (Одкр. 7: 9; *Світло* 1, стр. 93, *анґл. вид.*) В теперішнім часі члени "великої громади" є вязнями

жиючи в надії", тому що вони надіються бути з Господом. (Рим. 8: 24) Сю надію "велика громада" виражує молитвою написаною псальмістом: "Виведи з темниці душу мою, да прославлю імя твоє!" — Пс. 142: 7.

Слідуюча часть пророцтва, а іменно, "Тепер (або в 'сей день') оповіщаю дам вам удвоє", головно відноситься до вірного останка. "Той день" або час зачався із царюванням Ісуса Христа, а для останка, він зачався в 1919 році, коли він, з ласки Божої, був визволений з сатанської орґанізації. "Велика громада" дальше перебуває у вязниці вавилонських сторожів; але до вірних, котрі є уведені у храм в часі суду, Єгова, через Ісуса Христа, Голову кляси храму, тепер каже: 'Нині я оповіщаю, що віддам тобі удвоє.' Еврейське слово "удвоє" значить два рази тілько". (2 Мойс. 16: 22; Йова 42: 10) Факти яко попертя сього пророцтва показують, що по 1919 році Єгова дав своєму вірному останокві, котрий становить клясу Елисея, "удвоє духа [Ілії]". — 2 Цар. 2: 9.

Факти показують, що ся часть пророцтва відноситься до вірного останка яко такого, що отримав подвійну часть. Потім, як Йов був поставлений на пробу і був признаний за вірного, йому дано два рази стілько, що він мав поперед, що пояснює ту саму точку. (Йова 42: 10) В подібний спосіб і ті, що були вірними підчас роботи Ілії і котрі, будучи поставлені на пробу, остались вірними у пробі, і котрі затримали свою невинність, і становлять останок, котрим дано два рази стільки забагато; отже Єгова так зробив, що Його ласка, котра була віднята на час, вернулась

до сих вірних одиниць. Від 1918 р., до 1919 р., ласка Єгови була відобрана, а опісля привернена, як се показують инші пророцтва. (Іса. 12: 1) Єгова дав своїм людям два рази стільки правди від коли вернулась Його ласка, і вони зробили о стільки більшу роботу несучи сю вість правди людям. Інтересною річю є, коли порівнати видання в яких міститься вість правди підчас роботи Ілії із тими, що були видані підчас роботи періоду Елисея.

Будовання храму, се приготовлення "твердині". "Коли Господь відбудує [Сион, твердиню], явиться в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує ... Він бо глянув з висоти сьвятині своєї, Господь поглянув з неба на землю, щоб почути стогнання невільника, щоб розкувати дітей смертї. Щоб звіщали імя його на Сионі і хвалу його в Ерусалимі." (Пс. 102: 16-21) Збудувавши свою твердиню, Господь тоді кличе до "великої громади" кляси, щоби вони повернули до Його орґанізації. "І буде того часу: Кожен, хто призивати буде ймя Господнє, спасеться; бо тілько на Сионі й в Ерусалимі буде спасеннє — як сказав Господь, — та в останках, що їх Господь покличе." (Йоїла 2: 32) "А на Сион-горі буде спасеннє, й буде вона святинею; і дом Яковів візьме в посіданнє займанщину свою." — Авдія 17.

Слово "удвоє" згадане в дванацятім верші сього пророцтва не відносить ся до кари Жидів, ані до привернення Божої ласки до Жидів. Се не є вість зла, але вість добра, означуючи подвійну порцію добра, і відноситься виключно до кляси храму. Після перекладу *Лісера* ся часть пророц-

тва так звучить: "Єще нині я оповіщаю, що я віддам тобі удвоє (добра)." З боку в Біблії той самий верш пояснений так: "Єще сьогодня я сповіщаю тобі удвоє веселу вість." Ясним є, що тринацятий верш вдійсности є частю дванацятого верша того самого пророцтва і назначує час коли ся "удвоє ласка" або 'вість щастя і ласки' буде дана останкові. "Бо неначе лука, натягну собі Юду, а сагайдака наповню Ефраїмом, і підійму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, земле ти Йонська, та й зроблю тебе мечем у силача." (Захар. 9: 13) Після перекладу *Ротердама* сей текст звучить: "Я натягнув собі Юду, неначе лука зловив я Ефраїма, ось так я підійму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, земле ти Йонська (Грецька), та й зроблю тебе мечем у силача." Єгова тут показує приготовлення своїх вибраних до великої війни.

Юда і Ефраїм представляють тут зєднаних синів головної орґанізації Єгови, тому що вони разом називаються "синами Сиона". В сім образі вони представляють єдність у Христі в роботі Єгови усіх дванацять поколінь, як про се описується в Одкриттю 7: 4-8. Так і тепер прийшов час єдности, про котру згадує апостол в листі до Ефесян 4: 13. Ті (зєднані) є приготовані до війни проти сатанської орґанізації. Головний син Сиону — Ісус Христос, "Лев з покоління Юдиного" і всі инші, що прославляють Єгову, є з Ним у тій війні. В сім пророцтві Юда й Ефраїм представляють Христа й вірних членів Його тіла, котрим Єгова два подвійну часть своєї ласки або духа. Сих Він підніс для своєї цілі. Ся велика робота піднесення зачалась із воскресенням вір-

них сьвятих, а пізнійше із приведенням останка в єдність з Ісусом Христом, роблячи їх частю храму. Сей то зєднаний Христос стався Божим воєнним знарядом, ужитий Єговою для тієї цілі. "Ти в мене молот, знаряд воєнний; тобою я побивав народи; тобою розбивав царства; . . . тепер же відплачу Вавилонові й усім осадникам Халдейським за все зло, що вони заподіяли Сионові в очах наших, говорить Господь." — Ерем. 51: 20-24.

Єгова наповнив свій лук (Юду) Ефраїмом (як стрілами) для воєнної цілі. Сі сини Сиона, Єгова підніс і приготовив до війни проти "землі Йонської" й її "синів". Тут Йонська земля й її сини представляють сатанську орґанізацію, а головно ту часть, що називається "Християнством" або семою світовою силою. В часі коли Захарія писав те пророцтво, Вавилон був упав, і Греція (земля Йонська) мала статися пятою світовою силою. Римська імперія, а пізнійше Анґльо-Американська імперіялістична система, виринули із Грецької імперії; для того пророчий вираз "сини Греції" (*анґ. перек.*) представляє знаряд Сатани на землі при кінці світа, котрим то знарядом є сема світова держава і всі ті народи з котрих складається Ліґа Народів. Найважнійша часть тієї орґанізації є "Християнство", котрим є Анґльо-Американський імперіялізм. (Дан. 8: 21-23; гляди *Вартову Башту* з вересня і жовтня, 1933) Нині Сион, котрий становить Божу орґанізацію, зроблений "мечем у силача". Ворожнеча між двома насіннями є ясно змальована тут як се давно Єгова предсказав. (1 Мойс. 3: 15) В сім дні Єгова приготовляє свою армію до війни, щоби

нею покарати сатанську орґанізацію, і "в сей день" Він дасть удвоє добра своїм помазанникам. — Іса. 27: 1.

Останок тепер бачить сповнення пророцтва, що 'Єгова сил кермує усією своєю воєнною орґанізацією'. "І зявиться над ними Господь, і блискавицею вилетить стріла його, й загуде Господь трубою, та й ступати ме бурею, віючою з полудня." (Захар. 9: 14) Від того часу Єгова є оборонцем своєї орґанізації: "Як пастухи — свої писклята, так Господь Саваот окриє, захистить вибавить, пощадить, і врятує Єрусалима." (Іса. 31: 5) Ісус Христос є стрілою Єгови. "І зробив гострим мечем уста мої, окрив мене тінню руки своєї, і зробив мене стрілою гострою і сховав в сагайдаці своїму." (Іса. 49: 2) Яко славний й побідоносний Воєвода Єгови Він йде як "блискавиця", т. є скорістю блискавиці, як Егуй (2 Цар. 9: 20), щоб воювати ворога. Блискавиця Єгови світить з храму, повідомляє, що не забаром прийде знищення ворога. Захарія про се говорить: "Загуде Господь трубою", т. є сімома трубами. (Одкр. 8: 11) Трублення у трубу значить, що прийшов час горя на сатанську орґанізацію і час радости для Божої орґанізації на землі, як і на небі, і значить, що велика битва і цілковита побіда вже недалеко. (Гляди *Світло* кн. 1, стр. 100, *анґл. вид.*) Слово "буря" згадане Захарією означує скорий рух Єгової орґанізації із силою воєводів проти сатанської орґанізації. — Езек. 38: 14, 15; 39: 2; Аввакума 3: 3; Ісаії 21: 1.

Многі писання сильно твердять, що бодай кількох членів останка будуть на землі і побачуть ще в тілі Армаґедон. Слідуюче пророцтво

сильно попирає се заключення: "І хоронити ме їх Господь Саваот, а вони будуть валити і підбивати під себе каменнєм із праці, будуть пити до перепою, нїби вином, і переповняться, як ті кубки жертовні, як угли в жертовника." (Захар. 9: 15) Навіть в теперішнім часі ворог сипле наче дощем каміннями проти Божого останка, але се не перешкаджає їм радісно виконувати їх часть роботи. Вірні допчуть ногами сі каміння із пращі, котрі кинув ворог, і дальше прославляють імя Всевишнього. Навіть тепер вірні пють, не лише воду, але "овоч виноградини", т. є радість царства, котра підтримує їх в їх поході вперед. "Вино" тут символічно представляє їх радість серця. (Пс. 104: 15) Для того останок робить шум "ніби вином", викликуючи з радости для Господа сил. (Іса. 12: 6) Пророчий вираз, "і переповняться, як ті кубки" піддає думку, що останок побачить життя-кров ворога розляту і буде задоволений. (Іса. 34: 3, 6, 8) Кубки були ужиті при жертівнику для черпання крови. Ноги Христа будуть замурані кровю ворога, як про се розказує пророк символічно, показуючи, що члени ніг Його будуть бачити знищення ворога. — Пс. 68: 23.

Єгова — великий Пастир свого стада, і яко такий, Він хоронить, заступає й береже їх, і стадо знаходить в Нім високу вежу безпеки. В гармонії із сим Захарія пророкував: "І спасе їх Господь Бог у тім часі, спасе нарід свій, як овець, і, мов дорогі камені в вінці, заблищать вони на землї Його." (Зах. 9: 16) У минувшім часі Єгова провадив своє стадо рукою Мойсея, а тепер Він провадить їх рукою Більшого-чим Мойсея, Ісуса

Христа. (Пс. 77: 20) Він дав своє слово, що Він спасе своє стадо й схоронить Його. (Езек. 34: 22; Пс. 95: 7) Для останка найважнійша доктрина є царство, тому що те царство оправдає імя Єгови. Для сієї причини вони підносять високо прапор Єгови, показуючи людям царство як найважнійшу річ. Єгова підніс своїх свідків мов "дорогі каміння". Вірні свідки підносять вість Єгови, і се становить знак або провідництво для людей, котрі бажають праведности. Що за велика зневага Єгови для Його свідків просити диявольських аґентів о позволення проповідувати євангелию царства! Ті, що належать до останка або кляси храму, будуть вповати цілковито на Єгову і слухати муть приказів даних через Більшого Мойсея.

Підчас коли робота приготовлення поступає вперед між Божими людьми перед великою битвою, то доброта й красота Бога Єгови являється для них: "О, яка ж велика доброта його, що за красота його! Хліб додавати ме духа молодикам, а вино — дівчатам!" (Захар. 9: 17) Сион, котрий становить Божу орґанізацію, — прегарний, із нього сияє красота Єгови. (Пс. 48: 2; 50: 2) Царь і Священник, котрий головою Сиона, є також прекрасний. (Іса. 33: 17; Пс. 45: 2, 11) Вірні глядять на Господа Єгову і Його великого Суддю в храмі й в славі й красоті. "Хліб" дає силу останкові; і вино веселить їх серце, а радість Господня дає силу всій клясі храму. Декотрі з них є названі "молодиками", себто, сильними в Господі, котрим дано видіння пророцтва; а инші знов є "дівчатами", котрі пророкувати муть тому, що на всіх сих був зіллятий дух Господень.

(Йоїла 2: 28, 29) Служба царства веселить їх серця й вони бачуть, що ціль Єгови є оправдати своє ймя, і що Він підтримує останка й приготовляє їх до битви великого дня. Вони бачуть прекрасного Царя сидячого на праведнім воєннім коні, і сі вірні йдуть за Ним де лише Він йде, йдучи походом до війни.

ЙОГО БЛАГОСЛОВЕНСТВА

(Захарії, Голова 10)

Робота храму поступає вперед і буде докінчена коли кождий живий камінь буде слухати Більшого Мойсея і докаже свою невинність до Єгови і замешкає настало в храмі. Єгова старається о всі їх потреби. (Луки 11: 13) До останка, котрий тепер працює коло храму, Єгова каже: "Просіте Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі." (Захар. 10: 1) Дощ, се символ Божих відсвіжаючих благословенств, котрих останок щоденно потребує. Ті дощі звичайно приходили "в першім місяці", або десь у квітню, після нашого часу. (Йоїла 2: 23) Вони указують на ласки царства, якими Єгова наділив свого останка тепер: "В ясному погляді царському — житте й ласкавість його — мов довго дожиданий дощ." (Прип. 16: 15) Головно від 1925 року Єгова зсилав безперестанний дощ на своїх людей, чим Він вельми відсвіжив і благословив їх. "Ясні хмари" означають присутність Господа з Його орґанізацією, щоб дати світло й благословенства. (Пс. 68: 9; 3[illegible]: 26; Йоїла 2: 23) Кож-

дий хто працює коло храму отримує Його дари і відпочиває "серед лугів зелених". (Пс. 23: 2) Сі вірні приносять 'всі свої десятини в комори Господні' і Він отвирає вікна небесні й зсилає на них свої благословенства. (Мал. 3: 10) Бог Єгова, рукою свого Начальника Пастира, Ісуса Христа, кормить клясу храму. Ніхто з вірного останка не позволить непокоїти себе через противників, що ругаються з Бога і з Його провізії для своїх (дітей). Вірні відлучаться від усіх противників і в повній гармонії будуть служити в храмі з радістю й втіхою. Ті, що знаходять ся у храмі, тепер приготовляються, і коли вони докажуть їх вірність, вони будуть повіки частю священничого чину Мелхизедека, і тим самим знарядом у руках Єгови для виконання роботи й задачей, яку Він положив на них. У всіх будучих віках вони будуть спеціяльними реціпієнтами Його ласк.

Тепер Єгова звернув свою ввагу на фальшивих пастирів або на самоустановлених учителів, котрі ходять своїми власними дорогами, отже беззаконними, і се Господь робить тому, щоби повідомити о сім останка, щоб він оминав їх. Для того Захарія пророкував: "Бо терафими вам пусте говорять, та й віщуни видять неправду й оповідають сни пусті; вони потішають вас оманою; тим то й блукають люде, як вівці, пустопаш, бідують, бо нїкому їх пасти." — Захар. 10: 2.

Декотрі витворили собі домашних божків, як от щоденно читати обіт або постановлення поранне або двацять листків *Викладів Святого Письма*, або одну голову з Біблії, і сим спонукують себе вірувати, що йдучи за такими формальностями,

вони виконують службу Божу і що сим чином вони зроблять себе святійшими чим инші, і се вони роблять замість отримувати Божий дощ або ласку. Та Господь каже, що така марнота не принесе дощу. "Всї вони дурні, безглузді; пуста наука їх — отте дерево." (Ерем. 10: 8) "Чи то ж є між марними богами поганьскими такі, щоб дощ спускали? чи то ж небо (диявольські почитателі звізд) само собою дає дощ? Хиба ж се не ти, Господи, Боже наш? На тебе ми вповаємо, бо ти все те твориш." (Ерем. 14: 22) "Віщуни" між Божими вибраними людьми, про котрі згадує пророк Захарія, се такі як "вибрані старші" й инші, що надіються отримати Боже признання за їх побожний вигляд і 'милозвучну мову', котру вони люблять слухати їх власними ушима. Вони стараються потягнути за собою послідувателів і спричиняють клопіт між Божими завітуючими людьми, котрі пильно стараються сповняти Його заповіди й чинити Його діла. Всі вірні й правдиві свідки Єгови будуть оминати всіх таких 'фальшивих учителів, віщунів і сновид', котрі шукають задоволити себе і не мають на серці дійсної справи царства і тому вони не служать радісно Йому. — Рим. 16: 17, 18.

Єгова є проти таких одиниць і радить вірному останкові уступитися їм з дороги. (Езек. 13: 9) Вірні мусять робити се, щоби їм бути чистими і приготованими для Господньої роботи і щоби вони остаточно могли належати до священства по чину Мелхизедека. Ніхто не може бути приготований до служби храму єслн він буде співтоваришити із тими, що противлять ся роботі, яку Господь тепер виконує на землі. Бог виклю-

чає сих гордих 'віщунів і сновидів' із своєї орґанізації, й вірні повинні оминати їх: "За те нїякої вже нїсенітнїці не будете видїти та й не діждете віщувати, й я вибавлю нарід мій із рук ваших, тай взнаєте, що я — Господь." (Езек. 13:23) Як певно що Єгова має орґанізацію на землі, так певно Він кормить членів тієї орґанізації рукою Ісуса Христа. Факти доказують, що Він уживає *Вартової Башти,* щоби на сі правди звернути вагу свого останка. Отже можна сподіватися, що ті 'сновиди й віщуни' будуть противитися тим, що будуть видавати сю правду, і що ті лукаві люди будуть висмівати вірних; і факти показують, що се вони чинять.

Господь заявив, що темрява й сором буде частю тих, що провадять Його людей у блуд і противляться Його роботі. "Тим же то буде вам замість видива — ніч, а темрява — замість пророцтва; зайде сонце над тими пророками й день потемнїє над ними. І посоромляться віщуни отті, й стидом окриються всї ворожбити; вони позакривають лиця собі, бо не буде їм відповіди від Господа." (Михея 3:6, 7) Сі сновиди говорять фальшиво і відвертаються від правди Божого Слова. (Ерем. 23:26-28, 32) Їх зусиля потішити когобудь не приносять жадного успіху, тому що вони не виконують жадної части даного припоручення Божим завітуючим людям. Не принявши любови правди (2 Сол. 2:10), вони відійшли від Божого стада і витворили собі своє власне стадо. Вони вповають на чоловіка як на їх учителя й пастира, і від коли він умер, вони не мають провідника і знаходять ся в клопоті, і тепер вони ламентують і кажуть: "Нема

вже більше пастира ані правди від коли він умер."

До кляси фальшивих пастирів є заключене також духовенство, котре називає себе представителями Господа, і також самолюбні "вибрані старші", котрі шукають признання й похвали від людей, всі котрі пійшли мильною дорогою і з часом спиняться в клясі "чоловіка гріха" і "сина погибелі". Відносно них Бог велів Захарії пророкувати: "На пастерів гнівом я палаю, і козлів тих (провідників) я покараю; бо навідається сил до свого стада, й поставить рід Юди, мов славного коня свого, до бою." (Захар. 10:3) Такі козли, се само-звані провідники й визначені (члени) в отарі, і Бог заявив, що Він покарає їх. (Езек. 34:17, 18; Іса. 34:6) Єгова одвідує своє стадо і дає їм удвоє свої благословенства підчас періоду Елисея, тому що вони є вірні й послушні до Його приказів. Бог одвідує своє стадо яко Єгова сил, щоби приготовити його до війни. Пророк каже: 'Дім Юдин Господь зробив наче свого вицьвіченого воєнного коня,' і на нім їде до Армаґедону. (Пс. 68:32, 33) Так і орґанізація Єгови, котрої останок становить часть, є воєнною орґанізацією, запалена ревністю, без страху і цілковито піддана Господеві, і се тому, що вона отримала подвійну часть духа Ілії від Господа. Тепер вона записана до армії 'небесної' і йде слідом Христа, котрий їде на справедливім воєннім коні, де б Він не їхав. — Одкр. 19:14.

Тепер пророк говорить головно про Ісуса Христа, Голову Єгової орґанізації, котрий був висланий до храму яко головний Угольний Камінь і заложений в 1918 році, і котрому дано царство.

"Із нього буде вугловий камінь, із нього — приколок, із нього — лук до бою, із його вийдуть всї гетьмани народу." (Захар. 10:4) Ісус Христос є Головним Угольним Каменем Єгової славної палати, Його славної орґанізації. (Іса. 28:16) Ісус Христос, Голова дому Юди, є "гвоздем" на котрім Єгова вішає всі посуди своєї орґанізації. (1 Корин. 8:6; Жид. 1:3; Кол. 1:17) Останок Єгови на землі становить "ноги Його", т. є Ісуса Христа, і є подібні до гвоздя, котрого Сатана тепер старається знищити. "А тепер на короткий час подано нам помилуванне від Господа, Бога нашого, що зісталась із нас сяка-така частина, і що дав нам осїстись на місцї сьвятині його, й прояснив наші очі Бог наш, та дав нам трохи ожити в неволї нашій." (Ездри 9:8) Ісус Христос є установлений неначе гвіздь на певнім місці на славу свого Отця, і на котрім буде висіти уся слава царського дому. "Чоловіка гріха" клясу, котра була представлена через Севну, що мав бути тим "гвоздем", Господь усунить разом з Сатаною на віки в день битви. — Іса. 22:15-25.

Ісус Христос є також "воєнним луком" або воєнним знарядом, котрого Єгова ужиє до ураження ворога. (Пса. 45:5) Егуй був добрим стрільцем і вцілив стрілою просто в серце ворога, і сим він представляв Христа, котрий виконає суд проти ворогів Єгови. (2 Цар. 9:24) В Армаґедоні Христос і Його армія змусить, стіснить і гнати ме перед собою ворога під провідництвом Гога, і всі сили сатанської орди, і цілковито зломить силу тих, що до того часу були гнобителями. "Бо ярмо, що його давило, й палицю, що його побивала, й тростинку у гноби-

теля його — ти поторощиш, як за Мидияма. Бо вся обув жовніра й одежа, в війні кровю злита, пійде на спалення, на жир огневі." (Іса. 9: 4, 5) "Ти висьпіваєш у пісні побіду над царем Вавилонським і промовиш: Ось, не стало мучителя — скінчився грабіж!" — Іса. 14: 4.

Захарія дальше пророкує про Божу воєнну орґанізацію: "Нїби невміраки, будуть вони побівати на війні та, мов грязь на дорозї топтати, й воювати; бо Господь із ними, й посоромлять їздецїв на конях." (Захар. 10: 5) Останок, будучи запевнений щодо остаточних наслідків битви, став вельми заохочений й з окликами побіди дальше виконує свою задачу в храмі. Господь є з ними у храмі дає їм одваги до роботи й битви. Армія Єгови цілковито здушить ворога: "Ти в мене — молот, знаряд воєнний тобою я побивав народи; тобою розбивав царства." (Ерем. 51: 20, 21) Ось так Єгова ужиє орґанізацію храму. "Промов так до Зоробабеля, правителя Юдейського; Потрясу небом і землею, поперевертаю царські престоли й зітру потугу царстов невірних; по перевертаю колесницї й тих, що на їх їдуть, і попадають конї й ті, що седять на їх — кождий од меча в ближнього." (Аггея 2: 21, 22) Видима часть сатанської орґанізації буде вельми ростроєна, і тому що вона не буде мати видимого ворога проти котрого воювати, її члени будуть вбивати й воювати один другого. — Суд. 7: 22; 2 Паралип. 20: 22, 23.

У домі Йосифа його син Ефраїм занимав найвизначнійшу позицію. Пророцтво Захарії показує, що Юда і дім Йосифа стоять зєднані разом, що показує, що останок зібраний із всіх частей

землі, становить єдність у Христі й стоїть сильно проти ворога, і сей щасливий стан останок осягнув в теперішнім часі. "Подам силу Юдиному дому й спасу дом Йосифів, і приверну їх; бо змилосердивсь до них, і будуть вони в мене, нїби я й не відкидав їх." (Захар. 10: 6) Останок тепер вповні зєднаний є готовий до війни, і забувши всі свої клопоти в минулім часі, і вповаючи цілковито на Провідника й Єгову, без страху він одважно йде за своїм славним Провідником до побіди: "Не лякайсь, бо я з тобою; від сходу сонця приведу твоє насінне, позбіраю тебе від заходу. Півночі скажу: Оддай їх; а полудню: Не вдержуй; приведи сини мої здалека й дочки мої від окраїн землї, кожного, хто називається імям моїм, кого я сотворив на славу менї, кого зобразував і устроїв." (Іса. 43: 5-7) Сі вірні члени кляси храму є тепер неначе вони ніколи не були розкинені і вони мають запевнення, що Бог Єгова вислухає їх і затулить їх і охоронить їх.

"Ефраїм" значить "подвійно вроджений", отже представляє Христа, включаючи останок, по отриманню від Єгови удвоє Його ласки й увійшовши у добробут. В гармонії з сим пророк Захарія каже: "Лицарем буде Ефраїм у мене; серце їх звеселиться, мов вином заграє; і бачити муть се їх дїти й зрадіють; веселитись будуть серця їх у Господї. (Захар. 10: 7) Сі злучені сили Господа провадить "Могучий", котрий їде успішно й певний великої побіди і котрого стріли ражать ворога. (Пс. 45: 3-5; Іса. 13: 3) Члени Його армії є покликані й вибрані й приготовлені головно для виконання заміру, щоби виразити Його гнів проти ворога. Вони є 'зав-

зятими лицарями у війні'. (1 Паралип. 12:25) По очищенню святині і коли все було приготоване до війни, тоді "бігом біжать вони, бо сильні, вилізають на мури, бо се воіни хоробрі; кожний прямує своєю дорогою, з дороги не зверне." (Йоїла 2:7) Пророк Захарія каже, "бачити муть се їх дїти", що очевидно відноситься до останка-дїтей Божої орґанізації, котрі не носять тілесного або дійсного оружа до знищення, але співають хвалення Єгови і котрі побачать цілковиту побіду Більшого Егуя над усіма Божими ворогами. "Тілько будеш позірати очима твоїми і помсту над беззаконними бачити." — Пс. 91:8.

Як у минувшім часі, так і тепер ворог сичить на Божих людей, киває своїми головами, і скрегоче своїми зубами проти них; але столи будуть перевернені на ворога. (Плач Ерем. 2:15, 16) Пророцтво Захарії каже: "Я дам їм знак і зберу їх до купи, бо я їх викупив собі; безлїч буде їх у мене, — стілько як перед тим було." (Захар. 10:8) Той знак Господень буде даний на те, щоб звернути ввагу Його людей і зібрати їх разом, так як пастир скликує своє стадо. Той знак піддає думку, що Він звертає ввагу своїх людей на Його вість пімсти і збирає їх в тій цілі, щоби оголосити сю вість. Господня армія не є частю сатанського світа, і коли Господь кличе або дає знак своїм вірним, то вони спішать і в послушенстві до Господніх приказів вони йдуть до битви. (Іса. 5:26, 27) Ті з котрих складається кляса Естери і Рут були покликані й додані до Помазанника від 1922 року і є заключені тут в остан-

ку, і тому вони є викуплені" і належать до тих, що "безліч буде їх у мене".

Єгова умістив своїх вірних свідків між народами землі, але не всіх в одно місце. Вони розкинуті повсюди в тій цілі, щоби виконали волю Божу. "І розміщу їх проміж народами, а вони й в найдальших землях будуть згадувати мене й жити муть із дітьми своїми, а схотять, — вернуть ся додому." (Захар. 10:9) У ріжних краях де знаходяться свідки Єгови вони памятають, що Єгова їх охороною і силою і що вони є Його представителями; і неначе 'долина сухих костей' (Езек. 37:1-14) вони колись були розкинені, але тепер вони оживлені, і радісно входять і виконують службу Господню без огляду на їх положення. Вподобалось Єгові ужити видання *Вартової Башти* принести їм Його теперішну правду, так як Езекиїл був ужитий пророкувати про долину сухих костей і оживити їх. Тепер вірний останок бачить, що Єгова вернув свою ласку своїм людям і зєднав їх у Христі і приготовив їх для свого уживання.

Єгова приготовив останка до війни, випровадивши його і відділивши його цілковито від орґанізації Сатани, і відносно сього Його пророк каже: "Заверну їх із Египту, скличу з Ассирії, й приведу їх у землю Галаадську й на Ливан, і не стане їм місця." (Зах. 10:10) Египет тут представляє комерцію, Ассирия — політичні й релігійні первотини орґанізації Сатани. Із сих Єгова вибрав свого вірного останка, котрий в послушенстві до Його приказів оголошує Його пімсту проти сатанської орґанізації й сповіщає про царство Боже і безнастанно співає хвалення Його

імени: "Так, того часу поприводжу вас і позбіраю вас; пороблю бо вас людьми славними й високо поважними між усіма народами на землі, як визволю вас із неволі перед очима вашими, говорить Господь." (Соф. 3: 20) Єгова привів свого останка "у землю Галаадську", котре то ймя значить "купа свідоцтв" і відноситься до Єгового останка теперішнього часу. Він приводить їх на Ливан, що значить "білий", і відноситься до Єгового справедливого царства. Тепер Всевишний привів останка у стан представлений через землю Галаад і на Ливан, і вони через доручування "свідоцтва Ісуса Христа" про Єгову й Його справедливе царство приносять 'бальсам Галааду' для тих, що голодні й жаждущі справедливого Божого царства. (Ерем. 8: 22; Суд. 7: 3) Для останка на землі 'нема сталого місця до перебування', бо вони мусять нести свідоцтво до кляси "вязнів" і до кляси Йонадаба і до всіх инших яко осторогу й свідоцтво.

Дальше пророк указує, що вірний останок не буде більше стриманий в даванню свідоцтва про імя Єгови: "І він перейде по морю з досадою і вдарить филі морські [Після *Ротердама:* Хотяй він перейде море печалі, однак він вдарить те море його филями], і вся глибина ріки [Нилі, котру Сатана привлащує собі яко свою орґанізацію] висхне; і гордість Ассирії буде віднята і скиптро Египта відійде." (Захар. 10: 11, *анґл. перек.*) Дорога для поступаючих вперед свідків Єгови мусить бути прочищена. "Я — Господь Бог твій, що бурить море, аж филї ревуть: Господь Саваот — імя моє. Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти

знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд." (Іса. 51:15, 16) Се Єгова виконує підчас приготовлення до великої битви котра оправдає Його ймя. Сатанська орґанізація, т. є торговельні, політичні й релігійні первотини уже більше не стримають давання свідоцтва про Бога й Його царство. Се є цілковитим запевненням для останка, що вони будуть дальше поступати вперед без огляду на опозицію. Ціль Єгови є, що Його вість буде проголошена і нічого не стримає її. (Іса. 14:24, 25) "Скиптро" або власть правління відійде від Египту, себто, від диявольської орґанізації, і Христос буде царювати в справедливості, і "в Юди не похитнеть ся берло" від тепер повіки. (1 Мойс. 49:10) Престіл Того могучого, Ісуса Христа, буде стояти повіки, тому що "жезло правоти — жезло царства." — Пс. 45:6; Жид. 1:8.

Щоби приготовити свого останка до великого вершка (подій), Єгова скріпляє їх, і через Захарію Він заявив свою обітницю се зробити: "Подам їм силу в Господі, й ходити муть у ймя Його, говорить Господь." (Захар. 10:12) Вірний останок був введений в дім Господень і там він отримав силу через лучше вирозуміння Його ймя, Його замірів і Його орґанізації. Для сієї причини Єгова наповнив свої столи достатками життя-скріпляючою поживою для своїх завітуючих людей. Час уже минув на довгі промови через мудрі "вибрані старші". Сих Господь не уживає більше для кормлення своїх людей. Ті що пильно студіюють відсвіжаючі правди які походять із Господнього стола, — ті стають сильними в Йому й в потузі сили Його. Кождий

мусить брати поживу самий через пильне приложення себе до студії того, о що постарався Бог. "В мене рада й правда, я — розум, у мене сила." (Прип. 8: 14) Се значить розуміти Єгову і Його заміри, значіння Його ймя, і поучення Його орґанізації, і тоді пильно виконувати їх. "Безвинному дорога Господня — твердиня [т. є, правовзглядним]." (Прип. 10: 29) "Мудрий чоловік потужен, і розум піддержує силу в чоловіка." (Прип. 24: 5) Ті вірні одиниці з останка, що посідають небесну мудрість, отримують приписану територію як свідки Єгови і ходять по світі, доручуючи Його свідоцтво. Се вони роблять не в імя якогось чоловіка, але в імя Єгови, бо Він положив своє імя на них: "Нехай инші народи ходять, кожний в імя свого бога, а ми ходити мемо в імя Господа, Бога нашого, по віки віків." (Мих. 4: 5) Вірний останок тепер бачить славного Царя йдучого тріюмфіяльно до війни, і з піснями радости вони йдуть за Ним.

ГОЛОВА 9

ПАСТИРІ

(Захарії, Голова 11)

ЄГОВА є Великий Пастир, і Ісус Христос — Начальник Пастир Божих завітуючих людей. Ті що вірно ідуть слідами Ісуса і поступають в єдності з Христом, сі наставлені бути підпастирями. Коли хтось занимає місце пастиря або учителя між Божими завітуючими людьми і стане гордим, жорстоким, самолюбним і гіпокритичним, то він є фальшивий і лукавий пастир, і таким він названий Господом. (Езек. 34; *Оправдання* кн. 2 стр. 222., *анг. вид.*) Такі фальшиві пастирі знаходяться в трьох клясах, але остаточно вони знайдуть свій кінець в одній клясі й ідуть в одно місце. Такі підроблені пастирі мусять бути забрані геть з між Божих людей яко приготовлення до битви великого дня Всемогучого Бога. Вони мусять бути поставлені в їх властивім місці. Єгова відкриває свому останкові правдивий стан річей і напрям який він возьме, щоб останок міг зрозуміти і бути сильним в Господі. І з тими пастирями співтоваришать передовці отари й инші піддані їм.

Єгова велів Захарії пророкувати відносно твердині "Християнства" і про підроблених або фальшивих пастирів і також про головних членів їх отар, котрі знаходяться задверми або сильними засувами сатанської орґанізації, і сказати: "Відчиняй, Ливане, ворота твої, і нехай пожерає огонь кедри твої." (Захар. 11:1) У десятій го-

лові, в десятім верші, пророцтва Захарії, Ливан ужитий яко образ Єгового справедливого царства, але в Захарії 11:1 Ливан іронічно ужитий і представляє ту гіпокритичну клясу, котра вдає за Божих людей, але котра вдійсности становить синаґоґію або орґанізацію Сатани. Сі мусять забезпечити себе своєю власною силою, що було представлено через огнетривалі двері; але така охорона не спасе їх коли прийде час до виконання Божих присудів. Ті кедри фальшивого Ливану — се могучі одиниці сатанської орґанізації, котрі, розуміється, не є забудовані в храмі. Сі велитні жиють на високих вершках сатанської видимої орґанізації. (Амос. 2:9) Та приходить час коли Господь поломить сі кедри, як сильний чоловік ломить патички, і відносно чого пророк писав: "Голос Господень ломить Кедри, Господь торощить Кедри Ливанські." (Пс. 29:5) Тут Захарія пророкує про "Християнство", а Езекиїл пророкував про огонь який пожере його.—Езек. 20: 45-49; *Оправданнє* кн. 1., стр. 269-271,. *анґл. вид.*

Дерева символічно представляють сотворіння. Соснові і кедрові дерева належать до одного рода і ужиті до будовання кораблів для торговельних цілей світа і для виробу воєнних знарядів. Отже фіґуральне соснове дерево і фіґуральне кедрове дерево є близько споріднені собі. (Езек. 27:5; Наума 2:3) Коли одно впаде, то друге жалує; для того пророцтво Захарії говорить: "Голоси, Кипарисе; бо впаде кедра, бо і великі будуть спустошені; голосіте дуби базанські, бо повалиться гай непроходний." (Захар. 11:2) "Дуби базанські" також представляють великанів, котрі є ворогами Божими й ста̀новлять часть

орґанізації Сатани і у своїм часі мусять повалитися. (Езек. 27:6) "Вислухайте се слово, Базанські телиці, що випасаєтесь по горах Самарийських — ви що тїсните вбогих, та кривдите злиденних, а на двораків своїх покликуєте: подавай лиш, будемо пити!" (Амоса 4:1; *Вартова Башта,* 1932, страниця 117) Із дубів базанських виробляли ідоли. (Іса. 44:9-14) Під дубами також практикувалося ідолопоклонство. (Іса. 1:29; 57:5; Осії 4:13) Ті дуби головно представляли дияволську релїґію ужиту яко покриття, щоби нею закрити злі діла инших частей його лукавої орґанізації. Дияволська релїґія практикується у тіні Великого Гандлю, котрий представлений через дуби базанські.

Египетський Фараон і його приклонники, що володіли й гнобили людей уподоблені до високих кедрів за которими вельми жалували инші коли вони повалилися. (Езек. 31:2, 3, 16) Пророцтва указують, що сатанська орґанізація буде падати по части, одна по другій, і що ридання наступить по упадку кождої части. "Християнство", котре головно знаходиться в Анґльо-Американскій імперіялістичній системі, каже, що воно є виницею, царства Божого, і для того воно володіє Богом наданим правом. Отже кедрове дерево в пророцтві Захарії здається головно відноситься до "Християнства". "Християнство" відкинуло царство Єгови і приняло дияволську підробку і назвало його представителем Божого царства. "Християнство" сталося "охоронним лісом" (*анґ. перекл.*), або "гай непроходний" (*Рот.*) задля ріжного його воруженння і ріжних мирових угод, воно також називається 'запорукою

проти війни'. Та огонь Армаґедону пожере цілу систему, включаючи Сатану, головного "кедра"; і ось сокира Єгового великого Рубача вже коло 'кореня дерева лежить'. — Мат. 3: 10.

Фальшиві пастирі в "Християнстві" головно практикували релігію й уживали її як знаряд до засліплення людей до правди. Яко винагороду за їх гіпокритичну роботу, інші части сатанської орґанізації кормили сих пастирів; і коли від них відберуть той хліб, тоді вони вельми заридають. Вони є наймитами Великого Інтересу, і кормляться з рук їх панів; і коли вони будуть мусіли старатися самі о свій хліб як інші, тоді вони напевно спричинять великий плач. Для того пророк каже: "Чути голос ридання пастухів, бо спустошено красу Йордані." (Захар. 11: 3) Коли вони побачуть, що їх пасовисько знищене, вони зачнуть ридати, і їх ридання уже чути. (Ерем. 25: 36) Захарія каже: "Спустошено бажання їх". У всіх инших місцях св. Письма, еврейське слово переложено тут на "бажаннє", є подане в значінню "одежа, гуня, або шата". Ті фальшиві пастирі одягалися в дивні одежі, гуні або шати, і сим чином показували себе за Божих представителів, що принесло їм вплив або маґіку, і через се вони виробили собі пошану від людей. Та се пророцтво показує, що та маґічна штука витворена духовенством, скоро зникає. (Гл. Езек. 34; *Оправдання* 2, стр. 222; *Пророцтво,* стр. 18-23, *анґ. вид.*) Резолюції, широко розкинені, свідками Єгови, відкрили сих фальшивих пастирів і вже знівечили до певної міри їх славу; але Господь каже, що Він ще має много схоронено для них і що Він цілковито знищить їх.

Те пророцтво відносно тих пастирів згадує про 'рик левчука', і очевидно сим Він показує фахових політикерів, котрі уживали духовенства як накривку або заслону для своєї роботи; і коли вони загублять свої товсті заняття й повагу, вони стануть голодні й будуть ридати й вити, як молоді левчуки, шукають чим би задоволити свій голод. "Левчуки терплять голод і недостаток, але ж ті, що шукають Бога у всякому добрі не зазнають недостатку. (Пс. 34: 10) "На левчуків і зміїв будеш наступати, левчуків і гадюк ти розтопчеш". (Пс. 91: 13) Ті молоді левчуки ревуть, "бо спустошено красу Йордані". Се здається відноситься до часу коли робота свідоцтва свідків Єгови дійде до найвисшого вершка; і знищить пасовиська гордих, що було представлено через береги (красу) Йордані. (Ерем. 49: 19; Пс. 50: 43, 44) Се спустошення здається зачалось з виллятям шестої "чаши" у 1927 році. (Одкр. 16: 12) Ті "молоді левчуки" і релігійні політикери від того часу рикають і деруть порох під собою. Декотрі з між тих "молодих левчуків" є завідателями і операторами радіо-стацій, і стараються щоби люди чули лише те, що їх союзники в сатанській організації проповідують.

Боже стадо у котрім Ісус Христос є головним Агнцем, назначене "на зарізь". (Ісаії 53: 7) Се до Захарії, котрий представляв Христа й Його братів, Єгова тепер говорить: "Паси вівці, призначені на зарізь, що їх купивши вбивають безкарно, а продававші мовляють: Слава тобі, Господи; я збагатився! а пастухи не жалують їх." (Захар. 11: 4, 5) Про се саме апостол писав: Пасіте стадо Боже, що у вас, доглядаючи не по не-

волї, анї для поганої користи, а з доброго серця; анї панyйте над народом, а взором будьте стада." (1 Петр. 5: 2) Слуги Сатани, духовенство і "чоловік гріха", продають слабших із стада доставникам, т. є володіючим чинникам, котрі неправильно тримають їх у вязниці. Через довгий час ті доставники знущались, фальшиво оскаржували й вбивали сих бідних овечок із стада Божого. Через иншого пророка Господь говорить про сю лукаву орду, що пожирає бідолашних овець і представляє, що вони кажуть: "Коли вже... можна буде зменшувати міру (т. є обманювати), з збільшити ціну сикла, та ошукувати невірною вагою? щоб купувати злидарів за гроші, і бідняг за пару обуви." І тоді Господь каже до них відносно їх злих діл: "Справдї, я по віки не забуду одного з їх учинків!" — Амоса 8: 4-7.

Сі гнобителі й різники Божих людей мають себе за невинних, тому що релігійні фальшиві пастирі кажуть їм, що се добра робота яку вони виконують проти покірних Божих людей. Як послушні наймити, вони не хотять нести тягару овець, але задля свого самолюбства вони потайно бажають знищення Божого стада. "Чоловік гріха" кляса занимається продажю Божого стада і в той самий час гіпокритично вдає, що він виконує Божу службу коли він каже: "Слава тобі, Господи, я збагатився!" Господь показує, що таку саму річ і літеплі кажуть. (Одкр. 3: 17) Аман продав Жидів Перським різникам; відносно чого Естер сказала: "Бо видані ми, я й народ мій, щоб нас вигубити." (Естер 7: 4) Многі із "вибраних старших", котрі мішаються між Господніми людьми, відмовили ся спільно протестувати про-

ти орґанізації Сатани, і не хотять нести вістки о царстві потіхи й визволення для людей. Ся то сама само-поважна кляса "вибраних старших" називає себе пастирами стада Божого, але котра вдійсности співділає з ворогом в знищенню стада.

Прийшов день коли люди мусять стати за або проти Єгови, тому що се день оправдання, і тому Єгова через свого пророка каже: "Та й я вже не жалувати му сих землян, говорить Господь; і ось, я оддам людей, кожного в руки ближнього його й на поталу цареві його, й побивати муть вони країну, тай й нїкого не визволю із їх потали." (Захар. 11: 6) Земляни згадані в сім верші пророцтва, се володіючі чинники і їх прихильники, котрі не приняли 'печаті на чола свої'; і Господь не буде мати милосердя до них. (Езек. 9: 4-10) Вони не були милосердні і тому вони не отримають милосердя. (Мат. 6: 14, 15; 18: 32-35) Кляса Йонадаби є попечатана на чолах їх, але ті, що не стогнуть ані кличуть за справедливістю ані не шукають Господа, сі не є попечатані. І Господь віддав сю останну клясу в руки свого Царя, Христа, і членам Його воєнної орґанізації, представленої через Егуя, котрий поразить "Християнство", і ніщо не визволить їх з рук Екзекутора. Срібло не зможе виратувати їх. (Езек. 7: 19; Соф. 1: 18) Навіть такі люди як Ной, Даниїл або Йов не зможуть визволити непопечатаних. — Езек. 14: 16, 18, 20.

"ЛАСКАВІСТЬ" І "ПОВЯЗЬ"

Пророцтво семого вершика головно відносить ся до часу, коли дух святий, як заступник і

потішитель для посвячених перестав ділати (Йоана 14: 16, 17; 15: 26); отже воно відноситься до того часу, коли Господь Ісус, позатипічний Давид, появився в храмі і заопікувався Божим стадом. Від того часу Він кормить Боже стадо. "І буду пасти вівці, призначені на зарізь — бідолашну отару. І возьму собі дві палиці; одну назву ласкавість, а другу — повязь, і буду пасти ними вівці." (Захар. 11: 7) Пророк тут каже: "І буду пасти вівці", що значить, що Він се зробить яко представитель Єгови. Стадо належить до Єгови, в котрім знаходяться всі "вбогі духом", що стануть по стороні Єгови. Найперше Він кормить тих, що зробили угоду о царство, а потім "велику громаду" а так клясу Йонадаба. Єгова є великий Пастир, і Він уживає свого любого сина, Доброго Пастиря, для кормлення свого стада; і для того Захарія тут представляє Ісуса Христа, "Доброго Пастира". (Йоана 10: 16) Ісус Христос, прийшовши до храму, кормить тепер Боже стадо безпосередно, і до сієї роботи Він уживає вірних членів свого тіла.

Кормлячи стадо, Захарія, яко Божий представитель, каже: "Возьму собі дві палиці." Ті палиці були подібні до тих, які пастушок Давид носив, коли Він пійшов боротись з Голіятом. (1 Сам. 17: 40-43) В сім пророцтві ті палиці представляють дві угоді Єгови зроблені із тими, що взивали Його імя, і котрі посередно або безпосередно увійшли в угоду з Ним. Одна із тих палиць називається "Ласкавість", і представляє віковічну угоду зроблену з усіма людьми. (Гл. 10 верш; 1: Мойс. 9: 1-6, 16, 17) Та віковічна угода мала прекрасний символ — дугу, котра представ-

ляла угоду ласки, що Єгова обіцяв, що потоп більше ніколи не скарає землю.

Друга палиця називалась "Повязь" (або Злука) і представляла угоду з Юдою або домом Давидовим о царство, на основі котрої братерство Юди і Ізраїля спочивало. (Захар. 11: 14; 1 Мойс. 49: 8-10) "Із нього буде вугловий камінь, із нього — приколок, із нього — лук до бою, із його вийдуть всі гетьмани народу." (Захар. 10: 4) "Бо Юда був найпотужнійший між своїми братами, й князь у їх, але первородство перенесено на Йосифа." (1 Паралип. 5: 2) "І приходили всі покоління Ізрайлеві до Давида в Геброн і промовили: Ось ми тїло й костї твої; і поприходили всї голови Ізрайлеві до царя в Геброн, і вчинив царь Давид у Гебронї перед лицем Господнїм умову з ними, і помазали вони Давида царем над Ізраїлем." (2 Сам. 5: 1, 3) Вони всі були в братерстві піддані одному цареві.

Підчас служення святого духа як заступник і помічник, і коли ще ті обидві угоди були правосильні, Єгова міг був ділати з людьми "Християнства", що були співучасниками тих угод; та прийшов час коли "Християнство" поламало ту угоду і тому Бог не є зобовязаний виконувати часть своєї угоди, як се показано в десятім і чотирнацятім верші сього пророцтва. Захарія в сій точці пророцтва представляв Ісуса Христа в безпосереднім сполученню через своїх ангелів із стадом Божим, щоби охороняти й кормити те стадо, і володіти над ворогами. Тут Ісуса Христа показано, що Він вийшов з позатипічного Бетлеєму і кормить своє стадо в силі Єгови, і в величності Його імя. (Мих. 5: 2, 4) Він не кор-

мить тих, що поламали угоду, але Він є пастиром лише для тих, що шукають Господа, а головно Він кормить свого вірного останка. "І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними." (Езек. 34: 23) "І позбираю останок отари моєї з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх на їх пасовища, і будуть там плодити й намножуватись, і поставлю над ними пастирів, (останок, яко представителів доброго пастира, Ісуса Христа) в єдності з Ним, що їх пасти муть і вже не будуть лякатися та пудитись і ні одна з них не загубиться, — говорить Господь." (Ерем. 23: 3, 4) Господь уже не буде уживати самолюбних і амбітних "вибраних старших", щоб вони доглядали Його стада, але Він уживати ме тих, що "народились від Бога" і є навчені Ним і котрі ходять покірно перед Господом, віддаючи славу Його імені. "І дам вам наставників по душі мені, щоб вони пасли вас чесно й розумно." — Ерем. 3: 15.

Усі фальшиві й некорисні пастирі Бог відлучить од свого стада, щоби вірні могли приготовитися і вповні оружитися до Його служби. Сі фальшиві й некорисні одиниці поділені на три клясі, а іменно: (1) "чоловік гріха", "син погибелі"; (2) духовенство, як модерністи так і фундаменталісти і (3) "вибрані старші" котрі вдають за пастирів Божого стада, але котрі відмовляються бути послушними Божим заповідям і кормити найновійшою правдою о котру Єгова постарався для своїх (овець). Противно, сі самолюбні пастирі кормлять самі себе й вперто й добровільно йдуть беззаконним напрямом. Від-

носно сієї точки пророк каже: "І занапащу трьох пастухів в один місяць, бо відвернеться душа моя од них, як се й їх душа одвертається від мене." (Захар. 11:8) Ісус Христос по своїм приході до храму зачав роботу розділюваня. Один місяць — се короткий період у котрім невірні є відвернені, і сходиться із першим місяцем року, Нісаном, у котрім Ісус появився в храмі в 1918 році, і коли суд зачався. Всі інтереса царства, які до того часу були в руках сих трьох кляс фальшивих пастирів, мусіли бути відобраній й передані вірним.

Відносно "чоловіка гріха" кляси є написано: "Де той пастирь, що встояв би проти мене? Тим же то слухайте про постанову Господню і що він судив учинити Едому (клясі "чоловіка гріха"), та й що задумав зробити осадникам Теменським." (Ерем. 49:19, 20) А до духовенства, фальшивих пастирів, Господь каже: "Де той пастир, що встояв би проти мене? Тим же то слухайте про постанову Господню, і що він судив Вавилонові (духовенству зорганізованого "Християнства") вчинити, та й що задумав про землю Халдейську ("Християнство")." (Еремії 50:44, 45) "Тепер же відплачу Вавилонові й усім осадникам Халдейським за все зло, що вони заподіяли Сионові в очах ваших, говорить Господь." (Ерем. 51:24) Щодо иншого відділу, т. є самолюбної кляси "вибраних старших", котрі вдають за пастирів стада Божого, але котрі чинять се задля свого власного самолюбства, Господь каже: "Горе пастирям Ізраїлевим (Божим завітуючим людям), що пасуть самих себе."—Езек. 34:2.

Остаточно вони всі знайдуться в одній клясі, про котру Єгова каже: "Се — пси, все голодуючі, наситу не знають; се — пастирі безглузді; всі позирають лиш на свою дорогу; кождий до останнього дбає про свою лиш користь." (Іса. 56: 11) Коли Ісус явився в храмі, щоби чинити суд, тоді зачалась робота відділювання, і в котрім то часі, каже пророк, "на пастирів гнівом я палаю." (Захар. 10: 3) Від того часу Він зачав відсилати робітників беззаконня, "лукавого слугу" клясу. (Мат. 13: 41; 24: 50, 51; Осії 5: 6, 7) Ті фальшиві пастирі показують їх ненависть до Бога, і Господь Бог ненавидить їх. Сі три клясі пастирів не люблять явлення Начальника Пастира, Ісуса Христа, коли Він явився зі всіма своїми ангелами в храмі; і тому для них не лишається нічого. "Вінець життя" є схоронений для тих, що люблять явлення Пастира. (2 Тим. 4: 8; і Петр. 5: 4) Самолюбні не приняли "любови правди" і тому забрані геть із царства Його.—Езек. 34: 10.

Є певна громада людей, котра добровільно йде за фальшивим пастиром, а іменно, "чоловіком гріха" (2 Сол. 2: 10, 11); є також громада визначних членів із стада зорганізованого "Християнства", що йде за провідництвом духовенства; і також є такі, що слухають і йдуть за самолюбними "вибраними старшими", котрі противляться роботі Господній по Його приході до храму. До всіх таких Господь через свого пророка Захарію каже: "І скажу тоді: Не буду більш пасти вас: що вмірає, нехай умірає, що погибає, нехай погибає, а що зостається, нехай одно одного зїдає." (Захар. 11: 9) Лукаві не хотять слу-

хати пересторо́ги даної їм, і Господь позволяє їм умірати; і їх кров на їх власних головах. (Езек. 3: 19) Декотрі із тих фальшивих пастирів є відтяті мечем, а инші голодом, представлені символічно через 'пожертя один одного'. Се є поперте слідуючими пророцтвами: Езекиїла 5: 1-4, 12; Ерем. 15: 1, 2.

Тоді пророкові Захарії сказано зробити образ, котрий мав відкрити замір Єгови, а се він зробив через переломання двох палиців, Ласкавість і Повязь. Він перше зломив палицю Ласкавість, котра символічно представляла віковічну угоду, тому що друга сторона тієї угоди вже була зломана. (Іса. 24: 5; 1 Мойс. 9: 1-6) Тим то Єгова через свого пророка каже: "І возьму мою палицю — ласкавості — та й поламаю її, щоб розвязати вмову, що вчинив був із усіма народами." (Захар. 11: 10) Після справедливости Єгова не може вже більш пасти стадо, котре поламало угоду, палицею "Ласкавістю" і "Повязі"; для того Він вивів із своєї всесвітної орґанізації "хлопятко", котре має пасти всі народи жезлом желізним. — Одкр. 12: 5; Пс. 2: 8, 9.

Єгова замірив вдарити землю найгіршим прокляттям зі всіх часів. (Мал. 4: 5, 6; Іса. 24: 6) "Християнство" дуже часто ламало віковічну угоду нім прийшов великий вершок в 1914 році, коли то все "Християнство" поринуло в гуртову різанину, ломлячи угоди і знущалося й вбивало декотрих із вірних свідків Єгови. Ось так "Християнство" відкинуло й поламало віковічну угоду, і тепер Єгова не є зобовязаний дальше дотримувати угоди з "Християнством", і зломання палиці "Ласкавість" символічно представляє зло-

мання угоди цілковито. "І буде розвязана вона того ж дня, а тоді зрозуміють бідолашні вівці, що мене визирали, що се було слово Господне." (Захар. 11:11) Се сталось в "той день", що Єгова мусів заговорити про угоду і заявив, що вона зломана, щоби ті, що слухають Слова Його, знали, що се зробив Єгова.

У 1927 році Божий нарід зрозумів і оголосив правдиве значіння віковічної угоди. (*Вартова Башта,* 15. грудня, 1927 р.) Книжка *Правительство,* що була видана в серпню 1928 р., містила дальше пояснення о віковічній угоді, і будучи випущена в руки загалу, вона становила повідомлення для "Християнства", що воно особисто поламало ту угоду. Ті, що стали по стороні Господа, тепер знають із Слова Божого, що Він відплатиться в Армаґедоні переступникам віковічної угоди, і що се не буде зроблено боротьбою між народами, але битвою великого дня Всемогучого Бога. *Ротердам* переложив послідну часть того пророцтва так: "Тоді купці овець, що берегли мене, знати муть, що се було Слово Єгови." Видимі володарі сатанської орґанізації тут уподоблені до гандлярів вівцями, себто, до купців й властителів стада. (Зах. 11:5) Кілька днів по виданню книжки *Правительство,* в 1928 році, володарі "Християнства" й инші народи підписали Паризький Мировий Договір, опрокидаючи війну яко знаряд до полагодження міжнародних непорозумінь, котрий то мировий договір духовенство признало, що він походив від Бога. Вірні послідувателі Ісуса Христа знали, що такі договори не походили від Господа, але що Господь цілковито відкинув "Християнство".

Тоді Захарія промовляє до "купців овець" і каже: "Тоді скажу їм: Коли ваша ласка, дайте менї плату мою; а коли нї, так не давайте; а вони одважать плату менї — трийцять срібних." (Захар. 11:12) Пристусовуючи се пророцтво найперше до Ісуса, ті "купці овець" хотіли усунути Його яко Пастира їх овець через убиття Його на смерть. Ісус зрікся дальше служити "загубленій вівці" Ізраїля, коли Він зробив заявлення записане в Маттея 23:37-39. Юда, котрий вдавав за представителя Христа, був скарбником, маючи пушку на гроші; і він потайно увійшов у змову гродати й видати Ісуса тим "купцям овець." Трицять срібняків була ціна Ісусової служби яку ті посесори оцінили. Юда, будучи злодієм, перепроваджував потайно справу, украв гроші, або "плату", котра повинна була бути виплачена на руки Ісуса. (Йоана 12:6) Купці й Юда згодилися на трицять кусків срібла (Луки 22:3-6), і ось таку мізерну ціну вони поклали за Нього! Тепер коли "чоловік гріха", "син погибелі", представлений через Юду є відкритий, то чи він також зробить таку прислугу для "купців овець" перед Армаґедоном? Єсли так, то се покаже, що кляса, виконуючи таку роботу, є гідна смерти. — 2 Мойсея 21:16.

Повідомлення яке Ісус дав Ізрайлеві було, що Його служба для них скінчилась. (Мат. 23:37-39) В серпню, 1931 року, Його вірні послідуватели уложили резолюцію під титулом "Осторога від Єгови". Ся вість була голошена через многі радіо-стації й пізнійше була розіслана міліонами до людей, і головно була доручена "купцям овець"; і се здається добре представляє зречен-

ОДВАЖУЮТЬ ПЛАТУ ЙОГО (Захар. 11: 12) Сторона 183

няся вірними послідувателями Ісуса Христа здальшого звязку з "Християнством" і з його "купцями овець", і фальшивими пастирями, дальшого сповнення пророцтва Захарії 11:12. Між иншими річами в резолюції було сказано: "Ми заявляємо наше цілковите піддянство Богу й Його царству, і ми радуємося бути Його свідками і нести свідоцтво в честь Його імя. Наша віра забороняє нам і виключає нас брати участь у війні або в якім иншім ділі, що принеслоб шкоду людстві. Ми стоїмо за царством Єгови віковічного миру." Се послужило як зреченняся служби або союзу з "Християнством". На тій самій конвенції була принята резолюція й Божий останок приняв "нове ймя" (Іса. 62:2; 65:15; Одкр. 2:17), що було повідомлення о цілковитім відлученнюся від орґанізації противників. Се рівнялось з словами пророка: "Дайте мені плату мою."

Жидівське духовенство не оцінювало крови Ісуса Христа, і тому воно поклало ціну трицять кавалків срібла за Його життя. Нинішне духовенство і їх союзники не оціняють роботи яку виконують свідки Єгови для людей указуючи їм дорогу спасення і спосіб як вони можуть утечи від великого горя. Місто сього вони пятнують роботу свідків Єгови як гандлярство або крамарство. Вони оціняють дуже низько свідків Єгови; і се буде.ціна за котру "чоловік гріха", "син погибелі", згодиться видати сих вірних. — Ерем. 12:6.

Зсумувавши справу, тепер здається ясним є, що в 33 році по Христі, Єгова післав свого любого Сина, котрий був неоцінний для Єрусалиму, представляючи Його яко Відкупителя й Царя

тим людям. Під провідництвом духовенства й визначних з їх отар, Жиди відкинули і назначили на Нього ціну трицять кавалків срібла, взяли Його впосідання й розпяли. В 1918 році Єгова післав свого неоціненого Царя до "Християнства" і представив Його як Царя світа, та "Християнство" відкинуло Його як Царя й Його царство й пійшло цілковито до орґанізації Сатани. Тоді Єгова післав своїх вірних із вісткою про Його царство, даючи осторогу світові. Сю вість духовенство й визначні з їх отар відкинули, і назначили ціну на вість Єгови й післанців яко безвартісну, неначе кажучи до них: "Ви не варта й трицять центів." Єгова каже до "Християнства": "От як вельми ви оцінили мене і вість моєї доброти до вас!" Його вірні свідки дальше доручують се свідоцтво і, коли скінчать, скажуть: "Я зробив так, як ти приказав." Єгова зірвав зношення з Єрусалимом і знищив те місто. Він також зірвав зносини із "Християнством" і знищить ту орґанізацію. Сі річи були представлені через зломання палиців "Ласкавість і Повязь". Сі річи були написані для потіхи тих, що тепер жиють на землі й котрі люблять Єгову.

Єгова є Паном кляси Захарії, і тому вимірена ціна належить до Єгови. Господь велів Захарії пророкувати: "Господь же заповів мені: Вкинь їх в храмову скарбівню; — та й висока ж бо ціна, за яку мене оцінили! І взяв я трийцять срібних та й укинув у храму Господньому про ганчаря." (Захар. 11:13) Инші переклади сього пророцтва звучать: "І я взяв трицять кавалків срібла і кинув їх у дім Єгови, до скарбниці." (*Рот.*) Єгова є "ганчарем", що попирають многі писання.

Ганчарем є той, що формує щось або творить. "Тепер же, Господи, — та ж ти наш отець; ми глина, а ти творець наш, всї ми — діло руки твоєї." (Іса. 64: 8) Те саме еврейське слово "творець" є переложене на "ганчар", "создав", "сотворив", — "зложив". (1 Мойс. 2: 7, 8, 19; Ерем. 1: 5; Іса. 43: 1, 7, 21) Христос і члени Його тіла були сотворені Єговою (создані через Ганчаря). "Очи твої бачили зародок мій, і в книзї твоїй все було записано; минали днї, як костї творились від часу того, як ще нї одної не було." (Пс. 139: 16) Ісус є головним заступником великого Ганчаря Єгови. — Йоана 1: 3.

Виторговуючи ціну за Ісуса, Жидівське духовенство вдійсности назначило ціну на Єгову й Його службу для них. (Йоана 5: 23) Не дивно, що Господь Єгова іронічно говорить, як се зазначив пророк: "Та й висока ж бо ціна, за яку мене оцїнили!" Як вельми не значна ся ціна коли порівнати її з мовою псальміста: "Нїколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викупу за него, (бо дороге спасення душі їх, і тому мусить понехати на віки). Щоб він жив на віки, і не бачив зотлїння." — Пс. 49: 7-9.

Се що Захарія взяв гроші й кинув у храм про ганчара, не представляло як раз те, що Юда прийняв кроваві гроші. Се був Еремія, що предсказав сю річ. (Мат. 27: 3-10) Юда кинув гроші до храму, в то саме місце де Захарія був кинув. Єгова тепер у своїм храмі, і приняття грошей від "Захарії", становить свідоцтво проти тих, що установляють ціну. Отже се взиває Великого Ганчара до тієї самої акції проти "гандлярів вівцями", котрі бажають даної служби від вірних

свідків Єгови; і тому що вони отримали осторогу, 'кров їх на головах їх'. (Езек. 3: 19; 33: 2-5) "Оттак розібю люд сей і город сей, як розбивають глиняний посуд, що його ніколи вже не стулиш." (Ерем. 19: 10, 11) Сим Єгова представив зломання "гандлярів вівцями". (Гл. Пс. 2: 9; Іса. 30: 12-14; Одкр. 2: 26, 27) Сей чин, що Захарія кинув гроші у храм, також здається представляє свідків Єгови, на котрих поставлено ціну через "гандлярів вівцями" "Християнства"; і тоді вірні свідки Єгови представляють свою справу перед їх небесного Отця, і в сути річи кажуть до Нього: "Зробив я так, як ти мені приказав." — Езек. 9: 11.

Тоді Захарія зломав палицю Повязь, котра представляла угоду о царство. "Тоді поламав я й другу палицю — повязь, щоб розірвати братерство між Юдою й Ізраїлем." (Захар. 11: 14) Зломання братерства між десятьома поколінями Ізраїльськими а поколінням Юди по смерти Соломона сталось задля їх невірности до угоди о царство і задля ідолопоклонства зі сторони пануючого дому Соломона (1 Цар. 12: 19-24; 11: 4-13), і також задля непослушенства десяти поколінь до Божої волі відносно угоди о царство. (1 Мойс. 49: 10; 2 Сам. 7: 4-17; Пс. 89: 3, 4, 35-37) Ізраїль не хотів бути під управою дому Давидового з котрим угода о царство була зроблена. Так і в сповненню пророцтва Захарії, зломання угоди із "зорганізованим Християнством" є показано в зломанню палиці Повязь. Католики, протестанти й инші зобовязали себе чинити волю Божу і сим бути в угоді о царство. Ті, що становлять "зорганізоване Християнство" пола-

мали ту угоду через ідолопоклонство або почитання Диявола, зробивши себе частю сатанської орґанізації, і відмовилися піддатися під вимоги "Лева з покоління Юдиного", котре то непослушенство дійшло до вершка в 1919 році через попертя Лігі Народів і федерацією Церков. В той час вони виразно стали проти Єгови й Його царства. Вони, разом із тими, що відкинули Господа Ісуса в Його приході до храму, зломали угоду з Єговою, і тому Він не міг дальше пасти сього бунтівничого стада. Книжка *Оправдання* розбирає сю справу вповні.

Божий вірний останок, представлений через Захарію, символічно переломав палицю Повязь на 26. липня, 1931 року, в котрім то часі *Оправдання* книжка і инші подібні вісти були видані й доручені послідувателям "Християнства". Виллятя "останної семої чаши", від 1922 р., до 1928 р., не порушило "Християнства" і инших визнаних послідувателів Христа до покаяння (Одкр. 15: 16); для того точка переломання прийшла в 1931 році. В тім часі останок відкинув усяку братерську звязь із тими, що відкинули царство, і се вони зробили через приняття "нового ймя" яке Єгова дав їм. Вороги фальшиво оскаржували свідків Єгови, що вони змінили своє ймя в цілі обманства. Сього можна було сподіватися від сатанської орґанізації. Бог самий дав те нове ймя і давно предсказав се, а вірні, як се Захарія зробив, виконали Його волю яку Він давно заявив, що мала бути виконана. Ось так отримавши нове ймя, і зірвавши всякі зносини із противниками царства, вірний останок предложив свою справу перед Єговою, заявляючи себе цілковито

по стороні Його царства і що вони не мають нічого спільного з жадною орґанізацією, що має щонебудь до діла з Сатаною. — 2 Корин. 6: 15-18.

По зломанню палиців "Ласкавість" і "Повязь", Господь приказав Захарії відобрати знаряд від "дурного пастуха". (Захар. 11: 15) Сей знаряд є средство або прилади до служення. Попередні властителі уживали його для свого самолюбства, себто, ставши противниками й занедбавши виконувати свої задачі й обовязки, таким не дозволено ступати шляхом", і їх привилей служити був відобраний від них через вірних. (Гляди Іса. 35: 8) Ся часть пророцтва відноситься до "лукавого слуги" кляси, "чоловіка гріха", котрого описує Ісус Христос, в Маттея 24: 48-51; 25: 26-30; Луки 19: 24-26, "Дурний буде рабом мудрого (серцем)". (Прип. 11: 29) *Вартова Башта* із 1. лютого і 1. марта, 1923 р., головно звертає вваґу на перенесення інтересів царства або "добра" від дурного пастуха до "вірного й розумного слуги" кляси. В той час вірний останок уже знав, що Господь був у храмі; але дурний слуга відкинув сю правду, оказуючи сим, що храм не для нього. Останок же зараз узяв той знаряд, котрий Господь відобрав від необачних і ужив його на славу Господню.

Ті пастирі не були необачними в часі коли вони були покликані до царства і увійшли у службу Господню, але вони стали необачними, безвартісними, і ідоло-поклонниками при кінці роботи Ілії, а инші знов сталися необачними через се, що пійшли за ними. Господеві уже не треба було більше тієї безвартісної кляси. Тому Він велів Захарії пророкувати: "Ось бо, я поставлю

в землї сій пастуха, що заблуканих не буде шукати, нї хорих лічити, та й здорових не буде кормити, а їсти ме тілько мясиво ситих, ба ратиці в них одривати." — Захар. 11: 16.

Се "велика громада", "пропадаюча" у вязницях або в церковних системах, що потребує чути вість о царстві; і той необачний або безвартісний слуга не одвідує її. Ті "немовлята" в знанню Слова Божого блукають між орґанізаціями "Християнства" і шукають за покармом.

"Хорі" се ті, що були ушкоджені сатанською організацією. Лінивий й лукавий слуга не обслугує сієї кляси людей. "Хорих він не буде кормити." (*Рот.*) Ті, що 'стоять тихо', отже не роблять поступу в знанню, є слабі, тому що їм бракує духовного відповідного покарму до скріплення. Той лінивий або необачний слуга не йде від дому до дому з відповідною поживою научати людей зідносно царства, але замість того, противиться розпорядженню Господньому. Як дикі звіря, як вовк або лев, вони напали на Боже стадо, і служать самі собі. Подібні до звіря-кота, вони звели многих своїми прекрасними словами і гарною мовою, ошукуючи серця покірних, і так вони кормили свій власний живіт. Від них вірні мусять цілковито відлучитися. — Рим. 16: 17, 18; Фил. 3: 18, 19; 2 Петр. 2: 3.

Коли Начальник Пастир явився в храмі, тоді настав час горя для необачних, нездатних і безвартісних пастирів; і тому Господень пророк каже: "Горе ж ледачому пастухові, що покидає стадо! Меч на руку його, й на праве око його! О, рука йому зовсім усохне, а праве око його зовсім осліпне!" (Захар. 11: 17) Необачний слуга стається безвартісним, лукавим і лінивим. (Мат. 25: 30) Яко "слуга ідола", він стався марнотою, і як ідол, він засів, як бог (ідол), "показуючи, що він — бог". (Ерем. 10: 8, 15; 51: 17, 18; 2 Сол. 2: 4) Єгова приказав Езекиїлові пророкувати горе про таких пастирів. (Езек. 34: 1, 2; гляди *Оправдання* 2, *анг. вид.*) Тоді пророк розказує про напрям того необачного слуги, а іменно: Ті, з котрих складається безвартісна кляса, лишають стадо Боже так скоро, як вони знайдуть, що їм

не позволиться панувати над Товариством або орґанізацією Єговових овець. Навіть перед тим, нім вони відійшли від Божого стада, вони вже були проти інтересів Його царства із причини їх самолюбства, і в такім то стані Господь знайшов їх коли Він прийшов до храму. Вони лишають стадо й відтягають инших розказуючи їм розворотні річи. (Діян. 20:30) "Се ті, що відлучаються (від єдности віри), тїлесні, що не мають Духа." (Юди 19) Із початком 1917 року, ті, що становлять сю безвартісну клясу, йшли своїм самолюбним і злим напрямом.

Великий Суддя в храмі відкинув геть лукавого слугу. Меч який впав на його руку (задля чого вона всохла) також упаде на його праве око. Апостол остерігає, що Єгова й Його Начальник Пастир не носять меча на дармо. (Рим. 13:4) Він виразив свій острий суд проти "нікчемного пастира" і "рука його йому зовсім усохне." Рука символічно представляє божественний знаряд до служення Божому царству; і сей знаряд присудом Божим відобраний від лукавого слуги кляси, що є представлено через усохлу руку. "Праве око" очевидно представляє найлучше средство до бачиння, і се "око його зовсім осліпне!" Се як раз пасує до обставинів того нікчемного слуги кляси, "лукавого слуги". Ті, що належать до тієї кляси, не лише не бачать Господа в храмі чинячого суд, але злословлять проти тих, що сповіщають, що Господь — у храмі своїм. Для них храм не істнує, і тому Господь не відкриває їм глибоких річей свого Слова. (Іса. 42:9; 1 Кор. 2:10) Ось такі враження робить Його меч й його бистрі суди на них. Їх вирозуміння потемні-

ло. (Рим. 11:10; Ефес. 4:18; Пс. 69:23) Отже пророк дає точний опис нинішних обставин "лукавого слуги" кляси, що противиться свідкам Єгови в проголошенню вістки о царстві. "У мудрого очі в голові, а дурний ходить потемки." — Еккл. 2:14; Мат. 6:22, 23.

Із сією нездатністю згаданою пророком, той "ідолопоклонник пастир" став "безвартісним"; для того написано є: "Хто поганий, нехай ще опоганюється". (Одкр. 22:11) Господь викидає таких у надвірну темряву. (Мат. 25:30) Той нікчемний слуга мусить бути визбираний й віддалений геть від вірних, нім очиститься храм, щоб вірні могли бути приготовані і приносили жертву Господеві в праведності.

ГОЛОВА 10

ПОСУДИНИ

(Захарії, Голова 12)

ЄГОВА — Величний Ганчар, котрий приготовляє посудини для своїх замірів декотрі посудини шанують Його, а инші, задля їх упертости й беззаконня, зневажають Його. (Рим. 9: 21) Той, що був принятий за члена царської родини Єгови, мусить добровільно підчинитися під руку Господа, як глина підчиняється під руку ганчара. (2 Тим. 2: 19-21) Посуд може бути знаряд, начиння або оружа приготоване для Його цілі. "Віддїли жужелицю від срібла, а вийде у сріблениика (чистий) посуд: Віддали од царя неправедника, правдою престол його стояти буде." (Прип. 25: 4, 5) Єговова орґанізація, коли збудована й оружена, становить знаряд, начиння або оружа до виконання Його заміру.

Дванацята голова пророцтва Захарії описує приготовлення або оруження посудинів Господа Бога і ціль на котру вони були зроблені. Пророк каже: "Пророче слово Господнє про Ізраїля. Господь, що розпростер небо й оснував землю та й сотворив духа в чоловіці, говорить." (Захар. 12: 1) Після еврейщини, "пророче слово" значить "важке висказання". Після Ротердама, ті слова значать "предсказання". Се велике й важке пророцтво є дане для заохочення вірних останків людей Божих в останних днях. Згадане тут "небо" і "земля" відноситься до "нового неба" і "нової землі", що Єгова установить при

відбудованню Сіона. — Іса. 51:16; Одкр. 21:1.

В сім пророцтві Єгова представляє "чоловіка" як без життя тіло, як се Адам був коли його сотворено і нім Він удихнув в нього дух життя; і тепер Бог оживлює його і спричиняє його ділати в гармонії з Ним і з Його заміром. Такий чин був потрібний, щоби привести 'долину сухих костей' і Божих "двох свідків" до життя і поставити їх на службу. (Езек. 37; Одкр. 11) Від 1918 р., Великий Ганчар, Єгова, був у храмі через свого представителя Ісуса Христа, і від тоді Він виробляв, місив і формував властивий дух любови й сили й здорового розсудку у своїм чоловіку, останку, коли він еще в тілі. (2 Тим. 1:7) Він приготовляє останка яко знаряд або посудини для своєї цілі.

Привернений Єрусалим і відбудований храм представляли Божу орґанізацію. Се було потім, як Єрусалим і храм були відбудовані, що Захарія пророкував і сказав: "Ось я зроблю Ерусалим чашою остропіння про всі примежні народи, та й про Юду під час облягу Ерусалиму." (Зах. 12:2) Те пророцтво мусить відноситися до Божої орґанізації коли Він відбудує її і явиться в славі своїй. (Пс. 102:16) Позаяк "Єрусалим" включає і останка тепер на землі, тому що вони виконують Божу роботу на землі, тому вони є одинокі в Божій орґанізації на котрих народи або люди можуть напасти. Єгова, як Великий Ганчар, каже, що Він зробить свою орґанізацію "чашою остропіння [*з боку в анґ.* Біблії стоїть *отрую*, а *Ротердам* переклад "холітатися"]. Те, що Божа орґанізація тепер приготовляє і чим вона напоїть народи, то спевністю се затруїть їх

захолітає ними і заспить їх. Його орґанізація — се чаша або посудина, котра містить у собі сильну, гірку і трійливу порцію для Сатаниної товпи на землі. Останок тепер повідомляє всіх людей про ту чашу, що вони мають випити, але народи дальше приготовляються до облоги війною проти Божої орґанізації. Останок не настрашиться сил супротивників і галасу ворога, бо Господь каже до них: "І не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погибелі, а вам спасення, і воно від Бога." — Филип. 1:28.

Ворог воює "проти Юди і проти Єрусалиму": "І також проти Юди, котрий мусить бути при облозі проти Єрусалиму." (*Лісер*) "Єрусалим" тут згаданий відноситься до нового Єрусалиму, до невидимої части Єгової орґанізації, себто, до Ісуса і Його воскресших членів тіла. "Юда", будучи головним поколінням із котрого царська кляса була взята, відноситься в сім пророцтві до останків, або земної части Божої орґанізації котрі є останними членами Христа на землі. В семім верші сієї самої голови Юда описаний, що він замешкував у шатрах, означуючи, в тімчасовім або переходячім стані поза містом, себто, на землі у тілі, і в сім стані виконує його часть у війні. Із сього пророцтва виглядалоб, що вірний останок мавби бути живим у тілі підчас битви великого дня Всемогучого Бога. Останок мусить переносити напруження того облягу коли вони єще в тілі, і Єгова постарається о всяку потрібну силу й охорону для них. Вони є посудинами для Його цілі в тій війні. Що якась часть останка буде на землі підчас Армаґедону, то се попирають многі писання.

. Даниїл пророкував про "камінь . . . відірвався від гори без помочі рук". (Дан. 2: 34; 44, 45) Той Камінь — се Голова Божої столичної орґанізації, Ісус Христос. В гармонії із сим Захарія пророкував: "І зроблю тоді Єрусалим важенним каменем для всіх народів; хто буде підіймати його, надсадиться, а зійдуться проти його всі народи землї." (Захар. 12:3) Христос — се "камінь спотикнення та скеля згіршення" для "Християнства". (Пс. 118: 22; Іса. 8: 14) Сей Камінь є основою і головним угольним каменем Божої столичної орґанізації. (Зах. 3: 9; Мат. 16: 18; Одкр. 21: 9, 10, 14) Божий храм або царство, котре станеться домом молитви для всіх, що дістануть вічне життя, буде важною річею для "Християнства" теперішнього, тому що воно не буде управлятися після засади "Християнства", ані після засади сієї товпи, що тепер у силі. Царство прийшло, і коли "Християнство" старається нарушити його або осунути його з їх дороги, то воно стаєсь вельми важенним для них, як се пророцтво Захарії відкриває. Се є головно показано змаганнями "Християнства" стримати свідків Єгови від несення вістки правди до людей. Ті, що нарушують те царство, шкодять сами собі, як се випадки сього можна завважати у многих частях Сполучених Державах, Канади, Швайцарії і инших місцях. Всі народи під провідництвом Гога, що розуміється включає, Лїґу Народів і всіх инших злучених проти Божої орґанізації, всі вони будуть "покрушені на порох" (*анґ. переж.*) при кінці, як се пророцтво відкриває.

Ось ворог воружився і приготовився до війни, і се представлено через "коня" і "їздеця". Про-

рок Захарія каже: "В той час, говорить Господь, учиню, що кождий кінь обісіє [запаморочиться, *Лісер;* перестрашиться, *Рот.*] а їздеці обезуміють; на дом же Юдин одкрию очі мої, а коні в усіх народів ударю сліпотою." (Захар. 12:4) Воєнне приготування "звіря" і "фальшивого пророка" покажеться цілковито даремним. Будучи вдарені безумністю й страхом їх начальники загублять розум, і вони і їх армії будуть воювати одні других. — Одкр. 19:19, 20.

Єгова поразить їх сліпим перестрахом. (2 Цар. 6:18; 7:6, 7; Езек. 38:3-20; *Оправдання,* Книжка 2, стор. 309-334) Підчас приготовлення і підчас війни Єгова береже своїм оком свою вірну орґанізацію і глядить і береже її справи. (Пс. 11:4, 5; Іса. 37:17; Дан. 9:28) "Дім Юди", себто, останок на землі, будуть під доглядом Єгови щодо їх поведенняся й діяльности підчас напружаючої облоги, і Він буде старатися о всякі потреби для вірних. Кожду часть ворожої орґанізації Бог вдарить сліпотою. Вдійсности, то Єгова вже тепер вдаряє ворожі 'коні й їздеців' сліпотою через отворення дверей для своїх свідків, щоб вони виконували роботу свідоцтва. Вона буде ставати чим раз гірша для ворога від тепер.

Декотрі з посудинів Господніх занимають більше важні місця в порівнанню з иншими, і ті були представлені через Мардохея (Естери 2:5-7); і тому се привилей таких провадити й потішати инших. Відносно сього пророк говорить: "І погадають гетьмани Юдині в серцях своїх: сила моя й осадників Ерусалимських тілько в Господї сил, Бозї їх." (Захар. 12:5) Головна думка в тім слові "гетьмани" є, "співтоваришити" і

"навчитися", себто, 'ходити з Ісусом і навчитись від Нього'; і тому вони не є пестливими ані боязкими, але одважні в проголошенню слова і хвалення Єгови. (Діян. 4: 13; 1 Йоана 4: 17, 18) Без попертя і сили невидимої армії Єгови останок не міг би ані встояти ані служити; і Єгова сил є потугою своєї цілої армії, а головно ся правда відноситься до тієї части, що приймила нове ймя Єгови. "Імя Єгови — се кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен." — Прип. 18: 10, *А.П.В.*

Говорячи дальше для заохочення своїх посудин на землі Єгова через свого пророка каже: "Того часу зроблю я гетьманів Юдиних, ніби жарівнею між дворами, й як палаючий смолоскип в середині снопів, і повигублюють вони всї сусідні народи праворуч і ліворуч, і знов буде Ерусалим залюднений на своїму місці, в Ерусалимі." (Захар. 12: 6) Се сходиться із пророцтвом Езекиїла, де останкові сказано 'увійти проміж колеса під херувимами і набрати повні пригорщі жару та й висипати на город.' (Езек. 10: 2-6; Іса. 10: 16-18) "Бо наш Бог — огонь пожирающий." (Жид. 12: 29) "І буде дом Яковів огнем, а дом Йосифів — полумєм, дом же Езавів — соломою; і запалять вони його й вигублять, та й не зістанеться нікого з дому Езавового, бо так сказав Господь." — Книга Авдія 18.

Останок тепер розкидає огнену вість на право і на ліво по землі, але невидима часть армії Єгови доконає дійсного знищення пізнійше. В прообразі не всі управителі Єрусалимські виходили на поле і не всіх управителів бачили люди, так і

в позаобразі Ісус і ті воскресші з Ним будуть дійсними нищителями.

Слова в тім тексті: "І знов буде Єрусалим заселюднений на своїму місці", відносяться до часу по облозі і по знищенню ворога. Єрусалим на своїму місці — се столична орґанізація Єгови котра буде володіти всією землею. (Мих. 4:8) Та "гидота спустошення" (Мат. 24:15), котру установила сема світова держава, буде тоді осунена, і вже більше не буде приписувати собі фальшиві титули, що вона є "політичним виразом Божого царства на землі". Боже царство тоді не буде мати супротивника і буде занимати властиве місце перед усіма сотвореннями.

Останок є членами Божої орґанізації, бо Господь числить їх за таких, але при кінці вони мусять бути приведені до дійсного небесного міста. Тепер вони замешкують тимчасово на землі, що було представлено в пророцтві через "намети"; і відносно сього пророк пише: "І допоможе Господь, як і перше, наметам Юдиним, щоб не неслась високо над Юдою слава дому Давидового й величність осадників Єрусалимських — над прочими Юдеями." (Захар. 12:7) Як колись Авраам, так тепер останок вірою перебуває в наметах. (Жид. 11:9, 10) Се сталося в 1919 р., що "Юдеї", котрі уґодили Богу, були визволені із Вавилонської неволі; отже від того часу можна сказати, що "намети Юдені" є заховані в безпечнім стані. Такі відповіли на поклик до служби, і Господь покрив їх "одежами спасення". (Іса. 61:10) Тоді Христос вислав їх як членів свого тіла, одягнув їх в "ризи помсти", себто зробив їх тотожними із Тим, що оправдає ймя Єгови і

котрий тепер заявляє Божий замір се вчинити. (Іса. 59: 17) Се показує, що останок мусить перше бути вибавлений із Вавилону і бути приготовлений нім відбудеться битва Армаґедон.

Коли пророк каже "слава дому Давидового", то очевидно під сим він розумів Ісуса і воскресших святих з'єднаних із Ним. Храм — се "дом величності моєї". (Іса. 60: 7, 62: 3) Як здається, то "слава дому Давидового" відноситься до привилеїв діяльности згідно з угодою Єгови о царство. Вираз "осадників Єрусалимських" включає всіх ангелів з Ісусом Христом. Ані вірний останок на землі не возвеличує себе перед Єговою, тому що всі в єдності, всі — одно. Небесна і земна часть Божої орґанізації під Христом є вповній гармонії. (Йоана 17: 21-23; Ефес. 1: 10; 4:13) Єгова привів до єдности свого останка з Ісусом Христом, і Він дав їм своє імя (Одкр. 3: 12), і вони пють нове вино в царстві з Ісусом Христом, що представляє їх радість в Господі. Всі співають хвалення Єгови. Сю честь мають усі святі, як ті, що воскресли, так і ті, що замешкують в наметнім стані на землі. (Пс. 149: 9) Ніхто не може возвеличувати себе понад других, бо всяка слава належиться Єгові. — 1 Корин. 1: 29; Пс. 126: 1-3; Іса. 52: 1-7.

Хотяй замешкують тимчасово в тілі, вірний останок становить часть Єгової орґанізації, і тому Єгова охороняє їх. (Захар. 12: 8) Останок потребує, щоб Єгова обороняв і хоронив їх. "Найслабші між ними" се ті, що такими сталисъ підчас їх суду, котрий закінчився увільненням їх в 1919 р., і підчас инших пробів які прийшли на них, від того часу. (Іса. 35: 3) Вони — "як Да-

вид", тому що вони стались учасниками угоди, яку Єгова зробив із позатипічним Давидом, Христом, о віковічне царствс (Іса. 55: 3); отже радість Господня сталась силою їх, і вони будуть наче Давид, котрий убив Голіята, тому що вони воюють проти Сатани і його орґанізації; тим то написано є: "Кожен на виду мов царевич." (Суд. 8: 18) "А дом Давидів буде як [Ельогім]", себто, будуть мати божествену природу. Ісус тепер є названий ймям "Бог кріпкий". (Іса. 9: 6) Ті, що повмирали вірними, були сіяні у немощах, а підняті в силі. (1 Корин. 15: 43) Вони були підняті силою Його воскресення і сталнсь "подібні Йому". (Филип. 3: 10; 1 Йоана 3: 2) "Як ангел Господень перед ними", тому що вони подібні Господу Ісусу, котрий є Головним Ангелом перед Єговою. — Мал. 3: 1; Одкр. 10: 1; 18: 1.

Єгова поставить перед собою причину або ґрунт для знищення орґанізації ворога, і дасть відомость о сих річах: "І вигублю того часу всї народи, що рушили проти Ерусалиму". (Захар. 12: 9) Се не значить, що Він старається зробити щось чого Він не може доконати, але що Він шукає причини для їх знищення. Він також творить обставини які змушують ворогів дати пізнати себе на знищення. (2 Цар. 10: 18-25; Пс. 21: 8) Всі народи або сили, що йдуть під провідництво Гога і є підгонені рахкотанням Сатаних "жаб", будуть віднайдені й знищені. — Одкр. 16: 13-16.

"ДУХ ЛАСКИ"

Пророцтво не є писане в хронольоґічнім порядку; що очевидно є один із Божих способів

заховати його значіння аж до часу коли воно має бути зрозумілим. Тут маємо примір. Сей пророчий образ указує назад від часу Армаґедону до часу приблизно коли Господь явився в храмі, і є неначе вступне слово до тринацятої голови пророцтва. Перед 1918 роком Господь приніс многим знання правди і безсумніву декотрі з них були признані й отримали помазання; і ті є представлені в пророцтві як "дім Давидів", а "осадники Ерусалимські" представляли инших посвячених, що були в лінії до царства і котрі ще не були тоді помазані. Каже пророк Захарія: "На дом же Давидів і на осадників Ерусалимських вилию духа ласки й побожності, поглянуть на того, що його прокололи, й будуть голосити по нему, як по синові одинцеві, й сумувати, як сумують по первородневі." (Захар. 12:10) Очевидно та "ласка" малаб бути виражена через уста. "Хто серцем чистий, в того й в устах ласка; тому й сам царь другом." (Прип. 22:11, *анґл. переклад.*) "Слова з уст мудрого чоловіка — ласкавість." (Еккл. 10:12) Той "дух ласки" є даний тим, що послушні й піддані Господеві. (1 Петр. 5:5) Пізнавши, що Господь, Головний Камінь, прийшов до храму, тоді вірні зачали викликувати "Ласка, ласка на ньому!" (Зах. 4:7) Дух ласки порушив таких взяти вість царства в їх уста і доручити її иншим. (Ефес. 4:29) Останок тепер співає з ласки сю вість Господню. — Сол. 3:16; Жид. 12:28.

Щоби помазанники могли мати більшу нагоду повідомляти про ймя Єгови й благословенства Його царства, то вони роблять 'благання' до Єгови проти Його ворогів. (Ефес. 6:18, 19;

Йова 9: 15; Іса. 64: 1, 2; Пс. 83: 9-18) Божі "блискавиці" світять на Його Слово, показуючи останкові річи о які вони можуть молитися; і так вони моляться розумно до Господа. В 1918 р., і 1919 р., ворог кинув беззаконність на вірних послідувателів Христа, і пророки Господні зробили начерк молитви для сих вірних: "Вислухай, Боже, молитву мою, і неховайся перед моїм моленнєм. Прихились і вислухай мене! Я блукаю, нарікаючи, й мушу стогнати, задля ворожого голосу, задля гнету беззаконника вони бо громадять лихе на мене, і гнівом запалившись ворогують на мене." (Пс. 55: 1-3) "Відступіть геть від мене, всї ділаючі беззаконне! Бо Господь почув голос плачу мого." — Пс. 6: 8-10.

Дві клясі є відкриті, а іменно, та, що приглядається, і та, що проколює. Після Поправленої Версії сей текст звучить: "І глядіти будуть мене [Господа], що його прокололи". У приході Господа до храму, то ні Він ані Єгова не можуть тілесно бути проколені. Тому сей вираз мусить бути символічний. Єговова організація виконуючи роботу Ілії під провідництвом Ісуса Христа від 1874 р., до 1918 р., була проколена і вбита в той час сим, що про вірних сказано "зненавидять вас усї народи задля імя мого". (Мат. 24: 9) Та робота проколення є описана в Одкриттю 11: 7, 8. (Гляди *Світло*, Том І, стор. 198.) Вірні дивились на тих, що представляли Єгову і бачили роботу Ілії забрану, і, як Елисей, роздерли свою одежу і сумували. (2 Цар. 2: 12) Ті, що проколювали, не жалували, але вони радуються із того, що вони доконали на них насильство. (Одкр. 11: 9, 10) Се показує, що ті, що суму-

ють не є тими, що проколюють; і тому се пророцтво ніяким чином не відноситься до плачу Жидів за злочинство яке вони заподіяли Ісусові.

Господні вірні люди сумували за роботою Ілії, котрої Ісус був Провідником і Головою, і котру вороги прокололи на смерть підчас Світової Війни. Імя Ісуса і ймя Єгови були зневажені і проколені через мильне представлення і фальшиве свідоцтво. "У сьвідка же льживого — омана. Инший пустослов ранить язиком, мов мечем, язик же мудрий — загоює." (Прип. 12:17, 18) По доконанню сього, Господні люди, представлені через 'долину сухих костей', сказали: "Надія наша зникла; ми бо відорвані від кореня". (Езек. 37:11) Отже пророцтво Захарії 12:10 значить, що Боже царство було проколене, і ймя Єгови і Ісуса Христа було знеславлене, і ті, котрих Господь уживав до виконання роботи на землі, сумували з великим жалем; і факти від 1918 р., до 1919 р., точно пасують сим обставинам.

Робота Ілії була одиноким овочом тих вірних одиниць занятих в тій роботі, і се включало Божого єдинородного Сина. Робота Елисея не була ще відкрита тоді Божим людям на землі; отже вони сумували, "як сумують по первородневі". Подібно як Ноема сказала: "Звіть мене Марою [Гірка — примітка], бо Всемогущий послав на мене велике горе." (Рути 1:20) Ся гіркість не була проти Єгови, але проти ворога котрий спричиняв шкоду і котрому Єгова не перешкаджав. Се був гіркий гнів проти лукавих ворогів Єгови й Його справи. — Естери 4:1; Пс. 137:8.

Від 1918 до 1919 р., видима організація Єгови

зазнала великого смутку, котрий вповні не скінчився аж в 1922 р., коли вони пізнали, що Господь прийшов до свого храму; і тоді настала велика радість. "Здійметься тоді в Ерусалимі голосний плач, як плач у Гададриммоні на Мегиддо-долині." (Захар. 12:11) Сей плач не відноситься до багатих безбожних потомків Авраама, котрі плачуть головно тоді, коли вони загублять які гроші; але се відноситься до Божої орґанізації перед тим, нім вона пізнала, що Ісус Христос прийшов до храму, і пророк показує, що коли вона пізнає, що Єгова відняв наруги з неї, тоді вона вельми радувалася. (Іса. 6:5; 12:1, 2; Пс. 30:11, 12) В той то час пророцтво Одкриття 11:11, 12 сповнилося. Згаданий тут "плач у Гададриммоні" є ужитий як символ і для порівнання. Ймя "Гадад" значить "один бог", почитаний як царь богів, котрим є самий Диявол; а "Риммоні" значить "гранатове яблоко", яке знаходилося в руці ідола Астарта, і символічно представляє Сатанину орґанізацію. Коли Сатанина орґанізація буде побіджена в Армаґедоні, тоді настане час великого смутку для товпи Сатани. (Йоїла 3:11-14; Одкр. 16:16; Езек. 31:15) 'Голосний плач в Ерусалимі', котрий тепер вже скінчився на віки, у пророцтві Захарія, уподоблений до того, що ще чекає тих, що знаходяться в орґанізації Сатани.

Дивлячися назад до 1918 р., і до днів смутку які настали опісля, то обставини Божих людей на землі були повні плачу й смутку, і до того часу слідуюче пророцтво Захарії відноситься: "І ридати ме країна, всяка родина окреме: родина Давидова окроме, й жіноцтво їх окроме; родина

дому Натанового окроме, й жіноцтво їх окроме." (Захар. 12:12) Той сумний стан продовжався аж Божі люди знова були заняті в Його службі. (Одкр. 11:12) "Всяка родина на окроме" представляє, що Божі люди зєднані до діяльности. Там були й ті, котрих представляв Мардохей і котрі найперше взяли роботу Елисея; і також ті, що тоді ще не відповіли на поклик до царства але аж пізнійше, і сі останні були головно представлені через Естер. Тоді Сион знаходився в муках. "Родина Давидова... й жіноцтво їх" представляли помазану громаду із можливістю привести инших до царства.

"Родина дому Натанового" відноситься до сина Давидового народженого в Єрусалимі, від котрого Ісусова мати походила. (Лукй 3:31) Ся родина малаб здається представляти тих, що начас були віддалені, як се Натан був, однак були в лінії до царства; і котрі були представлені через Естер. "Родина дому Левіїного" малаб включати народжених з духа, котрі мали бути суджені й очищені як "сини Левіїна", котрих Господь очистив у храмі. (Мал. 3:1-3) Священнича часть дому Левіїного була представлена через Йозію. (Захар. 3:1-3) Тут і "велика громада" могла бути заключена. (Одкр. 7:9-14) "Симеон" правдоподібно був Левітом про котрого згадує Ездра (10:23), і він здається представляє народжених з духа котрі ніколи не були в лінії до царства, позаяк нема записано щоби Симеон був коли священником. — Захар. 12:13.

Се пророцтво не згадує про ворогів, щоби вони жалували за заподіяне ними зло. Се пророцтво закінчується чотирнацятим вершиком. Се

представляє тих, що лишилися з Господом в угоді через жертву протягом часу печали і котрі сильно трималися Божої орґанізації, і з котрих складається останок, котрий є приготованою 'посудиною на честь', "освяченою і потрібною владиці (Будівничому)". (2 Тим. 2:21) І тепер вони зєднані як один, йдучи походом до війни.

ГОЛОВА 11

ОЧИЩЕННЯ

(Захарії, Голова 13)

ВОЄННА орґанізація Єгови мусить бути цілковито очищена і відділена від усього, що опоганює, і се мусить бути доконане нім битва великого дня Всемогучого Бога зачнеться. Єгова велів свому післанцеві відповісти на питання відносно очищення Його святині, і про що є написано: "І відказав той йому: На дві тисячі триста вечорів та ранків; аж тоді буде сьвятиня знов очищена." (Дан. 8: 14) Пророцтво Захарії відноситься до царського дому Єгови; отже те очищення не могло відноситися до роботи яка буде виконана підчас реституції, або тисячлітнього царювання Христа.

Роботу очищення святині Єгова виконує рукою Ісуса Христа, свого великого Судді. "Того часу відкриється домові Давидовому й осадникам Ерусалимським криниця на змитте й нечистї [для розділення нечистоти — замітка анґ. Біблії]." (Захар. 13: 1) Се джерело для очищення було отворене в той самий день коли зачалось сумування в попередній голові. Отже остання часть дванацятої голови була вступним словом для тринацятої голови. Те "джерело" отворене в храмі Єгови виходить від Нього і від Агнцевого престолу судеща; і се є поперте пророцтвом Езек. 47: 1; *Опрдавдання,* Том 3, стор. 303; Одкр. 22: 1, 2; *Світло,* Том 2, стор. 254) Се джерело не є для загального очищення людства, але для

"Єрусалиму", орґанізації Єгови, себто, тих, з котрих складається кляса храму. Великий Суддя є неначе "те зілле очищуюче", седить біля того джерела, щоби очистити вірних і щоб вони були признані. — Мал. 3: 1-3.

Ісусова кров, що очищує гріхи, є набута всякого часу для посвячених. (Одкр. 1: 5) Однак із приходом Господа Ісуса Христа до храму в 1918 р., отворилось джерело для очищення кляси храму. Се джерело, се вода правди відносно проповідування 'сієї євангелиї царства' і "дня пімсти нашого Бога". (Мат. 24: 14; Іса. 12: 1-6) Ся вода правди не приходить тепер через діяльність святого духа, як потішителя й помічника, але приходить прямо від Єгови, через Ісуса Христа, Голови храму. (Іса. 54: 13) Єгова — джерело "живих вод", і Він достарчає учителів, і научає ними своїх синів. (Ерем. 2: 13; 17: 13) Очищення від гріхів і нечистоти приготовляє членів Його орґанізації до служби Єгови, щоби 'вони приносили Єгові жертви в праведності.' — Мал. 3: 3.

"Дом Давидів і . . . осадники Ерусалимські" — се всі ті, що є в лінії до царства. Очищення мусить попередити помазання; отже джерело отворене перед Господом зачинає 'виливати духа ласки і побожности на дом Давида й осадників Ерусалимських', як се зазначено в пророцтві Захарії 12: 10. Той період печали був періодом неактивности, отже гріхом занехання у виконуванню роботи Божого свідоцтва; і задля сього гріха і нечистоти було ужите джерело. (Іса. 6: 5-7; 12: 1) В Божім законі було зазначено, що аби очиститися від нечистоти хто доторкнеться до

трупа, то треба було ужити "воду очищення" змішаною з попілом з заколеної ялівки. (4 Мойс. 19: 9, 13, 20,21) Єсли би кляса храму не очистилась, тоді храм був би занечищений, і тому вона мусіла б бути викорінена. (4 Мойс. 19: 13; 1 Кор. 3: 17) Пророк Ісаія говорить за тих, що знаходяться в лінії до царства, коли Він каже: "Я бо людина з нечистими устами". (Іса. 6: 5) І знову пророк каже: "Всі ми породились — як прокажений, і вся праведність наша [як побожні форми, вироблення характеру, лагідна мова, і т. п.] — як поваляна одежа; всі ми повяли, мов те листє, і гріхи наші, наче вітер, розносять нас." (Іса. 64: 6) Попіл із червоної ялівки був самий нечистий, але, коли змішаний із "водою очищення", тоді він був чистий і добрий для очищення. Так і "попіл" покаяння, змішаний з пророчою правдою відкритою Господом своїм людям по приході до храму, провадить до очищення напряму і "мертвих діл" і до служби живого Бога в гармонії з Його заповідями. — Жид. 4: 1, 2; 9: 13,14.

Положення останка є уподоблене до "святої землі" або "країни живих". "І буде того часу, говорить Господь сил небесних повикоренюю імення ідолів із сієї землі, так що вже їх і згадувати не будуть, я так само повиганяю з землі, ложних пророків і нечистого духа." (Захар. 13: 2) Се пророцтво значить, що 'служення ідолам срібним і золотим' (Пс. 115: 4), себто, занимати-ся комерцією або комерційним підприємством для збогачення себе підчас служення Богу, муситься перестати; також почитання ідолів-сотворінь, як напримір почитання умерлого проводара, величати передових братів або духовен-

ство, або "вибраних старших" або проводарів; і всякі инші ідоли, як вироблення характерів або безумні олюблені теми про пераміду, хронольогію, намет у пустині, хрест-і-корона брошурки, і тим подібні річи мусять бути викинуті геть. Комерційні імена або вирази в даванню свідоцтва з книжками є вже відкинені.

Ефраїм представляв покоління Йосифа у домі Господньому. Про нього Божий пророк каже: "Як мені ще діло до їдолів, скаже Ефраїм. Я ж вислухаю його й зглянуся на його; я буду йому зеленіючим кипарисом, од мене будеш мати плоди." (Осії 14: 9) Ті ідоли мусять бути викинуті з ума, роблячи місце для імени Єгови, щоби ум був занятий найважнійшим завданням. Ось так вірні мусять забути річи минувші, а цілковито посвятитися Єгові й Його царству. — Филип. 3: 13.

Робота очищення осуває всіх фальшивих і безумних учителів і тих, що бажають звеличати себе й показати себе за мудрих учителів у вираженню своєї власної опінії. Правдиві послідувателі Ісуса Христа приходять до пізнання, що Єгова і Ісус Христос є тепер учителями, і що Бог і Ісус Христос научають своїх синів, і сі мають великий мир. (2 Петр. 2: 1; Іса. 54: 13) Єгова не допустить до своєї святині фальшивих "пророків" і самолюбних і само-назначених людей, аби останок міг пильно застановитися над Його Словом, а не перейматися наукою відгадунів або майбутних пророків або учителів.

Рівнож "нечистий дух" мусить відійти від останка. Се значить, що дух Єзавелі (Одкр. 2: 20-23), також дух страху перед чоловіком, вклю-

чаючи бажання угодити чоловікові, мусить бути відложений. Ті, що вагаються уважно застановитися над Словом Божим і Його заповідями, такі указують духа страху перед людьми. (Прип. 29:25) Той хто не старається пильно досліджувати і слухати Божих приказів, показує страх перед чоловіком. Дух самолюбної амбіції й вивишшення, дух обмови й оклеветання, дух Баалізму і Николаїтів, і дух "святійший чим ти", — всі сі річи мусять бути відложені; і Господь осуває їх від своїх вірних. Єгова через Ісуса Христа очищує всіх таких духів, і тоді Він зливає на своїх людей 'духа ласки і молитви'. Нечистим Він не позволить ступати на "шлях" у "землю" або в стан признаних Господом. — Іса. 35:8; 52:1; Мат. 13:41.

Тим, що були зібрані і викинуті геть, більше не дозволено служити Єгові, і тому пророкувати або научати в Його імя опісля, є великим злом. Тому то каже пророк Захарія: "Коли ж іще хто наважиться пророкувати, тоді сам отець його й мати його, що його породили, казати муть йому: Не жити тобі на сьвіті, бо говориш лож в імя Господнє, і вбють його батько й мати, що вродила його, коли пророкувати ме". (Захар. 13:3) В наслідок із викинення нечистивих виринули обставини до котрих можна пристосувати се пророцтво. Вірні сини Божі є всі навчені Єговою, і всякий хто береться научати противно, той 'говорить лож в імя Господнє' і противиться Божій організації; такі є остро осуджені. В сей час знаходяться громади між тими, що називають себе в "теперішній правді" і котрими володіють "вибрані старші", що противляться Божій організа-

ції й 'ще важаться пророкувати' або научати. "Отець" і "мати" представляють тих, що занимали близьку звязь або споріднення із тими фальшивими пророками будучи в Господній орґанізації з ними, і ті вірні вискажуть присуд Господній проти сих фальшивих пророків, кажучи: "Не жити тобі", і так "проколять його [мечем духа, що є правда], коли він пророкувати ме". (*Анґл. перек.*) Єгова постарався через свій закон, що фальшивий пророк "буде знищений." (5 Мойс. 13: 1-5; 18: 22) Пята книга Мойсея відноситься головно до тих, що є покликані до царства і котрі відповіли на поклик, і відноситься до часу відбудовання Єгового храму.

Господь через свої видання часто остерігав тих зарозумілих "вибраних старших", котрі бажали лише промовляти й показувати їх ученність і висказувати свою мудрість і котрі не відмовилися стати в ряди Божої орґанізації і проголошувати вість Його царства і дати славу Господеві. Будучи зарозумілими, вони противилися і дальше перешкаждають роботі свідоцтва відносно царства. Про сих противників Господь каже: "І не ввійде до него [небесного Єрусалиму] ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож . . . А на дворі будуть пси, . . . і хто любить і робить лож." — Одкр. 21: 27; 22: 15.

Апостол писав: "Бо в Христї Ісусі благовістєм я вас появив [зродив]". (І Корин. 4: 15) До таких його споріднення було як отець і мати, що породили сих згаданих послідувателів Ісуса Христа; і се він зробив через доручення їм євангелиї. Каже пророк Захарія: "І його отець і мати проколять його, коли пророкувати ме" (*Анґл. перек.*);

що значить, що вірні й правдиві Єгові будуть цілковито посвячені Йому і Його орґанізації, хотяй вони мусять розтяти всяку звязь яка лучила їх з иншими на землі, і заявити таким противникам, що вони належать до "чоловіка гріха" кляси. Вірні не можуть затримати їх невинности як члени Божого дому, хиба що вони будуть цілковито послушними, без огляду на се, що якебудь сотворіння може сказати або зробити. (5 Мойс. 13: 6-10) Вірні затримують їх невинність показуючи їх звершену любов і неограничене посвячення Богу й повне й цілковите послушенство Його любому Синові, Більшому Мойсейові. (Діян. 3: 22, 23; 5 Мойс. 18: 15, 18) "Хто любить сина або дочку більше мене, недостоєн мене." (Мат. 10: 37; Луки 14: 26) Вірний останок не буде обороняти тих, що противляться Божій орґанізації й її роботі, але безпощадно уживає "меча духа, котрим є Слово Боже", проти злочинника і вбиває його на смерть для себе, і не позволить такому злочинникові дальше перешкаджати в їх цілковитім посвяченню Богу і Його царству.

Ось такого високого степення зверешеної любови і вірности до Єгови вимагається від останка, і останок затримає сей високий степень; а фальшиві пророки й самолюбні учителі не зможуть розвинутися між Божими людьми, але мусять умерти скоро, т. є відвернутися від Божої орґанізації. Пояснення "Орґанізація Єгови", яке було подане у *Вартовій Башті* з 15. серпня і 1. вересня, 1928 р., і опісля приняття резолюцій відносно старших у зборах, було ділом проколення тих фальшивих пророків або самолюбних учи-

телів між Божим посвяченим народом. Ті, що є правдиві й вірні Єгові, будуть від тепер йти за виразними інструкціями апостола Павла, і будуть оминати всіх таких самолюбних одиниць, що прибирають лагідні слова, щоби потягнути за собою послідувателів. (Рим. 16: 17, 18) Вірні сформують віддільні збори свої власні й цілковито відмовляться мати щонебудь до чинення із противниками. Отже таким чином вони оминуть всякий спір.

Нехай противники беруть напрям який вони бажають. Се не є час щоби навертати противників назад до кошари, але се час на вірне служення Господеві. Противні пророки, що говорять лож в імя Господа, знаходяться поза храмом, і ті, що в храмі, не мають нічого спільного з ними, тому що противники є нечисті. "Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете менї за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель." (2 Корин. 6: 17, 18) Єсли таких противників або "вибраних старших" є більшість у зборі, тоді нехай меншість, що є вірні і правдиві Богу Єгові, відлучаться від противників і йдуть в мирі виконувати роботу Господню в храмі яку Він призначив їм.

Фахове духовенство, котре називає себе представителями Бога й Христа, але котрі злучилися з Сатаниним світом, запровадили многих людей у блуд. Вони носять відріжняючі одежи через що вони називають себе представителями Бога, але що вдійсности є средством для ошуства. Приходить час, коли ті фахові духовники стануть

непопулярними і їх гіпокрицтво відкриється, і про се Захарія пророкував: "І соромити муться пророки видива свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати волосяної гуні, щоб обманювати людей." (Захар. 13:4) Сьогодня номінальне духовенство соромиться своїх фальшивих предсказань, так як 'зроблення світа безпечним для демократії' і 'Ліґа Народів є средством для заведення миру і доброї волі між людьми', 'очищення моралі на землі за помічою прогибіції і т. п.' 'через моральні здвиги людей земля стане відповідним місцем для приходу Ісуса'. Люди тепер бачуть, що ті мужі не представляють Бога; і коли виразно сказати, що ті мужі вдійсности є представителями Диявола і коли їм зробити визов, щоби вони доказали противно, то духовенство мовчить, тому що вони соромляться, тоді люди знають, що вони — гіпокрити.'— Ерем. 51:30.

Не лише многі з духовенства тайно увійшли в змову проти свідків Єгови, але вони поповняють одкриті діла проти Божих свідків; і коли представити їм сі факти, то вони соромляться й бліднуть. Кілька з таких дивовищ появилося у Бергенфільд, Новій Джерсії. Єгова постарався, що ганьба упала на сих безличних пророків; бо се Він сказав: "Я обертаю в нїщо ворожбу віщунів льживих; відкриваю безглуздде чарівників; прогоняю в зад тих мудреців, і виявляю, що все знанне їх — дурощі". (Іса. 44:25) "Так говорить Господь на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що як мають що гризти своїми зубами — віщують мир, а хто не дає їм нїчого в рот, тому заповідають війну. Тим же то буде вам замість видива й ніч, а темрява — замість пророц-

Я Є РІЛЬНИК (Захар. 13: 5, 6)

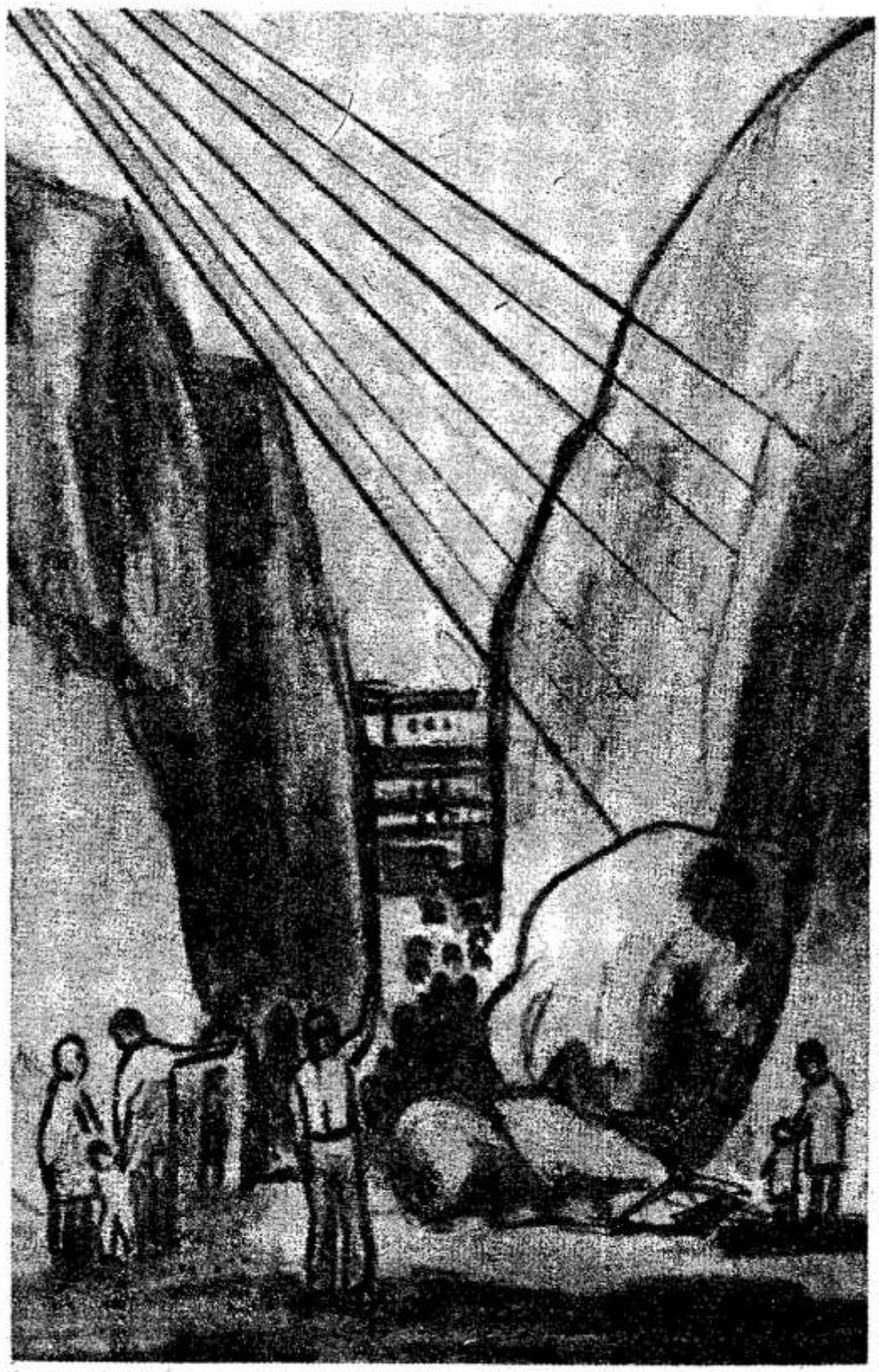

ЦАРСТВО (Захарії 14:4)

тва; зайде сонце над тими пророками й день потемніє над ними. І посоромляться віщуни отті, й стидом окриють всї ворожбити; вони позакривають лиця собі, бо не буде їм відповіді від Господа." (Мих. 3: 5-7) Їх сором спричинив, що декотрі з них шукають чесної праці, але многі із них ще не достигли до сієї точки.

ДУХОВЕНСТВО ВІДКРИТЕ

Через довгий час духовенство було знане як люди "почесного стану", але вони будуть змушені перестати одягатися у "волосяні гуні, щоб обманювати людей", тому що Господь відкриває їх і Його правда вимітає місця сховку їх лжи. (Іса. 28: 17) Езав був типом на гіпокритичне й жорстоке духовенство, і Бог знайшов його таким. Коли Езав народився, то він був "червоний увесь наче кожа косматий; і дала імя йому Езав." Волосянна одежа духовенства надає їм побожний і фаховий вигляд; і сим чином вони витворили забобонний жах до себе із сторони инших, і звернули увагу на себе і прибрали поважний вигляд уважаючи себе за висших людей перед иншими, щоби сим чином дістати попертя для себе неначе слуг Божих. Здається певним є, що цілковите одкриття їх уже недалеко, і коли воно прийде, тоді вони скоро скинуть гуні й одягнуться в одежі звичайних і простих людей, і се вони будуть робити тому, щоби ніхто не пізнав їх. Що за великий смуток і сором, що люди, вибрані до позиції старших між Божими завітуючими людьми, наслідували спосіб духовенства у прибранню побожного вигляду і ошукали навіть тих, котрих зпочину вони не думали ошукати! Коли вірні

побачили їх небажану позицію, вони сейчас узяли властивий напрям, скинули з них "гуню духовенства" і прибраний побожний вигляд, і показали людям які вони вдійсности є. Инші, що люблять признання людей, дальше перебувають в тім сумнім стані 'я святійший чим ти.'

Відкриття сих фальшивих пророків й фахових учителів напевно прийде до повної міри, бо Господь Бог заповів се. Коли той час вповні прийде, духовенство й инші професоналісти будуть старатися заперечити позицію яку вони занимали. Тому пророк Захарія говорить: "А казати ме кожен: Я не пророк, я такий собі, що порає землю, бо з самого малку хтось придбав собі мене рабом." (Захар. 13: 5) Після *Лісарового* перекладу сей текст звучить: "Хтось навчив мене доглядати скоту від самого малку." Він навіть заперечує, що він є вільний чоловік, але бажає щоби його вважали за раба змушеного працювати щодень в чеснім заняттю, щоби оминути підозріння, що він належав до банди фальшивих пророків, котрих було так много в часі першого храму. Такі стались подібні й є нелучші від Каїна, бо "Каїн був рільником". (1 Мойс. 4: 2, *анл. перек.*) Еврейське слово "скот" не знаходиться в оригіналі, але те слово звичайно є переложене на "дістати; купити; набути; посісти." В гармонії з сим, коли Каїн народився, Ева сказала: "Придбала я людину з Божої ласки." — 1 Мойс. 4: 1.

Навіть Диявол скаже кілька слів правди; так і в словах сих безличних фальшивих пророків знаходиться дещо правди котрі кажуть, що вони були наймитами або рабами від їх молодости,

або вдійсности вони були вихована й наняті иншими первотинами Сатаннинои орґанізації. Купці й полїтики сходяться разом з иншими і "наймають провідників", і се звичайно практикувалося через многі роки; і ті проповідники, або пророки, залежать від їх хлібодавців; а хлібодавці сполягають на проповідників, що вони мають схороняти їх від "радикалів" і "ненависної" кляси, таких як свідків Єгови. Духовенство також побирало платню за їх військову службу в часі війни за що вони мали надати святочний вигляд для гуртової різьні. Се є доказом, як зазначено, що "з самого малку хтось придбав собі . . . рабом" його. Ті фальшиві проповідники або пророки бажають, щоби їх зрозуміти, що вони кажуть: "О ні, я не є релиґійним ошуканцем. Я ніколи не співтоваришив з Великим Гандлем і полїтикерами, або розкішним чоловіком; але відмалку я був один із робучої кляси, визиськаний, гноблений і знущений через капиталістів, був дійсним рабом промислової й комерційної системи." Однак вони не зможуть заховати своєї тотожности.

В порівнанню проти сих фахових і на погляд побожних проповідників ошуканців стоять одважно свідки Єгови. Божі вірні свідки йдуть в сніг чи дощ, в студень чи в спекуту, і пильно стараються проповідувати вість царства людям. Народні публичні урядники, при помочи і натиску духовенства і "чоловіка гріха" кляси, приказують покірним свідкам Єгови перестати проповідувати євангелию йдучи від дому до дому, і до сих ті вірні свідки Єгови відповідають, як Амос відповів Амасії: "Я нї пророк анї син пророчий;

я пастух та й збірав дикі фиґи (сикомори); та Господь взяв мене від овець, і сказав менї Господь: Ійди, пророкуй серед мого народу, серед Ізраїля." (Амоса 7: 14, 15) Як Єгова взяв покірного чоловіка Амоса і післав його порокувати, так і тепер Він вибирає з між простих людей, котрі цілковито посвятяться Йому й висилає їх проповідувати євангелию.

Коли фальшиві учителі й фахове духовенство стараються заховати свою тотожність, то се їм невдається і люди пізнають, що вони були звичайно ті, що галасували на стадо і збирали гроші від людей. Се показано словами Захарії: "І як спитає хто в його: Що ж се в тебе за рани на руках? то він відкаже: Се мене бито в дому любячих мене." (Зах. 13: 6) В сей спосіб вони дадуть себе пізнати. Ледво чи се пророцтво відноситься до буквальних ран на руках спричинених через насильство, але ті слова є символічно ужиті. Рука чоловіка, се символ способу і средства або знаряду якого він уживав до виконання своєї роботи. (2 Мойс. 4: 7) Пророцтво каже, що сей чоловік отримав рани в домі люблячих його. Се не могло відноситися до дому Божого, але до дому котрий духовенство називає дім Божий. Фахове духовенство, фальшиві пророки, уживають що вони називають "церковний будинок" їх парафіян яко місце для провадження торговлі з євангелиї, і там вони уживають сього знаряду, котрий є символічно представлений через руку. У тім домі або зборі знаходяться "вязні", котрі були представлені через Самсона і через се є клясою Самсона. (Суд. 16: 1-31) Сі ще мусять мати часть у розваленню будинка з фальшивих цер-

ковних систем, підчас котрого то розвалення фальшиві учителі потерплять много ран у їх зводничій роботі, себто, їх ошуство буде відкрите і їх місце діяльності й средства оперування будуть знищені.

Після Божого закона тим "вязням" не дозволено уживати тілесного оружа для спричинення тілесного ушкодження иншим, але вони зроблять виразний крок, коли вони стануть по стороні Єгови, коли прийде дійсна проба, і се зробить безвартісним спосіб і средство або знаряд уживаний духовенством до виконання їх роботи в зборах. Отже вони отримають 'рани на їх руки', себто, способи і средства або знаряди духовенства, якими вони виконували їх роботу, тяжко потерплять, бо каже пророк, їх пасовиська будуть спустошені. (Ерем. 25: 36) Отже, як здається, духовенство, або фальшиві учителі, скажуть що вони не потерпіли сього через невірність до Бога, але через брак оцінення їх "люблячих" у їх зборах, котрі обернуться проти них і завдадуть їм рани. Безсумніву, що після пророцтва, вони будуть відкриті яко такі, що провадили їх нікчемне діло як духовенство у світських організаціях. Вони будуть обороняти, оправдувати або поясняти причину спустошення їх знаряду, який їх майбутні брати спустошили і поставили їх у сім сумнім положенню. (Езек. 16: 37-42; 23: 22-29) Люди пізнають сих фальшивих духовників і будуть уникати їх. — Ерем. 2: 30.

Слідуюче пророцтво відноситься приближно до часу коли Господь Ісус прийшов до храму і там зачав роботу очищення, і відкриває ворожу організацію, котра відноситься ворожо до Го-

спода і Його вірних послідувателів. Ісус Христос є "добрий Пастир", і члени Його маленького стада — се одинока кляса, що співтоваришить із Ним. (Йоана 10: 11) Коли Ісус Христос прийшов до храму Єгова назначив Його бути тим "єдиним пастиром" кормити Його стадо. "І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними." (Езек. 34: 23) "І буде слуга мій Давид царем над ними, й пастирем усіх їх, і ходити муть вони в заповідях моїх, та й будуть певнити постанови мої і їх виповняти." (Езекиїла 37: 24) Він — 'великий Пастир овець'. — Жид. 13: 20.

Однак се пророцтво було сповнене раньше, у першім приході Ісуса Христа. Коли Він мав бути увязнений і розпятий, Він знав, що прийшла година для ворога ділати, і тому Він сказав до них: "Та се ваша година й власть темряви." (Луки 22: 52, 53) Коли Він стояв перед Пилатом Він сказав: "Не мав би єси власти ніякої надо мною, коли б не було тобі дано звиш." (Йоана 19: 11) Ісус знав, що година вибила коли ворог ужие меча проти Нього за дозволенням Єгови, щоби остаточна проба могла прийти і Ісус мав нагоду доказати свою невинність до Бога Єгови і оправдати ймя свого Отця. Сатана поставив визов Єгові, щоби Він поставив на землі чоловіка, котрий би був вірний Йому серед найгірших обставин. Ісус був звершений чоловік, возлюблений Син Божий, котрий був посланий із неба й уподоблений грішному чоловікові, і терпів всякого рода переслідування із рук Сатани й його аґентів. Дивлячися на час коли совершений і святий

мав умерти замість грішника, Бог велів Захарії пророкувати і сказати: "Ой мечу! підіймись на пастиря мого, на близького менї, говорить Господь Саваот; побий пастиря, а вівцї порозбігаються! Я ж направлю руку мою на малих." (Зах. 13:7) Се сказав Єгова, та не в гнівi проти пастира, але тому що прийшов час на рішаючу пробу, і час для доброго Пастира положити своє життя за овець. "Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої, яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівцї. За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. Нїхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого." — Йоана 10: 14, 15, 17, 18.

Сатана часто старався убити Ісуса, але кождого часу йому не вдавалося. Безсумніву головний чиновник Сатани, Гог, сформував заговір убити Ісуса і привів фарисеїв і їх союзників у той заговір. Ісус був свідомий того заговору і Він знав, що він буде виконаний. Він був познакомлений з пророцтвом, що було написане про Нього, а іменно: "Та він взяв болестї й недуги наші на себе; а нам здавалось, що се Бог його покарав, побив та понизив." (Ис. 53: 4) Сатана надіявся убити Ісуса і сим чином поставити конець помазаному Цареві світа. Бог дозволив Сатані убити Ісуса, але показав Свою більшу силу через пробудження Ісуса із мертвих. Ісус не боявся вмирати, ані Він не боявся, що Він невірний у найменьшій річи. Він знав, що Він затримав свою невинність до свого Отця. Він знав, що Він мусів умерти як грішник і тому Сатана і його сили

ужиють Його смерти яко средство для дальшого зневаження ймя Його Отця; і Його страх і сум мав бути через зневагу яка мала впасти на ймя Його Отця із способу в який Він мав умерти. Тому Він сказав: "Отче мій, коли можна, нехай мимо йде від мене чаша ся; тільки ж не як я хочу, а як Ти." — Мат. 26: 39.

Що Ісус був обзнакомлений із пророцтвом Захарії й його відношеннямся до Нього, і який буде наслідок, то се показано фактом, що Він навів те пророцтво в тім часі своїм ученикам зараз по установленню вечері спомину. "Тоді рече до них Ісус: ви поблизнитесь мною сієї ночи. Писано бо: Поражу пастиря, і розсиплються вівці стада. По воскресенню ж моїм попереджу вас у Галилею." (Мат. 26: 31, 32) Але в той час Ісус не навів всіх слів із пророцтва Захарії, оминувши із нього от сі слова: "На близького менї"; котрі то слова доказують, що ще буде инше сповнення пророцтва.

Єгова дає приказ: "Ой мечу! підіймись." Він накликує на ворога підійматись і каже йому робити зараз те, що він замірив робити, і щоб він робив скоро. Ворог хвалився що він може зробити, і тепер нехай він зачинає робити! В такий самий спосіб Єгова каже ворогові тепер приготовлятися до остаточної війни Армаґедону, тим Єгова замірив прогнати ворога цілковито. Те велике питання про найвисшість мусить установитися, і через се Єгова приказує: "Ось, і нарід — мов жіноцтво в тебе: отвором отворяться ворота землї твоєї ворогам твоїм, і засови твої пожере огонь. — Черпайже воду на ввесь час обляґу; скріпляй замки в себе; лїзь у грязиво й міси

глину; будуй піч і випалюй цеглу. Та там таки й пожере тебе огонь, посіче меч, й поїсть тебе, мов та гусень, хоч би намножився гусенню, нагромадив люда, як сарани. Більш у тебе купців, ніж зір на небі, стало; та ся сарана розсіється ся хутко." (Наума 3: 13-16) Єгова нічого не робить проти ворога потайно; тому він каже: "Оповістіть се проміж народами, готуйтесь до війни, розбудіте завзяття в хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Покуйте мечі з лемешів ваших, із серпів поробіте списи; безсилок нехай скаже: я сильний. Квапте, сходіться, всі народи сумежні, зберіться (проти Бога); ти же, Господи, веди туди борців твоїх! Рушайте, народи, зійдіть ся на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи звід'усюди!" — Йоїла 3: 9-12.

Але хто ж се той чоловік названий "близький мені?" Інші переложили сей текст так: "Проти чоловіка, котрий є моїм товаришом". (*Рот.*) "(Проти) чоловіка з котрим я товаришив." (*Лісар*) Очевидно тим "чоловіком" тут є Ісус, а, пізнійше, ті, що співтоваришать з Ним і є вірними послідувателями, покликані до царства і запрошені в угоду о царство з ним (Луки 22: 28-30); ті за котрих Ісус молився, щоби вони були одно із Ним як Він одно з Його Отцем і співтоваришать разом. (Йоана 1: 1; 17:21) Отже друге сповнення пророцтва взяло місце приблизно в часі коли Господь Ісус прийшов до храму і включає тих, що в той час були вірними їх угоді. Очевидно тим "чоловіком" є Ісус Христос яко Голова тих, що виконували роботу Ілії підчас коли

Він 'приготовляв дорогу перед Господом', від 1878 р., до 1918 р.

В 1914 р., меч світової війни був пущений в рух, але се сталось аж при кінці 1917 р., або з початком 1918 р., що виразьні кроки були взяті проти вірних послідувателів Ісуса Христа. Прийшов був час на рішаючу пробу на тих, що були покликані й відповіли на той поклик до царства. Сатана заявив, що вони не зможуть затримати їх невинности до Єгови. Сатана старався замани-ти їх у Світову Війну, але вірні послідувателі Ісуса не пійшли. Тепер Єгова каже до Сатани: 'Підоймись, і чини що хочеш проти чоловіка близького мені'. Між Єговою а Його любим Сином істнує дуже близьке споріднення: "Все передане мені від Отця мого, й ніхто не знає Сина, тільки Отець; ані Отця ніхто не знає, тільки Син, та кому хоче Син одкрити." (Мат. 11:27) Меч ворожнечи повстав був проти роботи Ілії і поразив вірних робітників; але поражуючи їх він поразив і Ісуса Христа, тому що є сказано: "Скільки раз ви чинили се одному з сих братів моїх найменьших, мені чинили." (Мат. 25:40) Великий Суддя прийшов до храму, діти Сиону мусять бути зібрані у громади. "Тепер ще узброюйсь, товпо розбишацька, облягай нас облягом; нехай бють по щоці лозою володаря Ізрайлевого." (Мих. 5:1) Насіння Вужа поразило тоді тих зібраних до Господа, коли то великий Суддя, Ісус Христос, був зневажений і битий по лиці: "Роззявили на мене пащі свої; ругаючись, бють мене по щоках; всї змовились на мене."—Йова 16:10.

Робота Ілії була зроблена, і видимі аґенти Сатани, Анґльо-Американська імперіялістична си-

стема, старалась убити її, і убила двох Божих свідків. (Одкр. 11:7) В той то час вівці були розкинуті. Зараз перед своїм розпяттям Ісус сказав до своїх учеників: "Ось прийде час, і нині прийшов, щоб ви розсипались кожен у свій бік, а мене самого зоставили; та я не сам, бо Отець зо мною." (Йоана 16:32) Розкинення овець в той час було лише від Гетсиману до Пятидесятниці. Але при кінці Світової Війни, а іменно, з початком 1918 р., розкинення овець тривало аж десь до кінця 1919 р., "Тоді видавати муть вас на муки, й вбивати муть вас; і зненавидять вас усї народи задля імя мого. І тоді соблазняться многі, й видавати муть одно одного, й ненавиділи муть одно одного." (Мат. 24:9, 10) В той то час, після пророцтва Захарії, [розкинені вівці] поглянуть на того [Ісуса Христа], що його прокололи [насіння Сатани], і будуть (розкинені вівці) голосити по нему." (Захар. 12:10) Великий Пастир, представлений через роботу Ілії, був поражений в 1918 р., мечем ворога, і тоді вівці розсипались.

Духовенство або пастирі "Християнства", як фарисеї або пастирі за днів Ісуса, були дійсним знарядом Сатани відвічальні за розкинення овець. Декотрі одиниці, що співтоваришили із вірними у службі, тепер сталисъ зрадниками і чигають із духовенством в їх лукавій роботі на вірних Божих свідків. Єгова предсказав се через свого пророка Еремію: "Горе пастирям, що занапащують і розгоняють вівцї отари моеї, говорить Господь. Тим же то так говорить Господь, Бог Ізрайлїв, до пастирів, що пасуть нарід мій: Порозганяли ви й порозпуджували вівцї

мої й не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ледачі ваші вчинки, говорить Господь." — Ерем. 23: 1, 2.

Про сю саму справу говорить пророцтво Єзекиїла 34: 12. Спевністю, Єгова міг був перешкодити пораженню й розкиненню овець в 1918 р.; але Він дозволив на се, щоби лукаві аґенти Сатани, духовенство, назначили себе кровю і щоби Його завітуючі люди могли мати нагоду доказати їх невинність серед острих пробів. Бог дозволив на се через відтягнення своєї охоронної руки над вівцями, щоби ворог міг дістати їх, так як се Він зробив з Йовом, щоби невинність його могла бути випробувана. — Йова 1: 9, 10; 2:3.

Коли Ісус наводив пророцтво Захарії, Він вилишив також отсї слова: "Я ж направлю руку мою на малих." Мабуть причина чому Він (Ісус) не навів сих слів була та, що вони мали сповнитися по Його воскресенню. По своїм пробудженню із мертвих Він стрінув "малих" в Галилеї, як се Він обіцяв. (Мат. 28: 5-7, 16, 17; 1 Кор. 15: 6) Те друге сповнення сього пророцтва прийшло по 1918 р. Не маючи перешкоди, аґенти Сатани розкинули вівці, але Бог предсказав, що Він приверне їх знову. "Я ж направлю руку мою на малих." (*Рот.*) "Я зверну руку свою до слабих." (*Лісер*) У 1919 р., Єгова ужив своєї сили в користь немочних, що були вірні Йому, і привернув їх до своєї служби доручувати свідоцтво Його. Ті, що зрадили своїх братів і сталися "лукавим слугою" клясою, не знайшли такої ласки в Господа. Лише "немочні", себто, безсильні, "малі", що не прилучилися до "чоловіка гріха" товпи, ті знайшли ласку в Господа. Відносно сих

малих, що осталися вірними, і котрі є зіницею Господнього ока, Ісус сказав: "Хто ж зблазнить одного з сих малих, що вірують у мене, лучче йому, щоб повішено млинове жорно на шию йому, тай утоплено в глибині морській. Гледіть, щоб не погордувати одним із малих сих: глаголю бо вам: що ангели їх на небі по всяк час бачать лице Отця мого небесного."—Мат. 18: 6, 10.

Направлення руки Єгови на малих Його значило приведення їх до Сиону, і се було доказано через чоловіка "близького мені", і через того, що був проколений, а іменно, Ісуса Христа. Слова Єгови доручені Еремією є великою потіхою для останка, а іменно: "І позбіраю останок отари моєї з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх на їх пасовища, і будуть плодитись й намножуватись. І поставлю над ними пастирів, що їх пасти муть, і вже не будуть лякатись та пудитись і ні одна з них не загубиться, — говорить Господь." — Ерем. 23: 3, 4.

Останок бачив сповнення сього пророцтва відносно зібрання їх і як Бог наділив їх ласкою як се Він обіцяв: "Так бо говорить Господь Бог: Самий я відшукаю собі вівці мої та й буду їх дозирати. Як вівчарь провіряє свою отару, коли вона була розбіглась, так і я провіряю вівці мої й приверну їх назад з усіх тих місць, куди вони хмарного дня під темряву були порозбігались. І повиводжу їх із проміж народів і позбіраю з країн, та й приведу в їх землю, й пасти му їх по горах Ізрайлевих, поблизу потоків і по всіх осаджених місцях сієї землі. Сам я пасти му вівці мої, і сам указувати їм місце опочивку, говорить Господь Бог. І поставлю над вами єдиного па-

стиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними. І буду я, Господь їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них Я, Господь сказав се." (Езек. 34: 11-13, 15, 23, 24) "Рука нашого Бога є найліпша для всіх, хто його шукає." (Ездри 8: 21, 22) "І я (Неємія) оповідав їм про добродійну для мене руку Бога мого, а так само й слова царя, що він говорив мені. І сказали вони: будемо будувати, — і скріпляти руки свої на добре діло." — Неємії 2: 18; Іса. 1: 25, 26.

Сталося се в 1918 р., що Єгова зачав направляти свою руку до Його малих і так Він 'помазав їх свіжим олієм' і радістю в Господі. (Пс. 23: 5; 92: 10) Підчас коли ті малі були розкинені вони молилися молитвою о яку Єгова постарався для них: "Рука твоя нехай буде над чоловіком правиці твоєї, над сином людським, котрого ти укріпив для себе. І не відступимо від тебе; оживи нас, і будемо взивати імя твоє. Господи, Боже сил небесних, верни нас назад! Засияй лицем твоїм, і спасемся!" (Пс. 80: 17-19) Єгова почув сю молитву і звернув свою ласку до своїх вірних малих, і сим Він заховав їх "тінню руки своєї", і вони безпечні. — Іса. 49: 2.

Писання і факти показують, що те плачене духовенство і "чоловік гріха", включаючи всіх, що були просвідчені правдою і опісля стались противниками Божої організації, є знарядом Сатани котрий він уживає проти Єговових малих, останка; і ті добровільні вороги будуть знищені. Вірний останок мусить бути цілковито відділений від сих фальшивих учителів, щоби вони могли бути очищені і приготовані на службу Госпо-

деві. Коли нечисті будуть відтяті і визбирані з Божої орґанізації, тоді полишуться лише чисті. Відносно сього Захарія пророкував: "І станеться на всїй землі, говорить Господь, що дві третині на ній будуть вигублені й вимруть, а тілько третина зістанеться на ній." — Захар. 13: 8.

У книжці *Визволення,* стор. 298, сі слова, і слова девятого верша з пророцтва Захарії відносно вигублення двох третин були пристусовані до "звіря", і "фальшивого пророка", а та трета часть є пристусована до тих, що переживуть Армаґедон. Тепер можна бачити, що таке пристусовання пророцтва — невластиве. Очевидно, що та помилка зайшла тому, що те пророцтво виясне́но нім сповнення прийшло. В світлі инших писань можна бачити, що те пророцтво відноситься до роботи будовання храму нім настане битва Армаґедон, і є частю роботи очищення і ґриготовлення кляси храму.

У другім верші тієї самої голови пророцтва, Захарія пророкує, що Господь заявив свій замір "повикорінювати імення ідолів і з сієї землі", розуміючи тут землю живих, т. є земні обставини вірного останка. Як здається, то до сієї самої "землі" пророцтво відноситься у восьмім вершику; отже те вигублення мусить відноситися до забрання із між останка тих, що мають нечистого духа. Слово "части", у восьмім вершику того пророцтва (*анґ. Біб.*), походить від еврейського слова "пег"; і се одиноке місце в Біблії де те еврейське слово є переложене на "части". Воно походить від дієслова, що значить "дунути", себто дути устами і то без ріжниці чи буквально чи символічно, і головно відноситься до

говорення. Перше значіння того слова є, що "дві третині" — се дві громаді слуг, котрих уживає Сатана; а трета часть — се слуги Єгови, котрі розказують Його свідоцтво. Напримір, псальміст каже: "Бог, губи грішника і губи зрадливі проти мене відчинились; брихливими язиками говорять проти мене." (Пс. 109: 2) "Уста же безбожних добро на зло перевертають." — Приповістки 10: 32; 15: 28.

Факти які цілковито пасують до пророцтва показують, що одна із тих "двох третин" складається із новочасних фарисеїв і Садукеїв, себто, із так званого "Християнського" духовенства, котрі відкинули Єгового Царя, Камінь, і котрі били його і говорили слова Сатани проти Єгови і Його царства. Инша часть із тих "двох третин" — се "невірний слуга", і "лукавий слуга", противники Божої зорганізованої роботи свідоцтва, всі котрі знаходять свій конець у клясі "чоловіка гріха", "сина погибелі", на котрого Юда був типом.

Се пророцтво робить натиск на дві річи, а іменно, відрубання від Єгової орґанізації, і пізнійше, дійсна смерть. Се було в 1918 р., що Великий Суддя, Ісус Христос, прийшов до храму, і від того часу зачалась робота відрубання. Духовенство поперало Лїґу Народів замість царства Божого, привитало сю огидну річ як збавителя чоловіка, і поповнило инші злочинства проти Божого царства, переслідуючи Його вірних свідків, котрі розказували про велике ймя Єгови й Його царство. Сі люди називали себе слугами Божими, але їх напрям поступовання показує, що вони є слугами Диявола. (Рим. 6: 16) "За

пригнітанне [підчас Світової Війни] твого брата Якова [Божих вірних людей], тебе сором окриє, і будеш викоренений по віки." (Авдія 10) "Лукавий слуга" зачав відкриватися у 1918 р., про котрого Ісус сказав: "То прийде пан того слуги дня, якого не сподіваєть ся, і години, якої не відає, та й відлучить його, й долю його з лицемірами положить: там буде плач і скреготанне зубів." (Мат. 24: 50, 51) Однак Божі люди ~~не~~ побачили "чоловіка гріха" аж у 1930 р. — *Вартова Башта,* 15. вересня, 1930, стор. 275.

"Бо лиходії будуть знищені; хто ж надіється на Господа, ті будуть властенцями землі. Тільки ще трохи, і не буде беззаконника; і споглянеш на місце його, та й нема його. Бо благословенні його унаслідують землю, а прокляті його будуть винищені. Дожидай Господа і пильнуй дороги його, і він удостоїть тебе мати землю. Коли будуть знищені беззаконники, побачиш її." (Пс. 37: 9, 10, 22, 34) "І відсіче Господь у Ізраїля голову й хвоста, зітне пальму й тростину одного дня: Старець і знатний се — голова; а пророк, що вчить неправди, се — хвіст. Провідники сього народу поведуть його блудом, а ті, що даються їм вести погибнуть." (Іса. 9: 14-16) "Кожного ранку нищити му всіх беззаконних землі, щоб вигубити з города Господнього всіх, що ділають беззаконнє." (Пс. 101: 8) Таке відсічення сконечности мусить продовжатися аж покіль все, що опоганює і не подобається Господеві, буде осунене з Його організації. "Вибрані старші", котрі противляться роботі свідоцтва для імени Єгови й Його царства, і котрі відмовляються проголошувати Його

пімсту проти Сатани й його орґанізації, будуть сконечности заключені із тими, що були відтяті. В Армаґедоні всї вороги Бога, по відрубанню їх від Його орґанізації, помруть, як се пророцтво заявляє.

Захарія каже, що трета часть лишиться: "А тілько третина зістанеться на ній" [себто у святій землі живих, або в земнім стані Єгової ласки], і ті, котрих Він зробив представителями свого царства і котрим Він поручив справи того царства. Ось такий буде щасливий стан останка, котрих Єгова схоронить підчас битви Армаґедону і для тимчасової роботи на землі опісля.

ВІРНИЙ ОСТАНОК

Наступаюче пророцтво виразно показує, що трета часть, що зістанеться, — се останок. Робота очищення й переплавлення святині мусить бути виконана перед Армаґедоном, тому що се часть роботи приготовлення. Битва великого дня Всемогучого Бога — се не час на очищення Божої признаної кляси, але для знищення чинителів беззаконня. Про сю трету часть, що лишиться в землі живих, в стані ласки, пророк Єгови каже: "І введу ту третину в огонь, і розплавлю їх, як плавлять срібло, й очищу їх, як чистять золото: Вони будуть призивати ймя моє, а я вислухаю їх і скажу: Ось, се мій нарід, а вони казати муть: Господь — се Бог мій!" (Захар. 13:9) Се пророцтво показує близьке і довірочне споріднення установлене між Єговою і вірними одиницями, котрі перейдуть "через огонь", і є сильним доказом, що та "третина" се ті, що їх Господь признав у храмі й котрих Він помазав

і зробив їх своїми свідками. Се Він переплавлює їх неначе через огонь. Ісус Христос очищує храм і тих, що Він їх признав; і до очищення Він уживає огню, як про се говорить инший пророк. "Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілле очищуюче; і засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності." — Мал. 3: 2, 3.

Ся третина — се останок згаданий пророком Захарією у голові 3: 1, 2 яко "головня вихоплена з огню". Огонь випробовує роботу кождого покликаного до царства. "Коли ж хто будує на сій підвалині з золота, срібла, дорогого каменя, дерева, сїна, очерету, — кожного дїло буде явне; день бо (Господень) покаже, тим що в огні відкриється, і яка в кожного робота, огонь випробує. Коли робота встоїть, хто вибудував—прийме нагороду. Коли робота згорить, понесе шкоду, сам же спасеться, тільки так, як через огонь." (1 Корин. 3: 12-15) Вони мусять піддатися рішаючій пробі. "Щоб випробувана віра ваша, геть дорожча золота пропадущого, хоч і огнем випробуваного, знайшлась на похвалу і честь і славу в одкриттю Ісус-Христову." (1 Петр. 1: 7) Сю то третину Єгова вживає яко своїх свідків і котрим Він дав своє ймя, кажучи до них: "Не лякайся, бо я тебе визволив з неволї, дав тобі імя: ти мій. Чи ти через води йти меш, — я з тобою, чи через ріки, ти не потонеш; чи пійдеш через огонь, ти не попечешся, і полом'є не обпалить тебе. А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили менї та й зрозуміли, що се — я: передо

мною не було Бога, та й опісля не буде." — Іса. 43: 1, 2, 10.

Та огнена проба зачалась в 1918 р., і грішники і гіпокрити між Божими людьми соблазнились. Многі із слабших одиниць злякалися, що вони загублять одобрення від людей і се запровадило їх у сіти ворога. Лише ті, що цілковито вповають на Господа і бояться Бога і котрі остались силны й непохитні у виконанню волі Божої, змогли встояти. Єгова є прибіжищем і охороною для тих лише, що люблять і служать Йому. (Іса. 8: 13, 14) "Затремтять грішники на Сіоні; переляк огорне безбожних: хто ж зміж нас зможе жити коло огню, що все пожерає, хто з нас видержить коло вічного поломні? А вже ж тілько той, хто ходить в справедливості й говорить правду; хто цурається наживи з грабежі; хто вдержує руки від підкупу, хто на задуми кріваві уші затикає, й закриває свої очі, щоб зла й не бачити. Такий жити ме, мов на висотах, мов за неприступними скелями схоронiться; хлїб його йому подасться, й вода не зсякне в його. Очі твої побачать Царя в славі його, увидять землю далеку." (Іса. 33: 14-17) Потім, коли таке одрубання поступало вперед, тоді Господь дозволив своїм вірним одиницям у храмі побачити се.

Се ті, що встояли в тім огні й стали очищені, були взяті у храм і каже пророк: "І введу ту третину в огонь, і розплавлю їх, як плавлять срібло, й очищу їх, як чистять золото." Ся робота мусіла бути доконана нім вони були оправдані Господом і поміщені у храмі, і се сконечности мусить статися перед Армаґедоном. Тоді ті очищені приносять Господеві жертву в пра-

ведності. (Мал. 3:3) "Ти спробував нас, Боже, ти перетопив нас, як срібло перетоплюється." (Пс. 26:10) "Він же путь мій знає; нехай же ж випробує мене, й я вийду, як золото, чистий." (Йова 23:10) "Господь є у сьвятому храмі своєму, на небесах престол Господній; очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських. Господь випробовує праведного, а безбожного й того, хто любить насилле, ненавидить душа його." (Пс. 11:4, 5) "Ось, я розплавив тебе, та все ж не так, як срібло, а очищував лиш в печі страдання. Ради себе, задля себе самого чиню я се, бо скільки ж то докорів було б проти мене, а я слави моєї нїкому не дам на поталу." (Іса. 48:10, 11; Ерем. 20:12) Огнена піч проби є для тієї цілі, щоби приготовити признаних до служби. Єгова велів Гедеонові привести своїх людей до води і там "їх випробувати", нім вони були післані на війну. — Судїв 7:4.

Ті є поставлені на пробу, щоби Бог міг приготовити їх як "людей для свого ймя", і будучи так приготовані, "вони будуть призивати ймя моє, а я вислухаю їх." (Захар. 13:9) Отся то випробувана й признана кляса тепер молиться: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118:25) Серце кождого признаного є віддане цілковито оправданню імени Єгови; і вони знають, що єсли вони затримають їх невинність, то вони вийдуть побідоносно й до тієї міри будуть оправдувати імя Всевишнього. "Рука твоя нехай буде над чоловіком правиці твоєї, над сином людським, котрого ти укріпив для себе. І не відступимо від тебе; оживи нас, і будемо взивати імя твоє." (Пс. 80:17,

18) "І призвав я імя Господа: Благаю тебе, Господи, спаси душу мою. Чашу спасення піднесу, і імя Господа призову. Тобі принесу жертву хвали; і призову імя Господа." — Пс. 116: 4, 13, 17; Іса. 12: 4; Пс. 105: 1; Йоїла 2: 32; Пс. 91: 14, 15.

Єгова не лише каже, що Він вислухає молитву вірних, але він також каже: "І скажу: ось, се мій нарід." Люди Єгови се ті, що народилися з Його жени і котрих Він научає і котрим Він дав нове ймя. (Іса. 54: 13; 62: 15) Отсих людей Єгова уживає яко своїх свідків до проголошення своїх приказів. "Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд." (Іса. 51: 16) Єгова замешкує між клясою свойого храму, а не між "клясою реституції" на землі. (Захар. 2: 11; 8: 8) " І буде пробуток мій посеред них, і буду я їх Богом, а вони будуть моїм народом. І взнають невірні, що я — Господь, осьвячуючий Ізраїля, як буде сьвятиня моя серед них по віки." (Езек. 37: 27, 28) Се є инший попираючий доказ, що "третина" яка була переведена через вогонь, становить вірного останка із котрого складається часть храму. Коли Господь зачав судити у храмі, тоді ті, з котрих складається кляса Рути не були там, але пізнійше були приведені. Про таких є написано: "І я посію його на землі про себе, й помилую Непомилувану, й скажу Немій-людові: Ти — мій люд, а він скаже: Ти — мій Бог!" — Осії 2: 23.

В гармонії із сим є слідуючі тексти: Римлян 9: 25, 26; 1 Петра 2: 9, 10. Се ті з котрих складається кляса храму і розказують про славу Єгови,

що тепер кажуть: "Єгова — наш Бог." (Пс. 29: 9, *А.П.В.*) Від 26 липня, 1931 р., останок виразно заявив сі слова в сповненню сього пророцтва, і від тоді вони є знані як свідки Єгови і вони кажуть: "Господь є Бог мій, і дав нам світло; привяжіть жертву на празник мотузами до рогів жертівника. Ти Бог мій, і буду прославляти тебе; Боже мій, тебе величати буду." (Пс. 118:27, 28) "Хто побідить, наслідить все, і я буду йому Бог, а він буде мені син." (Одкр. 21: 7) "Господи! ти Бог мій; буду прославляти, буду хвалити імя твоє; ти бо вчинив речі дивні; задуми давні спевнились; — так! Ти бо був убогому захистом; охороною бідного тісного часу в него, в течещем під хуртовину, й тінню у спеку; бо лють гнобителів дихала на них, мов буря об мур." — Іса. 25: 1-4.

Свідки Єгови є його очищені люди, і мусять позістати в сім чистім стані єсли вони мають носити 'посудини Господні'. Вони мусять бути цілковито відділені від кождої части сатанської орґанізації. Вони знають, що Сатана і його аґенти воюють проти них і стараються принести їм знищення. (Одкр. 12: 17) Сатана поступає після своєї хитрої тактики у змаганню захопити останка. Аґенти Сатани кажуть до свідків Єгови: "Ви не можете проповідувати вашої вістки аж поки ви не отримаєте позволення від нас. Ви мусите піддатись нам і представити вашу промову для перегляненння і цензури нім ви можете передати її через радіо, а єслй ви скажете щось зневажаюче проти духовенства, тоді вам не буде дозволено промовляти." Чи громада храму може бути правдива Господу Богу і перебувати у храмі

если б вона піддалася вимогам свідських урядників котрі належать до орґанізації Сатани, і перше просила о дозволення проповідувати євангелию і представляти їх вість для цензури через свідських людей нім вони проповідують її? Відповідь на се питання із натиском є: Ні!

Єгова збудував клясу храму яко людей для свойого імя. Той останок, що є тепер на землі, Єгова висилає яко своїх свідків і приказує їм голосити, що Він — Бог, що його царство під Христом прийшло, що Сатана є ворогом Бога і чоловіка і що Сатана і його лукава орґанізація будуть знищені в Армаґедоні. Се — вість Єгової пімсти. Духовенство "Християнства" становить стовпи сатанської видимої орґанізації. Занедбати або відмовитися розказувати людям правду про духовенство і визначних членів їх стада булоб нарушенням Божої заповіди і припорученя, яке він дав своїм людям. (Іса. 61: 1, 2) Нести сю добру новину царства до представителів Сатани, щоби вони переглянули її, то се рівнається признати їм право цензорувати сю вість перед дорученням її, і такий чин бувби прямою зневагою для Господа, бо се є переступлення Його приказу. Від самого почину апостоли були поставлені на ту саму пробу, і вони відповіли до тих, що мали бути їх цензорами: "Не можна бо нам того, що видїли й що чули, не говорити. . . . Більше треба коритись Богу ніж людям." Се є одинокий напрям який свідки Єгови можуть взяти тепер.

Єгова післав Еремію нести свідоцтво до Єрусалиму і розказувати о Його замірі знищити город. Еремія знав, що він був в небезпеченстві

свого життя, і що Сатана й його аґенти, а головно духовенство, мали спричинити тілесну шкоду. Знаючи се, Єгова сказав до нього: "Пійдеш ти, й усе, що накажу тобі, будеш говорити. Не страхайсь перед ними, я бо з тобою, щоб тебе рятувати, сказав Господь." (Ерем. 1:7, 8) Фарисеї і Садукеї були пастирями або духовенством в їх часі і тримали Жидівський нарід під своєю контролею до великої міри. Вони разом і з комерційним і політичним елементом перешкаджали Еремії і старалися стримати його від розказування людям Божої вістки правди. Чи може Еремія зараз змякнув і перестав проповідувати правду про духовенство і їх союзників в тім часі? Чи він перше представив свою промову для переглянення й цензури? Ні! Він одважно говорив правду їм хотяй він знав, що за се він заплатить своїм життям. По приказу Єгови він сказав до духовенства: "Горе пастирям, що занапасщують і розганяють вівці отари моєї, говорить Господь. Тим же то так говорить Господь, Бог Ізраїлів, до пастирів, що пасуть нарід мій: Порозганяли ви й порозпуджували вівці мої й не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ледачі ваші вчинки, говорить Господь." — Ерем. 23:1, 2.

В тім часі проповідники, що називали себе "пророками"; або духовенством, говорили лож людям, так як духовенство "Християнства" се робить тепер; і се вони робили в імя Господа, тому що вони були гіпокритами. Бог приказав Еремії промовляти до сих гіпокритів і ложників, і до сучасних гіпокритів: "Не посилав я тих пророків, а самі вони побігли; я не говорив їм, а вони пророкували. Коли б вони стояли в моїй

раді, та й ясували людові мойому мої слова й з'упинялиб їх од ледачої дороги і від ледачих учинків їх. Я чув, що говорять пророки, та як вони в моє імя не правду пророкують. Вони говорять: Я бачив сон, і я бачив сон! І положу на вас вічну наругу й повсячасній, незабутний сором." (Ерем. 23: 21, 22, 25, 40) Єслиб Еремія не схотів був або відмовився доручувати сю вість, або єслиби він безпосередно був позволив на цензорування сієї вістки або на оброблення її так, щоб вона невиглядала острою проти духовенства, то Бог був би знищив Еремію. Сьогодня свідки Єгови стоять як раз в такій самій позиції.

Єгова післав Езекиїла до своїх невірних завітуючих людей і приказав йому, що він мав пророкувати проти них. Знаючи, що духовенство і їх союзники будуть буритися і грозити і старатися страшити його пророка, і що вони будуть старатися цензорувати або перешкаджати його мові, тому Бог сказав до Езекиїла: "Ось я вчинив твоє лице твердшим, як їх лиця, і твого лоба твердшим, як їх лоби. Як диямент, що твердий над камінь, вчинив я твоє чоло; не бійся їх і не лякайся перед лицем їх, хоч вони дом ворохобний." (Езекиїл 3: 8, 9) Езекиїл не мав нічого иншого до вибору; єсли він хотів затримати свою невинність до Бога, то він мусів доручувати вість, а єслиби він був занедбав се виконувати, тоді він не схоронивби був своєї невинности до Бога, і се малоб значити його смерть. "Сину чоловічий! Я поставив тебе сторожем дому Ізрайлевого, й ти будеш дослуховатись слів із уст моїх і врозумляти їх від мене. Коли я перекажу тобою безбожникові: Ти згинеш, а ти не станеш вро-

зумляти його й говорити, остеригаючи безбожника від ледачої стежки, щоб йому жити, то беззаконник той умре в своїх проступках, я ж доправлятись буду крові його з рук твоїх. Коли ж ти остерігав, а він не навернувся від безбожності своєї й не покинув беззаконної дороги своєї, так він умре в проступку свойому, а ти врятував душу твою." — Езек. 3: 17-19.

Те що Еремія і Езекиїл зробили для Ізраїля було лише прообразом представляючи, що мусить бути зроблено тепер при кінці світа, коли Єгова приказує, щоби голосити про гріхи "Християнства" і кождої части сатанської орґанізації й давати осторогу а головно духовенству; бо ті річи, що сталися в Ізрайлі, були лише взірцем того, що мало прийти на "Християнство". Єгова тепер узяв "людей для свого імя", і сих він висилає проголошувати його Слово. Велика війна вже не далеко, і Єгова висилає осторогу ворогові і людям повідомляючи їх, що вони мусять стати по стороні Єгови єсли вони хочуть жити. Спевністю, що велика небезпека приближилась, і Сатана і його аґенти будуть робити що лише зможуть, щоби стримати проголошення вістки; але єслиби хтось із храму пішов до аґентів Сатани і просив о дозволення проповідувати вість правди, або представляв ту вість для розглянення і цензури перед виголошенням її, то се значилоб, що він став нечистий.

Єгова приготовив своїх людей до війни, і їх часть в тій війні є, щоби проголошувати вість правди як се він приказав. Се не є питання чи ми будемо чемними до свідських урядників і пристосуємося до їх розказу. Та питання є, чи

свідки Єгови будуть послушні Богу? Вони мусять бути послушні Богу і ходити після його приказів єсли вони хотять жити. Безпеченство свідків Єгови спочиває в його імени, котре вони взяли на себе. (Прип. 18: 10) Ті, що лишуться чистими, будуть старанно уважати і виконувати кожду заповідь яку Єгова дав через свого Головного Чиновника, Більшого Мойсея. — Діян. 3: 22, 23.

ГОЛОВА 12

ВІЙНА

(Захарії, Голова 14)

ЄГОВА є Бог війни, могучий у битві. (2 Мойс. 15:3; Пс.. 24:8, 10) Він воює лише по справедливості; і тому Він каже: "У сьому під небом свій час — воюватись і час миритись." (Еккл. 3:1-8) Єгова знав конець від починy. (Діян. 15:18) Коли Сатана кинув зневагу в лице Єгови, визиваючи Його поставити людей на землі, котрі булиб правдиві й вірні йому, Єгова знав, що він дозволить Сатані на певний час протягом котрого він мавби доказати свій визов і при кінці того назначеного часу мала настати велика війна, щоби полагодити те питання або визов. Та велика війна мусить прийти перед днем вічного мира на землі і доброї волі для людей. Протягом того назначеного часу Ісус Христос, могучий Польовий Вожд Єгови, мусів чекати поки Він міг виступити проти Сатани. (Пс. 110:1) Той назначений час скінчився в 1914 р., і зараз по тім настала війна в небі. (Одкр. 11:17, 18; 12:7) Єгова велів свому пророкові Захарії пророкувати про кінець часу і що опісля настане: "Ось, надходить день Господень, і паювати муть луп по серед тебе." (Захар. 14:1) День сил Єгови зачався в 1914 р., і вершок його прийде в оправданню Його святого імя в Армаґедоні; і через се та війна називається: "війна в той день великий Бога вседержителя." Се пророцтво За-

харії відноситься до першої части того дня, коли ворог розпочав свій напад на ново-народжене царство і його земних представителів.

Царство Боже під Христом зачалося, і в Одкриттю воно є назване як 'народження сина хлопяти'. Тоді Сатана бажав, єсли можливо, знищити на землі тих, що представляли земні інтереса того царства. Робота яка мала бути виконана на землі відносно Божого царства була припоручена вірним людям, що любили Бога і Христа і котрі посвятилися несамолюбно проголошувати евангелию царства. Робота яку вони виконували через проповідування євангелиї і через що вони дбали о інтереса царства, була давно представлена через пророка Ілію; і тому вона називалась "робота Ілії" через послідувателів Ісуса Христа. Ілія і Елисей були розділені колесницею і огненними кіньми, і Ілия був забраний через вихор. (2 Цар. 2:11) Сей пророчий образ предсказував, що робота Ілиї закінчиться в часі огненних пробів і війни.

"Паювати муть луп по серед тебе". (Захар. 14:1) Ся часть пророцтва сповнилася в 1918 р., коли робота Ілії була убита. Те пророцтво показує, що паювання лупу мусить настати перед Армаґедоном і перед зібранням Божих людей до храму і помазання їх. В 1919 р., Божі завітуючі люди були випроваджені із неволі Сатанської орґанізації і розпочали роботу яка була представлена через роботу Елисея; отже робота свідків Єгови від того часу називається "робота Елисея" через послідувателів Ісуса Христа. Від того часу обітниця Єгови відноситься до Його вірних людей: "Бо жезло без-

законня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду." — Пс. 125: 3.

По тім часі і нім прийде Армаґедон, Бог зробив угоду мира з своїми людьми, котру він буде тримати на всегда. (Езек. 34: 25; *Оправдання* том 2, стр. 240) Гог і його лукава орда ніколи не будуть паювати лупу Божого останка, що є ясно показано в пророцтві Езекиїла (гол. 38, 39). (*Оправдання* Том 2, стр. 309-348) Гог і його сили стараються забрати луп знов, але не зможуть.

Вираз, 'син-хлопятко народилось' значить почин діяльности Божої головної орґанізації. І тепер велике питання до рішення є: Чи Божа орґанізація буде істнувати без перестанно і управляти світом в справедливості, чи Сатана буде дальше злобно володіти? Щоби відповісти на се питання раз і на всегда, то мусить настати остаточна і велика війна. Нове і справедливе правительство під Христом є назване символічно Єрусалимом, котрий є новим Єрусалимом, святим містом, зійшовши від Бога із неба. Се є свята орґанізація Єгови. (Одкр. 21: 2) Се — свята орґанізація проти котрої Сатана збирає свої сили щоби напасти, тому що се місце де Господь поклав своє імя. (5 Мойс. 16: 11) Тому Єгова велів Захарії пророкувати: "І позбираю всі народи на війну проти Єрусалиму, й опанують город, й пограблять будинки, й побезчестять жіноцтво, й позаймають города у полонь, тілько останок людности не викорениться з городу." — Захарії 14: 2.

Єгова є головним Вождом усіх сил справедливости, і Він виправляє свою армію так, що ворог є змушений зібрати всі свої сили у певне місце і там він буде цілковито знищений у великій битві. Всезнаючий і зручний Вожд вибрав місце битви де має відбутися вона. Ось так Єгова виправляючи всі сили, збирає народи проти Єрусалиму до битви, себто, проти своєї орґанізації. Бог повідомляє ворога про напад і каже йому приготовлятися до нього. Самий Він збирає свої війська у свою орґанізацію на горі Сион; і сим чином Сатана змушений збирати свої сили до Армаґедону. "Було бо се від Господа, що закаменив серця їх так, щоб вони одважувались на війну з Ізраїльом, щоб розпростирано на них проклін без милосердя і викоренювано їх, як заповідав Господь Мойсейові." — Ісуса Навина 11:20.

Та нім зачнеться велика битва Армаґедон, Сатана нападе на Божу орґанізацію на землі й ограбить її, як про се сказано у першім і другім верші сього пророцтва. "И опанують город". На весну в 1918 р., прийшов найтемнійший період Світовой Війни і Сатана запустив у серця людей всіх народностей "Християнства" ненависть проти Божих завітуючих людей. "Тоді видавати муть вас на муки, й вбивати муть вас; і зненавидять вас усі народи задля імя мого." (Мат. 24:9) Відчувши біль і ненависть з причини програної битви і викинення з неба Господом, Сатана рішив, що завітуючі люди Єгови на землі ніколи не будуть давати свідоцтва про імя Єгови і Його Христа, котре то свідоцтво мало оправдати ймя Єгови. Через

те Сатана поставив усі володіючі сили "Християнства" проти Божих людей і шукав їх знищення. "А двір, що навперед храма, викінь геть, і не мір його, бо він даний поганам; і топтати муть город сьвятий, місяців сорок і два. І дам двом моїм сьвідкам, і пророкувати муть днів тисяч двісті шістьдесять, з'одягнені у веретища. А коли скінчять сьвідкуванне своє, то зьвір, вийшовши з безодні, заведе з ними війну, і побідить їх, і повбиває їх. І трупи їх будуть на улицях великого города, що зоветься духовно Содома й Єгипет, де і Господь, наш розпятий." — Одкр. 11:2, 3, 7, 8.

Велика Британія й Сполучені Держави, себто "Християнство", головно виконали атак, почин чого взяв місце в Канаді, де Анґльо-Американська система істнує. Божа орґанізація на землі була поневолена і 'будинки пограблені' себто, многі доми посвячених були обшукані й пограблені, й жителі були увязнені за се, що вони посідали співанники, Біблії, і инші книжки приналежні до Біблії, а головно *Виклади Св. Письма*. Вкоротці потім аґенти Сатани зачали грабити і перешукувати доми в Сполучених Державах, і Головна кватира і бюра Товариства були обшукані і ограблені без леґального дозволення, і рахункові книжки й инші важні папери були забрані. Тоді наступило перешукування многих приватних домів і зібрань Божих людей, і гуртово забирали їх власности, і многі були арештовані і кинуті до вязниці за се, що вони посідали Біблії і книжки в котрих містилося свідоцтво про імя Бога Єгови і Його царство.

Добра жінка не може бути гірше понижена чим бути насилувана. Пророцтво каже: "й побезчестять жіноцтво", означуючи чистих дівиць, заручених Христові, котрі чекали на прихід Жениха. (2 Корин. 11:2; Мат. 25:1-3) Ті вірні одиниці були вельми упокорені аґентами Сатани, котрі, щоби ніби зробити світ безпечним для демократії, не зважали на ніяку дівочу непорочність і відношення вірних до Христа. Аґенти лукавого старалися присилувати сих непорочних дівиць, щоби вони покинули їх стан чистоти й посвячення Христові і прилучилися до сил Диявола; і коли вірні відмовилися піддатися, тоді їх робота була убита і декотрі з них були дійсно повбивані. Ось так декотрих старались насилувати, але вони не були успішні, тому що вірні воліли умерти чим піддатися.

Але тоді були і такі, що в той час належали до Божої організації, і піддалися сатанським напасникам. Добра жінка боронить свою чесноту коштом свого власного життя, але слабша будучи спонукана страхом або якимсь иншим чином піддається напасникові. Підчас Світової Війни були такі одиниці, що сталися невірними Богу й Христу, будучи спонукані страхом і иншим чином піддалися під лукавий вплив і силу Сатани і його аґентів; і такі стали опоганені, і через се вони пійшли назад до світа і відреклися Господа, або сталися членами "лукавого слуги" кляси, "чоловіка гріха", "сина погибелі". Такі одиниці були насилувані, після значіння св. Письма, через аґентів Сатани, і вони загубили свою непорочність. Такі нечисті одиниці не могли вже дальше називатися "ді

вицями" але "жінками". (Єрем. 51:30) Ті, що мали страх перед чоловіком або через якусь иншу причину стягнули на себе близьке споріднення з орґанізацією Сатани, через се сталися нечистими, і ті факти показують, що много одиниць, що були в угоді з Богом і Христом, відпали в такий спосіб. Тоді істнував ясний знак відріжнення між тими а вірними, що були правдиві Господеві й воліли піддатися ріжним переслідуванням радше чим стати невірними. В часі недолі много з них були в угоді з Господом спасли себе від вязниці сим, що вони піддалися, а многі, що не хотіли піддатися впливові Сатани, були увязнені.

"Город", Божа орґанізація на землі, був опанований, що значить що ворог примусив завітуючих людей на землі застановити їх роботу. Робота Ілії була убита, або відрубана, і ніколи опісля не ожила. Але ті вірні члени Божої орґанізації з Його ласки опісля встали знову й ожили й займилися роботою Господньою, що була представлена через Елисея. Се розуміється сталося потім, коли вони були визволені із вязниці сатанської орґанізації. Ті, що були в угоді з Христом і Богом і були слабі в вірі й боязкі, відпали до сатанської орґанізації і загубилися, декотрі з них від тоді старалися виконувати 'умерлу роботу', себто, роботу Ілії, котра прийшла до кінця в 1918 р. Сі одиниці, не будучи більше непорочними, тому що насилувані сатанською орґанізацією, сталися нечистими, тому їм не дозволено увійти в дім Господень.

В 1918 р., підчас нападу аґентами Сатани, люди, котрі становили тоді Божу орґанізацію на землі, були розділені на дві громаді або части. "И позаймають половину города у полонь", каже пророк. Сей полон як здається не відноситься до "великої громади", як про се говорить Езекиїл в 39: 22-24, тому що "велика громада" ніколи не була в ряді до царства; коли ж пророцтво Захарії описує про тих, що відповіли на поклик до царства в часі коли Ісус Христос появився в храмі. Із тієї цілої громади або орґанізації, що символічно є представлена через "город", одна часть пійшла до "лукавого слуги" кляси, а з тієї другої части Господь зробив "вірного і розумного слугу" клясу. (Мат. 24: 45, 51) Із слів пророцтва Захарії можна ясно зрозуміти, що одна часть пійшла в полон і була цілковито відрубана від Божої орґанізації. Точно в порівнанню із сим пророк каже: "Тілько останок людности не викорениться з городу."

В сім пророцтві нема жадного доказу, що та полонена часть була колибудь привернена до міста. Се заключення є в точній гармонії із судьбою "лукавого слуги", "чоловіка гріха" кляси. Єсли се правда, то пророцтво Езекиїла в 39 голові, відносно "великої громади" кляси, немає нічого спільного із сим пророчим образом описаним Захарією. Пророцтво Захарії говорить головно про тих, що приготовляються до остаточної битви Армаґедону, і се пророцтво указує, що вірні приготовляються для служби Єгови. "Велика громада" не буде мати нічого до чинення із битвою Армаґедон, і ті, що

піддадуться Сатані і прилучаться до його організації, зроблять се перед тією битвою. Бог заявив, що останок, котрий затримає свою невинність і непорочну чистоту, "не викорениться з городу", і ся кляса як раз ріжниться від тих, що відпадуть до Сатани. Та "половина", або часть, що буде полонена, прилучиться до ворожої організації. Пояснення сього пророцтва які були до тепер видані, єслн не годяться із повисшим поясненням, не є добрі. Повисше пояснення дане тут є вповні поперте св. Письмом і фактами які вже перейшли, на підставі котрих можна рішити чи пророцтво було властиво пояснене.

Ті, що несамолюбно виконували роботу в часі періоду Ілії і відперли напади Сатани і його аґентів в часі коли робота Ілії була убита, і котра то кляса була представлена через Мардохея і Ноему, є ті, з котрих складається друга часть Господніх людей, і з його ласки є ужиті до виконання роботи Елисея. Ті не є відтяті від "города" або організації. У своїм часі ті одиниці, що були представлені через Естер і Рут, були приведені і зроблені частю "города" і вони сталися членами останка. Ті слова, "останок людности не викорениться з городу", напевно означують, що робота Елисея і Егуя ніколи не впаде, але ті, котрим дозволено виконувати сю роботу, затримають їх невинність і будуть навіки з Господом в храмі або в святій організації Єгови.

Вірний останок, очищений і ставши частю організації храму, котрий становить людей Божих 'взятих для Його ймя' і котрих Бог наді-

лив своїм імям, був висланий бути Його свідками; і сій клясі Він припоручив "свідоцтво Ісуса Христа." Проти сього то вірного останка Сатана збирає свої сили до війни. (Одкр. 12: 17) Се пророцтво є запевненням, що Сатана не може бути успішним проти вірного останка Єгови. Та вірна половина города є забудована в Сиона, і для таких Єгова є сильною баштою прибіжища, до котрої вони втікають і є безпечні. (Прип. 18:10) Та часть Захарійового пророцтва (14:1, 2) сповнилася, і робота приготовлення дальше поступає вперед, виглядаючи великої битви Армаґедону.

ВИРІВНАННЯ

Єгова застановив Світову Війну в 1918 р. 'ради вибраних', щоби дальше приготовитися до надходячої битви. Ісус Христос тоді зачав збирати до себе вірного останка. (2 Сол. 2:1) Останок є зібраний до храму й помазаний й висланий із приказом проповідувати сю євангелию царства во свідоцтво людям' нім відбудеться остаточна битва. (Мат. 24:14, 21, 22) Ті вірні, що тримаються своєї невинности і слухають Господа і радісно проповідують вість остороги володарям, і вість потіхи для тих, що люблять справедливість і котрі бажають пізнати Єгову і його царство, є дійсними ворогами Сатани на землі. Вони становлять 'останок, котрий не буде відтятий від города', але котрих Господь приготовить для своєї служби. Вони знаходяться в храмі, і виконують роботу храма через постійне проголошування Божого імя й

співання про його хвалення, оголошуючи Царя і Його царство.

Єгова привів ту велику 'воєнну колесницю' перед очи останка. (Езек. 1) Захарія каже: "Тоді Господь (Єгова) виступить." (Захар. 14: 3) Єгова звернув свою увагу на річи приналежні до землі, де відбудеться його велика битва, і сим чином він "виступив". Єговів головний представитель, Ісус Христос, узяв своє місце на чолі воєнної сили Єгови, їдучи на справедливому воєнному "білому коні". Він появився в ряді битви на горі Сион, на чолі Єгової великої орґанізації. (Одкр. 19: 11, 14) Із ним співтоваришать сили могучих ангельских воїнів. (Мат. 25: 31) Там на горі Сион він зібрав до себе усіх 144,000 членів його тіла, включаючи вірного останка на землі, всі котрі прилучилися до побідоносної пісні хвалення Єгови і його могучого Помазанника. Завваж, що ті із Ним не були "опоганені жінками (як инші люди); бо вони непорочні", і вони не є відрубані від "города", але вони ідуть за їх Головою і Проводарем деб він не йшов і слухають його приказів. Вони є представлені, що вони знаходяться на горі Сион, себто, в Господній орґанізації, проголошуючи хвалення Єгови і його Царя. (Одкр. 14: 1, 4) Се є зібрання разом Єгового справедливого правительства під Христом, котре то правительство відбере від Сатани його мильне правління, а само буде володіти в праведності.

Сатана, пробудившися від удару який він отримав в часі коли він був скинутий з неба, тепер одважно збирає всі свої воєнні сили, "знає бо, що короткий йому час", і тому він

спішить приготовитися до битви. Сатана має три особливші слуги, а іменно, (1) Гог, його головний представитель, і котрий є представителем "змія" і котрий збирає його сили; і (2) "звір", себто, ціла видима або світова організація Диявола, і (3) "фальшивий пророк", котрим є Англьо-Американська імперіялістична система або "Християнство". (Одкр. 16:13) Ті останні прибирають мудрий вигляд і висказують великі і зневажаючі слова, щоби ошукати і звести людей, і тому є названі "фальшивими пророками". Вони головно проголошують вість, що вони зроблять світ відповідним місцем до життя. Усі сили Сатани уживають великої власті і впливу над народами землі, і показують себе побожним людям за чудотворних. "Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день великий Бога Вседержителя." — Одкр. 16:14.

Воєнна орґанізація Сатани тут символічно представлена через колесниці, котрі він поспішно збирає в одно місце, і робить много галасу і шуму очевидно для тієї цілі, щоби зробити враження на несвідомих людях, підчас коли він поспішно приготовляється до битви. "Улицями котяться колесниці, грімлять майданами; блищать огнем вони, миготять блискавками." (Наум 2:4) Серед великого галасу, хвальби і шуму Сатана і його аґенти приготовляються до війни: "Ось, у тобі чути лясканнє пуг, гуркотаннє обертаючих ся коліс, ржаннє коней, торохтіннє підскакуючого воза." — Наума 3:2.

Одно здається певним є, що від часу коли Господь "виступив", як се зазначено в 3 верші сього пророцтва Захарії, аж до початку "битви", є досить довгий період часу, протяг котрого не є знаний. Єгова, коли виступив, є представлений пророком яко такий, що стоїть над всією орґанізацією. "І стануть ноги його на горі Оливній, що навпроти Єрусалиму до сходу сонця, й розпадеться Оливна гора на двоє по середині на схід сонця й на захід, вельми великою долиною, і половина гори відхилиться д'півночі, а друга — д'полудню." (Захар. 14:4) "Поставивши свої ноги" представляло, що вся його могуча сила є під його розказом. Подібні слова були висказані про Барака, котрий одного разу провадив Господні сили, і так "десять тисяч чоловіка йшло за ним слідом." В той час Бог воював за своїх завітуючих людей, і се пояснює, як він знов виступить і буде воювати за них. (Суд. 4:10; 5:20) Єгова є великий Воєвода і його воєнна орґанізація в ногах його. "Десять тисяч" — се символ цілої орґанізації. — 5 Мойсея 33:3.

Каже пророк: "І стануть ноги його на горі Оливній, що на проти Єрусалиму" і котра є всесвітною орґанізацією Єгови із котрої він вислав свого Помазанника, Ісуса Христа, як головного представителя. Се він зробив коли він вислав Ісуса Христа, голову своєї столичної орґанізації, і приказав йому царювати між ворогами. (Пс. 110:2; Дан. 12:1) Початок того періоду часу, або "того дня", зазначив початок царювання Христа, а іменно, в 1914 р. Від того часу Єгова виступив яко правиця попераючи

свого Помазанника. "Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує." — Пс. 110: 5, 6.

Слово "Єрусалим", у четвертім вершику того пророцтва, включає усіх одиниць народжених з духа на землі, а головно вірного останка, котрий становить видиму часть Єгової орґанізації. Невидима або небесна часть Єгової орґанізації заступає видиму часть, так як гора Оливна на східній части Єрусалиму заступила те місто. Се "на горі Оливній", всесвітній орґанізації Бога Єгови, Його ноги стали і з котрої Він слідить за рухами своєї армії проти ворожих народів і сил зібраних проти Єрусалиму. Та гора знаходилася на "сході", з котрої то сторони Ісус урочисто вїхав в Єрусалим, коли Він представляв себе яко Цар. (Луки 19: 35, 38) Із того самого місця Він, яко великий Чиновник Єгови, оглядав землю, як про се написано в Захарії 1: 10. Ісус був на горі Оливній в часі коли Він виповів пророцтво відносно кінця світа, про що Захарія тут пророкував. Зі сходу Господь зійшов як ангел "і мав печать Бога живого". — Одкр. 7: 2, 3; *Світло,* том, 1, стр. 86.

Одного часу і Люцифер був чиновником в орґанізації Єгови, котра то орґанізація була представлена через гору Оливну, але за його бунт він був скинутий із "гори" як нечистий. (Езек. 28: 14, 16) Нога Єгови стояти ме на горі в часі коли фальшивий Єрусалим, себто гіпокритичне "Християнство" буде знищене: "Тоді підняли херувими крила свої, а колеса з ними,

слава же Господа Бога Ізрайлевого була над ними. І знялась слава Господня зпосеред засудженого міста та й з'упинилась над горою, що на востоці од города." (Езекиїла 11:22, 23) Се пророцтво Захарії відкриває, що коли ноги Єгови стануть на горі Оливній, то вона розколиться на середині і повстане дві горі, і потім Господь називає їх "мої гори". (Захар. 14:5, *П.В.* замітка) Се сталося в 1914 р., що Єгова "виступив" із своєї всесвітної орґанізації і тоді зійшов безпомочи рук великий "камінь", котрим є Його помазаний Цар, Христос. Той камінь, відрубаний із "гори Оливної", стався великою горою, яка наповнила цілу землю.—Дан. 2:34, 44, 45.

Коли ноги Єгови стали на горі Оливній, каже пророк, тоді настало розколення в напрямі (в користь) Єрусалиму, котрий мав бути на західнім кінці того розколу або долини, і в прямій лінії із сим. Се був наслідок чину Єговових ніг, коли Він поставив їх на горі і установив своє царство. В той час відбувалася велика війна в небі, а пізнійше, коли ті факти були відкриті посвяченим Божим людям на землі, що 'Нація народилась', тоді настало велике потрясення між ними. Пояснення дванацятої голови Одкриття у *Вартовій Башті,* під титулом "народження Нації" спричинило велике потрясення між Божими завітуючими людьми. Із розколенням Оливної гори повстала велика долина, і се отворило дорогу або напрям до великого шляху. (Іса. 35:8, 9) Се є долина Царства.

Та "половина гори", що посувалася на північ, представляла царську родину Єгови, Христа, те-

пер в силі царства. "Північ" — се висша позиція, яко столиця Сиону, орґанізація Єгови; про що псальміста писав: "Стремить у воздух гора Сион, радість землі цілої, на самій півночі город царя великого! Бог живе в палатах їх, знають його там, як високу твердиню." (Пс. 48: 2,3) Єгова мавби бути звернений лицем до Єрусалиму; отже його права нога малаб спочивати на північній половині гори, або столиці його орґанізації, і се представляло Єгову яко Голову Христа. (1 Кор. 11: 3) Його ліва нога мала спочивати на південній половині гори, або на другій части його орґанізації, себто, його всесвітній орґанізації.

Одного часу Сатана старався посунути свою позицію "на краю півночі", але йому не вдалось. (Ісаії 13, 14) Із сієї сторони походить найвисша власть, і з відтам прийде знищення "Християнства" і всіх инших частей орґанізації Сатани. "Я розбудив його від півночі, й він прийшов; та й на сході сонця буде він призивати імя моє, й топтати можних, як болото, й місити, мов той ганчар глину." (Ісаії 41: 25) Езекиїл пророкував: "Видиво се було таке ж саме ... яке я бачив прийшовши заповісти пагубу містові." (Езек. 43: 3) Потім, як Ісус Христос був наставлений Головою царського дому, решта Єгової орґанізації була підчинена йому; і се є представлено через гору на полудневім розколі або долині, на котрій то горі ліва нога Єгови стояла.

Те пророцтво тепер указує напрям для тих, що люблять Бога, кажучи: "Ви ж утікати мете в долину моїх гір." (Захар. 14: 5) Останок,

"вірний і розумний слуга" кляса, є перші, що побачили і оцінили сю провізію для їх охорони і безпеченьства. Вони бачуть, що царство наближилося і "Християнство" установило гидоту замість його, і вони втікають на гори: "Осе ж, як побачите гидоту спустіння, що сказав Даниїл пророк, стоячу на місці святому (хто читає, нехай розуміє), тоді, хто в Юдеї, нехай втікає на гори." (Мат. 24:15, 16) "Хто в Юдеї" — се ті, що були відділені на службу і хвалення Єгового імя. "Як же побачите, що обгорнуто таборами [невірний] Єрусалим, [котрим є 'Християнство' окружене армією Єгови, тими шістьома мужами і знарядом до вбивання, про котрих описується в Езекиїла девятій голові], тоді знайте, що наближилося спустінне його. Тоді, хто в Юдеї, нехай біжать у гори; а хто в середині в йому, нехай виходять; а ті, що по селах, нехай не ввіходять в него. Бо се дні мести, щоб справдилось усе писане." (Луки 21: 20-22) Свідки Єгови, будучи в тій "долині", є охоронені північною половиною (Христом) і полудневою частю ("ангелами" Єгової орґанізації). "Ангел Господень чатує кругом боящихся його; і визволяє їх." (Пс. 34:7) "Бо він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх." — Пс. 91:11.

Від невідпертого дотику ніг Єгови "гора" уступається й розділюється після Його волі, формуючи долину дуже близько останка і до котрої останок має легкий приступ, що було представлено через "Єрусалим". Се було показано словами пророка, котрий сказав: "Бо долина... буде простягатися аж до Асиру" (За-

харії 14:5), що значить "близько осягнути" *(Рот.)*, і що є в першій мірі для користи тих, що не були відтяті від "города". "Ви ж утікати мете" значить, що останок буде утікати в ту долину. (Захар. 2:6, 7) "Втікайте з посеред Вавилону й рятуй кожне душу свою, щоб і вам погибнути за беззаконство його; се бо година помсти Господньої, — він віддає йому заплату його." (Ерем. 51:6) "Як утікали за царя Юдейського Озії від земного трусу." Озія, Ізраїльський Царь, хотів принести невластиву жертву і за се був поражений смертельною проказою і був "відтятий від дому Господнього", і сей чин має звязь із землотрусом. (Гл. *Йозефуса Том* IX, 10, 4; 2 Паралип. 26:16-21) Се сходиться з часом коли "Християнство" було відтяте від Господа, і по сповненню видива, яке мав Ісаія, відносно Господа, в Його храмі. (Іса. 6:1-10) Ті пророцтва указують на час 'утечи останка' який прийшов по 1918 р. "Велика громада" і кляса Йонадаба втечуть у сю долину охорони в назначенім Богом часі.

Те пророцтво представляє з першу, що ноги Єгови стоять на горі; і тепер через свого Повновласника, Ісуса Христа, Він йде до Єрусалиму до храму чинити суд і оправдати своє ймя, відносно чого пророк Захарія сказав: "Й прийде Господь, Бог мій". (Захар. 14:5) Дальші слова пророцтва здається були висказані пророком Єгови, коли він сказав: "Й усі святі з ним [з Єговою]." (Захар. 14:5) Очевидно, ті "святі" — се святі серафими і ангели, що служать Ісусові в храмі. (Мат. 25:31; Юди 14, 15; Іса. 6:1, 2) Усі сі іства є невидимі для тих, що втікають

у долину і котрі заберають їх позиції, приготовляючись до великої битви яка вскорі наступить.

Приготовлення до битви продовжається дальше, і (воєнні) сили заберають їх ріжні позиції. Підчас мраки буває дещо світла, але не ясне. Ся мрака здається поясняє слідуючі слова пророцтва: "І не буде сьвітла в той день, сьвітла, наче позникають." (Захар. 14:6) Після перекладу *Ротердама,* ті слова звучать: "Не буде тоді світла, ясні зорі тоді позникають." Еврейське слово "темрява" значить "скорчене, або густе", як згущене молоко (Йова 10:10) або замерзла вода. (2 Мойс. 15:8) В часі хмарного дня лише трохи світла можна бачити. Той період часу підчас котрого не було ясного світла здається мав початок при закінченню 1914 р. і продовжався аж до кінця 1260 днів періоду, а іменно, до вересня 1922 р. (Одкр. 12:6, 13, 14) Се був період часу коли не було ясного світла, але час балаканини й здогадів і особистого пояснення зі сторони Божих завітуючих людей. Тоді "тайна Божа" еще не була скінчена. (Одкриття 10:7; *Світло,* Том 1, стор. 180, *анг. вид.*) Від того часу пророцтва постепенно відкривалися для тих, що цілковито посвятилися Богу, але той день є ще дальше темний для тих, що не хотять кормитися поживою о яку постарався Єгова для люблячих Його.

Отже, почавши від 1914 р. аж до Армаґедону, сей протяг часу назначений з окрема. "І се буде єдиний день, звісний тілько Господу: ні то день, ні то ніч; тільки надвечір розвиднієть-ся." (Захарії 14:7) Сей протяг часу від по-

чатку царства аж до оправдання Єгового ймя в Армаґедоні, є відділений і відріжнений від тисяч років царювання Христа, і через се становить день самий собою. Се піддає думку, що "тисяч років" згаданих в Одкриттю 20: 4, зачнуться від звязання Сатани, а не від народження царства. В сім "єдинім дні" світло для кляси храму стає чим раз яснійше оскільки Єгова відкриває їм своє пророцтво для їх науки й потіхи, і воно постепенно стає повним світлом совершенного дня. (Прип. 4: 18) Отже той "день", або протяг часу, — се день самий в собі. Се є Господень день, і що за день благолсовенств він є для тих, що затримують їх невинність до Єгови, а головно від 1926 р.! — Даниїла 12:12.

"Се буде єдиний особливий день" *(Лісер)*, і сей єдиний день буде "звістний тільки Господом". Се значить, що він головно належить до служби Єгови від початку царства аж до оправдання його імя, і для тієї цілі він був відложений. Спевністю, Єгова предвидів сей день, бо всі річи є звісні Йому; однак се не є думка тексту, але, після иншого перекладу, то сі слова звучать: "Се буде єдиний особливший день, котрий буде знаний як Господень [день]." Свідки Єгови є єдині, що знають, і оціняють його, і тепер вони звіщають про нього иншим.

Той період часу описаний пророком Захарією — се протяг часу згаданий Даниїлом, коли то будуть 'бігати сюди й туди', себто, будуть студіювати написане Слово Єгови, а головно пророцтва, щоби дістати вирозуміння і світло про правдивий шлях яким би поступати після висказаної волі Божої; тому сей протяг часу

називається "ні то день, ні то ніч". Блискавиці блискають із храму Єгови і достарчають світла для його людей, і се світло є нагородою за їх 'бігання сюди й туди' шукаючи більшого знання. (Одкр. 11:19; Дан. 12:4) Се час у котрім мудрі зрозуміють. (Дан. 12:10) Тепер дітей Сиона научає Бог і вони, з його ласки, ростуть в мудрості. (Іса. 54:13) Їх світло прийшло, і вони встали і сіяють. (Іса. 60:1, 2) Постепенно те світло буде сіяти аж до повного дня. "Вже не сонце буде тобі світлом щоденним, не місяць — яснотою; а сам Господь буде вічним світлом тобі, і Бог твій — славою твоєю. І не зайде вже сонце твоє й місяць і не згасне, бо Господь буде тобі вічним світлом, і скінчаться дні смутку твого." (Іса. 60:19, 20) "І тоді засвітить місяць світлом сонця, а світло соняшне буде всемеро яснійше, як світло сімох днів, — того часу, як Господь рани люду перевяже, та погоїть синці йому завдані." (Ісаії 30:26) "І не потребує город той сонця, ані місяця, щоб світили в ньому, бо слава Божа освітила його, а світильник його — Агнець." — Одкриття 21:23.

Для Божих помазаних людей сей день був чудовою річею; тому Захарія пророкував: "І потечуть того часу живі води з Єрусалиму: половина їх — у море на всхід, а половина в море на заході; так буде літом і зимою." (Захар. 14:8) Се пророцтво показує, що се день чудів, день котрий Єгова сотворив. (Пс. 118:22, 23) Єгова посилає чудову струю правди, котру пророк називає "живими водами", котрі виходять із храму Єгови. (Езек. 47:1) Свідкам Єгови тепер на землі дано приказ, щоби вони запро-

шували "хто хоче, нехай приймає воду життя дармо." (Одкр. 22:17) "І буде того часу: капати муть гори [Сіон, Морія, Оливна] соком виноградним, а горби молоком потечуть, а всі русла Юдейські сповняться водою, з дому же Господнього пролиється джерело й засичуватиме долину Ситтим." — Йоїла 3:18.

Часть із святих вод плили до "східного моря", себто, до Мертвого або Соленого моря. Те море межувало із поколінням Юди, т. є, з тими, що хвалять Єгову, і через се представляє клясу Йонадаба котра вступила в колесницю з Егуйом. Инші води поплили до "західного моря", очевидно указуючи на Середземне море. Се море не знаходилося у Святій Землі, але називалося "великим морем". Кляся Йонадаба отримала життя-даючі води перед Армаґедоном, а решта із людства (представлені через "велике море") отримають правду аж по Армаґедоні. Се також пояснює правду, що Він "зацарює од моря до моря, від ріки та й до кінців землі". (Зах. 9:10; Пс. 72:8) У св. Письмі згадується про дві порі, т. є, 'сійбу й жнива, холоднечу й спеку, літо й весну' (1 Мойс. 8:22); отже те пророцтво каже: "Так буде літом і зимою"; що значить протягом цілого року.—1 Тим. 2:3, 4.

В доказ сього, що "той день" зачався із народженням царства, що сталося в 1914 р., Захарія пророкував: "І царювати ме Господь над усією землею; один тоді буде Господь, і одно імя його." (Захар. 14:9) "В той день" Бог, котрого імя Єгова, покаже всім сотворінням, що його замір мусить бути виконаний. Змаганя Сатани бути подібним Всевишньому цілко-

вито впаде в той день. В Поправленій Версії ся часть тексту звучить: "В той день Господь буде один"; і тоді Єгова дасть себе пізнати усім, що він є ТОЙ Всемогучий Бог, котрого імя Єгова. "Та й щоб знали, що ти, котрого імя ЄГОВА, один єси найвисший над цілою землею." (Пс. 83: 18) Усі його вороги будуть мусіли признатися. Імя Ісусове є друге по Єгові.

Слідуюче пророцтво очевидно відноситься до останка по визволенню в 1919 р., по котрім то часі Божі вірні люди дальше перебували в добробуті і тому сказано що вони були в "країні живих". "Вся та земля буде, якби одно поділлє від Габаону до Реммому, на полудні від Єрусалиму, що стояти ме високо на свойому місці й заповниться осадниками, од Бенямінової брами до місця давних воріт, до наріжних воріт, і від Ананеїлової башти до царських тискарень". (Захар. 14: 10) "Габаон" межував на північ від царства Юдиного; "Ріммон", на полудень від Єрусалиму був полудневою межею царства Юди й Єрусалиму. (2 Цар. 23: 8; Ісуса Навина 15: 21, 32; 1 Паралип. 4: 27, 28, 32) Назначуючи сі границі пророцтво символічно каже, що ті в орґанізації Божій, в краю живих, будуть подібні до цвітучої долини. Єгова дає своїй орґанізації на землі ласку і силу. Місто Єрусалим, себто, Божа орґанізація буде заселена знову. (Захар. 8: 4, 5) Ворог убив роботу Йоана-Хрестителя-Ілії (Мал. 4: 5, 6; Мат. 17: 10-13), по 1919 р., Бог розбудив "Елисея" замість тамтих, стримав пагубшу війну Сатани, і післав своїх свідків виконувати роботу представлену через Елисея.

Те місто "стояти ме...од Бенямінової брами до місця давних воріт." Очевидно се не відноситься до буквальних воріт, але до входу до Божої орґанізації. Після опису воріт сього пророцтва, у стариннім місті Єрусалимі, вони становили циркиль міста, і сим чином вони окружали місто. Від воріт Бенямина можна було перенестись на тих же до воріт полудневих а так до північних "наружних воріт"; і се піддає думку, що ціла громада храму із 144,000 буде занимати цілий простір землі. Псальміста каже: "Наші ноги стояти муть у брамах твоїх, Єрусалиме! Єрусалиме! збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господне, на свідчення Ізраїля, імя Господне прославляти!" (Пс. 122:2-4) Діти народжені від Сиона наслідять Єрусалим, котрий є Божою орґанізацією. (Захар. 8:4-7) Господні ангели бережуть тих воріт і не упускають нікого лише вірних.

Про се дальше описується: "Від Ананеїлової башти до царських тискарень." "Ананеїл" значить "Бог пощастив". Се піддає думку, що орґанізація Єгови на землі мала бути подібна до вежі із котрої Єгова мавби наділити свого останка ласкою і благословенством. Із ласки Єгови вони є зроблені сторожами для проголошення вістки Єгови і дати повідомлення остороги. (Іса. 52:7, 8) Слово "тискарня" символічно говорить що тескарня вина Єгового помазаного царя буде відновлена і що він подає солодкий "плід виноградини" царському домі, пючи його новим з останком тепер на землі. Ся часть пророцтва здається каже, що "радість

Господня" (царська тискарня), як і Божа охорона, опіка і ~~печаль~~ і ласка є запевнені для Єгового привернеого останка; і се представлено через привернення "вежі Ананеїла".

Слідуюче пророцтво показує очищену святиню Єгови, у котрій вже нема губителів між вірними його людьми: "І жити муть люди там, і не буде вже прокляття а стояти ме Єрусалим безпеч." (Захар. 14:11) Святиня мусить бути очищена, і ніхто необрізаний або нечистий або инносторонний не буде жити в ній. (Іса. 52:1; 35:8; Йоїла 3:17) Там лише вірні будуть жити, "І не буде вже прокляття". Ті що були введені в орґанізацію святині і котрі остались вірними і затримали їх невинність, — ті будуть безпечні. Та не так річ мається із бунтівниками, гіпокритичним духовенством, "чоловіком гріха", і амбітними "вибраними старшими", котрі остаточно прилучаться до Юдиної кляси. Тим не буде дозволено перебувати в храмі. — Іса. 43:28; 34:5; Мал. 4:6.

Вірні "будуть перебувати безпеч". Се дальше попсрає заключення, що забрання города в полон, про що згадується в Захарії 14:2, не відбудеться в будуччині, але що се взяло місце в 1918 р. Армія Сатани зібрана до Армаґедону не ослабить ані не знищить безпеченства і охорони Божого останка. Напад Гога і його орди на Божих помазанників не буде успішним. Отже тут муситься заключити, що Господня робота яку останок виконує тут на землі, не буде перервана, а що ціль Єгови буде дальше виконуватися. Очищення святині Єгови є готова для його заміру, і ті з святині будуть дальше

радісно голосити хвалення Всевишнього. Чим голоснійше ті вірні голосять хвалення Єгови, тим більшій повстає гнів і злоба ворога, котрий скригоче зубами і виявляє свій гнів.

Година битви наближається! Великий Польовий Вождь став на чолі своєї армії. "Очи його мов огнянна поломінь". Він вповні приготований і ревний провадити напади проти ворога і цілковито оправдати святе імя його Отця. Його армії в небі, включаючи воскресших святих, їдуть за ним на справедливих воєнних конях і маширують до побіди. (Одкр. 19: 11-14) На землі останок несе свідоцтво, і вони єдині є видимі для ворога. Вони голосно співають хвалення побідоносного Вождя котрого імя має бути оправдане. Над цілою сією орґанізацією є великий Бог Єгова, могучий Вождь, котрий не знає поразки і котрий кермує рухом його армії.

Сатана всякого часу малпував, і без сумніву буде старатися взяти позицію подібну до Всевишнього і так поставить себе на високому і піднесеному місці, звідки він буде міг кермувати своїми силами. Його головного вождя Гога поперають сили лукавих ангелів, а на землі воєнні армії, фльоти, поліція, винаймлені вбійники, торговельні великани, і безсовисні політикери, і все гіпокритичне духовенство Християнства. Всіх сих Сатана зібрав до Армаґедону, і всі розумні сотворіня чекають нім затрубить воєнна труба: "І тоді виступить Господь і в'оружиться проти тих, народів, як було колись в'оружувавсь в день бою." (Захар. 14: 3) Се видіння Захарії подивляюче!

БИТВА

Глянь! Всемогучий Бог устав і виступив до битви й пожере огнем всі народи. (Захар. 3: 8) Глянь на дві "мідянні горі" де великий Побідитель ногами став! І ось "чотирі колесниці" виходять із між тих двох "гір". (Захар. 6: 1) Боротьба розпочалась! Тепер велике питання зі всіх віків буде полагоджене через найбільшу битву яка коли точилась, і по ній уже не буде другої. Із між тих гір вийшли разом чотири воєнні колесниці й всі женуть з великою лютістю; і сим чином ціла воєнна орґанізація Єгови є представлена яко чотирокутник, котра жене до битви. Бог Єгова дав приказ до нападу, і битва зачалась неначе "велика буря здійметься з найдальших окраїн землі." (Єремії 25: 32) Шум війни дасться почути зі всіх окраїн землі, бо Бог неба і землі виступить із непобідимою силою проти сильного ворога, як невидимої так і видимої части його; і перед сими непобідимими силами Єгови ворог буде поторощений неначе зогнила будівля.

Сили Єгови нападуть на кожду часть твердині ворога. Воєнні колесниці, котрі тягнули "вороні коні", і ті, що їх тягнули "білі коні", напали на "північний край", котрий є під прямим розпорядженням Гога, головного князя Дияволa, і котрий то відділ ворожої армії складається із сили невидимих лукавих сотворінь. Инший відділ Єгової армії, представлений через воєнну колесницю із теркатими кіньми, кинув свою непобідиму силу проти охороненого в окопах ворога на землі, сили котрого складаються із "лукавого слуги" кляси, "чоловіка грі-

ха", "сина погибелі", і торговельної сили, політичної сили, наймленої поліції, і кождої части земного відділу сатанського війська. Проти всіх сих Господні воїни кинулися з великою ревністю. "Виступить Єгова ... проти тих народів, як було колись в'оружувався у день бою."— *А.П.В.*

Ніякі слова несовершенного сотворіння не можуть описати сієї страшної битви, але позаяк Господь заявив, що він буде воювати проти тих народів, що поставили себе в рядах битви проти Нього, як було колись Він воював, ми можемо дістати поняття відносно тієї битви із історії минувших битв, які Єгова провадив в користь своїх людей. Відносячися до попередних битвів псальміста каже: "Зроби їм те, що Мидіянїям,, що Сесері, що Явиму коло потока Кисона. Котрі, знищені коло Ендора, гноєм для землі стали." (Пс. 83: 9, 10) Инший пророк писав: "Бо встане Господь так, як на горі Перазимі, розгніваєсь, як на долині Габаонський, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне." (Ісаії 28: 21) Про битву проти Сизари написано є: "Воювали з неба зорі, били на Сизару, (і з доріг своїх на його) виступили боєм. Той Кесон, бурчак (потужний), ріско рвав і ніс їх. Поток Кедумен, потік Кесон. Жени, душе моя, сильних у розтріч!" (Суд. 5: 20, 21) Сі тексти указують, що Єгова буде уживати річей природних, або видимого сотворіння, як і також своїх духових сотворінь до боротьби в своїй битві. Він воював проти Мадияніїв, як про се описано в 7 і 8 голові Суддів. Він воював за Ізрайльтянів

в часі Йосафата, як про се зазначено в 2 Паралипоменон гл. 20 від 1-26; він воював за Ізраїля в часах Езекиї (2 Паралип. 32: 1-22); і Езекиїл розказує як він буде воювати проти Гога і його армії. — Езек. 38: 18-23; 39: 1-8.

Коли Йозия виступив проти ворогів Ізраїля, то він повбивав многих мечем, а Господь кидав великими кавалками леду із неба і сим чином убив більше число ворогів чим мечем. Тоді Єгова застановив сонце і місяць аж поки битва не скінчилась, щоби люди могли бачити прогнання ворогів. "І не було такого дня, як оний, ні переше, ні навпослі, щоб Господь слухав чийого б ні було голосу: сам бо Господь воював за Ізраїля." (Кн. Ісуса Навина 10: 10-14) Позаяк писання показують, що Єгова воювати ме за своїх людей в Армаґедоні, як се Він робив в давних часах, то ми можемо бути певні, що Він буде уживати подібного знаряду до сієї боротьби і се буде включати меч, громи і огонь, і инші дивовижні річи, щоби люди знали, що се битва Господня, а не чоловіча. Бог велів Езекиїлові пророкувати, що многі впадуть від меча, голоднечи і пошести: "Хто далеко, — помре од пошестї, а хто близько, поляже од меча, хто ж зостанеться й виратується, згине від голоднечі. Оттак я довершу гнів мій на них. І простягну проти них руку мою й зроблю країну безлюдною пусткою від Дивлат-степу по всїх осадах їх, і зрозуміють, що я — Господь." — Езек. 6: 12, 14.

Многі писання указують, що Єгова буде уживати знарядів знищення, що принесуть жах серцям ворога: "Ось крик по горах, наче великої

товпи людей, гомін зворушених царів та народів зібраних разом: Господь сил чинить перегляд бойового війська! Поприходили з далека, від краю неба — і Господь і знаряддя гніву його, щоб збурити ввесь край. О, ридайте, бо день Божий ближиться, — як опустошуюча сила рукою Всемогучого. Тим то руки в кожного зомліли, в кожної людини серце заниває. Зжахнулись; судороги й болі схопили їх, ніби породілю; стуманівши, глядить одно на одного, лиця в них зажарілись." (Іса. 13: 4-8) "Бо ось що сказав мені Господь: Як той лев, як левин щенок, ревучи над своїм уловом, не здрігнеться, хоч би і ціла громада пастухів на його кричала, й не вступиться перед їх многотою, так і Господь сил зійде воюватись за Сиона, й загору свою. Як птахи — свої писклята, так Господь Саваот окриє захистить, вибавить, пощадить і врятує Ерусалима." — Іса. 31: 4, 5.

Наслідок війни буде, що повстане велика різанина людських сотворінь і ніщо инше не принеслоб оправдання Єгового ймя. Тоді мусить настати таке обявлення Божої сили, що всі будуть знати, що те знищення походить від Єгови. Захарія виразьно вичислює сі средства, инші чим меч або подув огню із неба, коли він каже: "І от яка буде язва, що нею вдарить Господь усї народи, що будуть воювати Ерусалим; у кожного нидіти ме тіло його, як їще він стояти ме на ногах; очі його потануть у ямках своїх, а язик його висохне в роті йому." (Захарії 14: 12) Сі слова ясно указують, що земний відділ сатанської орґанізації буде стояти на їх ногах, підчас походу, тоді язва повалить їх.

Перед мурами Єрусалимськими Сеннахерим зібрав своє військо, котре він вважав за непобідиме, і Господь поразив 185,000 із них одної ночі. (Іса. 37: 33-38) В Армаґедоні Єгова поразить їх язвою підчас битви, і вони будуть знати, що та пораза прийшла від великого Бога вселенної, а не від чоловіка. Коли ворожі чиновники дадуть приказ своїй армії й та армія буде старатися крикнути, тоді, каже пророк "язик його висохне в роті йому". Підчас коли вони зачнуть уживати своїх далековидів, щоби віднайти де знаходяться вірні одиниці Єгови, тоді пророк каже, "очі його потануть у ямках своїх." Вороги будуть старатися настрашити маленьку армію свідків Єгови, але їх крик не поможе їм, бо Єгова охороняти ме й оборонятиме свою армію; отже вірні не бояться ані чоловіка ані диявола. Вірний останок знаходиться в долині безпеки, між Христом з одної сторони і ангелами Господніми з другої сторони, і вороги не зможуть дістати їх. Безсумніву, що ся інформація є дана наперед тому, щоби скріпити останка тепер у вірі і щоби він мав сильну надію, і щоб вони могли дальше без страху голосити осторогу ордам Сатани, що противляться роботі Єгови. Лише вірні, що цілковито вповають на Єгову, будуть чинити се. Боязкі не будуть знаходитися в Божій армії.

В теперішнім часі самолюбство істнує до найвисшого вершка в кождій части орґанізації сього світа. Кождий світській чоловік глядить за своїм власним інтересом. В Армаґедоні се самолюбство зросте ще більше, відносно чого Захарія пророкував: "І настане того часу між

ними велика замішанина од Господа — так що вони хапати муть одно одного за руку, й буде здійматись рука проти руки ближнього свого." (Захр. 14: 13) Та часть сатанської орґанізації зложена із людей на землі не буде могла бачити своїми природними очима тих, що будуть проти них у Божій орґанізації, лише вірних свідків Єгови, котрі будуть безперестанно й одважно голосити правду, що вельми розгнівае ворога. Єгова хоронити ме своїх людей в долині безпеки, між Його "горами", і в той самий час Єгова спричинить велике замішання або заколот між сатанською орґанізацією на землі, так що в їх заколоті вони будуть вбивати оден одного. В сей самий спосіб Бог спричинив велике замішання між Филистиями, коли вони воювали проти Ізраїльтянів; яко ж написано: "Аж кожен підіймає меча проти товариша свого; замішання було дуже велике. . . . І всї Ізрайлитяне, що поховались були в Ефраїм-горах, почувши, що филистії повтекали, сполучились із своїми до бою. Так дарував Господь Ізраїлеві того дня побіду, а побоїще простягалось аж за Бет-Авену." (1 Сам. 14: 20-23) Так і Захарія говорить: "І тоді виступить Єгова і в'оружиться проти тих народів, як було колись в'оружувався у день бою." — Захар. 14: 3, *А.П.В.*

Ліґа Народів, мирові договори, розоружні угоди, і тим подібні умови між народами, не принесуть жадної пильги, тому що в критичній хвилі жадний нарід або люди не будуть вірно стояти при їх угодах. Свідські люди називають се "перехитрити" один одного. Всі такі угоди є безбожні, і Бог заявив, що вони обернуться

в ніщо. "Лучіться, народи, і ви будете розсипані; вважайте, всі далекі землі! в'оружуйтесь, та тремтіть; заперізуйтесь до бою, але дрожить! складайте задуми, та вони в ніщо обернуться; виповідайте їх словом, та воно не збудесь, бо се — з нами Бог! Бо ось що говорив мені Господь, поклавши на мене руку й вкладаючи мені на серце, не ходити дорогою сього народа, — і промовив: Не говоріть: "змова"! бо народ сей все змовою вважає; не бійтесь того чого він боїться, і не лякайтесь. Бога сил небесних — його, як святого, шануйте; його одного вам боятись, перед ним вам дрожати!" — Іса. 8: 9-13, *анґл. перек.*

Для чоловіка є лише одиноке безпечне місце, а се бути цілковито на стороні Єгови. "Християнство", або "зроґанізоване Християнство", є гіпокритичне і самолюбне до найвисшої точки. Між тими людьми, з котрих складається та товпа, нема правдивої любови, і ніхто з них не любить Бога і його царства. Самолюбство є в цілковитій контролі. Ціла ся товпа противиться Єгові; тимто є написано проти Сатани і Гога і його орґанізації: "І викличу меча по всіх горах моїх, говорить Господь Бог: кождого меч обернеться на брата його. І буду судитись із ним моровою пошестю і кроворозливом, і пролию на него й на ватаги його, та на безліч народів, що з ним, потопний дощ і камянний град, огонь і сірку; і явлю себе великим і святим і дам себе пізнати в очах многих народів і взнають, що я — Господь." (Езек. 38: 21-23) Коли Мадиянії і їх союзники вбивали один одного, тоді Гедеон і його армія гнали за ними і вбивали їх.

Рівнож і в їх замішанню підчас Армаґедону, коли ворог буде вбивати один одного, Єгова зі своєю армією возьме участь у битві, щоби ворог знав, що се Бог Єгова воює проти нього. — Суддів 7: 23-25; 8: 1-21.

Тоді помазанники будуть стояти сильно разом як один чоловік; і через се коли між людьми Божими являються такі, що називають себе свідками Єгови, але котрі воюють проти тих, що дійсно чинять роботу Господню, то се є безперечний доказ, що такі ворохобники не є з Сиона. Усі в Христі мусять бути яко ціла єдність. Коли в Єрусалимі відбудовувались мури, то розказ був даний робітникам: "Бийтись за братів своїх." (Неємії 4: 14) В Армаґедоні всі сини Сиона будуть стояти сильно разом: "Та й Юда воювати проти Єрусалиму і понагромаджують скарби всіх народів, золото, срібло та одежу в великому множестві." (Захар. 14: 14) Се є дальший попераючий доказ що "Юдеї", себто ті, що є вірні Єгові, його останок, мусять бути в Армаґедоні і виконувати їх часть, що не значить боротись тілесним оружем; але їх часть є співати хвалення Єгови, так як Ізраїльтяни робили се, коли воювали за Йосафатового часу. (2 Паралип. 20: 1-23) Вірний останок мусить 'стояти за своїм життям', як се роболи Божі завітуючі люди, коли їх вороги старалися знищити їх. (Естери 8: 11) Се значить, що вони не будуть утікати перед ворогами, але їх лиця будуть неначе адамант, і вони будуть дальше проголошувати вість Єгови.

Се пророцтво показує, що народи, а головно "Християнство", вжиють все своє майно й силу

проти організації Єгови, як Амон, Моаб і Сеїр-гора ужили проти Йосафата, і всі вони попадають. Вороги знають, що все їх багацтво не переможе Божих завітуючих людей, що будуть триматися їх невинності. "Багацтва грішника передержуються для праведного." (Прип. 13: 22) Все багацтво яке вороги ужиють проти Божих людей, Єгова ужиє для свого ймя і царства: "Устань же тоді громадо Сионська, й молоти! я бо зроблю рога твого (силу твою), мов би з заліза, а копита твої, неначе з міді, — і потреш многі народи, й присьвятиш Господеві користі їх і багацтва їх — Владиці всього сьвіта." (Михея 4: 13) Великий інтерес, ділаючи через своїх наймитів, тепер захопив радіо-стації й инші средства комунікації між людьми, і уживає їх для своїх самолюбних цілей проти Єгови; але нехай усі, що вповають на Єгову будуть одважні й знають, що коли прийде назначений час Єговою, то Він ужиє радія й всіх инших річей для своєї слави. Він тепер ругається й сміється із тих зарозумілих "когутів" на землі, коли вони хваляться їх роботою, стараючись не допустити Його вість до людей. (Пс. 2: 4, 5) Бог дозволяє їм йти до границі, але Він промовить до них пізнійше, і вони будуть знати, що їх конець прийшов.

Єгова спричинить, що "язва" впаде на кождий воєнний знаряд Сатани. "І така ж язва побє коні, мули, верблюди й осли та й усяку скотину, яка буде в військовому таборі в них." (Захар. 14: 15) В старинних часах війська уживали коней і колесниць і инших подібних знарядів до виконання їх воєнних плянів. (Суд. 6: 4, 5) Не-

ма сумніву, що вони будуть уживати подібних річей в Армаґедоні, і також инших знарядів, таких як теньки, літаки, моторові вози і инші подібні знаряди; отже та язва згадана тут напевно значить, що Господь спараліжує й знищить всякий воєнний знаряд Сатани. Нічого ворожого Він не пощадить. Усі мусять пізнати, що Єгова — єдиний Бог і що Він бере участь у тій великій битві.

Ніколи перед тим не було і ніколи опісля не буде такої битви, як "битва в день Бога Вседержителя". Се переконає усі сотворіння, що Єгова — всевишний, і що Він оправдає своє ймя; і що се головна причина сієї битви. Народи землі, а головно "Християнство" відмовилося звернути свою ввагу на осторогу Єгови. Замість сього, люди й народи йшли на сліпо за Сатаною, а духовенство було головним знарядом, що провадило сих сліпих. Та приготовлення поступає вперед і велика битва наближається. Армії уже готові, і Бог каже до народів, а головно до "Християнства": "Ось бо я починаю насилати лиху годину на се місто, що наречено моє ймя (зорганізоване Християнство взяло ймя Христа), а ви б то не зостались не покарані? Ні, кара не мине вас, бо направлю меча проти всіх живущих на землі, говорить Господь Саваот. Пийте й упийтесь, щоб аж вертали, та падайте, не вставайте вже од меча, що пошлю на вас." (Ерем. 25: 27, 29) Мечем, голоднечою і помором, і иншим знарядом Єгова поразить ворога и знищить усю його силу, і наповнить землю трупами. "І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть по

них плакати, не будуть їх збірати ані ховати, — гноєм лежати муть верх землі." (Ере. 25:33) Про сю страшну битву Ісус пророкував: "Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання сьвіту до сього часу, й не буде." — Мат. 24:21.

Гог буде активним провідником, або ґенералом, воєнної сили Сатани, підчас коли його гетьман, самий Сатана, буде приглядатися битві із відповідного місця, тому що він старається бути "подібним Всевишньому". Сатана буде бачити свою орґанізацію розбиту на порох і знищену. Символічними словами Господь описує сю боротьбу сими словами: "І бачив я зьвіра, а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що приняли пятно зьвіра, і що покланялися образові його. Живцем вкинуто обох в озеро огняне, палаюче сіркою." (Одкр. 19:19, 20) Потім ті вороги, що лишуться в Магог землі, будуть знищені через Господа Ісуса Христа, великого Чиновника і могучого Меча. (Одкр. 19:21; Езек. 39:6) Се буде страшне потрясення для Сатани, коли він побачить усю свою орґанізацію знищену. Тоді він побачить, що він не є такий сильний як він думав. Тоді, як здається, могучий чиновник Єгови, Ісус Христос, 'вхопить змія, того вікодавного вужа, котрим є Диявол, Сатана, і зробить його безчинним. (Одкр. 20:1-3) Та нім він буде кинутий у безодню, він буде знати, що Єгова се зробив.

Пророцтво Захарії ясно відкриває сі правди, котрі, в коротці, можна зазначити в сей спосіб: Потім, як Сатана й його ангели були скинуті з неба, і коли Світова Війна скінчилася, Ісус Хри-

стос в товаристві з силами ангелів зробив оглядини всіх річей відносно землі. Господь споглянув і завважив лукавство гіпокритичного "Християнства". Тоді Христос зібрав разом перед себе на суд усіх тих, що безпосередно або посередно зробили угоду з Єговою чинити Його волю й котрі були покликані до царства, і тоді Він зачав судити: Усіх вірних Він привів до храму і зробив їх частю Єгової організації. Ось так вірні сталисъ частю Сиона і правдивими "Юдеями". Підчас суду який взяв місце в храмі, Ісус Христос зібрав і відкинув усе "Християнство", а головно духовенство, що указалось невірним Богу. Він визбирав геть усіх чинителів беззаконня, самолюбних і амбітних одиниць, що становлять "лукавого слугу" клясу. Він відкинув лінивого й нікчемного або безвартісного слугу, й святиня стала освячена й очищена, полишивши там лише тих, що дійсно люблять Бога і що цілковито посвятилися Йому і Його царстві. Ось так Божа святиня стала очищена. Вірних Він висилає "приносити жертву Господеві в праведності" і їх жертва є приємна для Господа, тому що вони посвятилися Йому і хвалять і служать Йому. (Мал. 3:3, 4) Вся та робота є приготовлення перед і до великої війни, у котрій то битві "великого дня Бога Вседержителя" ймя і слово Єгови будуть на віки оправдані перед усіма сотвореннями.

Перед сією великою битвою Христос, головний Вожд, по приказу Єгови, висилає вірного останка проповідувати сю євангелию царства яко свідоцтво всьому світові, а головно людям "Християнства". Факти показують, що сей про-

рочий приказ був виконаний головно від 1922 р. до теперішнього часу. Се було доконано серед великої опозиції ворога. Господь ужив своєї вістки правди до відділення нещирих від тих, що дійсно посвятились Йому. І так Єгова відкрив "чоловіка гріха", "сина погибелі", котрий називає себе організацією Божою, але вдійсности є "зборищем сатани". Він відкрив самолюбних і амбітних людей, котрі бажали мати місце або позицію як "вибрані старші", і котрих головна ціль мати таку позицію була особиста нажива. Наслідки очищення храму були, що всі такі були визбирані і їм не дозволено більше занимати місця між вірними, але вони опинилися в клясі "лукавого слуги". Вість правди випровадила "Християнство" й його духовенство на ясне світло, так що всі, хто бажає знати правду, може бачити, що "Християнство" є гіпокритичне до найвисшого степення і становить часть організації Сатани. Також всі ті, що противилися Божій організації, або занедбали або відмовилися брати участь в ній, знайшлися в рядах сатанської організації.

Ось так Єгова уживає своїх вірних свідків дати повідомлення гноблючим, торговельним і політичним володарям і їх союзникам, що їх діла гноблення мусять скінчитися. Воєнні чинники, як і відділ сильного рамена, отримали їх повідомлення і осторогу. Се свідоцтво є дане світові після Божого приказу, щоби ніхто не міг сказати, що вони не мали нагоди чути. Єгова нічого не робить потайно відносно знищення ворога. Його вірні свідки мусять дати сю осторогу в ймя Єгови, і їх занедбання се чинити бу-

лоб доказом їх невірности й провадило б їх до знищення.

В той самий час робота свідоцтва звертає вагу людям, котрі є доброї волі й чесного серця, що Єгова — Бог і що Його царство дасть цілковиту поміч людям. Сим чином смирні, або покірні, отримають знак тотожности на їх чолах і нагоду стати по стороні Єгови, щоби вони могли бути схоронені в день коли Єгова, з своєю непобідимою армією, буде воювати в Армаґедоні. Все се є робота приготовлення, і коли вона скінчиться, Всемогучий Бог, Головний Вожд, дасть приказ своїм воєнним силам, і битва розпічнеться! Ся інформація була дана наперед у св. Письмі по приказу Єгови для останка, щоби вони могли непохитно йти вперед проти всякої опозиції і з радістю давати свідоцтво про царство, і сим чином доказати їх позицію й отримати потіху й відсвіження їх надії, що вони будуть мати часть в оправданню імя Єгови і бути навіки ужитими в гармонії з Його заміром. Як за скоро настане битва Армаґедона, жадний чоловік не знає; але без ріжниці коли той час прийде, вірні свідки Єгови із радістю будуть виконувати їх роботу й славити муть Єгову. Із своєї ласки й доброти для їх добра Єгова дальше ростaвляє свій стіл із багатою й духовою поживою і кормить своїх дітей тим, що є корисне для них. Із радістю вони співають Його хвалення і воскликують: "О, глибино багацтва і премудрости і розуму Божого! як не довідомі присуди Його і не досліджені дороги Його!" — Рим. 11:33.

Єгова схоронить декотрих людей і перепровадить їх через велику битву Армаґедон, і до таких пророк відносився, коли він сказав: "І буде опісля: всі, що позостаються з усіх тих народів, що приходили проти Ерусалиму, будуть сходитися що-року, щоб поклонитись цареві, Господеві сил небесних, і сьвяткувати сьвято кучок." (Захар. 14:16) Із поступом роботи свідоцтва в імя Єгови обявилася громада людей, що немає співчуття із лукавою орґанізацією сього світа і через се не приняла печатки звірської сатанської орґанізації на свою руку або на чоло. (Одкр. 13:16, 17) Як і Йонадаби вони увійдуть у колесницю з Більшим Егуйом, себто, вони стануть по стороні Єгови й Його Христа, і такими оголосять себе. Таких Господь називає "вівцями", що бажають учитися й стараються чинити добро свідкам Єгови, тому що вони служать Богу. (Мат. 25:31-40) Такі будуть наочними свідками Єгового великого діла оправдання. Єгова обіцяв, що збереже останка з між народів, що втіче (од меча): "Та я збережу останок, що між народами од меча врятуються, як ви будете розкидані по чужих країнах." (Езек. 6:8) "І збережу небагато з них од меча, голоднечі й мору, щоб вони розповідали про всї гидоти свої проміж народами, куди походять, і всї зрозуміли, що я, — Господь (справедливий)." — Езек. 12:16.

Всі такі, що перейдуть через ту битву, єсли вони схотять жити, мусять бути послушними "Цареві, Господу сил". (Захар. 14:9) Гіпокритичне "Християнство" наробило досить мішанини тим, що воно вдавало, що воно навертало

світ, і та мішанина є далеко гірша чим ніщо. Їм не лише не вдавалось навернути світ, але вони звернули величезне число людства проти Бога. Однак по Армаґедоні Христос, яко великий Первосвященник і Царь Єгови, наверне світ на правду й дійсно. Всі живучі мусять поклонятися й служити Єгові й Ісусу Христу, бо 'перед Його ймям приклониться всяке коліно й всякий язик визнає що Він — Христос на славу Бога." (Филип. 2: 10, 11) Тоді вже не будуть покланятися і величати людей як земних царів або суддів або системи або проводарів. Царства й держава й величність їх під цілим небом будуть дані Цареві і Священникові Єгови, і всі мусять покланятися Йому й слухати Його. Тоді всяка душа на землі буде піддана "висшим властям", котрими то висшими властями є Бог Єгова і Ісус Христос. (Рим. 13:-1) Підчас панування Царя люди прийдуть до храму Єгови, Його святої орґанізації, і там віддадуть славу Єгові й Його Цареві. (Езек. 45: 18-25; *Оправдання*, Том 3, стор. 288-293) Люди не прийдуть з 'порожними руками' перед Господа, але вони прийдуть з хваленням й подякую й поклоняться Йому із чистого й щирого серця. (5 Мойс. 10: 16, 17; 16: 16, 17; 30: 6) Як здається, то можливо, що декотрі з останка будуть ужиті на якийсь час по Армаґедоні й указувати людям дорогу до царства.

ДОБРОБУТ

Єгова дасть послушним людям землі найбільший добробуть чим люди могли коли уявити собі або мріяти. Давно тому Він сказав до Авра-

ама: "І благословляться в тобі (і в потомстві твойому) всі племіння землі." (1 Мойс. 12:3; 22:18) Тим обіцяним насінням є Христос, котрий володіти ме світом в праведності на славу Бога Єгови. По найбільшій битві зі всіх часів задля оправданя ймя Єгови і щоби люди могли мати мир, великий Князь Мира установить мир і добробут на землі який ніколи уже не скінчиться. (Іса. 9:6, 7) По оправданню ймя Єгови, предвічного Царя і Господа сил, усі, що будуть оціняти життя вічне, мусять радісно слухати Його. Тимто через свого пророка Захарію, Господь каже: "Коли ж который рід на землі та не пійде в Ерусалим упасти перед царем, Господом сил, то не буде дощу в них". (Захар. 14:17) Тоді не буде безробіття, терпіння й недолі задля браку матеріяльних благословенств. Тоді земля буде уроджайна, і тоді великий достаток буде для всіх, що будуть чинити правду. (Пс. 67:6) Се буде час радости й подяки Єгові й Його Цареві, і безперестанного добробуту. Тоді закон Божий вийде з гори Сион, т. є з головної святої орґанізації, і дорога буде прочищена для всіх людей. (Іса. 2:3; 5 Мойс. 31:10-13) Великий Священник, Ісус Христос, буде Єгововим урядником для людства, і той річний празник, на котрий люди будуть мусіли приходити, буде узлом, що буде вязати їх разом людей до Божої орґанізації. Тоді нова угода буде в силі, і хто відмовиться брати участь у празнику для Господа, такий буде бунтівником котрому буде належатися й отримає справедливу кару.

"Свято кучок" згадане в повисшім пророцтві представляє тимчасовий стан замешкання й

празнику людей підчас періоду привернення людства під славним царюванням Ісуса Христа. Се буде час коли вони будуть пізнавати Бога й Його закон, час коли люди на землі будуть входити й виходити з Божої орґанізації, і їх перебування там буде залежати від їх послушенства до закону Божого царства. Отже підчас їх подорожування вони будуть мати тимчасове помешкання. "Усі роди землі", що будуть послушні, будуть радісно йти до Єрусалиму й покланятися Христові й Єгові сил. Слово "Єрусалим" в сім пророцтві не значить місто під тим ймям у Палестині, бо навіть щоби те місто і було відбудоване, то всі роди землі не могли б зібратися там. Ймя "Єрусалим" відноситься до нового Єрусалиму, котрий є головною орґанізацією й котрий буде управляти світом у праведності. (Одкриття 21:2) Щоби люди могли 'прийти до Єрусалиму', то вони будуть мусіли подорожувати великим шляхом, котрий то шлях є цілковитим посвяченням Богу і його царству. Тоді головна орґанізація Єгови, його царський дім або палата, станеться домом молитви для всіх народів, в котрім люди будуть покланятися. — Ісаії 56:7.

Від усіх людей на землі буде вимагатися прийти разом в назначенім часі в тій цілі, "щоб вони призивали імя Господне й служили йому однодушно". (Соф. 3:9) Ісус сказав, що прийде година коли люди не будуть покланятися в буквальнім місті Єрусалимі, але що правдиві поклонники будуть покланятися "Отцеві духом і правдою". (Йоана 4:21, 23) Дійсне місце до зібрання людей не буде в Палестині; але без

огляду на фізичне положення, усі люди будуть збиратися до Божої орґанізації, і посвятять себе Цареві і царству. Розпорядження царства буде таке, що кождому чоловікові на землі буде дозволено чути про імя Господне і прилучитися до хвалення Його ймя. Жадний самолюбний чоловік або комерційне підприємство не буде мати нічого до чинення із радіо-стаціями; але одна велика радіо-стація буде оперувати без перешкоди, із неограниченою силою і дасть спромогу людям всякого часу слухати вість Господню і прилучитися до хвалення його імя. при помочи своїх досконалих радіо-апаратів.

Слово "дощ" у сімнацятім вершу сього пророцтва є ужите символічно. У минувших часах, коли на якусь часть землі не падав дощ, то люди в тій околиці терпіли брак поживи і инших конечностей; але під розпорядженням царства, при помочи фльоти транспортація буде улекшена, і при помочи охолоджених ваґонів й складових домів, брак дощу в одній части не спричинить голоднечи в другій части. Однак, символічно, "дощ" значить ласка Божа і його зіслане благословенство. Се буде неначе "чиста ріка води життя . . . що виходила з престола Божого і Агнцевого," котра то свіжа вода дасть життя послушним людям. (Одкр. 22:1; Езек. 47:1-5) Брак таких благословенств не значило, що зараз наступить нагла смерть, але що непослушенство отримає заслужену кару із котрої можна буде вилічитися. Але єсли таке непослушенство буде дальше продовжатися, тоді воно запровадить до цілковитого осуненя всіх благословенств Господніх і остаточний

наслідок буде вічна смерть. (Жид. 6: 7, 8) Ті що є послушні Господеві є представлені через пророка кажучи: "Ми спізнаємо його; будемо намагатись (що раз лучше) пізнавати Господа; він же явиться ранною зорею і прийде до нас мов той пізний дощ, що скроплює землю." (Осії 6: 3) Цар благословити ме послушних: "Нехай (цар) судить народ свій по справедливості, і бідних твоїх по правді. Він зійде, як дощ на скошену луку, як злива, наповаюча землю. В дні його зацвіте праведник, і буде достаток спокою, аж поки місяця не стане." — Пс. 72: 2, 6, 7.

Сі дорогоцінні правди тепер дають надію останкові, тому що вони знають, що Єгова оправдає своє імя і дасть їм свої благословенства і всім послушним йому, і що се їх привилей передати сю вість людям доброї волі. Сі правди, коли приняті, установлять віру в умі людей доброї волі. Вони можуть бачити, що великі терпіння, несправедливість і горе на землі мають вскорі перейти і опісля настане добробут й вічна радість для тих, що знають і слухають закону Божого царства. Бачучи се, вони стали по стороні Єгови і його орґанізації в приготовленню до великої битви.

Тоді не буде вимівки не приходити до "Єрусалиму", котрий є Божою головною орґанізацією. Тоді дорога буде ясна для людей. (Іса. 19: 23-25) В гармонії із сим Захарія пророкує: "І коли Египецьке племя не збереться в дорогу й не прийде, то й у його не буде дощу, й прийде на його така ж кара, якою побивати ме Господь народи, що не приходили на кучкове сьвято."

(Захар. 14:18) Египет не був краєм природного дощу, але його іріґація (наводнення) залежала від води ріки Нилі. (5 Мойс. 11:10, 11) Люди старинного Египту мабуть не були свідомі сього факту, що виплив ріки Нилі залежав від подостатком дощу недалеко її жерел. "Египет", ужитий тут, символічно представляє народи землі. Як люди в Египті чулись цілковито незалежні від дощу, так самолюбні і вперті люди на землі будуть чутися незалежні від Господа і будуть сподіватися жити без його благословенств. Бог ужиє пораз для упокорення їх, як се він зробив із старинними Египтянами. (2 Мойс. 9:13-15) В сім пророцтві Захарії Господь зазначує, що добровільні переступники, бунтівники, і непослушні одиниці не лише не отримають "дощу", але будуть покарані "поразами", що символічно представляє знищення. Добровільне й вперте непослушенство не допустить таких одиниць до служби великого Лікаря, щоби він вигоїв їх із тієї "порази". (Іса. 53:5; Луки 5:17; 5 Мойс. 28:27, 35; Іса. 33:24) Те пророцтво заявляє, що та пораза впаде на всї "народи, що не приходили на кучкове сьвято."

Нікому не буде дозволено переступати закон царства. "Ось що буде за гріх Египту й за гріх усім народам, що не прийдуть обходити сьвято кучкове." (Захар. 14:19) Через століття Бог дозволив чоловікові іти за його власними примхами, але коли всі прийдуть до пізнання Господа, тоді вони мусять слухати Господа або вмерти. (Ісаії 66:23, 24) Як Господь тепер вимагає цілковитого послушенства зі сторони

останка, так цілковитого послушенства він буде вимагати від усіх, що схотять дістати життя вічне під ласкавим і справедливим царюванням Царя над царями.

ЦІЛКОВИТА ПОСВЯТА

Цілковитої посвяти Єгові і його царству буде вимагатися від усіх підчас царювання Христа, і се буде остаточним і цілковитим наслідком. Захарія, під керовництвом Господа, пророкував: "Того часу й на кінській узді надписувати муть: ГОСПОДЕВІ ПРИСЬВЯЧЕНО, та й казани варові в Господньому домі будуть уважатися за священі так само, як чаші перед жертівником." (Захар. 14:20) Перша згадка в Біблії про коні й їздці є зроблена відносно Египту. (1 Мойс. 47:17; 50:9). Підчас царювання Сатани світ уживав коней до війни. В Армаґедоні Господь знищить всякі знаряди і воєнні символи і саму війну. (Захар. 9:10) Се не значить, що коні будуть знищені, тому що можливо вони будуть ужиті для корисної цілі. Під справедливим царюванням Христа на уздах кінських будуть дзвінки, що буде значити, що вони будуть ужиті яко знаряд у службі на славу Божу і на добро людей, тому що на тих дзвінках буде написано "ГОСПОДЕВІ ПРИСЬВЯЧЕНО." Се буде та сама напись що знаходилась на золотій бляшці, що була пришита на переді до мітри первосвященника. ((2 Мойс. 28:36) Коні уже не будуть ужиті для шкідливої і гноблючої цілі, як війни, тому що в той час, замість війни, на землі буде мир і добра воля між людьми. Тоді коні будуть тягнути плуг і будуть слу-

жити для добра чоловіка і на славу Божу. Коли вони перекують воєнні знаряди на лемиші, то вони будуть потребувати коней тягнути їх. (Ісаії 2:4) Тоді люди будуть мати спочинок і мир в Господі, і не будуть боятися жадного сотворіння, але всі будуть ходити в імя Господа, посвятившися цілковито Всевишньому і Його царстві. — Мих. 4:4, 5.

В сім пророцтві Захарія каже: "Та й казани варові в Господньому домі будуть уважатись за священні так само, як чаші перед жертівником." Сі річи представляють посудину нищого чину й через се меншої почести у всесвітній орґанізації Єгови. (2 Тим. 2:20, 21) Ціль тих глеків, як се показує Божий пророк, є зварити річи для людей; і тому тут є ужите слово "варові". (Ерем. 52:18, 19; Езек. 11:3, 7, 11) Ті казани були ужиті із почесного металю, т. є, із міді. (2 Мойс. 38:3), отже вони представляли надлюдські старання в орґанізації Єови, що служать людству. "І навкруги всіх їх чотирьох — стіни, а при стінах пороблені куховарні навкруги. І сказав мені: Се куховарні, де слуги храму варити муть жертви людські." (Езек. 46:23, 24) Отже ся часть пророцтва ясно відноситься до тих, що служать в храмі Єгові. "Та й казани варові в Господньому домі будуть уважатись за священні так само, як чаші перед жертівником". Ті казани були для кроплення і їх уживано в службі коло жертівника. — Захар. 4:14.

Ті казани в сім пророцтві, будучи цілковито посвячені Господеві, значили, що всі инші "посудини", себто самолюбні особи, "чоловік гріха", духовенство, і самолюбні "вибрані старші"

були цілковито вичищені із святині; отже се малоб значити, що коли се возьме місце, то пророцтво із 2,300 днів згадане Даниїлом сповнилося. (Дан. 8:14) Та кляса описана словами "святійша більше чим ти", і "виробляюча характер", була колись визначна в Господній орґанізації, а тепер цілковито викинена геть і так позістане на віки. (Іса. 65:5) В сім часі всі в храмі мусять бути цілковито і всеціло посвячені Богу і його царстві, і через се мусять бути подібні до Божого дорогого Сина, Ісуса Христа, Голови храму. — Рим. 8:29.

Пророцтво Захарії показує, що перед днем битви Армаґедону кожда одиниця по стороні Єгови буде цілковито посвячена Єгові сил. Та сила буде складатися із армії святих, і праведних занятих у справедливій війні. "Усякий котел у Єрусалимі і у Юдеї буде присьвячений Господеві сил небесних, і всі, що жертвувати муть, будуть приходити й брати їх та й у них варити, й не буде тих часів ніякого крамаря в домі Господа сил небесних." (Захар. 14:21) На погляд святе, самолюбне, "вироблення характеру", не можна замінити за правдиву святість. Свідки Єгови тепер мають властиве вирозуміння святости. Се значить усе, навіть варові котли, мусять бути цілковито і без услівно посвячені Єгові сил. Увесь вірний останок приносить жертву хвалення і подяки, овочі або тельці своїх уст і всі такі прийдуть до Єгової очищеної святині і "будуть приходити й брати їх та й у них варити." Се 'варення мяса' є під надзором Ісуса Христа, і сей процес варення є виконаний надворі храму, де свідки Єгови прино-

сять їх духові жертви. (Езек. 46: 19, 20; 1 Петр. 2: 5) Таке зварене мясо було представлене в жертву і священник їв його співучасти з Господом, і сим чином він їв із Господнього стола. (1 Корин. 10: 21) Се показує, що приносити жертву хвалення і подяки Єгові є їдою й напитком для Єговових помазаних свідків. — Йоана 4: 34.

Заключення яке можна взяти із сього пророцтва є таке: "Що в орґанізації Єгови на землі, котрою є вірний останок, нема ріжниці "між казаном" і "котлом"; але усі "посудини" будучи помазані його духом, були ужиті для тієї самої загальної служби Єгови, маючи звязь із Єговою й Його царем в такій то роботі представляючи їх тіла яко живу жертву хвалення Богу серед огненних пробів і великої опозиції. Їх "зовнішний чоловік" мусить пропасти, але "внутрішний чоловік" є відсвіжений їдою з Господнього стола будучи в близькій сполуці із ним для Його слави. Помазанники Єгови, останок, тепер досвідчають сих дорогоцінних річей. Вони ходять у світлі і є очищені і співтоваришать із Господом. (1 Йоана 1: 7) Хотяй се пророцтво відноситься до 'останка, котрий не буде відтятий від города', то однак вірний останок, а в своїм часі "велика громада", мусять стати по стороні Єгови проти орґанізації Сатани. Також кляса Йонадаба, або 'міліони тепер живучих ніколи не помруть' кляса, мусять цілковито посвятити себе Господеві. Усі що прийдуть до орґанізації Єгови мусять цілковито і всеціло посвятитися Богу. На се головно робиться натиск в сім пророцтві.

Се дальше показано пророчими словами, що "не буде тих часів ніякого крамаря в дому Господа сил небесних". Тоді не буде крамара продавати правдивим поклонникам так звані "святі посудини", котрі були признані людьми. Такі крамарі є ошуканцями і нечистими і мусять бути викинені і відділені від Божої орґанізації перед битвою. Єгова говорить через свого пророка Осію відносно невірности Ефраїма, котрий представляв нечисту клясу: "Кананій — у нього невірна вага в руці, він любить кривдити. Ефраїм мовляє: От, я таки забагатів! придбав собі добра, та й у всіх моїх забігах не знайдесь незаконности, що була б гріхом." (Осії 12: 7, 8) Рівнож написано про "Християнство", або так зване "зорґанізоване Християнство": "Тай промов: "Так говорить Господь Бог дочці Єрусалимський: Корінь твій і кодло твоє — із землї Канаанської; батько твій — Аморій, а мати Гетійка." (Езек. 16: 3) Ті Канаанці були не чисті і тут представляють тих, що не були "вибрані" Господом.

Ті, що були забрані геть із царства, злучилися із світом, або 'Канаанцями'. (Мат. 13: 41) Усі маючи Канаанського духа, то є, духа крамарського або самолюбної наживи, мусять бути осунені, щоби святиння цілковито була очищена. Юди, Балаами, Николаїти, самолюбні "вибрані старші", що служать самолюбним похотям, ті що чинять зло і стараються оправдати себе, боязкі, всі вони — нечисті, і будуть викинені геть. (1 Петра 5: 2; 2 Петра 2: 15; Юди 11; Одкр. 2: 14, 15; Луки 16: 15) Всі що носять посудини Господні мусять бути чисті. (Ісаії 52:

11) Вони будуть "черпати воду з жерел спасення". (Іса. 12:3) Від 1918 р., суд в храмі поступає вперед, і в сім суді Господь заключає всіх, що "в зажирливості придуманими словами вас під ходити муть." — 2 Петра 2:2, 3.

Пророцтво Захарії безперечно доказує, що "день його приготовлення" зачався із приходом Ісуса Христа до храму чинити суд і буде продовжатися аж до Армаґедону. "Ось, я приведу слугу мого, ПАГОНЦЯ", каже Єгова. (Захарії 3:8) Єгова вивів свого Післанця, ПАГОНЦЯ, для очищення роботи і судження храму. (Мал. 3:1-5) Він прийшов яко "бистрий свідок" проти тих, котрі зробили дім Божий торговлею і вертепом злодіїв, і всіх таких він вичистить і відкине. (Мат. 21:12, 13) Все се робота приготовлення до битви великого дня Всемогучого Бога. Аж надто многі свідоцтва пророцтв і попераючі факти показують, що очищення храму було доконане, і що се значить, що Армаґедон уже наближився.

ПОТВЕРДЖЕННЯ

Єгова ласкаво постарався для останка свойого на землі о потверджаючий доказ, щоби вони могли бути сильнійші в вірі й надії. Святі пророки сконечности повинні дати свідоцтво попераючі одно друге, тому що всі такі 'люди Божі промовляли від духа святого'. (2 Петра 1:21) Се доказує, що їх свідоцтва є нагромаджені в тій цілі, щоби скріпити і потішити Божих вірних свідків на землі в теперішнім часі. Ми отже можемо сподіватися, що їх нагромаджені свідоцтва є дані для скріпленія і потіхи

Божих вірних свідків на землі в теперішнім часі, і між иншими пророками можемо знайти доказ потверджаючи пророцтво Захарії. Єгова дав Даниїлові видіння і спричинив, що він пророкував відносно очищення його святині, що вдійсности є роботою приготовлення до битви великого дня Бога Вседержителя. Те пророцтво Даниїла описує певну світову силу, яка існувала перед часом очищення храму; і се очевидно було зроблено в тій цілі, щоби помочи дітям Божим на землі, останкові, ясно пізнати того, що відбирає "щоденну жертву" і топче клясу святині, і щоби помочи їм віднайти час коли святиння буде очищена. Перше описуючи світові сили від Вавилону і тих, що настануть опісля, пророцтво Даниїла говорить: "Від одного з них виріс невеликий ріг, але він розрісся вельми, 'к півдню і 'к сходу й до прегарного краю; І підвисшився до небесного воїнства й зірок, і розтоптав їх, Ба він піднявся й на проводаря сього воїнства, й зніс у нього щоденну жертву, та й спустошив місце святині його, і віддано йому задля гріхів і воїнство й щоденну жертву, й кинув він правдою об землю й що тілько чинив він, все йому щастило." (Дан. 8: 9-12) Над сим пророцтвом застановлялися подрібно у *Вартові Баштї,* і докази подані там ясно указують на Анґльо-Американську імперіялістичну систему, головну часть її "Християнства", яко таку, що 'відбирає щоденну жертву і топче святиню'. (Гл. *Вартова Башта,* з червня 15, до липня 15, 1933 р.)

Се сталося підчас Світової Війни, а іменно в 1918 р., що Анґльо-Американська імперіялістич-

на система, "Християнство", складаючися із комерційного, політичного і релігійного елементу Сатанської орґанізації, кинула на землю посвячених людей Єгови і відобрала від них "щоденну жертву" служення. Божі вірні люди в той час приносили Йому в "жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть овощ уст, що визнають імя Єгови." (Жид 13:15) Вони доручували свідоцтва, котре було припоручено їм, і Анґльо-американська імперіялістична система стримала сю роботу силою і переступом. Се було доконане через стримання роботи свідоцтва вірних синів Єгови на землі, і Світова Війна була вимівкою на таке діло. Ліґа Народів є "гидотою спустошення", котру Анґльо-американська імперіялістична система поставила у святім "місці", себто поставила її замість царства Божого під Христом, і що Ісус предсказав станеться при кінці світа. (Мат. 24:15) Не скорше аж потім можна було зрозуміти видіння Даниїла. При кінці часу те видіння буде зрозуміле коли робота очищення буде доконана. (Дан. 8:17; 12:10) Тоді каже пророк Даниїл: "І почув я, як один святий говорив і як відказував той святий котромусь другому, що допитувався: Аж по який час сягає се видиво про щоденну жертву й про гріхи, що навели опустошення, та доки святиння і воїнство будуть пригноблені? І відказав той йому: На дві тисячі триста вечорів та ранків; аж тоді буде святиння знов очищена." — Дан. 8:13, 14.

Той період із 2,300 днів зачався від часу, коли дві річи згадані в пророцтві зачали істнувати, а іменно: (1) Відобрання "щоденної жертви"; й

(2) "Гріхи, що навели опустошення". Коли відобрання щоденної жертви взяло місце в 1918 р., то "переступлення" не могло числитися аж від 25. травня, 1926 р., у котрім то часі сі дві згадані річи існували. "Переступ" значить 'бунт і повстанне', себто, свідомо і добровільно переступити Божий закон. (Рим. 7:7) Хтось може поповнити чин добровільно і свідомо, незнаючи в той час, що се становить переступлення Божого закону, і тому він не є відвічальний за такий чин. Точно в такій позиції знайшовся був Апостол Павло, про що він самий описує в повисше наведенім тексті. "Несвідомість о законі не оправдує жадного чоловіка" — се є правило Сатанської орґанізації а не Божого закону. Однак, коли переступникові дасться повідомлення що його чин є переступством Божого закону, від того часу він є відвічальний перед Господом.

Духовенство "Християнства" заявило перед володарями світа, що Ліґа Народів мала Боже признання. Комерційні й політичні володарі могли думати, що єсли духовенство запевняло їх, що Ліґа Народів має Боже признання, тому вони не робили жадного зла в установленню тоїж. Єгова наперед перегородив таку вимівку або оправдання зі сторони їх або кого иншого. Отже він точно дав їм довідома о їх мильнім діланню. На 25. травня, 1926 р., завітуючі люди Єгови, і його свідки, зібрались на конвенції в Льондоні, Анґлії, і приняли і широко оголосили резолюцію звернену до володарів світа, указуючи, що Ліґа Народів походила від Диявола і є гидотою в очах Бога Єгови, і що ду-

ховенство є брехунами і що вони ошукали володарів народу. Щоби схоронити сю історію свідоцтва проти "Християнства", Божі помазані люди приняли резолюцію на конвенції в Льондоні в місяці травні, 1926 р., і часть промови даної яко попертя такої резолюції, тут наводимо, як слідує:

СВІДОЦТВО

До Володарів Світа:

Міждународні Дослідники Біблії зібрані на загальній конвенції заявляють їх необмежене підданьство і посвяту Всемогучому Богу; і віруючи, що се їх привилей і задача чинити так, в послушенстві до Божих приказів, вони посилають се свідоцтво до правлючих сил світа, а іменно:

Перше. Що найважнійшою зі всіх річей є признати, що Єгова, Сотворитель неба і землі, є правдивий і всемогучий Бог, окрім котрого нема иншого; що його замір відносно чоловіка є поданий в Біблії, котра є Його Слово правди, і що Ісус Христос є Виконателем присудів Єгови; що се є ясним тепер для всіх, що народи світа знаходяться у страшній недолі й заколоті; що велике горе, страшнійше чим коли люди зазнали, тепер загрожує; що змагання володарів установити бажане правительство або світову силу невдалось; і тепер, нехай се буде відомо вам, що викінчення Божого заміру відносно чоловіка, і се єдине, зможе установити світ, і принести вічний мир, добробут і щастя для людей; і що уже прийшов час для тих, що уживають володіючої сили над людьми, признати сі великі правди.

Друге. Що причина сих існуючих обставин замішання і недолі є, що чоловік став непослушним правдивому

Богу і піддався лукавому впливі Сатани і фальшивому богу; що Люцифер, з почину правильний сторож чоловіка, зза його невірности до Бога, стався Сатаною, Дияволом, основателем всякого зла, противником Бога і найбільшим ворогом чоловіка; що Диявол відтягнув чоловіка від правдивого Бога і привів його до гріха, через що чоловік стратив свій совершенний дім і своє право до життя і щастя; що від тоді чоловік орґанізував правительства і світові сили в змаганню володіти собою, але чиняче се, він понехав слово Боже і піддався контролі Сатани, Диявола; що аж до тепер Бог не перешкаджав Сатані, щоби чоловк міг бути вільним вибрати добро або зло . . . ало що тепер прийшов час коли Бог перешкодить йому для добра людей.

Трете. Що Ісус Христос, через свою вірність аж до смерти, стався відкупителем і визволителем людства; що на землі він научав, що час на визволення людей зачнеться коли сей лукавий світ, під провідництвом Сатани, скінчиться; і що він, Ісус Христос, поверне і установить Боже царство справедливости, щоби люди могли знати і йти правдивим шляхом; і зза сієї причин він научив своїх послідувателів молитися, 'нехай прийде твоє царство, нехай буде твоя воля як в небі так і на землі'; що в сім часі були зорґанізовані і підтримувані ріжні світові власти для володіння і контролі людьми; і що сі світові власти є названі в св. Письмі символічно "звір", для сієї цілі, що вони є наслідком злучених змагань комерційних, політичних і духовних проводарів, і знаходяться під впливом і панованням Сатани, бога сього світа; і що сі сили були і є духа воєнного, строгі, жорстокі і гноблючі, і показують духа Сатани, невидимого володаря або бога; і що тепер постійний крик гноблючого людства дійшов до ушей Бога небес, котрий вислухає їх і визволить їх.

Четверте. Те божественне пророцтво, що вже сповнилося і є в процесі сповнення, свідкує, що прийшов кінець Сатанський власті, що старий світ скінчився, і що прийшов час коли Ісус Христос, екзекутивний чиновник Єгови і правильний цар землі, звяже Сатану лукавого й зачне своє справедливе правління, через що Він установить волю Божу на землі; що з початком 1914 р., божественне пророцтво, в процесі сповнення, дало свідоцтво, що конець світа був зазначений Світовою Війною, голоднечою, пошестю, землотрусами, революціями, . . . а пізнійше наступило загальне горе і нещастя на народи світа; що се свідоцтво божественного пророцтва було виразно дане володіючим властям світа, і сим чином положено неминучу відвічальність на раменах володарів.

Пяте. Що хотяй Бог Єгова дав безперечний доказ, що лукавий світ скінчився і що прийшов час на царювання його любого Сина, однак се свідоцтво було і є відкинене через тих, що повинні знати лучше; і впротивенстві до Божого слова, комерційні, політичні і екклєзіястичні володарі старалися установити світ і тримати людей під контролею через приняття підробки так званої Ліґі Народів і котра була мильно і богохульно принята яко політичний вираз Божого царства на землі; що дійсний автор і отець Ліґі Народів є Сатана, Диявол, бог сього лукавого світа, котру він вивів яко його останне розпучливе змагання ошукати людей, відвернути їх від правдивого Бога, і тримати їх під своєю лукавою контролею; і що тепер по сімох роках тяжкого змагання зі сторони пропонувателів тієї угоди установити мир і добробут, можна признати, що Ліґа Народів є цілковитою невдачою і що вона цілковито завалиться в дуже короткім часі, що навіть тепер, коли її прихильники стараються знов зібрати їх сили щоби підтримати сю огидну і безбожну злуку, то люди слухають урочистої пересто-

роги Божого пророка відносно сього союза, кажучи: "Лучіться, народи! Та ви будете розсипані на порох; і слухайте, всі ви далекі краї: підпережіться, та ви будете розбиті. . . . Радьте раду, то вона обернеться в ніщо; промовте слово, та воно не встоїть." — Ісаії 8: 9, 10, *анг. перек.*

Шесте. Що з причини засліпляючого впливу Сатани уми володарів і підданих є відвернені від правдивого Бога, і злі сили збирають цілий світ до великої битви Господа Бога Вседержителя; що тепер наближається час горя якого світ ніколи не знав, і протягом тієї боротьби Сатанська могуча орґанізація впаде, щоб вже ніколи не встати і тоді настане таке обявлення божественної сили, що всі народи пізнають, що Єгова — Бог і що Ісус Христос — Цар над царями і Пан над панами.

Семе. Що велике горе відкриє людям царство Боже, котре то царство буде спочивати на раменах його любого Сина, Князя мира; і миру того царства не буде кінця. Воно принесе бажання сердець усіх людей доброї волі, і в тім царстві сліпа несвідомість, якою люди були через довгий час поражені, буде на віки осунена; і що знання Бога і послушенство йому принесе людям вічний мир, добробут, здоровля, життя, свободу і щастя; і те царство буде цілковитим сповненням пророчої пісні ангелів, 'мир на землі, добра воля між людьми'.

Отже ми щиро несемо вам се свідоцтво: Що Єгова є Бог, і що він установив Христа свого Сина, як *Царя* землі, і велить вам бути в повні послушними тому правильному Цареві землі. .Робіть се і вживайте вашого впливу, щоби звернути умисли людей до ПРАВДИВОГО БОГА, щоби нещастя не впало на вас. — Пс. 2: 2-12.

Із промови даної в той час в попертя резолюції наводимо слідуючі витяги, а іменно:

Клопіт сього світа є наслідком із слідуючих причин: (1) Закон Бога Єгови був зневажений і зіґнорований; (2) що через віки світові сили були зорґанізовані і наступали одні по других, і тепер прийшли до вершка в Британійський Імперії; (3) що у всіх сих світових силах практикувалося свобідно ошуство в імя релиґії і в імя Всемогучого Бога, головно через духовенство; (4) прийшов час, коли Всемогучий Бог дасть себе пізнати людям і виразить свій гнів проти всякого гіпокрицтва. (5) Що для сієї цілі Бог помазав свого Царя на своїм престолі власти і суду; (6) що царство Боже є цілкотим ратунком від усякого людського лиха і що нема иншого; і (7) що володарі землі повинні чути і зважати на сі факти.

* * * *

СВІТОВІ СИЛИ

Світові сили були з'орґанізовані людьми, із Сатаною яко невидимим володарем або сторожом. Щоби доконати своєї цілі і тримати чоловіка під своєю контролею, Сатана всякого часу уживав підступу; і сим чином він захопив і контролював світовими силами, які існували протягом усіх віків, минувших і теперішних.

Світова сила — се орґанізація сформована і оперована в тій цілі, щоби володіти людьми. Сих великих світових сил які існували є слідуючі: Египет, Ассирія, Вавилон, Медо-Персія, Греція, Рим, і Британійська Імперія. Володіючими чинниками кождої із сих світових сил були три, а іменно: комерція, політика і релиґія. Бог або невидимий володар кождої з них був Сатана, Диявол, як се св. Письмо заявляє. (2 Корин. 4: 3, 4; Йоана 12: 31) Коли Рим приняв Християнство яко свою релиґію, в той час він гіпокритично називав себе іменем Господнім; але вдійсности він дальше представляв Диявола, як

се робилося за днів Еноса. — 1 Мойс. 4: 26, *замітка* анґ. Бібл.

ЗВІРЯ

Усі світові сили є назначені Єговою в Його Слові, і кожда із них є названа Господом Богом під символом "звір". (Дан. 7: 3) Очевидно причина сього є, що всі сі світові сили були строгі, жорстокі і гноблючі. Комерційний елемент є зимний, хитрий, воєнний і строгий. Політичний елемент є масний, дипльоматичний і безвірний. Релігійний елемент є, і всякого часу був, на погляд побожний, гіпокритичний, ошуканчий і зводничий. Все се відбиває успособлення їх невидимого володаря, Сатани, Диявола. Згідно із божественним пророцтвом сі світові сили навіть називали себе під символом "звірями". Напримір Британийська Імперія приняла лева яко свій символ.

* * * *

ВІКОВІЧНЕ ЦАРСТВО

У Слові Єгови є виразно зазначено його замір установити царство справедливости із його помазаним Сином, Месією як Царем. Устами свого святого пророка Єгова описав звірячі світові сили або царства, з котрих Британийська світова сила є семою; предсказуючи їх воювання одна із другою і тоді заявляє: "А по часах тих царств здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й се царство не перейде до другого народу; воно повалить і поторощить усі царства, а само стояти ме по віки вічні." — Дан. 2: 44.

Се пророцтво відноситься до царства предсказаного всіма святими пророками Єгови. Се є те царство о котре Ісус научав своїх послідувателів молитися, "нехай прийде твоє царство, нехай буде твоя воля як в небі

так і на землі." Се є те царство, котре духовенство всіх віроісповідань, в минувших часах, заявило що воно прийде в будучім часі. Тепер самий Бог дав безперечний доказ, котрий то доказ можуть бачити всі люди, а головно володарі, що прийшов Його властивий час; і тепер він накликує на володарів землі, щоб вони пізнали і служили його помазаному Цареві, котрого він посадив на своїм престолі. — Пс. 2: 2-12.

* * * *

Коли війна устала, тоді поважні і мудрі люди світових сил зібрались на конференцію в Парижі. Там володарі радили раду разом, наслідок котрої то ради був: заговір проти Єгови і проти Його помазаного Царя. Сконечности Сатана, бог сього світа, мав знати ціль Єгови в устаповленню Його царства; і тому Сатана постановив зробити щось, щоби знищити те царство, і сим чином відвернути уми володарів від Бога. Щоби се доконати, він знову віддався ошуствї і підступові.

Комерційні і політичні первотини, становлячи военну силу світових держав, неначе сказали: "Щоби установити світ ми мусимо мати договір народів, у котрім всі народи згодяться, що наш комітет має управляти і контролювати ними." Наслідок сього був, що Ліґа Народів сформувалася. Помимо того, що світові сили приписують собі власть володіти світом Богом даною силою, то однак ані імя Єгови ані його помазаного Сина не було навіть згадане в договорі Ліґі Народів. Але щоби надати святочний погляд тому, і щоби можна дальше ошукати людей, Сатана, через духовенство світових сил, на погляд побожними словами заявив, що Ліґа Народів має бути "політичний вираз царства Божого на землі"....

Сі визначні духовники, супроти науки Князя Мира котрого вони кажуть, що представляють, і прямо ломля-

чи Його закон, вони проповідували людям, щоби вони ішли в окопи і витали Світову Війну яко средство зробити світ безпечним для демократії. Сим чином вони ошукали молодих людей і післали їх передочасно до гробу. (Ерем. 2: 34) І тоді по війні вони цілковито погордили Господом Богом через отверте прилученняся і попирання дияволської заміни за Боже царство.

Ліґа Народів є проти Бога і його Помазанника. В ній нема нічого лише темрява. Її признання духовенством, яко заміну за царство Месії, спричинило велику темряву для людей світа. (Ісаії 6: 2) Люди уже більше не вважають духовенства за безпечних проводарів. Їх провідництво скінчилося. — Пс. 82: 1-5.

ЛІҐА ПРЕДСКАЗАНА

Бог предсказав сім світових сил, а іменно, Египет, Ассирію, Вавилон, Медо-Персію, Грецію, Рим і Британську-Імперію, і також предсказав, що із тих сім виросте восьма. Та останна є також знана під символом "звір" тому що її замір є володіти і контролювати людьми землі, Господь предсказав її народження, її коротке істнування, і її вічний кінець. — Одкр. 17: 10, 11; Ісаії 8: 9, 10.

Володіючі чинники світових сил, а головно екклєзіястичний елемент, привлащуючи собі право володіти світом Богом-даннои їм властю сим признають, що Слово Боже — правда. Отже вони мусять бути суджені Словом і не можуть заперечити доказів св. Письма, котрі відкривають їх злі діла. Ніхто не може заперечити, що Британська імперія не є тим земним чинником, що є відвічальний за сформованння Ліґі Народів. Британська Імперія є твердинею її. Нехай Британія відступить, тоді і не стане Ліґі Народів.

Але хто ж то є відвічальний за умову Ліґі Народів? Чи вона є сформована і існує через Божий закон і власть? Я відповідаю, Ні! Диявол є її отець, Британська Імперія — її мати, а инші народи, що поперають її, є її няньками. . . .

Диявол спричинив, що володіючі чинники так званого "Християнства" увійшли в сю угоду проти Єгови й його Помазаного царя і через се, в сповненню пророцтва, неначе сказали: "Ми не дамо свого підданства і попертя Єгові й його Цареві, а радше відкиньмо їх від себе і тримаймося теперішньої злої орґанізації."

Тепер, прошу, вислухайте натхнених слів Божого святого пророка, котрі були написані три тисячі років тому назад, відносячися до сього часу і до сієї години: "Чого ворушаться народи, і люди промишляють про нікчемне? Піднімаються царі землі, і князі радять раду проти Господа й проти Помазанця його: Розорвім пута і скиньмо з себе посторонки їх! Господь, що сидить на небесах, сьміється, і ругається над ними. Тоді промовить до них у гніві своїм і яростю своєю перелякає їх. Се ж я помазав царя мого над Сионом, сьвятою горою моєю. Извіщу проповідь, що сказав Господь до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе. Проси в мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінці сьвіта у владіннє. Жезлом зелізним розібєш їх, як череповину поторощиш їх." — Пс. 2: 1-9.

Але щоби ті, що були замотані в Диявольські сіти могли побачити їх помилку і покаятися й утечи, Бог дальше каже до них через свого пророка: "Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі. Служіть Господеві зо страхом, і радуйтесь з дрожаннєм. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погибнути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його." — Пс. 2: 10-12.

Духовенство, се найбільше огидне зі всіх первотин з котрих складаються правлючі сили світа. Називаючи себе учителями Слова Божого, їх задача була знайти правду і пояснити її. Та замість сього, вони спричинили, що володарі світа поповнили перелюбство із невірною церковною системою, і напоїли людей фальшивими науками. (Одкр. 18: 3) Політичні та комерційні володарі приняли духовенство в ряди своїх радних, очевидно із тією думкою, що їх побожність осуне прокляття із їх власних гунів; але тепер вони бачуть, що сі духовники практикували ошуство на них, тому що вони не є вдійсности представителями Бога, як се вони приписують собі.

Ся резолюція із промовою була широко оголошена по "Християнстві" і повідомлення було дане володарям, що їх діла були переступом Божого закону і гидотою в Його очах. Від того часу зачали існувати дві річи згадані повисше, а іменно: "Гидота спутосшення" (котрою є Ліґа Народів), і "переступи" спричини "гидоти", котрі то переступи є зазначені тому, що "Християнство" поперало Ліґу Народів, котра є противенством Божого царства, по отриманню повідомлення, що се було переступом Божого закону.

Се певним є, що очищення храму зачалося коли Господь Ісус, Великий Суддя, явився в храмі 1918 р. (1 Петра 4: 17) Ті що були правдиві і вірні, і встояли в часі суду, були установлені в храмі, а невідповідні були відложені на бік і викинуті геть. (Мат. 24: 48, 51) Питання поставлене в Даниїла 8: 13 і 14 верш є таке: 'Як довго буде від часу переступу аж до очищення?' відповідь була така: 'Аж до дві тисячі

триста днів, тоді святиння буде очищена.' Після методи св. Письма щодо обчислення часу, то дві тисячі триста днів станолять шість років, чотири місяці, і двайцять днів, і котрий то час зачався 25. травня, 1926 р., і мав скінчитися 15. жовтня, 1932 р.

Здається, що Єгова уживає своїх завітуючих людей виконати певні річи в сповненню пророцтва і опісля відкрити їм значіння їх. Робота очищення святині значить, що духовенство і головні члени стада так званого "Християнства", з причини їх невірности і бунту, є на віки загороджені від орґанізації Єгови. Всі, що вживають Божої орґанізації в який спосіб для самолюбної цілі, мусять бути забрані геть, тому що, як се показано пророцтвом Захарії, в орґанізації Єгови все мусить бути цілковито 'Посвячене Єгові Сил'. "Чоловік гріха", "син погибелі", лінивий і невірний слуга кляса, самолюбні "вибрані старші", котрі уживали свого уряду для особистої приємности або користи; ті що оправдують себе в злочинах або стараються чинити так; і ті, що бояться і бажають угодити сотворінню більше чим Богу, — всі такі є нечисті в очах Єгови і мусять бути осунені з його орґанізації.

Через *Вартову Башту* із 15. серпня, і 1. вересня, 1932 р., Господь дав до відома своїм завітуючим людям, що у св. Письмі нема уповажнення на уряд "вибраних старших", через голосовання инших сотворінь, але що всі є приведені до певної єдности в Христі в часі Його приходу до храму, і котрі є вибрані й помазані, вони є старшими вдійсности. Се дальше пояснено і

підчеркнено пророцтво Захарії 14:21, як повисше згадано. На 15. жовтня, 1932 р., як раз при кінці дві тисячі триста днів, *Вартова Башта* помістила резолюцію, яка була принята відносно методи св. Письма щодо орґанізовання Господньої роботи і що виключило самолюбних "вибраних старших". Так далеко як ми знаємо, то в часі видання сієї резолюції, ніхто на землі не знав, що се зазначило кінець дві тисячі триста днів періоду. Сі факти вповні поперають се заключення відносно пророцтва, і тому се заключення є добре. Отже звідси мусимо заключити, що очищення храму взяло місце в той час.

"СКРЕҐОТАННЯ ЗУБІВ"

Сконечности се спричинило, що ті викинуті із храму кляси спротивилися чистій орґанізації Єгови. Факти показують, що духовенство й головні члени з їх стада дальше противляться останкові Єгові. По приході Господа до Його храму були такі, що колись були в лінії до царства, але сталися беззаконними котрі наставили сіти для своїх братів і вперто ходили їх самолюбними дорогами, і тепер вони противляться і переслідують свідків Єгови. Навіть тепер є ще такі одиниці, що співтоваришать часами з свідками Єгови і котрі колись були "вибраними старшими" у зборах Божих людей, але котрі тепер є відложені через приняття повисше згаданої резолюції, і котрі то люди тепер гірко противляться свідкам Єгови і роботі служби, і нарікають і опрокидають роботу і плачуть і ридають, тому що вони не мають власного способу і не дозволено їм дальше служити як "виб-

рані старші". Чи се значить, що святиня не чиста, і що ще є робота очищення?

Слова Ісуса показують, що по очищенню святині опозиція буде дальше продовжатися проти тих, що навіть іменуються бути по стороні Господа. Сі мусіли колись бути в лінії до царства, і відносно них Ісус сказав: "Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконне, та повкидають їх ув огняну піч: там буде плач і скреготанне зубів." (Мат. 13:41, 42) Відносно таких Ісус заявив, що вони є безкорисні і не можуть мати части в службі, і тому Він відобрав від них "талант" і віддав тим, що є вірні у виконанню їх угоди. "І викиньте слугу нікчемного у темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів." (Мат. 25: 28-30) "А на дворі будуть пси, і чарівники [ті, що затроюють людські умисли проти Бога і його царства], і перелюбники [ті, що ідуть назад до світа і продають себе за свідські річи], і душегубці [ненависники братів, або ненависники тих, що колись були їх братами], і ідольські служителі, і кожний, хто любить і робить ложь." — Одкр. 22:15.

Така кляса плаче крокодилячими сльозами, ридаючи тому, що правда відкриває їх, і вони скригочать зубами проти тих, що с вірні в розказуванню правди відносно Єгови і його царства і заявляють гнів Єгови проти орґанізації Сатани. Вони не лише плачуть і ридають, але повідомляють людей у світі, що вони цілковито відлучені від тих, що називають себе свідками Єгови. І таке повідомлення є єдиною правдою

яку вони розказують відносно сієї справи. Ось так вони одяглися в одежи орґанізації Сатани і дають себе пізнати з його орґанізацією.

Ті що в святині немають причини або часу плакати, а вони використують сей час і нагоду для безперестанної і радісної служби. (Ісаії 12: 2-6; 29: 19) Будучи тепер у храмі і навчені Єговою через великого Учителя, Ісуса Христа, вони радуються і мають великий мир. Вони пють нове вино царства з Ісусом Христом. Вони дальше виконують прикази Єгови із радістю, тому що вони цілковито посвятилися йому. "Блаженні, що творять заповіді його, щоб мали власть до дерева життя, і увійшли воротьми в город." — Одкр. 22: 14.

Ангели Господні бережуть воріт храму, і если хтось із храму стає невірним, тоді сі небесні сторожі викидають його геть негайно. Храм, будучи очищений, усі в нім є праведні з ласки Божої через заслуги Ісуса Христа. Тимто Ісус каже до них: "Тоді праведні сияти муть, як сонце в царстві отця свого. Хто має уші слухати, нехай слухає." (Мат. 13: 43) Від тепер вірний останок не буде займатися сваркою із тими, що противляться йому.

Вони не мають часу ані приємности займатися такою сваркою. Вірні є цілковито посвячені Єгові сил. Вони вірно будуть дальше виконувати роботу несення свідоцтва для імя і заміру Бога Єгови і Його царства. Тримтячи і боячися Бога за свої недостатки, вони радісно виконують дальше свою службу. Вони є безпечні в імени Єгови через вірне послушенство Його заповідям. Із сієї Божої орґанізації Він засияв

на землі. (Пс. 50: 2); вірні свідки Єгови несуть вперед його вість правди і доручують Його свідоцтво, і сим чином Бог сияє для тих, що мають уші до слухання.

Імя "Захарія" значить "Єгова памятає". В сім пророцтві Захарія представляє останків Єгови, котрі цілковито посвятилися Богу і є членами його храму кляси; і тому ті, що є дальше вірні, мають часть в оправданню його святого імя. Те пророцтво отвирається з видінням, що Ісус Христос робить оглядини в товаристві з своїми ангелами. Се показує взяті наперед кроки в приготовленню до битви великого дня Бога Вседержителя. Воно відкриває, що перед битвою і підчас битви все в орґанізації мусить бути цілковито посвячене Всевишньому. Те пророцтво закінчується відповідними словами *(А.П.В.)*:

"ДІМ ЄГОВИ СИЛ"

"Благословен Господь! День в день щедрить нам Бог нашого спасення. Бог наш, Бог спасення, і в руках Господа Бога збавлення від смерти. Річ певня, що Бог розторощить голову ворога свого." (Пс. 68: 19-21) "Тай щоб знали, що ти, котрого імя єдиного

ЄГОВА

оден єси найвисший над цілою землею." — Пс. 83: 18, *Рот.*

СВІТ В ЗАКОЛОТІ!
ЧИ ВСЕ ТАК БУДЕ?

Безсумніву, що ти, читачу, є думаючий чоловік і бачиш, що всі змагання володарів і проводарів випровадити світ із сього заколоту і завести добробут — не вдалися! Свобода зникає, люди більше терплять чим колибудь вперед і не бачуть надії на ратунок! Хто ж є винуватий за сі злидні? Що маємо робити? Де шукати ратунку? На сі й многі инші важні питання відповідає Суддя Рутерфорд у слідуючих книжках:

Гарфа Божа, **Визволенне**
Примиренне **Сотвореннє**
Правительство

Усі повисші книжки є дійсним жерелом інформації для шукаючого правди. Кожда книжка обнимає поверх 330 сторін, і містить прекрасні кольорові образки. Одна коштує лише 35 ц., або всі пять лише $ 1.70. Пересилку оплачуємо самі.

Пишіть на адресу:

The Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

в Канаді:

The Watch Tower **40 Irwin Ave.,** **Toronto, Ont.**

Чи Ви Бажаєте --

ЗДОРОВЛЯ?

ЩАСТЯ?

СВОБОДИ?

ЖИТТЯ?

Ісус Христос сказав: "Зрозумійте правду, й правда визволить вас."

Міліони людей були визволені од пекольних мук, коли вони перечитали книжечку: **Пекло, Що Воно є?**

Многі инші були увільнені од огню чистилища по перечитанню книжечки: **Небо і Чистилище.**

Знов инші освободились од журби по перечитанню книжечки: **Де Знаходяться Померші?**

Ще инші стали потішені і відсвіжені надією, коли вони перечитали слідуючі книжечки:

Всесвітка Війна Близько	Утеча до Царства
Другий Прихід Христа	Розділення Людей
Останні Дні	Царство, Надія Світа
Нетерпимість	Ангели
Добробут Певний	Війна Чи Мир, Що?
Небо і Чистилище	Кріза
Справедливий Володар	Хто Володіти ме Світом?

Правительство — Захованнія Правди Чому?

Усі повисші книжечки написав Судля Рутерфорд, впираючись на неомильнім Слові Бога Єгови. Кожда книжечка обнимає по 64 стороні і коштує 15 ц, або всі вісім коштують з пересилкою 80 ц.

Пишіть на адресу:

The Watch Tower
117 Adams St., Brooklyn, N. Y.
В Канаді:
40 Irwin Ave., Toronto 5, Ont.

The Headquarters of the

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

and the International Bible Students Association

are located at

117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Address of the Society's branches in other countries:

Argentina,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australia,	7 Beresford Rd.,	Strathfield, N.S.W.
Belgium,	66 Rue de l'Intendant,	Brussels
Brazil,	Av. Celso Garcia 951,	Sao Paulo
British Guiana,	Box 107,	Georgetown, Demerara
Canada,	40 IrwinAve.,	Toronto 5, Ont.
Chile,	Avda. Buenos Aires 80, (Blanqueado)	Santiago
China,	Box 1903,	Shanghai
Czechoslovakia,	Tylova ul. 16,	Praha-Smichov
Denmark,	Sondre Fasanvej 54,	Copenhagen-Valby
England,	34 Craven Terrace,	London, W. 2
Estonia,	Suur Tartu - Maantee 72-3,	Tallinn
Finland,	Vainamoisenkatu 27,	Helsinki
France,	129 Faubourg Poissonniere,	Paris IX
Germany,	Fuchsberg 4/5,	Magdeburg
Greece,	Lombardou 44,	Athens
Hawaii	1228 Pensacola St.,	Honolulu
India,	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaica, B.W.I.,	151 King St.,	Kingston
Japan,	58 Ogikubo, 4-Chome,	Suginamiku, Tokyo
Java,	Post Box 59,	Batavia Centrum
Latvia,	Cesu Iela 11 Dz. 25,	Riga
Lithuania,	Aukštaičių g-ve 8, b. 1,	Kaunas
Luxemburg,	37 Eicherberg,	Luxemburg
Mexico,	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexico, D.F.
Netherlands,	Camplaan 28,	Heemstede
New Zealand,	Box 252,	Wellington
Norway,	Inkognitogaten 28, b.,	Oslo
Philippine Islands,	1132 Rizal Ave.,	Santa Cruz, Manila
Poland,	Rzgowska ul. 24,	Lodz 7
Rumania,	Str. Crisana No. 33,	Bucuresti 2
South Africa,	Boston House,	Cape Town
Spain,	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Straits Settlements,	Post Box 566,	Singapore
Sweden,	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Switzerland,	Allmendstrasse 39,	Berne
Trinidad, B.W.I.,	Box 194,	Port of Spain
West Africa,	71 Broad St., Box 695,	Lagos, Nigeria
Yugoslavia,	Visegradska ul. 15,	Beograd

Please write direct to the Watch Tower Bible & Tract Society at the above addresses for terms on our literature in those countries. Some of our publications are printed in 73 languages.